

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประกาศ พระราชบัญญัติ

และ

พระราชกำหนดต่าง ๆ รัชกาลที่ ๖

ร.ศ. ๑๓๑

โรงพิมพ์บำรุงนุกุลกิจ

พิมพ์ครั้งแรก ๑๐๐๐ ฉบับ

ราคาเล่มละ ๔ บาท

๑๖ ก.ค. ๑๐/๓๑

๓๖๘.๖๖๓

สารบัญ

กฎหมาย ประจํา ร.ศ. ๑๓๑

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วย ที่ระโหฐานใน พระราชสำนักนี้ หน้า ๑๓๔

พระราชบัญญัติ เหยี่ยญราชนิยม รัตน โกสินทร ศก ๑๓๑ หน้า ๒๓๗

พระราชบัญญัติ กอง หนุ่ น ข้าราชการใน พระราชสำนักนี้
รัตน โกสินทร ศก ๑๓๑ หน้า ๒๔๗

กฎ ข้อมบังคับ การปกครอง กรมพระตำรวจ ศก ๑๓๑ หน้า ๒๕

กฎเดื่อนาตั้ง เพิ่ม เติม พระราชกำหนด เครื่อง แต่งตัว ข้าราชการ
ฝ่าย พลเรือนใน พระราชสำนักนี้ รัตน โกสินทร ศก ๑๒๙
ว่าด้วย สี เครื่อง นหมาย ของ ข้าราชการ ตาม กรมที่ ขึ้น
แก่ กระทรวงนี้ หน้า ๒๕๖

พระราชบัญญัติสัญญาชาติ พระพุทธเจ้ากราช ๒๔๕๖ หน้า ๒๗๙

พระราชบัญญัติ จนวนนาม ลักฎ พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ หน้า ๒๘๒

พระราชบัญญัติ คลัง ขอมดิน พุทธศักราช ๒๔๕๖ หน้า ๒๘๗

พระราชบัญญัติ ว่าด้วย การ เปรเทศ ร.ศ. ๑๓๑ หน้า ๑๖๘

พระราชบัญญัติ เพิ่มเติมพระขรรมนูญค่าตทวารบก ว่าด้วยตำรวจ
ภุช รัตน โกสินทร ศก ๑๓๑ หน้า ๑๗๒

๑๒/10/2566
ข้อมบังคับทางการ ตำรวจ ภุช ขึ้น ค่าตทวารบก ร.ศ. ๑๓๑ หน้า ๑๘๖

๓๖๘

กฎเดิมนาคี กระทรวง กระทรวงใหม่ ดัชนี ปกครอง ระเบียบ การ

ภายใน กอง ทักษะ	หน้า ๕๘
มาตรา ๑ น้ำที่ ของ ทหาร ทั่วไป	หน้า ๕๘
มาตรา ๒ ผู้บังคับบัญชา แต่ผู้ใหญ่	หน้า ๖๓
มาตรา ๓ ระเบียบภายใน กอง ทักษะ	หน้า ๖๖
มาตรา ๔ น้ำที่ น้ำ นายสิบ พลทหาร	หน้า ๗๐
มาตรา ๕ น้ำที่ ผู้บังคับบัญชา	หน้า ๗๖
มาตรา ๖ กำหนด ที่ อยู่ สำหรับ ทหาร แต่ รักษา ความ สะอาด	หน้า ๘๖
มาตรา ๗ การ กำหนด เวลา ทำ การ สำหรับ วัน หนึ่ง	หน้า ๙๑
มาตรา ๘ การ รักษา การ ภายใน กรม กอง	หน้า ๑๐๐
มาตรา ๙ การ บัง กัน รักษา โรค	หน้า ๑๒๕
มาตรา ๑๐ การ ชั่ง ทหาร ใน กรม ทหาร	หน้า ๑๓๐
ข้อ บังคับ ว่า ด้วย วิธี ไว้ ทุกๆ สำหรับ ทหาร บก	หน้า ๕๖
ข้อบังคับ เปลี่ยนแปลง จำนวน ค่าด กรมทหารบก มณฑลกรุงเก่า	หน้า ๑๗๑
ข้อบังคับ กำหนด ค่าด กรมทหาร	หน้า ๒๗๐
หลักสูติ สำหรับ สอบ วิชา ผู้สมัคร เข้า เป็น นักเรียน นายร้อย	
1๗๒/2566 แตนักเรียน นายดาบ ร.ศ. ๑๓๑	หน้า ๓๕

ข้อบังคับ กระทรวง ทหารเรือ แก่ความใน ข้อบังคับว่าด้วยการ
รับบุคคลเข้าเป็น นักเรียน นายเรือ แต่ นายช่างกล หน้า ๒๗๘

พระราชบัญญัติ อาวุธปืน แต่เครื่อง กระสุนปืน รัตนโกสินทร
ศก ๑๓๑ หน้า ๑๕๐

กฎเสนาบดีว่าด้วยการ จัดทะเบียน และ ออกใบ อนุญาตตาม
พระราชบัญญัติปืน ร.ศ. ๑๓๑ หน้า ๑๕๐ /

กฎเสนาบดีว่าด้วยการ อนุญาตให้ บรรทุกปืน แต่เครื่องกระสุนปืน
ตั้งเรือที่เมือง สิงคโปร์ แต่ นำอาวุธเข้ามา ทางท่ากรุงเทพ ฯ
ตาม พระราชบัญญัติปืน ร.ศ. ๑๓๑ หน้า ๒๓๙

ประกาศยกเลิกและแก้ไข ข้อความ บางอย่างใน กฎเสนาบดี
กระทรวง ทหารเรือ ว่าด้วยระเบียบการ เกี่ยวเนื่อง
ด้วย ราชองค์รักษ์ทหาร เรือ ร.ศ. ๑๒๙ หน้า ๙

ประกาศแก้ไข พระราชกำหนด เครื่อง แต่ง คิ้ว ทหารบก หน้า ๒๒

ประกาศ พระบรมราชโองการ แก่พระราชบัญญัติ ศักดินาทหารเรือ หน้า ๑๗๖

ประกาศแก้ไขใน พระบรมมณูญ ศาสตราทหารบก รัตนโกสินทร
ศก ๑๒๒ หน้า ๑๘๓

ประกาศ กระทรวง ทหารเรือ เรื่อง พระราชทาน พระบรมราชานุญาต
ให้ ขัง เครื่อง หมาย ตำแหน่ง ราชการ หน้า ๒๓๔

ธง ราชทูต แต่ ขงกิงตืด ดียาม หน้า ๒๓๔

ธง เทศกาลบ้าน ธง ผู้ว่าราชการเมือง มณฑลกรุงเก่า หน้า ๒๓๕

ประกาศ แก้ไข พระราชกำหนด เครื่อง แต่ง ตัว ทหารบก	หน้า	๒๔๕
ประกาศ เรียก นามยศ ข้าราชการ ใน พระราชดำรินี้	หน้า	๑๖๔
ประกาศ ตั้ง สมุหพระราชมณฑลเชียร	หน้า	๑๔๗
ประกาศ ยก เลิก ตำแหน่ง ปลัด ทูลฉลอง กระทรวงวัง และ ตั้ง ตำแหน่ง สมุหพระราชมณฑลเชียร แทน	หน้า	๑๔๕
ประกาศ แก้ นาม พระโอรส แด่ พระราชทาน นาม พระตำหนัก	หน้า	๑๔๖ก
ประกาศ แก้ไข เพิ่มเติม จำนวน ชติตรา เครื่อง ราชอิสริยาภรณ์ แห่ง พระราชบัญญัติ สำหรับ ตระกูล จุลจอมเกล้าฝ่าย	หน้า	๑๗๗
ประกาศ แก้ไข เพิ่มเติม จำนวน ชติตรา เครื่อง ราชอิสริยาภรณ์ แห่ง พระราชบัญญัติ สำหรับ ตระกูล จุลจอมเกล้าฝ่ายใน	หน้า	๑๗๘
ประกาศ ตั้ง ตำแหน่ง ผู้บัญชาการ โรงเรียน ข้าราชการ พลเรือน ของ พระบาท สมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ใน พระบรมราชูปถัมภ์	หน้า	๒๓๓
ประกาศ ย้าย พระยาศรีสุนทรโวหาร ปลัด ทูลฉลอง กระทรวง มุขาร มารับราชการ ใน ตำแหน่ง ผู้ช่วย ราชเลขาธิการ	หน้า	๒๕๓
ประกาศ ยก โรงเวชพยาบาล ให้เป็น ตำธารณสถาน	หน้า	๒๖๐
ประกาศ เรื่อง พระยานุติตชาญไชย ลาออกจากตำแหน่ง สมุหพระตำรวจ แต่ ตั้ง พระยาราชวดีถนาคันธุฎ เป็น สมุหพระตำรวจ แทน	หน้า	๒๕๑
ประกาศ เปลี่ยน นาม กรมเก็บ เป็น กรม พระ คัดัง มหาสมบัติ	หน้า	๕๘๗

ประกาศ ตั้งกรรมการ รักษานโยบาย กศ ๑๓๑	หน้า	๑	X
ประกาศ จัดระเบียบราชการ กระทรวงยุติธรรม	หน้า	๒๐	
ประกาศ ตั้ง อธิบดี ศาลฎีกา	หน้า	๒๔	
ประกาศ เพิ่ม กรรมการ ศาลฎีกา	หน้า	๒๘	
ประกาศ ตั้ง อธิบดีราชทัณฑ์ และตั้ง เลขาธิการ กระทรวงยุติธรรม			
แต่ทำการ แทน ปลัด ทูลฉลอง กระทรวงนครบาล	หน้า	๑๔๑	
ประกาศ ตั้ง ผู้พิพากษา ศาลแขวง อำเภอเบตง	หน้า	๑๔๕	
ประกาศ แก่ พระราชบัญญัติ ลักษณะ ให้นั่ง ส่วน แด บริษัท กศ ๑๓๐	หน้า	๒๕๙	
ประกาศ เพิ่มเติม การ จัดซื้อ ที่ดิน ตำบล บางซื่อ เพื่อใช้ราชการ	หน้า	๑๗๗	
ประกาศ เพิ่มเติม การ จัดซื้อ ที่ดิน ตำบล บางหัวค้าย เพื่อใช้ราชการ	หน้า	๑๗๘	
ปร. กาศ ตั้ง ตำแหน่ง ปลัด ทูลฉลอง	หน้า	๒๖๔	
ประกาศ วิธี นับ วัน เดือน ปี	หน้า	๒๖๕	X
ประกาศ ตัดชั้น ที่นา ตำบล แพงพวย ท้องที่ อำเภอ สี่หมื่น แขวง เมือง			
ลงทุก สงคราม ลง คง เก็บ เปนนา ชั้นตรี	หน้า	๑๔๔	
ประกาศ ยกเว้น เงิน ค่านา ค่ามรดก บางแดน บางเคย ให้แก่ราษฎร			
ใน มณฑล ปาจิณบุรี	หน้า	๒๕๙	
ประกาศ ตัด อัตราราคาเงิน ค่าราชการ ใน ตำบล เกาะช้าง แดงต เว้น			
การ เก็บเงิน ค่าราชการ ใน ตำบล ท่า กุ่ม หมู่ที่ ๘ ที่ ๙			
อำเภอ เมือง ๆ กรวด กศ ๑๓๒	หน้า	๒๖๓	

ประกาศ ตัด อัตราเก็บเงิน ค่าราชการใน ตำบล ท่าบุญมี ตำบลคลองพลู

ตำบล หนองอิรุณ ท้องที่ อำเภอ พนัศ แขวงเมืองชลบุรี หน้า ๒๕

ประกาศ ตัด อัตราค่านาใน ตำบล เมืองแห่ง แขวงเมืองเชียงใหม่ หน้า ๒๖

ประกาศ ยกเว้นไม่เก็บเงิน อากร ค่าน้ำชั่วคราว แก่ราษฎร

ตำบลต่าง ๆ ใน ท้องที่ อำเภอทุ่งใหญ่ แขวงเมืองตราด หน้า ๑๔๗

ประกาศ ยกเว้นไม่เก็บเงิน อากร ค่านา ศัก ๑๓๐ แก่ราษฎร

ในท้องที่ อำเภอต่าง ๆ แขวงเมืองพัทลุง หน้า ๑๔๘

ประกาศ ตัดอัตรา เก็บเงิน ค่านาใน ท้องที่ อำเภอ พนมสารคาม

แขวงเมืองฉะเชิงเทรา หน้า ๑๔๙

ประกาศ ยกเว้นไม่เก็บเงิน ค่าราชการใน อำเภอท่าลี่ อำเภอเมือง

ตำบลสีถาน อำเภอวังสมบูรณ์ แขวงเมืองเลย

จำนวน ศัก ๑๓๑ หน้า ๑๖๖

ประกาศ ยกเว้นไม่เก็บเงิน ค่านาแก่ราษฎร ที่ทำนาไม่ได้ผล

ในเขต แขวงเมืองศรีวัง เมืองกระบี่ จำนวน ศัก ๑๓๐ หน้า ๑๖๗

ประกาศ ยกเว้นเก็บเงิน ค่าราชการ จำนวน ศัก ๑๓๑ แก่ราษฎร

ตำบลท่าศาลา แขวงเมืองสระบุรี หน้า ๑๔๓

ประกาศเพิ่มเติมเก็บเงิน ค่าอนุญาตฆ่าสัตว์ ค่าตลาด ค่าโรง

เก็บสิ่งของที่ฆ่าสัตว์ สัตว์ภายในเขารักษาภิบาล

12/10/2566
เมืองภูเก็ต

หน้า ๑๖๕

ประกาศแก้ไขข้อความในประกาศเก็บเงินภาษีเรือโรงเรือนตั้งแพ บึงมะเมีย โท ศก ศักราช ๑๒๓๒	หน้า ๑๗๔
ประกาศอัตราภาคหลวงแร่ วุดแฟรม	หน้า ๑๗๕
ประกาศใช้พระราชบัญญัติตามร่าง รัตน โกสินทร ศก ๑๓๐	หน้า ๑๔๐
ประกาศตั้ง อธิบดี และที่ปรึกษา กรมทาง	หน้า ๕๓
ประกาศเปลี่ยนชื่อหลวง ท้อง ที่จัด ที่ดิน สร้าง ทางรถไฟหลวง สายใต้ ใน อำเภอ ตังฉวี มณฑล ชุมพร	หน้า ๓๔
ประกาศกระทรวงโยธาธิการ แผนกไปรษณีย์	หน้า ๑๘
ประกาศกระทรวงคมนาคม แผนกไปรษณีย์ โทรเลข	หน้า ๒๓๓
ประกาศกระทรวงคมนาคม แผนกไปรษณีย์	หน้า ๒๕๔
ประกาศเก็บภาษียาเกาะกร่าง ซึ่งได้ปลูกในเมืองกาญจนบุรี แต่ในเขต แขวง เมือง ราชบุรี	หน้า ๒๕๗
ประกาศกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ว่าด้วยการออกใช้ธนบัตร ชนิด ๑๐๐๐ บาท ซึ่งได้เพิ่มเลขหมายขึ้นอีก ๒ แห่ง	หน้า ๒๕๖
ประกาศตั้งตำแหน่ง อธิบดี	หน้า ๒๔๕
ประกาศตั้งผู้ช่วยกรรมการ ตำแหน่ง นาย มณฑลกรุงเก่า โดยพระบรมราชานุญาต	หน้า ๑๙
ประกาศตั้งเสนาบดีและปลัด ทูลฉลอง กระทรวงธรรมการ	หน้า ๒๑

ประกาศ แยก มณฑล ชีดำน ออก เป็น ๒ มณฑล คือ มณฑลอุดร			
ราชธานี ๑ มณฑลร้อยเอ็จ ๑		หน้า	๒๓
ประกาศ กระทรวง ว่า การ ต่างประเทศ ว่า แปลง ชาติ		หน้า	๑๐
ประกาศ กระทรวง ว่า การ ต่าง ประเทศ ” ”		หน้า	๓๓
ประกาศ กระทรวง ว่า การ ต่างประเทศ ” ”		หน้า	๕๕

ประกาศสงกรานต์

รัตนโกสินทรศก ๑๓๑

มีพระบรมราชโองการ ให้ประกาศไว้แก่ชนทั้งหลาย บรรดาซึ่ง
นี้ถือ พระพุทธคำดัดมา แต่ธรรมเนียมวันคืนเดือนปี อย่างเช่นใช้ใน
สยาม ทราบทั่วกันว่า ในรัตนโกสินทรศก ๑๓๑ หรือปีชวดจัตวาปีนี้
โดยทางสุริยคติกาลเป็นปรกติสุรทิน ส่วนจันทรคติกาลเป็นอธิกมาส

ในปีนี้ วันศุกร์ที่ ๑๒ เมษายน รัตนโกสินทรศก ๑๓๑ เป็นวัน
มหาสงกรานต์ พระอาทิตย์จะยกขึ้นสู่ราศีเมษ เวลา ๕ ทุ่มกับ ๑๒ นาที
แต่วันเสาร์ที่ ๑๓ วันอาทิตย์ที่ ๑๔ เป็นวันเนา วันจันทร์ที่ ๑๕
เมษายน เป็นวันเถลิงศกขึ้นจุลศักราชใหม่เป็น ๑๒๗๔ แต่เกี่ยว
มาตั้งแต่วันอาทิตย์ที่ ๑๔ เมษายน เวลา ๘ ทุ่มกับ ๔๓ นาที
๔๘ วินาที

เพราะฉะนั้นในปีนี้ การซึ่งจะห้ามบุญแต่เดือนนี้ชดฤกษ์นั้นเป็น ๔ วัน
คือ กำหนดตั้งแต่วันศุกร์ที่ ๑๒ วันเสาร์ที่ ๑๓ วันอาทิตย์ที่ ๑๔
วันจันทร์ที่ ๑๕ เดือนเมษายน รัตนโกสินทรศก ๑๓๑

อนึ่งลักษณะซึ่งจะจดหมายวันคืนเดือนปี โดยทางสุริยคติกาลนั้น
ให้ใช้ตั้งทุกปีมา คือตั้งแต่วันจันทร์ที่ ๑ เดือนเมษายน ให้จดหมาย
ลงชื่อปีในที่ซึ่งบ่งว่า รัตนโกสินทรศก ๑๓๑ แต่ให้ตั้งเลขบนหลัง

ศักราช ๓ อย่างนี้ ตามที่ประจำรัชกาลไปกว่าจะเปลี่ยน ศักราชใหม่ เหนือ
 ถ้าจะจดหมายเดือนนี้ตามวิธีจันทรคติอย่างเก่าให้ใช้ดังนี้ คือ
 ตั้งแต่วันจันทร์ที่ ๑๘ มีนาคม รัตนโกสินทรศก ๑๓๐ ตรงกับณวัน
 ขึ้นค่ำ ๑ เดือน ๕ ไปจนถึงวันอาทิตย์ที่ ๑๔ เมษายน รัตนโกสินทร
 ศก ๑๓๑ ตรงกับณวันแรม ๑๓ ค่ำเดือน ๕ นั้น ให้ใช้ว่าบ็ชรด
 ยี่แปดศักราช ๑๒๗๓ อยู่ก่อน ต่อเมื่อถึงวันจันทร์ที่ ๑๕
 เมษายน รัตนโกสินทรศก ๑๓๑ ตรงกับณวันแรม ๑๔ ค่ำเดือน ๕
 ซึ่งเปวันเถลิงศกไป ให้ใช้ว่า บ็ชรดจัตวาศักราช ๑๒๗๔
 ไปกว่าจะเปลี่ยน ศักราชใหม่ เหนือ

อนึ่ง พระราชพิธี ประชุม ถือน้ำ พระพิพัฒน์รัตนยานันต์ ตกใน วันพุธ
 ที่ ๒๐ มีนาคม รัตนโกสินทรศก ๑๓๐ วันหนึ่ง แดวัน ชังคารที่ ๘
 ตุลาคม รัตนโกสินทรศก ๑๓๑ วันหนึ่ง

วันจันทร์ที่ ๑ เมษายน รัตนโกสินทรศก ๑๓๑ มีจันทรุปราคา ครั้งหนึ่ง
 วันอาทิตย์ที่ ๒๑ เมษายน รัตนโกสินทรศก ๑๓๑ เปวัน พระราช
 พิธีจรดพระนังคัล

อนึ่ง วันวิสาขบูชาที่นิยมในคัมภีร์พระธรรมบาลี เปวัน ประสูติ
 แด ตรัสรู้ แด ปรีชาพพาน ของ สัมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านั้น ในบั้น
 นักษัตรฤกษ์ วิสาขะบรมณี ตกใน วัน พุธหัตถีที่ ๓๐ พฤษภาคม รัตน
 โกสินทรศก ๑๓๑

12/10/2566

ศก ๑๓๑

หน้า ๓

วันจันทร์ที่ ๒๙ กรกฎาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑ เป็นวันเข้า

ปริมพรรษา

วันพุธที่ ๒๘ สิงหาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑ เป็นวันเข้าบังคม

พรรษา

วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ กันยายน รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑ มีจันทร์ปราศ
ครึ่งหนึ่ง

อนึ่ง พระราชพิธีถือน้ำพระพิพัฒน์ฯ ในวันอังคารที่ ๘ แดวันพุธที่ ๙

แอดวันพฤหัสบดีที่ ๑๐ เดือนตุลาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑ ใน ๓ ราชตรี

นี้ ให้การ เปรนเสียงในวันศุกร์ที่ ๑๑ ตุลาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑

วันศุกร์ที่ ๒๕ ตุลาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑ เป็นวันมหาปวารณา

ที่เรียกว่าออกพรรษา

พระราชพิธีถือน้ำพระพิพัฒน์ฯ คือ สมโภช พระมหาเสวตถนีศร แดวัน ประชุม

ถวายบังคม พระบรมรูปนั้น คงทำในวันจันทร์ที่ ๑๑ พฤศจิกายน รัตน

โกสินทร ศก ๑๓๑ พร้อมกัน

อนึ่ง เถติม พระชนมพรรษา แดฉลอง พระชนมพรรษานั้น เริ่มตั้งแต่

วันจันทร์ที่ ๓๐ แดวันอังคารที่ ๓๑ ธันวาคม แดวันพุธที่ ๑ วัน

พฤหัสที่ ๒ มกราคม รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑ ใน ๔ วันนี้

วัน เถติม พระชนมพรรษาสมเด็จพระบรมราชินี พระพันปีหลวง ทรง

12/10/2566

ในวันพฤหัสที่ ๒ มกราคม รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑

พระราชพิธีรับปวดย เริ่มตั้งแต่วันจันทร์ที่ ๑๓ มกราคม วันโกสินทร ศก ๑๓๑ เป็นต้นไป จนถึงวันพุธที่ ๒๒ มกราคม ๑๐ ราชวรี ให้การเป็นเสร็จในวันพฤหัสบดีที่ ๒๓ มกราคม วันโกสินทร ศก ๑๓๑

พระราชพิธีรับปวดย เริ่มตั้งแต่วันพุธที่ ๒๒ มกราคม เป็นต้นไป จนถึงวันอาทิตย์ที่ ๒๖ มกราคม ๕ ราชวรี ดังนี้ ให้การเป็นเสร็จในวันจันทร์ที่ ๒๗ มกราคม วันโกสินทร ศก ๑๓๑

ณี่วัน มหามงคลจากกรุงศรีอยุธยา ซึ่งนิยมว่า เป็นวัน ประชุม พระเจ้าวรวงศ์ ๑๒๕๐ พระองค์ พระดีมีมาสัมพุทธเจ้าได้ทรงแสดง โอวาท ปฎิโมกข์จนท่ามถดงที่ ประชุมนั้น กำหนดทำในวันพฤหัสบดีที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ วันโกสินทร ศก ๑๓๑ ในวันนี้มีพิธีพราหมณ์จะได้กระทำ พิธีสัตวราชตรี ณหอเทวสถาน

วันเสาร์ที่ ๒๒ มีนาคม วันโกสินทร ศก ๑๓๑ มีจันทร์ปวราศาวรีหนึ่ง พระราชพิธีตั้งพิธีจรดิมัน เริ่มตั้งแต่วันอังคารที่ ๑ แดวันพุธที่ ๒ วันพฤหัสบดีที่ ๓ วันศุกร์ที่ ๔ เดือน เมษายน วันโกสินทร ศก ๑๓๒ ใน ๔ ราชวรี ให้การเป็นเสร็จในวันเสาร์ที่ ๕ เมษายน วันโกสินทร ศก ๑๓๒

อนึ่ง วันเวดงที่ พระอาทิตย์จะเวได้ขึ้น ขึ้นสู่ราชย์ใหม่ ที่เรียกว่า ดงกรามนี้เดือนนั้น แดพระอาทิตย์สถิตย์ ราชย์ ทามวันศฤกษ์มหาสุณ

พระอาทิตย์จะยกขึ้นสู่ราชย์เมฆ วันศุกร์ที่ ๑๒ เมษายน วันโกสินทร ศก ๑๓๑ เวลา ๕ ทุ่มกับ ๑๒ นาที เป็นต้นไปจนถึงวันจันทร์ที่ ๑๓ พฤษภาคม วันโกสินทร ศก ๑๓๑ เวลา ๒ ทุ่มกับ ๔๘ นาที

12/10/2566

เดือน ๖ วันอังคารที่ ๒๓ เมษายน แต่วันอังคารที่ ๗ พฤษภาคม
 รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑ เป็นวัน ตฤถิมหารสูญ แต่้วยกขึ้นสู่ราชัพฤษภ
 ไปจนตั้งวันศุกร์ที่ ๑๔ มิถุนายน รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑ เวลาเช้า
 โมง ๑ กับ ๑๕ นาที

เดือน ๗ วันจันทร์ที่ ๒๐ พฤษภาคม แต่วันอังคารที่ ๔ มิถุนายน
 รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑ เป็นวัน ตฤถิมหารสูญ แต่้วยกขึ้นสู่ราชัพฤษภ
 ไปจนตั้งวันจันทร์ที่ ๑๕ กรกฎาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑ เวลา ๔ ทุ่ม

เดือน ๘ วันเสาร์ที่ ๒๒ มิถุนายน แต่วันจันทร์ที่ ๘ กรกฎาคม
 รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑ เป็นวัน ตฤถิมหารสูญ แต่้วยกขึ้นสู่ราชัพฤษภ
 ไปจนตั้งวันศุกร์ที่ ๑๒ สิงหาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑ เวลาเช้า
 ๔ โมง

เดือน ๘ วันเสาร์ที่ ๒๖ กรกฎาคม แต่วันอาทิตย์ที่ ๔ สิงหาคม
 รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑ เป็นวัน ตฤถิมหารสูญ แต่้วยกขึ้นสู่ราชัพฤษภ
 ไปจนตั้งวันจันทร์ที่ ๑๖ กันยายน รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑ เวลาเที่ยง
 แล้วกับ ๒๔ นาที

เดือน ๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ สิงหาคม แต่วันศุกร์ที่ ๒ กันยายน
 รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑ เป็นวัน ตฤถิมหารสูญ แต่้วยกขึ้นสู่ราชัพฤษภ
 ไปจนตั้งวันพุธที่ ๑๖ ตุลาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑ เวลา ๕ ทุ่ม

เดือน ๑๐ วันพฤหัสบดีที่ ๑๙ กันยายน แต่วันศุกร์ที่ ๔ ตุลาคม
 รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑ เป็นวันตฤณมหาสุญ แต่้วยกชั้นสู่ราชษัต
 ไปจนถึงวันศุกร์ที่ ๑๕ พฤศจิกายน รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑ เวลา ๔ ทุ่ม

เดือน ๑๑ วันอังคารที่ ๒๒ ตุลาคม แต่วันพุธที่ ๖ พฤศจิกายน
 รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑ เป็นวันตฤณมหาสุญ แต่้วยกชั้นสู่ราชษัต
 ไปจนถึงวันอาทิตย์ที่ ๑๕ ธันวาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑ เวลาเช้า
 ๓ โมง กับ ๓๖ นาที

เดือน ๑๒ วันอังคารที่ ๑๙ พฤศจิกายน แต่วันอังคารที่ ๓ ธันวาคม
 รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑ เป็นวันตฤณมหาสุญ แต่้วยกชั้นสู่ราชษัต
 ไปจนถึงวันจันทร์ที่ ๑๓ มกราคม รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑ เวลาบ่าย
 ๕ โมง กับ ๓๖ นาที

เดือน ๑ วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ ธันวาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑ เป็น
 วันตฤณมหาสุญ แต่้วยกชั้นสู่ราชษัตกร ไปจนถึงวันอังคารที่ ๑๑
 กุมภาพันธ์ รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑ เวลา ๓ ขามกับ ๒๒ นาที

เดือน ๒ วันพฤหัสบดีที่ ๙ มกราคม แต่วันจันทร์ที่ ๒๐ มกราคม
 แต่วันอังคารที่ ๔ กุมภาพันธ์ รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑ เป็นวันตฤณมหา
 สุญ แต่้วยกชั้นสู่ราชษัตกร ไปจนถึงวันพฤหัสบดีที่ ๑๓ มีนาคม
 รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑ เวลายาม ๑ กับ ๓๖ นาที

เดือน ๓ วันจันทร์ที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑ เป็นวัน

ตฤถิมหาสุญ แต่ด้วยชันสุวามิณ ไปจนถึงวันเสาร์ที่ ๑๒ เมษายน
รัตนโกสินทรศก ๑๓๒ เวลา ๑๑ ทุ่มกับ ๑๒ นาที

เดือน ๔ วันจันทร์ที่ ๒๔ มีนาคม รัตนโกสินทรศก ๑๓๑ เป็นวัน
ตฤถิมหาสุญ

อนึ่งวันธรรมสวนะ ซึ่งนิยมตามวิธีปักขคณนะ เป็นวันที่จะ
รักษาพระอุโบสถแต่ประชุมพัชรรวม ซึ่งยึดเชื่องกันกับวันพระตาม
ปรกติ ในปีชวตจัตวาศกจตุศักราช ๑๒๗๔ นี้ คือ

วันจันทร์ชันคำ ๑ แต่วันอังคารชัน ๙ คำในเดือน ๕

วันอังคารชันคำ ๑ แต่วันพุธชัน ๙ คำ แต่วันพุธแรมคำ ๑

แต่วันพฤหัสบดีแรม ๙ คำในเดือน ๖

วันศุกร์ชันคำ ๑ แต่วันเสาร์ชัน ๙ คำ แต่วันเสาร์แรมคำ ๑

แต่วันอาทิตย์แรม ๙ คำในเดือน ๘

วันพุธชันคำ ๑ แต่วันพฤหัสบดีชัน ๙ คำ แต่วันพฤหัสบดีแรม
คำ ๑ แต่วันศุกร์แรม ๙ คำในเดือน ๑๐

วันเสาร์ชันคำ ๑ แต่วันอาทิตย์ชัน ๙ คำ แต่วันอาทิตย์แรมคำ ๑
แต่วันจันทร์แรม ๙ คำในเดือน ๑๒

วันอังคารชันคำ ๑ แต่วันพุธชัน ๙ คำ แต่วันพุธแรมคำ ๑
แต่วันพฤหัสบดีแรม ๙ คำในเดือน ๒

วันศุกร์ชันคำ ๑ แต่วันเสาร์ชัน ๙ คำ แต่วันเสาร์แรมคำ ๑
แต่วันอาทิตย์แรม ๙ คำในเดือน ๔

รวมวันธรรมสวนะเป็น ๒๖ วัน ดังนี้ นอกจาก ๒๖ วัน นี้ ก็คง
ต้อง กัน กับ วันพระ ตาม ปกติ

อนึ่ง ใน ปี รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑ นี้

วันอังคาร	เป็น วันธงไชย
วันพฤหัสบดี	เป็น วันอธิษต์
วันจันทร์	เป็น วันอุปราศน์
วันเสาร์	เป็น วันโตกาวินาศ

ประกาศเพิ่มกรรมกาธรรมา

มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า ศก
 ความที่ ค้างฎีกาจะ ต้อง วินิจฉัย ยัง คง ค้าง ชะงักมาก สมควร จะ เพิ่ม
 กรรมกาธรรมา อีก นาย หนึ่ง ทรง พระราชดำริ เห็น ว่า พระยาเกษมสุขการ
 สมควร จะ รับราชการ ใน น้ำคั้น ได้ จึง ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ฯ
 ดำรัสสั่ง ให้ พระยาเกษมสุขการ เป็น กรรมกาธรรมา ตรวจ ตัดสิน ความ ฎีกา
 รับราชการ ถดอง พระเดช พระคุณ ตาม ตำแหน่ง ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน
 รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑ เป็นต้นไป

พระบรมราชโองการ ดำรัส สั่ง ณวันที่ ๓๐ มีนาคม รัตนโกสินทร

ประกาศยกเลิก แตะ แก้ว

ข้อความ บาง อย่าง ใน กฎเดิมนามคดี กระทบทหารเรือ
ว่าด้วย ระเบียบ การเกี่ยว เนื่อง ด้วย ราชองครักษ์

ทหารเรือ ร.ศ. ๑๒๕

ด้วย ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้เดิมนามคดี กระทบ
ทหารเรือ ยกเลิก แตะ แก้ว ข้อความ บาง ข้อ ใน กฎเดิมนามคดี ที่ ๑/๑๒๕
ซึ่ง ว่าด้วย ระเบียบ การเกี่ยว เนื่อง ด้วย ราชองครักษ์ ทหารเรือ นั้น ดังต่อไปนี้

๑ ให้เปลี่ยน ข้อความ ใน ข้อ ๔ แห่ง กฎนี้ ซึ่ง ว่าด้วย เงิน ค่า
เบียดเบียน เติร ทาง แตะ แก้ว พาหนะ สำหรับ ราชองครักษ์ เป็น ดังนี้

“ข้อ ๔ ถ้า ราชองครักษ์ ทหารเรือ ได้ ไป ราชการ นอก จาก การ เข้า เฝ้า
ประจำ พระราชสำนัก ตาม หน้า ที่ ราชองครักษ์ ให้ ได้รับ พระราชทาน เงิน
ค่าเบียดเบียน เติร ทาง แตะ แก้ว พาหนะ ตาม อัตรา แตะ ระเบียบ การ ซึ่ง ได้ กำหนด
ไว้ใน ข้อบังคับ ค่า เติร ทาง ใน กระทบทหารเรือ ศก ๑๓๑ นั้น ทุกประการ”

๒ ข้อความ ตาม ข้อ ๘ แห่ง กฎ ซึ่ง กำหนด อำนาจ สมุหราชองครักษ์
ในการ ลง โทษ ราชองครักษ์ แต่ กำหนด ชั้น ราชองครักษ์ ในการ เป็น
ผู้รับ โทษ นั้น ให้ ยกเลิก เสีย ทั้ง ทบ แต่ ใช้ ระเบียบ การ ตาม กฎ ว่า
ด้วย อำนาจ ลง อนุญาต ทหารเรือ ร.ศ. ๑๓๑ ต่อไป

ประกาศ มา ณ วันที่ ๑ เมษายน รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑
(ตงพระนาม) บริพัตร

นายพลเรือเอก เดิมนามคดี

ประกาศกระทรวงว่าการต่างประเทศ

เสนาบดีว่าการต่างประเทศ ขอ ประกาศให้ทราบทั่วกัน

ด้วยเซอร์ โรดส์เฟรนช์คุณาติตัก ซึ่ง ขณะ นั้น เปน คนใน บังคับ ซาติ อังกฤษ ได้ ทำ เรื่อง รวบรวม คอเสนาบดีว่าการต่างประเทศ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน วันโกสินทรศก ๑๓๐๐ ขอ แปลง ซาติ เปน คนใน บังคับ สยาม ตาม ตักษณ กฎหมาย แปลง ซาติ ร.ศ. ๑๓๐

เสนาบดีว่าการต่างประเทศ ได้ เห็น หลัก ถาน เปน ที่ พอใจ แลว่า ผู้ ร้อง ขอ ได้ ปฏิบัติ ถูก คอย ตาม ตักษณ กฎหมาย แปลง ซาติ ร.ศ. ๑๓๐ จึง ได้นำ ความ ขึ้น กราบ บังคม ทูล พระกรุณา ขอ รับ พระราชทาน พระบรม ราชานุญาต

บัดนี้ ทรง พระกรุณา โปรดเกล้าฯ พระราชทาน พระบรมราชานุญาต แด่ ผู้ ร้อง ขอ ได้ ถึง นำ พิพจนนสังเขป นุสสัย คอ พระบาท สมเด็จพระเจ้า อยู่ หัว ด้วย แล

เพราะ ฉะนั้น จึง ขอ ประกาศให้ทราบทั่วกัน ว่า เซอร์ โรดส์เฟรนช์ คุณาติตัก ได้ แปลง ซาติ เปน คนใน บังคับ สยาม ผู้ หนึ่ง แล

ประกาศ มา ณ วันที่ ๓๐ มีนาคม วันโกสินทรศก ๑๓๐๐

(ตงพระนาม) เพจวงษ์โรประการ

เสนาบดีว่าการต่างประเทศ ขอ ประกาศให้ทราบทั่วกัน

ด้วย พดบ.เคอ.ร.ช.น

ซึ่ง ขณะนี้ เป็น คน ใน บังคับ ชาติ อภิภูษ

ได้ทำเรื่อง รวายนันต์ คือ เสนาบดีว่าการต่างประเทศ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม

รัตนโกสินทรศก ๑๓๑๐ ขอ แปลง ชาติ เป็น คน ใน บังคับ สยาม ต.ม

ซึ่งขณะ กฎหมายแปลง ชาติ ร.ศ. ๑๓๑๐

เสนาบดีว่าการต่างประเทศได้เห็น หลักราก เป็น ที่ พอใจ แล้วว่า ผู้

ร้องขอได้ปฏิบัติถูกต้อง ตาม ตักขณ กฎหมายแปลง ชาติ ร.ศ. ๑๓๑๐ จึง

ได้นำความขึ้น กราบ บังคมทูล พระกรุณา ขอรับ พระราชทาน พระบรม

ราชานุญาต

มีรับ ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทาน พระบรมราชานุญาต

แก่ผู้ร้องขอได้ ถอน นำ พิพจน์ตั้งคยานุตั้งยศต่อ พระบาท สมเด็จพระเจ้า อยู่หัว

ด้วยแล้ว

เพราะฉะนั้น จึง ขอ ประกาศ ให้ทราบทั่วกัน ว่า พดบ.เคอ.ร.ช.น

ได้แปลง ชาติ เป็น คน ใน บังคับ สยาม ผู้หนึ่งแล้ว

ประกาศ มา ณ วันที่ ๓๐ มีนาคม รัตนโกสินทรศก ๑๓๑๐

(ตงพระนาม) เทอดวงษ์โรประการ

เสนาบดีว่าการต่างประเทศ

เสนาบดีว่าการต่างประเทศ ขอ ประกาศให้ทราบทั่วกัน

12/10/2566

ด้วย พระอรรถการประสิทธิ์

(วิไลเต็ม แอตเฟรกคณาธิบดี)

ซึ่ง

หน้า ๑๒

ศก ๑๓๑

ขณะนั้น เป็น คนใน บังคับ ชาติ อังกฤษ ได้ทำเรื่อง รว ยื่น ต่อ เสนาบดี
ว่าการต่างประเทศ เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม รัตนโกสินทรศก ๑๓๐
ขอ แปลง ชาติ เป็น คนใน บังคับ สยาม ตามลักษณะ กฎหมาย แปลง ชาติ
ร. ศ. ๑๓๐

เสนาบดีว่าการต่างประเทศ ได้เห็น หลัก ถาน เป็น ที่ พอใจ แลเห็นว่า ผู้
ร้อง ขอได้ ปฏิบัติ ถูก ค้อง ตาม ลักษณะ กฎหมาย แปลง ชาติ ร. ศ. ๑๓๐ จึง
ได้นำความ ขึ้น กราบ บังคม ทูล พระกรุณา ขอ รับ พระราชทาน พระบรม
ราชานุญาต

บัดนี้ ทรง พระกรุณา โปรดเกล้า ฯ พระราชทาน พระบรมราชานุญาต
แล ผู้ร้อง ขอ ได้ ถอน นำ พิพจน์ สักยานุสติย์ ต่อ พระบาท สมเด็จ พระเจ้า อยู่หัว
ด้วยแล้ว

เพราะ ฉนั้น จึง ขอ ประกาศ ให้ทราบทั่วกันว่า พระอรรถการ ประดิษฐ์
(วิถเยียม แอตเฟรกคณาวิถัก) ได้ แปลง ชาติ เป็น คนใน บังคับ สยาม
ผู้หนึ่ง แล้ว

ประกาศ มา ณ วันที่ ๓๐ มีนาคม รัตนโกสินทรศก ๑๓๐

(ตงพระนาม) เทววงษ์ วัโรประการ

เสนาบดีว่าการต่างประเทศ

เสนาบดีว่าการต่างประเทศ ขอ ประกาศ ให้ทราบทั่วกัน

ด้วย มขององเทียน (นายเทียน) ซึ่ง ขณะ นั้น เป็น คนใน บังคับ ชาติ
อังกฤษ ได้ทำเรื่อง รว ยื่น ต่อ เสนาบดีว่าการต่างประเทศ เมื่อวันที่ ๓๐

ตุลาคม รัตนโกสินทรศก ๑๓๐ ขอ แปลง ชาติ เป็น คนใน บังคับ สยาม ตาม ดัชนี กฎหมาย แปลง ชาติ ร.ศ. ๑๓๐

เสนาบดีว่าการต่างประเทศได้ เห็น หลัก ถาน เปน ที่ พอใจ แล้ว ว่า ผู้ ร้อง ขอได้ ปฏิบัติ ถูก ต้อง ตาม ดัชนี กฎหมาย แปลง ชาติ ร.ศ. ๑๓๐ จึง ได้นำ ความ ขึ้น กราบ บังคม ทูล พระกรุณา ขอ รับ พระราชทาน พระบรม ราชานุญาต

บัดนี้ ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทาน พระบรมราชานุญาต แด่ ผู้ ร้อง ขอ ได้ คือ นำ พนม นลิต ยานุกุลย์ คือ พระบาท สมเด็จ พระเจ้า อยู่ หัว ด้วย

เพราะ ฉนั้น จึง ขอ ประกาศ ให้ ทราบ ทัง กัน ว่า มองของ เทียน (นายเทียน) ได้ แปลง ชาติ เป็น คนใน บังคับ สยาม ผู้หนึ่ง แล้ว ประกาศ มา ณ วันที่ ๓๐ มีนาคม รัตนโกสินทรศก ๑๓๐

(ลงพระนาม) เหวงวงษ์โรประการ

เสนาบดีว่าการต่างประเทศ

เสนาบดีว่าการต่างประเทศ ขอ ประกาศ ให้ ทราบ ทัง กัน ด้วย ดังนี้ ซึ่ง ฉะนั้น เป็น คนใน บังคับ ชาติ อังกฤษ ได้ ทำ เรื่อง รวขึ้น ต่อ เสนาบดีว่าการต่างประเทศ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน รัตนโกสินทรศก ๑๓๐ ขอ แปลง ชาติ เป็น คนใน บังคับ สยาม ตาม ดัชนี กฎหมาย แปลง ชาติ ร.ศ. ๑๓๐

เสนาบดีว่าการต่างประเทศได้เห็น หลั กถาน เปน ที่ พอใจ แล้ว ว่า ผู้
 ร้อง ขอ ได้ ปฏิบัติ ถูก ต้อง ตาม ดั กษณ กฎหมาย แปลง ชาติ ร.ศ. ๑๓๐ จึง
 ได้นำความ ขึ้น กราบบังคมทูล พระกรุณา ขอ รับ พระราชทาน พระบรม
 ราชานุญาต

บัด นี้ ทรง พระกรุณา โปรดเกล้า ฯ พระราชทาน พระบรมราชานุญาต
 แก่ ผู้ ร้อง ขอ ได้ ถิ่น นาม พิพจนนัสถยานุสสัย ต่อ พระบาท สมเด็จ พระเจ้า อยู่หัว
 ด้วย แล้ว

เพราะ ฉนั้น จึง ขอ ประกาศ ให้ ทราบ ทั้ง ถิ่น ว่า ดั กษณ ได้ แปลง
 ชาติ เปน คน ใน บังคับ สยาม ผู้ หนึ่ง แล้ว

ประกาศ มา ณ วันที่ ๓๐ มีนาคม วัน ดิน โทศนทร ศก ๑๓๐

(ลงพระนาม) เสด็จพระราชโอรส

เสนาบดีว่าการต่างประเทศ

เสนาบดีว่าการต่างประเทศ ขอ ประกาศ ให้ ทราบ ทั้ง ถิ่น

ด้วย เหตุวง ปฏิภาณ พิเศษ (เยนซ์ วิด เดียม เฮนดริกซ์) ซึ่ง ฉะนั้น

เปน คน ใน บังคับ ชาติ อังกฤษ ได้ ทำ เรือง รว ยื่น ต่อ เสนาบดีว่าการต่าง
 ประเทศ เมื่อ วันที่ ๑๙ ธันวาคม วัน ดิน โทศนทร ศก ๑๓๐ ขอ แปลง ชาติ
 เปน คน ใน บังคับ สยาม ตาม ดั กษณ กฎหมาย แปลง ชาติ ร.ศ. ๑๓๐

เสนาบดีว่าการต่างประเทศได้เห็น หลั กถาน เปน ที่ พอใจ แล้ว ว่า ผู้
 ร้อง ขอ ได้ ปฏิบัติ ถูก ต้อง ตาม ดั กษณ กฎหมาย แปลง ชาติ ร.ศ. ๑๓๐ จึง

12/10/2566

ได้นำความขึ้นกราบบังคมทูล พระกรุณา ขอรับ พระราชทาน พระบรม
ราชานุญาต

บัดนี้ ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทาน พระบรมราชานุญาต
แต่ผู้ร้อง ขอได้ ถอนเอาพระพิพัฒน์ญาติด้วย คือ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ด้วยแล้ว

เพราะฉะนั้น จึงขอประกาศให้ทราบทั่วกันว่า หลวงปฏิภาณพิเศษ
(เขมส์วิฑิตเยี่ยมเฮนตริกซ์) ได้แปลง ชาติ เป็น คนในบังคับสยาม ผู้หนึ่งแล้ว
ประกาศ มา ณ วันที่ ๓๐ มีนาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๓๐

(ตงพระนาม) เทเวธงษ์วโรประการ

เสนาบดีว่าการต่างประเทศ

.....
เสนาบดีว่าการต่างประเทศ ขอประกาศให้ทราบทั่วกัน

ด้วย หลวงโยเนการพิจิตร (มองบันโย) ซึ่ง ขณะนั้น เป็น คนใน
บังคับ ชาติ อังกฤษ ได้ทำเรื่อง ร้องขึ้น คือ เสนาบดีว่าการต่างประเทศ
เมื่อ วันที่ ๒๕ กันยายน รัตนโกสินทร ศก ๑๓๐ ขอแปลง ชาติ เป็น คน
ใน บังคับ สยาม ตาม ตักษณ กฎหมาย แปลง ชาติ ร.ศ. ๑๓๐

เสนาบดีว่าการต่างประเทศได้ เห็น หลก ถาน เป็น ที่ พอใจ แล้วว่า ผู้
ร้อง ขอได้ ปฏิบัติ ถูกต้อง ตาม ตักษณ กฎหมาย แปลง ชาติ ร.ศ. ๑๓๐ จึง
ได้นำความขึ้นกราบบังคมทูล พระกรุณา ขอรับ พระราชทาน พระบรม

ราชานุญาต

บัดนี้ ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทาน พระบรมราชานุญาต
แต่ผู้ร้อง ขอได้ ถอน นำ พพจนนัตยานุัติย คือ พระบาท สมเด็จพระเจ้า อยู่หัว
ด้วยแล้ว

เพราะ ฉนั้น จึง ขอ ประกาศให้ทราบทั่วกัน ว่า หลวงโยนการพิจิตร
(มองบ้านโย) ได้แปลง ชาติ เป็น คนใน บังคับสยาม ผู้หนึ่ง แล้ว
ประกาศ มา ณ วันที่ ๓๐ มีนาคม รัตนโกสินทรศก ๑๓๐
(ตงพระนาม) เทววงษ์โรประการ
เสนาบดีว่าการต่างประเทศ

.....
เสนาบดีว่าการต่างประเทศ ขอ ประกาศให้ทราบทั่วกัน

ด้วย มองของบวช ซึ่ง ขณะ นั้น เป็น คนใน บังคับ ชาติ อังกฤษ ได้ทำ
เรื่อง รวช ขึ้น ต่อ เสนาบดีว่าการต่างประเทศ เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม
รัตนโกสินทรศก ๑๓๐ ขอแปลง ชาติ เป็น คนใน บังคับสยาม ตาม
ลักษณะ กฎหมาย แปลง ชาติ ร.ศ. ๑๓๐

เสนาบดีว่าการต่างประเทศ ได้ เห็น หลัก ถาน เป็น ที่ พอใจ แล้ว ว่า ผู้
ร้อง ขอได้ ปฏิบัติ ถูก ต้อง ตาม ลักษณะกฎหมาย แปลง ชาติ ร.ศ. ๑๓๐ จึง
ได้นำ ความ ขึ้น กราบ บังคม ทูล พระกรุณา ขอ รับ พระราชทาน พระบรม
ราชานุญาต

บัดนี้ ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทาน พระบรมราชานุญาต
แต่ผู้ร้อง ขอได้ ถอน นำ พพจนนัตยานุัติย คือ พระบาท สมเด็จพระเจ้า อยู่หัว
ด้วยแล้ว

ศึก ๑๓๑

หน้า ๑๖

เพราะฉะนั้น

จึง ขอ ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า

มองตองบ๊วย

ได้แปลง ชาติ เป็น คน โห มังคัมสยาม ผู้หนึ่งแล้ว

ประกาศมา ณ วันที่ ๓๐ มีนาคม วันโกสินทรศก ๑๓๐

(ตงพระนาม) เสด็จวงษ์โวประการ

เสด็จตั้งว่าการต่างประเทศ

เสด็จตั้งว่าการต่างประเทศ ขอ ประกาศให้ทราบทั่วกัน

ด้วยเคนมี้ เฮยริ ซึ่ง ขณะนั้น เป็น คน โห มังคัมชาติใหม่ ได้ทำ

เรื่อง รวย ยื่น ต่อ เสด็จตั้งว่าการต่างประเทศ เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม

วันโกสินทรศก ๑๓๐ ขอแปลง ชาติ เป็น คน โห มังคัมสยาม ตาม

ลักษณะ กฎหมาย แปลง ชาติ ร. ศ. ๑๓๐

เสด็จตั้งว่าการต่างประเทศ ได้ เห็น เสด็จ ถาน เปน ที่ พอใจ แล้วว่า

จึง ขอ ได้ ปฏิบัติ ถูกต้อง ตาม ลักษณะกฎหมาย แปลง ชาติ ร. ศ. ๑๓๐ จึง

ได้นำความ ขึ้น กราบ มังคัมทูล พระกรุณา ขอ รับ พระราชทาน พระบรม

ราชานุญาต

บัดนี้ ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทาน พระบรมราชานุญาต

แก่ผู้ร้อง ขอ ได้ ถอน นาม พิพจน์ผู้ตั้งนามผู้ตั้งชื่อ พระบาท เสด็จ เจ้า พระเจ้า อยู่ทั่ว

ด้วยแล้ว

เพราะฉะนั้น

จึง ขอ ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า

เคนมี้ เฮยริ

ได้แปลง ชาติ เป็น คน โห มังคัมสยาม ผู้หนึ่งแล้ว

12/10/2566

ประกาศ มา ณ วันที่ ๓๐ มีนาคม รัตนโกสินทรศก ๑๓๐

(ตงพระนาม) เสด็จจรดภิโรประการ

เสนาบดีว่าการต่างประเทศ

ประกาศกระทรวงโยธาธิการ

พแนกไปรษณีย์

ด้วย กระทรวงโยธาธิการได้รับโบบอก มณฑลปัตตานี ควมนว่า การ
 รับส่ง หนังสือไปรษณีย์ใน แขวงเมืองรามันห์ ซึ่ง ทำการไปรษณีย์ตั้ง อยู่
 ที่ เมืองแค้ เต็มมา นั้น ยี่ไม่เหมาะ ขอ อนุญาต ย้าย ที่ ทำการไปรษณีย์
 เมืองรามันห์ตง มาตั้ง ทำการที่ ตำบลบาโงย ซึ่ง เป็น ที่ ตั้ง ศาลากลาง
 จังหวัดยะลาใกล้เคียง กับ ทำลำบ เพราะ เหตุว่าที่ ตำบลนั้น มี การ ค้าขาย
 เจริญ มาก ขึ้น แต่ มี หนังสือ ราชการ แต่ หนังสือ ประชาชน ที่ จะ ต้อง ส่ง
 ทางไปรษณีย์มาก กระทรวงโยธาธิการ พิจารณา เห็น ชอบด้วย จึงได้
 นำความ ขึ้น กราบ บังคมทูล พระกรุณา ทราบ ได้ ฝ่าตของ ใต้พระบาท พระ
 ราชทาน พระบรมราชานุญาตให้ ย้าย ที่ ทำการไปรษณีย์ เมืองรามันห์ตง มาตั้ง
 ที่ ตำบลบาโงย ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ศก ๑๓๑ เป็นต้นไป แล้ว ฯ

ประกาศ มา ณ วันที่ ๓๐ มีนาคม รัตนโกสินทรศก ๑๓๐

(ตงพระนาม) นเรศวรฤทธิ

เสนาบดี กระทรวงโยธาธิการ

ประกาศ

ตั้งผู้ช่วย กรมการตำแหน่งนา มณฑลกรุงเก่า

โดย พระบรมราชานุญาต

เจ้าพระยาอภัยภูเบศร เจ้าพระยารัตนาธิเบศร เจ้าพระยาศรีสุทโธปการ รัชพระบรม
 ราชโองการใส่เกล้า ฯ ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ ประกาศให้ทราบ
 ทราบกันว่า ด้วยตามที่ได้ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทาน
 พระบรมราชานุญาต ให้ หม่อมเจ้าพจนศรัทธา เป็น ข้าหลวงเทศาภิบาล
 แล กรมการตำแหน่งนา มณฑลกรุงเก่า แล้วนั้น บัดนี้ ราชการใน หน้าที่
 ข้าหลวงเทศาภิบาล แล กรมการตำแหน่งนามี มากขึ้น สมควรจะให้ มีผู้ช่วย
 ใน หน้าที่ กรมการตำแหน่งนา ด้วย เพื่อ ราชการจะได้ ดำเนินไปตาม สมควร
 จึง ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ ชู ณ ไผทพยุหรัถย์ นายทะเบียน
 ที่ดิน เมืองอ่างทอง เป็น ผู้ช่วยกรมการตำแหน่งนา ทำการใน หน้าที่ เทศาภิ
 ราชการ มณฑลกรุงเก่า ได้ตาม พระราชบัญญัติออก โฉนดที่ดิน ชัก คิวแห่ง หนึ่ง
 ตั้ง แต่ บัด นี้ ไป เป็นต้นไป

กระทรวงเกษตราธิการ

ประกาศ มา ณ วันที่ ๒๘ มีนาคม รัตนโกสินทร์ ๒๓๖๐

(ตงนาม) อภัย ภูประพัทธ์

เจ้าพระยาศรีสุทโธปการ

ประกาศที่ระเบียบราชการ

กระทรวงยุติธรรม

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระมฤคกุลเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการ ดำรัสเหนือเกล้าฯ ว่า กระทรวงยุติธรรมในเวลานี้ มีเสนาบดีผู้เดียว เป็นผู้บังคับบัญชา แต่วินิจฉัย ทั่ว ราชการทั้ง ฝ่ายตุลาการ แต่ฝ่ายตุลาการ รวมกัน ทรงพระราชดำริเห็นว่า การที่คนผู้เดียว จะดำริห์แต่ บังคับบัญชา ราชการ ทั้ง ต่อ ประเภทนั้น ให้หลุดออกไปได้ โดย ระเบียบร้อยยี่สิบแปด การ ยาก สืบควร จะ แยก หน้าที่ ให้ มีฝ่าย ตุลาการ ส่วน หนึ่ง แต่ฝ่าย ตุลาการ ส่วน หนึ่ง ราชการ ใน กระทรวงยุติธรรมจะได้ เจริญยิ่ง ขึ้น กว่าที่ เป็น มาแล้ว

หนึ่ง ศาลฎีกา ซึ่ง นับว่า เป็น ศาล สูง สุด ใน พระราชอาณาจักรสยาม ก็ยังไม่มีอธิบดี แต่ยังมีได้ร่วม อยู่ใน กระทรวงใด นับว่าต้อง เป็น พระราชธุระพิเศษ อยู่ ส่วน ๑ จึง มี พระบรมราช โองการ ดำรัส ตั้ง ให้ยก ศาลฎีกาไป รวม อยู่ใน กระทรวงยุติธรรม ตั้งแต่ เมษายน วันศกโกสินทร ศักราช ๑๓๑ เป็นต้นไป แต่จะไต่ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ตั้ง อธิบดี ศาลฎีกาใน เวลา ค่ำไป เพื่อ เป็น ผู้ใหญ่ เป็น ประธาน ใน พนงตุลาการ ส่วน หน้าที่ ราชการ นั้น ให้เสนาบดี กระทรวงยุติธรรม มีอำนาจ แด หน้าที่ได้ บังคับบัญชา ราชการ แต่รับ วิช ชอบ ท้องไป แต่ บรรดา ราชการ อัน นับว่า เป็น ส่วน ตุลาการ ใน กระทรวงนี้ เป็น หน้าที่ เสนาบดี บังคับบัญชา

โดยสิทธิ์ขาดโดยจำพัว แต่ในส่วนที่เป็นฝ่ายตุลาการนั้น ให้เสนาบดี
ปลุกษาหาฤๅแต่ พัง ความเห็น ของ อธิบดีศาลฎีกา แล้วแต่วินิจฉัยบังคับ
บัญชาไปตามที่ คคตง กษ ฎาถ้ามีความเห็นแตกต่าง กษ ก็ให้เสนาบดี
พร้อมด้วย อธิบดีศาลฎีกา นำความ กราบ บังคมทูล เหย็น พระราชปฏิบัต

ให้อธิบดีศาลฎีกา มีหน้าที่ ดำริให้วาง ระเบียบ ราชการ พนบกตุลาการ แด
นำความเห็น เด่นขอ เสนาบติ คคตง จน ถึง การคัง แด ผลตเปลี่ยนแปลง ฤๅเลื่อน
ตำแหน่ง ผู้ พพากษา ส่วน แล ข้อ ขค ของ บัณหา ที่ เกี่ยว ด้วย กฎหมาย นั้น
เป็น หน้าที่ อธิบดีศาลฎีกา เป็น วิวินิจฉัย แต่ถามี ข้อใด ซึง จำ จะ ต้อง เหย็น
พระราชปฏิบัต ให้อธิบดีศาลฎีกา นำ ข้อ ความ นั้น จน กราบ บังคมทูล
เหย็น พระราช ปฏิบัต โดยตรงได้

ข้อ บัณหาใน ทาง ราชการ ที่ เกี่ยว กับ นานาประเทศ นั้น ให้เสนาบดี
กระทรวงยุติธรรม ปลุกษาหาฤๅ เสนาบติ กระทรวงว่า การต่าง ประเทศ แด
จึง วิวินิจฉัย

ประกาศ มา ณ วันที่ ๓ เมษายน รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑

เป ณ วันที่ ๕๑๐ ใน รัชกาล บัคยุบนี้

ประกาศตั้งเสนาบดีแลปลัดทูลตของ

กระทรวงธรรมการ

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า พระยาวชิรธรสุวิชัยศักดิ์
ได้รับ รัชการ ใน ตำแหน่ง หน้าที่ ผู้ รัง ตำแหน่ง เสนาบติ กระทรวงธรรมการ มา

หน้า ๒๒

ศก ๑๓๑

นานแล้ว ล้มควมจะเป็นเสนาบดีได้ จึง ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ฯ
ให้ พระยาวิสุทธสุริยศักดิ์ เป็น เสนาบดี กระทรวงธรรมการ ดับไป

แต่ ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ พระยาไพศาลศิลปศาสตร์ ผู้ช่วย
ตำแหน่ง ปลัดทูลฉลอง กระทรวงธรรมการ เป็น ปลัดทูลฉลองกระทรวง
ธรรมการ ค่อยไป

พระบรมราชโองการดำรัสสั่ง ตั้งแต่วันที่ ๖ เมษายน วันโกสินทรศก ๑๓๑
เป็นวันที่ ๕๑๓ ในรัชกาลปัจจุบันนี้

ประกาศ แก่ ไช

พระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวทหารบก

พระบาท สมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอัฐมรามาธิบดินทร
มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า ตามความใน พระราช
กำหนดเครื่องแต่งตัว ทหารบก รัชสมัยโกสินทร ศก ๑๒๖๗ นั้น ให้แก่ ไช
ความใน พระราชกำหนดตั้ง ค่อยไป นี้

ตามความใน พระราชกำหนดทุก แห่ง ซึ่งว่า ด้วย หมวกเก็บผมกระบังหน้า
หนังดำ มี สาย รัต ศาว หนังดำ หรือ สายรัตสอง แถบทอง นั้น ให้แก่ เป็น
กระบัง หน้า หนังดี ทา มี สาย รัตสอง แถบ ดีทอง ทอง ดีน นก นก ตามเดิม

ทุกประการ

12/10/2566

อนึ่ง กษัตริย์เบญจน แร่ตงให้ เรม เบญจน กระบังหน้า หมวกเก็บผม รัตสอง

เป็นสี่เท่าตั้งแต่ ร.ศ. ๑๓๑ จนถึงในระหว่าง
 เติมน้ำให้คงระดับระวางน้ำในลำน้ำสายวัดกลาง เหนือวัด หรือ สายวัดกลาง แถบ
 ท้องไปพอจะได้จนกว่าจะได้แม่น้ำยมขึ้นไปถึง ร.ศ. ๑๓๒ แล้ว
 ห้ามไม่ให้ใช้กระบุงขนานเจดีย์สายวัดกลาง เหนือวัด หรือ สายวัดกลาง แถบท้อง
 คุ้งไป

ประกาศมาณวันที่ ๗ เมษายน รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑
 เปนวันที่ ๕๑๔ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

ประกาศแยกมณฑลอิสานออกเป็น ๒ มณฑล คือ

มณฑลอุบลราชธานี ๑ มณฑลร้อยเอ็จ ๑

มีพระบรมราชโองการ ใน พระบาท สมเด็จพระปรมนทรมหาจักรีราชม
 พระมณูญเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเห็นชอบแล้ว ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า
 มณฑลอิสาน ความที่เป็น อยู่ ในเวลานี้ มีท้องที่ กว้างขวาง และมีจำนวน
 พงเมือง มากถึง ตำนครั้ง ยากที่จะจัดการปกครองเป็น มณฑลเดียว
 ให้ทั่วถึงโดยเรียบร้อยเหมือน มณฑลอื่น ๆ ได้ จึงทรงพระกรุณา
 โปรดเกล้าฯ ให้แบ่งมณฑลอิสาน ออกเป็น ๒ มณฑล คือ มณฑล
 อุบลราชธานี ๑ มณฑลร้อยเอ็จ ๑ มณฑลอุบลราชธานี มี ๓ จังหวัด
 คือจังหวัดอุบล ๑ จังหวัดอุบล ๑ จังหวัดสุรินทร์ ๑ มณฑลร้อยเอ็จ
 มี ๓ จังหวัด คือจังหวัดร้อยเอ็จ ๑ จังหวัดสาคาม ๑ จังหวัดกาฬสินธุ์ ๑
 เพื่อจะได้เป็น การ สะดวกแก่การ ปกครองสืบต่อไป

ในเวลาที่ยังมิได้ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ตั้งให้ผู้ใดเป็น
 ข้าหลวงเทศาภิบาล มณฑลร้อยเอ็ดนั้น โปรดเกล้า ฯ ให้ข้าหลวงเทศา
 ภิบาล มณฑลอุดรราชธานี ยินยอม ราชการ มณฑลร้อยเอ็ดไปก่อน ทว่า
 ได้ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ตั้ง ข้าหลวงเทศาภิบาล มณฑลร้อยเอ็ด

ประกาศ มา ณ วันที่ ๙ เมษายน วันวัน โทศมาส คศ ๑๓๑

เป็นวันที่ ๕๑๖ ในรัชกาลปัจจุบันนี้

ประกาศตั้งอธิบดีศาลฎีกา

มี พระบรมราชโองการดำรัสสั่ง ให้เกล้า ฯ สั่งว่า ตาม ประกาศจัด
 ระเบียบ ราชการ กระทรวงยุติธรรม ตั้งวันที่ ๓ เมษายน วันวัน โทศมาส
 คศ ๑๓๑ ว่า จะได้ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ตั้ง อธิบดีศาลฎีกาใน
 เวลาต่อไปนั้น ทรง พระราชดำริเห็นว่า พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหมื่น
 สวัสดิวัตน์ดิศชัยย์ สัมคตวร จะ เปน อธิบดีศาลฎีกาได้ จึงทรง พระกรุณา
 โปรดเกล้า ฯ ให้พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหมื่นสวัสดิวัตน์ดิศชัยย์ เปน
 อธิบดีศาลฎีกา รับราชการ ตลอด พระเดช พระคุณ ตามหน้าที่ตั้งแต่บัด
 นี้ไป

พระบรมราชโองการดำรัสสั่งตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน วันวัน โทศมาส คศ ๑๓๑
 เป็นวันที่ 2/10/2566 ในรัชกาลปัจจุบันนี้

ประกาศลดอัตราเก็บเงินค่าราชการ

ในตำบลท่าบุญมี ตำบลคลองพลู ตำบลหนองฮีรุณ
ท้องที่อำเภอพนมดงหลวง เมืองชลบุรี

พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระกำแพงราชานุภาพ เสด็จขึ้นประทับที่
มหาดไทย รับพระบรมราชโองการได้เกล้าฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ในตำบลท่าบุญมี ตำบลคลองพลู
ตำบลหนองฮีรุณ ท้องที่อำเภอพนมดงหลวง เมืองชลบุรี การทำมา
หาเลี้ยงชีพของราษฎรเป็นการยากลำบาก ส่วนไม่บริบูรณ์เหมือนในที่
อื่น ๆ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ลดอัตราเก็บเงินค่าราชการ
ในตำบลเหล่านี้ตั้ง ๒ บาท คงเก็บคนละ ๔ บาท เพื่อเป็นการบำรุง
ราษฎรในตำบลเหล่านี้ตั้งแต่ ศก ๑๓๑ เป็นต้นไป

ศาลว่าการมหาดไทย

ประกาศมาณวันที่ ๘ เมษายน รศ. ๖๖ (ค.ศ. ๑๓๑)

(ตงพระนาม) ดำรงราชานุภาพ

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

ประกาศลดอัตราค่า
ในตำบลเมืองหง แขวงเมือง เชียงใหม่

พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระดำรงราชานุภาพ เสด็จมาตั้งกระทรวงมหาดไทย รับ พระบรมราชโองการให้เกล้าฯ ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกัน ว่า ตำบล เมืองหง ทั้งที่อำเภอ เชียงดาว แขวงเมือง เชียงใหม่ เป็น ท้องที่ กษัตริย์ การ ทำนา ราษฎร ทำได้ ผลิต แต่เพียง บริโภค เท่านั้น ไม่ถึงกับ ซื่อ ซาย เป็น อาณาประโยชน์ ที่ ราษฎร ต้อง เสียเงิน ค่านาไว้ละ ๕๐ สตางค์ นั้น ยังไม่เหมาะ กับ พัน ภูมิ ประเทศ ท้องที่ เดทำเต ผลิตประโยชน์ ที่ ทำได้ ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ลด อัตราค่า ใน ตำบล เมืองหง ดัง คง เก็บไว้ละ ๒๕ สตางค์ ตั้งแต่ จำนวน ศก ๑๓๐ เป็นต้นไป

คำกล่าวกรมมหาดไทย

ประกาศ มา ณ วันที่ ๑๗ เมษายน วันขึ้นปีใหม่ พ.ศ. ๑๓๑
(ลงพระนาม) ดำรงราชานุภาพ

เสด็จมาตั้ง กระทรวงมหาดไทย

กฎข้อบังคับจัดการปกครอง

กรมพระตำรวจ ศก ๑๓๑

เสนาบดีกระทรวงวัง รับพระบรมราชโองการใส่เกล้าฯ ทรงพระ
กรุณาโปรดเกล้าฯ ว่า กรมพระตำรวจแต่เดิมมิได้จัดการเบื้องต้น
เช่นปดง ตาม กาด สมัย บัดนี้ สมควรที่จะตั้งมีกำหนด ข้อบังคับจัดการ
ปกครองเพิ่มเติมขึ้น จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งกฎข้อบังคับ
ขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อบังคับจัดการปกครอง

แต่บรรดาพนักงานที่ กรมพระตำรวจ รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑

ข้อ ๑ กรมพระตำรวจนั้น มีสมุหพระตำรวจเป็นประธาน ขึ้น
ตรงต่อเสนาบดีกระทรวงวัง แต่มีหน้าที่บังคับบัญชาราชการในกรม
พระตำรวจโดยสิทธิ์ขาด กับมีพนักงานต่าง ๆ ที่ขึ้นอยู่ในบังคับบัญชา
ของสมุหพระตำรวจอยู่ ๓ พนักงาน คือ

๑ พนักงานผู้ช่วยสมุหกรมพระตำรวจ

พนักงานผู้ช่วยสมุหพระตำรวจนั้น มีผู้ช่วยสมุหพระตำรวจเป็นหัวหน้า
กับมีนายเวร หรือ เดชานุการ แต่เดิมมีพนักงานประจำพนักงานตามสมควร
มีหน้าที่ในการติดต่อรับและส่งหนังสือราชการต่าง ๆ ที่มีไปมา
ในระหว่างกรมพระตำรวจ ทั้งมีหน้าที่ในการวางระเบียบตำเนิร คำสั่ง

12/10/2566

ของสมุหพระตำรวจไปสั่งการให้เป็นไปโดยแน่นอนทุกประการ

๒ พนงศ์มุกุหมายุชักรมพระคัารวจ

พนงศ์มุกุหมายุชักรมพระคัารวจ นั้น มีมุกุหมายุชักรมพระคัารวจเป็น
หวั่นำรับผัดชอบราชการในพนงศ์กับมี

ก. เจ้าพนงศ์งานคตังเงินกรมพระคัารวจ ๑

ข. ยกรบัตริกรมพระคัารวจ ๑

รวมขึ้นอยู่ในพนงศ์นี้ มีหน้าที่ในการเบิกจ่ายสรรพสิ่งของแต่เงินที่
จะต้องใช้ในกรมพระคัารวจ คตอตจนการโยธาทุแลรักษาสถานที
แต่เครื่องใช้ในกรมพระคัารวจ ให้เปงไปโดยความสอดเรีบร้อย
ทุกประการ

๓ พนงศ์คัารวจประจำกองบัญชาการถาง

พนงศ์คัารวจประจำกองถางนี้ มีนายคัารวจต่าง ๆ ทีเหลือจากเข้า
ประจำกองต่าง ๆ ในกองประจำการมาประจำอยู่ในกองถางนี้ เพื่อ
ใช้เข้ารับราชการในพนงศ์หนึ่งพนงศ์ใดในกองนั้น ๆ ทีขาดเหลือบก
พร่องไม่มีตัวจะรับราชการ แต่ขึ้นอยู่ในบังคับบัญชาของสมุหพระ
คัารวจโดยตรง

สรุปรวมหน้าที่ทั้ง ๓ พนงศ์ที่กล่าวมาแต่นั้น รวมเรียกว่า
“กองบัญชาการถางกรมพระคัารวจ”

ข้อ ๒ นอกจากหน้าที่ของบัญชาการถางกรมพระคัารวจที่กล่าวมา
แต่นั้น ^{12/10/2566} สมุหพระคัารวจยังมีกองคัารวจประจำการต่าง ๆ ซึ่งขึ้น

อยู่ในบังคับข้อ ๔ หมวด ซึ่ง แบ่ง แล ชาน นาม เวียก เป็น หมวด
ต่าง ๆ คือ

- (๑) หมวด พระยามหาเทพ
- (๒) หมวด พระยามหามนตรี
- (๓) หมวด พระพิเรนทรเทพ
- (๔) หมวด พระอินทรเทพ

ข้อ ๓ หมวดตำรวจประจำการต่าง ๆ ที่กล่าวมาในข้อ ๒ นั้น
ในหมวดหนึ่ง ๆ มีผู้บังคับหมวดเป็นหัวหน้าบังคับบัญชารับผิดชอบ
หมวดละ ๑ นาย และมีผู้ช่วย ๑ นาย

ข้อ ๔ ในหน้าที่ราชการของกรมพระตำรวจ ซึ่งจะต้องพึงกระทำ
นั้น นายตำรวจก็ทำหน้าที่เป็นราชองครักษ์ประจำพระองค์ พระบาท
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เช่นเดียวกับตำแหน่งหน้าที่ราชองครักษ์ฝ่ายทหาร
ที่เป็นอยู่ ณ บัดนี้ สมุหพระตำรวจนั้นเอง ก็มีตำแหน่งเสมอเท่าสมุห
ราชองครักษ์นั้นเอง ซึ่งจะมีหน้าที่ผิดกันอยู่บ้างก็แต่เล็กน้อย ดัง
จะได้บรรยายหน้าที่โดยละเอียดดังข้อ ๆ ต่อไปนี้

ข้อ ๕ ในเวลาปกติซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวประทับ
อยู่ในกรุงเทพมหานครนั้น สมุหพระตำรวจมีหน้าที่จัดหมวดตำรวจ
ประจำการที่กล่าวมาแต่อดีตเปลี่ยนกันไปอยู่เวรประจำรักษาราชการ
ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว หมวดละ ๒๔ ชั่วโมง นับตั้งแต่เวลา
12/10/2566

ย่ำค่ำของวันหนึ่งจนถึงเวลาย่ำค่ำของวันรุ่งขึ้นอีกวันหนึ่ง

เดนมอไป

ข้อ ๖ สถานที่ที่ที่จะเป็นที่พักของหมวดของกรมจะต้องไปประจำ เป็นเวรรักษาราชการอยู่นั้น แล้วแต่เดิมนัดกระทรวงวิ จะกำหนดให้

ข้อ ๗ ในสถานที่ที่หมวดตำรวจไปตั้งรักษาราชการอยู่นั้น ผู้ เป็นหัวหน้าบังคับบัญชาของหมวดตำรวจจะต้องวางยามให้เป็นที่ยอมรับ

ข้อ ๘ หน้าที่นายตำรวจที่ไปประจำอยู่นั้นในพระราชฐานนั้น มี หน้าที่ที่จะต้องพึงกระทำคือ

(๑) เป็นผู้ระวังป้องกันรักษาพระองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ศ้ายกิมหน้าที่ราชองครักษ์ แต่คอยตรวจตรามิให้ผู้ใดแปลกมุดม เข้าไปในพระราชฐานที่ประทับ ซึ่งตั้งเสียว่าจะมีเหตุอันตรายเสียหาย เกิดขึ้นโดยประการใด ๆ

(๒) ต้องเรียนรู้ข้อพระราชบัญญัติว่าจะต้องปฏิบัติอย่าง ไรในเวลาดใด ให้เป็นการคุ้มครองคุ้มครองตามการสมัยที่สมควร

(๓) ต้องเรียนรู้สถานที่ของข้าราชการผู้ใหญ่ที่ประจำอยู่ใน พระ ราชสำนักนั้นนั้นว่า ทำหน้าที่ใดอยู่นั้นใด แต่ถ้าจะมีผู้ใดมาหาหรือ ไตร่พวนปะก็จะต้องเป็นหน้าที่ช่วยแก้ไขตามควรแก่หน้าที่

(๔) ถ้าจะมีเจ้าประเทศราช ผู้แทนรัฐบาลต่างประเทศ หรือ ข้าราชการไทยท่านหนึ่งใดในกรมและกระทรวงใด ๆ ที่จะเข้าเฝ้าทอดของ

พระราชดำเนิรวิน ๑ หรือ ๒ วัน และให้ผู้บังคับหมวดนั้น เมื่อได้รับคำสั่ง ของ สมุห พระตำรวจ แล้วก็ให้จัด นายตำรวจ ๔ นายในหมวด ของ ตน โดยเสด็จพระราชดำเนิรในกระบวน และให้ส่ง เสด็จถึง ที่ที่ ประทับ ส่วนผู้บังคับ หมวดนั้น จะต้อง ออก ต้อง นำ เพื่อตรวจ เจ้าน้ำที่ ฝ่ายทหาร แต่ตำรวจภูธร วาง ยาม รักษา ราชการ และเมื่อเสด็จ พระราช ดำเนิร ถึง ที่ หรือค่ายที่ ประทับแล้ว ให้ นายหมวด รายงาน กราบ บังคม ทูล จำนวน เจ้าน้ำที่ ประจำ ของ ให้ ทรง ทราบ มาตของชุด พระบาท แต่ให้ รายงาน ต่อเสนาบดี หรือ ผู้ใหญ่ใน กระทรวงใดก็ได้ โดยเสด็จพระราชดำเนิร ณที่ นั้น อีก ฉบับหนึ่ง และมีน้ำที่ วาง ยามใน หมวด ของคน ณที่ใดที่หนึ่ง ซึ่งใกล้กับที่ ประทับ และมีน้ำที่ พึง จะ ต้อง ปฏิบัติ เช่นเดียวกับที่ กล่าว มาแล้วใน ข้อ ๔, ๕, ๖, ๗, ๘, ๙, นั้นทุกประการ

ข้อ ๑๑ ในระหว่างที่ตำรวจไปรักษาราชการ ถ้ามีเหตุการณ์ บังเกิดขึ้นที่ควร นาย ตำรวจ ประจำ การ จะนำ เหตุการณ์ที่ บังเกิด ขึ้น กราบ บังคมทูล พระกรุณา ก็ให้ รับนำ ขึ้นกราบ บังคมทูลพระกรุณาตาม โอกาส ที่สมควร

อนึ่งใน น้ำที่ ราชการ ของ กรม พระตำรวจที่ ตั้งขึ้นใหม่นี้ ได้ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้ สมุหราช ของครึกษ์ เป็นผู้ช่วย และ นำ พิเศษ สำหรับใน น้ำที่ ราชการ บาง อย่าง ซึ่ง จะพึง เกี่ยว ของ กับ น้ำที่ ฝ่าย ทหาร เช่นนั้น จึงให้ เจ้าน้ำที่ ใน กรม พระตำรวจ คอย อนุโมทนา 12/10/2566 แต่ เชื้อ พึง สมุหราช ของครึกษ์ ใน สิ่งที่ ชอบด้วย น้ำที่ ราชการ ด้วย

ศก ๑๓๑

หน้า ๓๓

ข้อ ๑๒ ให้ ใช้ข้อบังคับนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน เป็นต้นไป
บังคับแต่คำสั่งใดที่ขัดกับความใน ข้อ บังคับนี้ ให้ ยกเลิกไม่ใช้

กระทรวงวัง

วันที่ ๑ เมษายน วันคนโกลืนทร ศก ๑๓๑

(ตงพระนาม) ด้รวพดีทธี

เสนาบดีกระทรวงวัง

ประกาศกระทรวงกิจการต่างประเทศ

เสนาบดีว่า การต่างประเทศ ขอ ประกาศให้ทราบทั่วกัน

ด้วยชาวชยอนแฟรงฟอด ซึ่ง ขณะ นั้น เาคน โน บังคับ ชาติ อังกฤษ

ได้ทำเรื่อง รววยื่น ค้อเสนาบดีว่าการต่างประเทศ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม

รัตน โกลืนทร ศก ๑๓๐ ขอ แปลง ชาติ เป็น คน โน บังคับ สยาม ตาม

ลักษณะ กฎหมายแปลง ชาติ ร.ศ. ๑๓๐

เสนาบดีว่าการต่างประเทศได้ เห็น ชาติ กาน เอน ที่ พอใจ แล้วว่า ผู้

ร้อง ขอได้ ปฏิบัติ ถูก คอง ตาม ลักษณะ กฎหมายแปลง ชาติ ร.ศ. ๑๓๐ จึง

ได้ นำ ความ ขึ้น กรวบ บังคมทูล พระกรุณา ขอ รับ พระราชทาน พระบรม

ราชานุญาต

บัด นี้ ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทาน พระบรมราชานุญาต

12/10/2566

แต่ผู้ร้องขอใจ ถอนหา พพจนนสถานด้วย คือ พระบาท สมเด็จพระเจ้า อยู่หัว
ด้วยแล้ว

เพราะฉะนั้น จึงขอ ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ชาวสยามแพร่พืด
ได้แปลง ชาติเป็น คนใน บังคับสยามผู้หนึ่งแล้ว

ประกาศ มา ณ วันที่ ๒๓ เมษายน รัตนโกสินทรศก ๑๓๑

(ลงพระนาม) เฑาะวงษ์วโรประการ

เสนาบดีว่าการต่างประเทศ

ประกาศเปลี่ยนข้าหลวงท้องถิ่น

จัดที่คืน สว่าง ทางรถไฟหลวงสายโค ใน อำเภอตัว

มณฑลชุมพร

เจ้าพระยาอภัยนุราชประพัทธ์ เสนาบดี กระทรวงคมนาคม ขอประกาศ
ให้ทราบทั่วกันว่า ตามความใน ประกาศ พระราชทาน พระบรมราชานุญาต
ให้ตั้งข้าหลวงโยธา แต่ ข้าหลวงท้องถิ่น จัดที่คืน สว่าง ทาง รถไฟหลวง
สายโค ลงวันที่ ๒๗ มกราคม รัตนโกสินทรศก ๑๓๐ ว่าในท้องถิ่น
อำเภอเมืองชุมพร อำเภอประทิว แต่ อำเภอตัว ในแขวง เมืองหลังสวน
ให้ มีเสเตอร์ซี. อัมมอน เซกชันอินยเนีย ซึ่ง ประจำทำการอยู่ที่เมืองชุมพร
เป็น ข้าหลวงโยธานาย ๑ ส่วน ข้าหลวงท้องถิ่น ให้ หลวงเทพศิรศรีสุร
สงคราม ๒๕๑๐/๒๕๖ นายเพ็ญ นายอำเภอประทิว ๑ อำเภอตัว ปลัดจวน รัง
การแทน ๑ เป็น ข้าหลวงทำการ ในท้องถิ่นอำเภออื่น ๆ ความแจ้ง อยู่แล้ว

แต่ด้วย อำเภอสวี ทั่ว ให้ ปลัดขวา รัง การแทน เป็น ข้าราชการ ทำ การใน
 ท้องที่อำเภอ นั้น บัด นี้ กระทรวงมหาดไทย ได้ จัด ให้ ขุนอินทรธำมรงค์ ไป รับ
 ราชการ ไม่นำแห่ง นายอำเภอสวี แล้ว จึง ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ฯ
 ให้ ขุนอินทรธำมรงค์ เป็น ข้าราชการ ท้องที่จังหวัด ชิน สร้าง ทาง รถไฟหลวง
 ใน ท้องที่อำเภอ นั้น ตั้งไป ขอ ความ นอก จาก ที่ กีดจวน นี้ คง ให้ เป็น ไป
 ตาม ประการนี้

ประกาศ มา ณ วันที่ ๑๘ เมษายน รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑

(ตงนาม) วงษาณุประพัทธ์

เสนาบดี กระทรวงคมนาคม

หลัดักัสตรี

สำหรับ ต่อม วิชาผู้สมัคร เข้า เป็น นักเรียน นายร้อย

แต่ นักเรียน นายตาม ร.ศ. ๑๓๑

สำหรับ นักเรียน นายร้อย

วิชาสามัญ ห้อง ชั้น ๑ ปฐม

กำหนด ชาย ตั้งแต่ ๑๖ ปี ถึง ๑๖ ปี ต้อง เป็น ผู้ซึ่ง มีความรู้ วิชา
 12/10/2566

สามัญ ต่อไป นี้ บริบูรณ์

๑) จรรยา

- ก) คีต ต้อง มีความ รู้ ใน เบญจคีตโดยสังเขป แต่ต้อง ให้เข้าใจความมุ่งหมายและประโยชน์ของคีตโดยแน่นอน (ตามตำราเบญจคีตย่อ)
- ข) ธรรม ต้อง เป็น ผู้รู้จักผิดชอบชั่วดี และรู้สิ่งที่ควรประพฤติและไม่ควรประพฤติ และรู้จักถ้อยจาณธรรมโดยสังเขป (ตามเบญจคีต และเบญจธรรมย่อ)

๒) หนังสือไทย

- ก) อ่าน อ่านหนังสือความเรียงต่าง ๆ ให้ชัดอักษรและวรรคตอนถูกต้อง กับต้องอ่านให้ มีเสียง อย่างที่พูดกันกับคนอื่น
- ข) เขียนตามคำบอก เขียนคำบอกจากหนังสือความเรียงต่าง ๆ ซึ่งมีคำยากไม่ยากยิ่งกว่า หนังสือสามก๊กตอนใดใดแตกทัพเรือ
- ค) คัดลายมือ คัดลายมือตัวบรรจงบน กระดาษ มีบรรทัดให้ตรงตามไม้ตกหล่นเประเบื้อง
- ง) แปล แปลศัพท์สามัญต่าง ๆ เช่น กับศัพท์ที่มีอยู่ในแบบเรียนเร็วเล่ม ๒ กับศัพท์ที่มีอยู่ในหนังสืออ่าน ให้ถูกต้องด้วย

๓ ภาษาไทย

ก) คำถามคำตอบ ให้รู้จัก ตอบคำถามต่าง ๆ ตามใจความที่ตนทราบอยู่แล้ว ให้ถูกต้อง ตามลักษณะ ของ คำพูด และไวยากรณ์

ข) ไวยากรณ์ ให้รู้จัก ชนิด ของคำ แยก ประโยคสามัญ ออกเป็น ภาค ๆ ผู้กระทำกริยา แต่ผู้ถูกกระทำ ทั้ง คำแต่งใน ประโยค นั้น ด้วย และชี้ เหตุคำต่อคำ ซึ่ง เกี่ยวข้อง กันใน ประโยค นั้น ๆ ได้ด้วย

ค) แต่ง ให้ มีความสามารถ แต่งจดหมาย ส่วนตัวได้ตามความประสงค์ ของตน และ บรรยาย ความเรื่องสั้น ๆ ที่ จะ เค้าให้ฟังได้

๔) คำณวนวิธี

ก) เลข บวก ลบ คูณ หาร มาตรการเงินสยาม มาตรการวัด มาตรการเวลา มาตรการวง กับ โจทย์ ผลลัพธ์ต่าง ๆ เศษส่วน เศษสิบ กับ รู้จัก แปลง เศษสิบ เป็น เศษส่วนได้ กับ โจทย์ ผลลัพธ์ บัญญัติไตรยางค์ ชั้นเดียว

ข) บัญชี รู้จัก ทำ บัญชี การค้าขาย อย่างง่าย ๆ หรือ บัญชี โสด ซึ่งมีแค่ รายรับ หรือ รายจ่าย แค่นั้น ส่วนใดส่วนหนึ่ง หรือ คละ กัน

๕) ภูมิศาสตร์

ให้รู้จัก อากาศ ดินฐานของโลก และ ทิศานุทิศ
ที่ตั้งของทวีป แลมหาสมุทรต่างๆ กับรัฐภูมิศาสตร์
สยามโดยตลอด แต่สามารถชี้ภูมิประเทศใน
แผนที่ได้ด้วย (ตามคำรภูมิศาสตร์ของ นายรัชช
เชก หลวงพรหมโยธี เล่ม ๑ ภาค ๑ บทที่ ๑
๒-๓-๑๓-๑๖ แลภาค ๓ ตลอด)

๖) วิชาเขียน

ให้เขียนรูปตายเส้น เดี่ยวต่าง ๆ โดยไม่ต้องใช้
เครื่องวัดสิ่งหนึ่งสิ่งใดช่วย

วิชาสามัญ ห้องชั้น ๒ ปฐม

กำหนดอายุ ๑๐ ปี ถึง ๑๕ ปี ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้วิชาสามัญ

ต่อไปนี้

๑) จรรยา

ก) คัด

อย่างเดียวกับที่ ชอบห้องชั้น ๑ ปฐม แต่ให้
รู้ละเอียดในสี่ขบทที่ ๒ กับสี่ขบทที่ ๔
ตลอดถึง วัตถุประสงค์ และประโยชน์ (ตามแบบ
เรียนเบญจศีล เบญจธรรม อย่างพิศดาร)

๑) **รวม** อย่างเดียวกับที่สอบห้องชั้น ๑ ปฐม แต่ต้องให้รู้ละเอียดขึ้น และให้รู้ละเอียดในกัตยานกรรม ข้อ ๒ กับ ข้อ ๔ โดยตลอด (ตามแบบเรียน เบญจศีล เบญจกรรม อย่างพิศดาร)

๒) หนังสือไทย

ก) **อ่าน** อ่านหนังสือ ความเรียง ภาพยกตอน เรื่องต่าง ๆ ตามแต่จะให้อ่าน ให้ถูกต้องตามลักษณะอ่าน ดังที่กล่าวไว้ในห้องชั้น ๑ ปฐม แต่หนังสือที่จะให้อ่านนั้น ต้องไม่ให้ยากกว่า หนังสืออิเหนา ตอนศึกกะหมิงกัหนึ่ง

ข) **เขียนตามคำบอก** เขียนตามคำบอกจากหนังสือ ความเรียง ภาพยกตอน ซึ่งมีคำยาก ไม่ยากยิ่งกว่า หนังสืออ่าน อิเหนา ตอนศึกกะหมิงกัหนึ่ง

ค) **คัดตามมือ** คัดด้วยลายมือ หัด บรรจง บนกระดาษ มีบรรทัด แต่ต้องให้ถูกต้องตามลักษณะของ การเขียนจดหมาย

ง) **แปลศัพท์** ให้แปลศัพท์ สามัญ ที่มีอยู่ในหนังสืออ่าน กับ ศัพท์ ในแบบเรียน ศัพท์โบราณ แดง

๓) ภาษาไทย

ก) คำถามคำตอบ ให้รู้จักตอบคำถามต่าง ๆ ตามใจความที่ตนได้ทราบ อยู่แล้ว ให้ถูกต้อง ตามลักษณะของ คำพูด ให้เข้าใจ ภาษาได้ โดยชัดเจน

ข) ไวยากรณ์ ต้องรู้แบบเรียนเร็วเล่ม ๓ จบบริบูรณ์

ค) แต่ง ต้อง มีความ สามารถ แต่ง หนังสือ ตามความคิด ของ ตนได้ อย่าง สัมฤทธิ์ ที่จะ ยก ขึ้น ความ ชื่นชอบ กับการ แต่ง จดหมาย แต่ บรรยาย เรื่อง ที่ จะ เถ่า ให้ ฟัง

๔) คำณวนวิเศษ

ก) เลข วิเศษ บวก ลบ คูณ หาร เศษส่วน เศษสิบรูบ ติดต่อกัน กับ โจทย์ ผักหัด มาตราต่าง ๆ ที่ สำคัญ ๆ กับ รู้จัก แลก เงิน สยาม กับ ต่าง ประเทศ ที่ สำคัญ ๆ ได้ เปรียบ เปรียบ เปรียบ เช่น เดียว บัญญัติ ไตรยางศ์ ๒ ชั้น

ข) บัญชี ทำบัญชี การ ค้าขาย อย่าง ง่าย ๆ รวมทั้ง บัญชี รายรับ และ รายจ่าย ต้อง ทำได้ ทั้ง บัญชี ได้ค และ บัญชี คู่

๕) ภูมิศาสตร์

ก) ภูมิศาสตร์ เหมือนกับข้ออื่น ๑ พร้อม กับให้ ภูมิศาสตร์ ของทวีป เอเชีย โดย ดัดเจป และ เกาะ ประเทศ ดียวมโดย พิสดาร และสามารถ จะ ชี้ ภูมิประเทศ นั้น ๆ ใน แผนที่ ได้ด้วย (ตาม คำราภูมิศาสตร์ ของ นายร้อยเอก หลวง พรหมโยธี เต็ม ๑ ภาคที่ ๑ บทที่ ๑ ถึง บทที่ ๒ กับ บทที่ ๘-๙-๑๓-๑๖ และ ภาคที่ ๒ ที่ ๓ ตลอด)

ข) พงษาวดาร ต้อง มีความสามารถ พระราชพงษาวดาร ดียวมโดย ย่อ บริเวณ ที่ ๑ ตั้งแต่แผ่นดิน สมเด็จ พระรามาธิบดีที่ ๑ ถึง จบ แผ่นดิน สมเด็จ พระนันทราชิราช ครึ่งที่ ๒ กับ วัชระ ราช ของ ประเทศ ที่ เกิด เกี่ยว กับ ประเทศ ดียวม ตาม ความรู้ ที่ ได้ เข้าเรียน ใน คำรา ภูมิศาสตร์

๖) วาดเขียน

ให้ เขียน รูป ชาย เต็ม เคี้ยวต่าง ๆ กับ ระบาย ระบาย ตาม สมควร

๗) ภาษาอังกฤษ

ก) อ่าน สามารถ อ่าน หนังสือ บรรยาย เต็ม ๑ หรือ หนังสือ ขัดกั๊ไพรเมอร์ เต็ม ๑ ตลอด เต็ม

ข) เขียน

สามารถเขียนตามคำขอจากหนังสือแบดกัไฟรเมอร์
เต็ม ๑ คดอดเต็ม หรือประโยชน์ง่าย ๆ ซึ่งได้
เลือกเขาคำศัพท์ตั้งในบรรทัดเต็ม ๒ ภายในบท
ที่ ๒๕ ออก

ค) คัด

แต่ง

ค) คัด

สามารถเขียนตัว เอ, บี, โห่ใหญ่เด็ก ถูกต้อง วัจก
คือตัวอักษรเป็น และ คัดตามแบบในหนังสือที่
อ่านให้ถูกต้อง ครม ฉบับเต็ม ที่ให้คัด

ข) แปล อังกฤษ

สามารถแปล หนังสือบรรทัดเต็ม ๒ ภายในบท
ที่ ๒๕ และ หนังสือแบดกัไฟรเมอร์เต็ม ๑
คดอดเต็ม

แปลไทย แปลไทย

แปล อังกฤษ

ง) แต่ง

เดิม คำ เข่า กับ คำ แล ความ ที่ กำหนดไว้ ให้เดิม
อย่างง่าย และ ดั้น ที่ ลุก ให้ ได้ ความ เป็น ประโยค
วิชาสามัญ ของ ชั้น ๓ ปฐม

กำหนด อายุ ตั้ง แต่ ๑๐ ปี ถึง ๒๐ ปี และ ต้อง เป็น ผู้ ที่ มีความ

รู้ วิชาสามัญ ต่อไปนี้

๑) จรรยา

ก) คัด

อย่างเดียวกับห้องชั้น ๒ ปฐม แต่ ให้ วัจก เขี่ย
ใน ตึก ขาบท ที่ ๑ แต่ ที่ ๓ คดอด ถึง วัจก เจตนา

และประโยค (ตามแบบเขียนเบื้องต้น เบื้อง
ธรรมเนียมข้าราชการ)

ข) ขรรณ

อย่างเดียวกับที่ข้อข้อข้อ ๒ ปฐม กับให้
ผู้โดยชด.ค.มีญวณักถยานเวรมชช ๑ กับชช ๓
ทั้งให้ขรรณ.น.หนังสือขรรณกรรชช ๔ กับ
หนังสือดมบคณ ดจบดม

๒) หนังสือไทย

ก) อ่าน

อย่างเดียวกับข้อข้อ ๒ ปฐม แต่ใช้หนังสือที่
ยากกว่านั้น เช่น หนังสืออ่านพระราชนิพนธ์
รวมเกียรติ ตอนศึกกุ่มภกรรัฐ แต่ตอนทำว มาดี
วราชว่าความ

ข) เขียนตามคำบอก

เขียนตามคำบอกจาก หนังสืออ่านต่าง ๆ ที่ไม่ยาก
กว่าพระราชนิพนธ์รวมเกียรติ ตอนศึกกุ่มภกรรัฐ
แต่ตอนทำว มาดีวราชว่าความ

ค) คัดลายมือ

เขียนลายมือได้ทั้งตัวบรรจง แต่ตัวหวัดบรรจง
กับแก้เครื่องหมายแดงกาอย่างง่าย ๆ แต่ระเบียบ
ได้ดวย

ง) แปล

ให้แปลศัพท์ในหนังสือโคตงฉนที่ ภาพักถถน
จากหนังสือที่อ่านได้ กับศัพท์เทียบบาฬีตั้งตั้งถถ
ไทย ตั้งแต่หน้า ๕ ถึงหน้า ๒๕

๓) ภาษาไทย

ก) โวหารณ์ ให้กระจายคำใน ความต่าง ๆ ออกตาม ชนิดของ คำ (อย่าง กระจาย ชั้น เดียวตาม ตำรา วลีวิภาค) กับ ทำตาราง สัมพันธ์ ประโยคต่าง ๆ ได้ และอธิบาย ประโยคได้ด้วย (ตามตำรา จากยสัมพันธ์)

ข) แต่ง เช่นเดียวกับห้อง ชั้น ๒ ปฐม แต่ให้ใจ ความ ยาก ไข

ค) ย่อ ให้ย่อความในจดหมาย หรือ เรื่อง ความต่าง ๆ อย่างง่าย ๆ ให้ถูกต้องตาม ลักษณะของ การ ย่อ

๔) คำณวนวิธี

ก) เลข เหมือนห้อง ชั้น ๒ ปฐม มีเพิ่มเศษสิบไม่รู้จัก ๆ วิธี กับ มีแผนผังเรขาคณิตเพียงรูป ๔ เหลี่ยมมุมฉาก

ข) พีชคณิต วิธีหาค่า วิธีบวก ลบ คูณ และหาร

(เฮตยิบบรา)

ค) เรขาคณิต โจทย์ที่ ว่าด้วยเส้น แด มุม และการ สร้าง รูป

(แปรกคิดออก ตามเหลี่ยมสี่ เหลี่ยมต่าง ๆ ย่ออมเมตรี)

๕) ภูมิศาสตร์ต่างประเทศ

ก) ภูมิศาสตร์ เหมือน กับ ข้อบ ข้อ ๒ ประเด็น กับ ต้อง รู้ เรื่อง โลก เด ที่ ป อาเซีย โดย พิศาสตร์ แต่ สามารถ ภูมิประเทศนั้น ๆ โนแผนที่ใดด้วย (ตามตำรา ภูมิศาสตร์ ของ นาย ร้อยเอก หลวงพรหมโยธีเดิม ๑ ภาค ๑ บทที่ ๑ ถึง บทที่ ๒ กับ บทที่ ๘-๙ ๑๓-๑๕-๑๖-๑๗-๑๘ กับ ภาค ๒-๓-๔ ตลอด)

ข) พงษาดตาร เช่น เดียว กับ ข้อ ๒ ประเด็น กับ มีความ สามารถ รู้ พระราชพงษาดตาร สยาม ย่อ บริเฑที่ ๑ แต่ แผ่น ดิน ส้มเต๋จ พระ ธีรพระหีษร์ที่ ๑ ไปจน จบเต็ม กับ ธีร รวอ ของ ประเทศต่าง ๆ ที่ โกต เคียง กับ ประเทศ สยาม ตาม ความ รู้ ที่ ได้ เค้า เร็ยใน ตำรา ภูมิศาสตร์

๖) วาดเขียน

ให้ วาด เขียน รูป ตายเงาต่าง ๆ ได้ แต่ สามารถ จะ เขียน รูป ของ ต่าง ๆ ซึ่ง ยกเอา มา ตั้ง ให้ เขียน

เช่น รูป แท่ง เหลี่ยม (โมเตดต่าง ๆ) ได้ ด้วย

๗) อีอาร์พี

ก) อ่าน สามารถอ่านหนังสือบรรทัดเต็ม ๑ หนังสือแบบดก
กิโลเมตรเต็ม ๑ หรือหนังสือเล่มเต็ม ๑ ได้
ตลอดเล่ม

ข) เขียน สามารถเขียนคำย่อ จากหนังสือบรรทัด
เต็ม ๒ หนังสือเล่มเต็ม ๑ ภายในบทที่ ๒๐
หรือหนังสือแบบดกไม่ตลอดเล่ม ๑ ตลอดเล่ม
หรือหนังสืออื่นที่ไม่ยากกว่าหนังสือเหล่านี้

ค) คัด สามารถคัดจากหนังสือที่อ่าน ด้วยตัวบรรจง
บนกระดาษที่มีบรรทัด มีเครื่องหมายวรรคตอน
เครื่องหมายต่าง ๆ ตลอดจนการย่อหน้า ขึ้น
เพื่อความใหม่ ให้สอดคล้องบริบทถูกต้อง ตาม
รูปของหนังสือ ที่จะกำหนดให้คัด แต่สามารถ
คัดจรรยาอย่างง่ายตามแบบได้ด้วย (แต่ไม่
ต้องแกว่งกา)

ง) แปลอังกฤษ สามารถแปลบรรทัดเต็ม ๒ ได้ตลอดเล่ม หนังสือ
เป็นไทย แบบดก เล่มเต็ม ๑ ภายในบทที่ ๒๐ หรือหนังสือแบบดก
ไทยเป็นอังกฤษ กิโลเมตรเต็ม ๑ ตลอดเล่ม หรือหนังสืออื่น
ที่ไม่ยากกว่านี้ได้ด้วย

ง) แต่ง สามารถเติมคำเข้าในประโยค ๒ ส่วน แต่ ๓ ส่วน
 ที่มีเครื่องหมาย แต่ส่วนแต่ง ๑๑๗ ต่าง ตาม
 ที่ได้ระคำที่จะให้เติมนั้น ได้ได้ด้วย
 วิชาห้องชั้น ๑ มัธยม

กำหนดอายุ ๑๖ ปี ถึง ๒๔ ปี แต่ต้องเป็น

ผู้มีความรู้วิชาสามัญต่อไปนี้

๑) จรรยา

ก) ใ้ต รู้จักเบญจศีล คดอดโดยพิศดาร (ตามคำราแบบ
 เรียบ จรรยา เบญจศีล เบญจธรรม อย่างพิศดาร)

ข) ขรม ให้รู้ละเอียดใน กติยานธรรมโดย คดอด (ตาม
 คำราแบบ เรียบ จรรยา เบญจศีล เบญจธรรม อย่าง
 พิศดาร) แต่ให้รู้ธรรมใน หนังสือ ขรมจริยา เต็ม
 ๕-๖ กับ สัมบคณค จระเต็ม

๓) หนังสือไทย

ก) อ่าน อ่านอย่าง เรียบ กับ เร็ว หึ่ง ซึ่ ๓ ปฐม กับ จะ
 ต้องอ่าน หนังสือ ร่ายยาว เช่น หนังสือ มหาชาติ
 ได้ ๕ ย

ข) เขียน เขียน ตาม คำบอกใ้ ให้ ยก กว่า หนังสือ ที่ อ่าน

ค) คัด เขียนถ้อยมือได้ทั้งตัวหัดและบรรจง กับทั้งสามารถที่จะเขียนดังบนกระดาษที่ไม่มีบรรทัดให้เรียบร้อยได้ และต้องแก้ไขเครื่องหมายวงกาได้ด้วย

ข) แปล แปลศัพท์จากศัพท์ ที่ไม่ยากกว่าศัพท์ที่มีอยู่ในหนังสือที่อ่านกับศัพท์เทียบ บทที่ สิบสี่กฤต ไทยตลอดเล่ม

๓) ภาษาไทย

ก) ไวยากรณ์ ให้กระจายคำใน ความต่าง ๆ ออกตามชนิดของคำ กระจายอย่าง ๒ ชั้น (ตามตำราวจีภักดี) กับให้ทำตารางสัมพันธ์ความต่าง ๆ แต่อธิบายประโยคต่าง ๆ ได้ด้วย (ตามตำราวากยสัมพันธ์)

ข) แต่ง ให้แต่งจดหมายบรรยายเรื่องต่าง ๆ กับแสดงความเห็น ๆ ตามความที่ได้บอกหัวข้อให้ แต่อธิบายถึงคุณแต่โทษในสิ่งต่าง ๆ

ค) ย่อ ให้ย่อเรื่องที่มีใจความยากกว่าที่ข้อบ หรือชั้น ๓ ปฐม เช่นย่อจดหมายรายงาน ประกาศ แจ้งความ ได้ทุก ๆ ชนิด

๔) คำฉนวน วิช

ก) เดช

เพิ่มอน หียง ๑-๒-๓ ปฐม มีเพิ่มเมฆต์เรชน
หาพนที่ แดตกัน ของรูป ๔ เหลี่ยม ๓ เหลี่ยม
ต่าง ๆ กับวิช องลตมจบ วิช แต่เพียงไม่ต้องใช้
ภรณท ๒ ๑น หรือตั้งควรวัด

ข) พิชคณิต

(เขตยิบบวา)

เพิ่มอน ๑น ๓ ปฐม แต่มีเพิ่ม วิช แก อเควชน
๑น เดช ๒ ๑น เดช ๓ ๑น กับโจทยผกหัต
อเควชน ๑น เดช ๒ ๑น ด้วย

ค) เรชากณิต

(ยออมเมต)

ว่าด้วย เส้น ครง มุม แดรูป ๓ เหลี่ยม ต่าง ๆ (ตาม
ตำราเรชากณิต ของนายรัชเอก ขุนพรวรภักดี
ภาคที่ ๑ ๒ ประมัยนเทศที่ ๑ ถึงที่ ๑๐

๕) ภูมิศาสตร์ เด พงษาดวาร

ก) ภูมิศาสตร์

อย่าง เดชว กับ หอง ๑น ๓ ปฐม เดชว เรืองโตก
โดยตลอด กับทวีปยุโรปโดยตั้งเขป แต่สามารถ
ใช้ภูมิ ประเทศ นั้น ๆ ในแผนที่ได้ด้วย (ตามตำรา
ภูมิศาสตร์ ของนายรัชเอก หองงพรมโยชี่ เต็ม ๑
ตลอด เต็ม กับ เต็ม ๒ ภาคที่ ๑ เพียง บทที่ ๑๔)

ข) พงษาดวาร

พงษาดวาร บัวของ ประเทศ ๑น ๒ บริเวณกับ
พงษาดวาร ของ ประเทศ ที่ โกล เดชว ตาม ที่ มี
ความรู้ จาก ตำรา ภูมิศาสตร์

๖) วาดเขียน

อย่างเดียวกับห้อง ชั้น ๓ ปฐม

๗) อังกฤษ

- ก) อ่าน สามารถอ่าน บรรทัดเต็ม ๓ หนังสือเบตทิกโมเดอเตดเต็ม ๒ หรือหนังสือเตนส์เต็ม ๑ ได้ตลอด
- ข) เขียน สามารถเขียนตามคำบอก จากหนังสือบรรทัดเต็ม ๓ หนังสือเบตทิกโมเดอเตดเต็ม ๒ หรือหนังสือเตนส์เต็ม ๑ ได้ตลอดเต็ม แต่ต้องสามารถเขียนจากหนังสือชั้นที่ไม่ยากกว่าหนังสือเหล่านี้ได้ด้วย
- ค) คัด เหมือนห้องชั้น ๓ ปฐม แต่ให้ยากกว่า คือสามารถคัดร่างจดหมาย หรือแจ้งข่าวต่าง ๆ อย่างง่าย ให้ได้รูปจดหมายได้ด้วย
- ฅ) แปลอังกฤษ สามารถแปล บรรทัดเต็ม ๓ เต็ม ๔ หนังสือเตนส์เป็นไทยแปลไทย เต็ม ๑ หรือหนังสือเบตทิกโมเดอเตดเต็ม ๒ แต่สามารถแปลหนังสือชั้นที่ไม่ยากกว่าหนังสือเหล่านี้ได้ด้วย
- ง) แต่ง เหมือนห้องชั้น ๓ ปฐม แต่สามารถแต่งจดหมายอย่างง่าย เช่น มีใบตาไปถึงครู หรือมีจดหมายไปเยี่ยม หรือขอเงิน บิคา มารดา ฯลฯ ได้ด้วย

วิชาสามัญ นักเรียน นายคาบ

กำหนดอายุตั้งแต่ ๑๘ ปี ถึง ๒๕ ปี ต้อง เป็น

ผู้มีความรู้ วิชาสามัญ ต่อไปนี้

๑) จรรยา

ก) คีต

ให้รับบัญชีสถิติวาทที่ ๑ ถึงที่ ๕ โดยเฉลี่ย

ข) ขรรณ

ให้รับบัญชีจรรยาธรรมข้อ ๑ ถึงข้อ ๕ กับให้

รู้จักความผิดชอบใน ส่วนความประพฤติต่าง ๆ เช่น

รู้จักความดี ความชั่ว ควร ประพฤติ แต่ไม่ควร

ประพฤติ ทั้งต้องรู้จักภูมิตำแหน่งที่เป็นที่ เกิดของตน

จนตลอด รู้จักความ กตัญญู กตเวที จรรยา กต

ตัก พระมหากษัตริย์และผู้ที่มีคุณ (ตามหนังสือ

เบญจศีล เบญจธรรม พิศาล แต่ จรรยา

เล่ม ๔-๕-๖)

๒) หนังสือไทย

ก) ชำน

อ่าน หนังสือ ความ เรียงเช่นหนังสือจรรยา หรือ

คำกลอน เช่น หนังสือ รามเกียรติ์กับ หนังสือ โยธาณ

เช่น ใช้ นฤพิศแทน ง, งง, รร, (หัน) แต่อื่น ๆ

12/10/2566

ให้ถูกต้อง เรียบร้อย ตลอดจน ตรวจ

๑) เขียน เขียนตามคำบอกจากหนังสือจินตกรรมนิพนธ์ต่าง ๆ เช่น หนังสือรวมเกียรติคุณศรีกุ่มภกรรัฐ ท้าว มาตวราช ว่าความเป็นต้น

๒) คัด คัดเรื่องต่าง ๆ ด้วยด้ามมือคอบรรจง บนกระดาษ มีบรรทัด โดยต้องแกว่งกาบ่างตามสมควร แต่ไม่ถึงกับต้องแกว่งกาพุทที่ผิดหรือตัวตักตยาก ๆ ที่ผิดใหญ่ แต่ต้องรักษาความสะอาดเรียบร้อยด้วย

๓) แปลศัพท์ ให้แปลศัพท์จากแบบเรียนโบราณศัพท์ กับศัพท์ ตามฉันทิแบบเรียนเรื่องเล่ม ๒ แต่ศัพท์ในหนังสือ อ่านที่ไม่ดูยากนัก

๓) ภาษาไทย

ก) ไวยากรณ์ ให้รู้แบบเรียนเรื่องเล่ม ๓ ตัดออกเล่ม

ข) แต่ง ให้แต่งบรรยายนิทานตามที่บอกหัวข้อให้ กับ แต่งจดหมายสั้นตัวได้ทุกชนิด ซึ่งไม่เกี่ยวข้องด้วยราชการ

ค) ย่อความ ให้ย่อความเรื่องนิทานที่เล่าให้ฟัง แต่จดหมายที่ไม่ใช่จดหมายทางราชการ หรือหนังสืออ่าน เช่น หนังสือพิมพ์ เป็นต้น

๔) คำณวนวิธี

ก) เลข

วิธีตัดชั้นเดียว บัญญัติโคธรายกัชั้นเดียว บวก
ลบ คุณ หาว มาตราเงินสยามแต่เงินต่างประเทศ
ที่ สำคัญ ๆ บวก ลบ คุณ หาว เคษสั้น อย่าง
ง่าย ๆ บวก ลบ คุณ หาว เคษสิบอย่างง่าย ๆ
ข) ภาณูชี
ทำ ภาณูชีง่ายบเตือน จาร สุ่มุท รายวัน อย่างง่าย ๆ

๕) ภูมิศาสตร์

ให้รู้ ภูมิศาสตร์ สยามโดยละเอียด กับ ประเทศที่
ใกล้เคียงโดยสังเขป (ตาม คำว่า ภูมิศาสตร์ ของ
นายร้อยเอก หลวงพรหมโยธี เล่ม ๑ ภาคที่ ๓
ตลอด กับภาคที่ ๔ บทที่ ๑-๒-๓-๕)

ประกาศ

ตั้ง อธิบดีแต่ที่ ปลุกษา กรมทาง

มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ดำรัสเหนือเกล้า ฯ ตั้งว่า กรม
ทาง เป็น กรมใหญ่ มี ราชการ ทวี มาก ขึ้น สมควร จะ เลื่อน ตำแหน่ง หัวหน้า
ชั้น เป็น อธิบดีแต่ให้ มีที่ ปลุกษาอีก นายหนึ่ง ทรง พระราชดำริเห็นว่า
หม่อมตุนรูชเทวา สมควร จะ รับราชการ ใน ตำแหน่ง อธิบดี แต่ มีดีเตอร์
อาเถกวี ^{12/10/2566} อินนิเพี้ยใหญ่กรมโยธา สมควร จะ รับราชการ ใน ตำแหน่ง ที่
ปลุกษา กรมทางได้ จึง ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ หม่อมตุนรูชเทวา

เป่น อธิปไตย แต่ให้ มีลัทธิเอกราชเสรี เป่นที่ ปกฤษชากรวมทาง รัชชการ
ตอง พระเทศ พระคุณ ตาม น้่าที่ ตั้ง แต่ บัด นี้ไป ๖

พระบรมราชโองการดำรัสสั่งแต่วันที่ ๑๓ เมษายน รัตนโกสินทรศก ๑๓๑
เป่นวันที่ ๕๒๐ ในรัชกาลปัจจุบันนี้

ประกาศกระทรวงว่าการต่างประเทศ

เส่นาบตีว่าการต่างประเทศ ขอประกาศให้ทราบทั่วกัน

ด้วยเฮฟ ชะเนร์ ซึ่ง ขณะ นั้น เป่น คนใน บังคับ ชาติเยอรมัน ได้
ทำเรื่อง รวอ ยื่น ต่อกเส่นาบตีว่าการต่างประเทศ เมื่อ วันที่ ๗ พฤศจิกายน
รัตนโกสินทรศก ๑๓๐ ขอแปลง ชาติ เป่น คนใน บังคับสยาม ตาม
ดั๊กษณ กฎหมาย แปลง ชาติ ร.ศ. ๑๓๐

เส่นาบตีว่าการต่างประเทศ ได้เห็น หลัก ถาน เป่น ที่ พอใจ แลว่า ผู้
วัง ขอได้ ปฏิบัติ ถูกต้อง ตาม ดั๊กษณ กฎหมาย แปลง ชาติ ร.ศ. ๑๓๐ จึง
ได้นำ ความ ขึ้น กราบ บังคมทูล พระกรุณา ขอ รั้ม พระราชทาน พระบรม
ราชานุญาต

บัด นี้ ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทาน พระบรมราชานุญาต
แต่ผู้ วัง ขอได้ ถิ่น พระพิพัฒน์รัตนยานุถัถย์ต่อ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ด้วยแล้ว

เพราะ ฉะนั้น 10/2560 ขอ ประกาศให้ ทราบทั่วกันว่า เฮฟ ชะเนร์ ได้แปลง
ชาติ เป่น คนใน บังคับสยาม ผู้ หลั่ง แล้ว ๖

ประกาศ มา ณ วันที่ ๘ พฤษภาคม รัตนโกสินทรศก ๑๓๑

(ตงพระนาม) เฑาะวงษ์วิโรประการ

เสนาบดีว่าการต่างประเทศ

เสนาบดีว่าการต่างประเทศ ขอ ประกาศให้ทราบทั่วกัน

ด้วย มะหะมัดบาย (นายบู้ไคยม) ซึ่ง ขณะนี้ เป็น คนไทย บังคับชาติ
อังกฤษ ได้ทำเรื่อง รวดยื่น ต่อเสนาบดีว่าการต่างประเทศ เมื่อวันที่ ๑๐
ธันวาคม รัตนโกสินทรศก ๑๓๐ ขอ แปลง ชาติเป็น คนไทย บังคับ สยาม
ตาม ตักษณ กฏหมาย แปลง ชาติ ร.ศ. ๑๓๐

เสนาบดีว่าการต่างประเทศ ได้เห็น หลัถ ถาน เป็น ที่ พอใจ แล้ว ว่า ผู้
ร้อง ขอได้ ปฏิบัติ ถูก ตั่ง ตาม ตักษณ กฏหมาย แปลง ชาติ ร.ศ. ๑๓๐ จึง
ได้นำความ ขึ้น กราบ บังคม ทูล พระกรุณา ขอ รับ พระราชทาน พระบรม
ราชาอนุญาต

บัดนี้ ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทาน พระบรมราชาอนุญาต
แต่ผู้ร้อง ขอได้ ถือ น้าพพฒนเสด็จยานุสสัย ต่อ พระบาท สมเด็จพระเจ้า อยู่ หัว
ด้วยแล้ว

เพราะ ฉนั้น จึง ขอ ประกาศให้ทราบทั่วกัน ว่า มะหะมัดบาย (นาย
บู้ไคยม) ได้แปลง ชาติเป็น คนไทย บังคับ สยาม ผู้หนึ่ง แล้ว

ประกาศ มา ณ วันที่ ๑๖ พฤษภาคม รัตนโกสินทรศก ๑๓๑

(ตงพระนาม) เฑาะวงษ์วิโรประการ

เสนาบดีว่าการต่างประเทศ

ข้อบังคับ

ว่าด้วยวิธีปฏิบัติสำหรับ ทหารบก

- ข้อ ๑ เครื่องหมายไว้ทุกข์นั้น แบ่ง ออก เป็น ๒ ชั้น คือ
- ชั้นที่ ๑ มีผ้าสีดำคาดตัวหรือผ้าไปร่งดำ กว้างไม่เกิน ๑๐ เซนติเมตร พัน ทับ เสื้อ รอบ แขน ชาย ตอน บน ระหว่างข้อศอกกับไหล่ มีผ้าไปร่ง หุ้มตรง นำหมวกยอดหมวกทั้ง ด้านวัดกาง ที่ หมวกยอด หุ้ม บ่า ยศ ด้าย ยศ แต่ หุ้ม มิ กระทบ กับ ทั้ง หุ้ม เครื่องราชอิสริยาภรณ์ แต่ เหรียญ ซึ่ง ประดับ บน ด้วย ทั้ง นี้ สำหรับ ใช้ เฉพาะ เวลา ที่ แต่ง เค็ม ยศ แต่ จะ ใช้ ได้ เฉพาะ เมื่อ มี คำสั่ง กระทรวง กระจาย โหม ให้ ใช้ เท่านั้น
- ชั้นที่ ๒ มีผ้าสีดำคาดตัวหรือผ้าไปร่งดำ กว้างไม่เกิน ๑๐ เซนติเมตร พัน ทับ เสื้อ รอบ แขน ชาย ตอน บน ระหว่างข้อศอกกับไหล่ การไว้ทุกข์อย่างนี้ ใช้ ได้ ไม่ว่า แต่ง เค็ม ยศ ครึ่ง ยศ หรือ ขรรชนา แต่ ใช้ เอง โดย ลำหับ ใน โอกาส อัน สัมควร ได้ ไม่ ต้อง รอ คำสั่ง กระจาย กระจาย โหม
- ข้อ ๒ การไว้ทุกข์ของโดยดำฟัง ถึง ที่ ว่า มา แล ใน ข้อ ๑ นั้น อนุญาต ให้ แต่ นายทหาร ชั้น สัญญาบัตร แต่ นายตบ เท่านั้น ไว้ทุกข์ ได้ ทหาร นอก จาก นั้น ห้าม มี ใ้ ไว้ทุกข์เองโดยดำฟัง เป็น
- 12/10/2566
อิน ชาติ

ข้อ ๓ นายทหาร สัญญาบัตร แด นาย ตาบ ถ้าจะไว้ทุกข์เอง โดยดำพัง ไม่มีคำสั่ง กระทรวง กระจายโหมให้ไว้ด้วย ห้ามมิให้ไว้ทุกข์ใน เวลาเช้า ประจำแถว ทหาร หรือ เวลาควบคุมทหาร กับทั้งใน เวลาเช้า เผ่า ทูลฉลอง ขัตติ พระบาท ในการ พระราชพิธี มงคล แต่ ถ้ามี คำสั่ง กระทรวงกระจายโหมให้ไว้ทุกข์ด้วย ต้อง คิด เครื่อง หมายไว้ทุกข์ เสมอไม่ว่า เวลาใด ๆ

ข้อ ๔ ถ้า นาย ทหาร สัญญาบัตร แด นาย ตาบ ไป ในการ ศัพท์ไม่ว่า อย่างใด ๆ ที่ใด จะ เกี่ยว เป็น ญาติ หรือ มิ เป็น ก็ดี ต้อง ให้ คิด เครื่อง หมายไว้ทุกข์ อย่าง ชั้น ที่ ๒ เสมอ แด ทหาร ตั้ง ไป ในการ ศัพท์ใด ๆ ต้อง ปฏิบัติ คนให้ เรียบ ร้อย สัม กับ เหตุการณ์ ไม่ ประพฤติ การว่า เริง โดย ใช้ เหตุ ทั้ง ถ้า เห็น ว่า เจ้าภาพ มิได้ สู้รบ ทุริ ชั้น ก่อน แด ห้าม มิให้ สู้รบ เป็น อัน ชาติ

ข้อ ๕ ถ้ามี คำสั่ง กระทรวงกระจายโหมให้ คิด เครื่อง หมายไว้ทุกข์ ที่ ชงไชยเฉลิมพล ด้วย ให้ ใช้ ผ้า ไป รัง คำ ห่ม แพร ห้อย ที่ ชง ๒ ดัง ๒ แด พน ชง ไว้ มิให้ คิด ได้ ตลอด เวลา ที่ กำหนด ให้ไว้ทุกข์ ห้าม มิให้ จัดการไว้ทุกข์ที่ ชง เอง นอก จาก มี คำสั่ง

ข้อ ๖ ใน กอง หมวด หมี่ ทหาร ที่ จัด ไป เป็น เกียรติยศ แด ศัพท์ หรือ แห่ง ศัพท์ ถ้าไม่มี คำสั่ง พิเศษ อย่างใด ให้ แด นาย ทหาร สัญญาบัตร แด นาย ตาบไว้ทุกข์ อย่าง ชั้น ที่ ๒ เท่านั้น

12/10/2566

ข้อ ๗ ให้ ใช้ ข้อ บังคับนี้ แต่บังคับเป็น ต้นไป แต่ ยกเลิก ข้อ บังคับ
ว่า ด้วย วิช ไร่ ทุกข้อ ใน กรมทหารบก ตั้ง วันที่ ๔ มกราคม
รัตนโกสินทรศก ๑๑๙

คำดำว่าการกระต่าโหม

วันที่ ๒๘ พฤษภาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑

(ตงพระนาม) จักรพงษ์

แทน เสดนาบตีกระทรวงกระต่าโหม

กฎเส่นาบตีกระทรวงกระต่าโหม

ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ เสดนาบตี กระทรวงกระต่าโหม ออกกฎ
เส่นาบตี เวียง ว่า กฎ ตักษณปกครอง แด ระเบียบการ ภายใน สำหรับ กอง
ทัพบก ใช้ แทน ข้อบังคับ น้ำที่ ปกครอง ตั้ง วันที่ ๑๗ ตุลาคม รัตนโกสินทร
ศก ๑๒๐ ซึ่ง ใช้ อยู่จน บัด นี้ นั้น กฎเส่นาบตี มี ข้อ ความ ดัง ต่อไปนี้

กฎ ตักษณปกครอง

แตรระเบียบการ ภายใน สำหรับ กองทัพบก

มาตรา ๑

น้ำที่ ของ ทหาร ทัวไป

ข้อ ๑ ทหาร ทุกคนไม่ว่า ผู้ใหญ่ ผู้ชอย มี น้ำที่ สำคัญ อย่าง ที่ ดี
คือ ต้อง ระวัง รักษา พระองค์ แด พระบรมเดชานุภาพ ของ
พระบาท สัมเด็จ พระเจ้า อยู่หัว โดย เคน กำตั้ง ความ สามารถ
ของ คน

ข้อ ๒

ทหารทุกคน ต้องเตรียมพร้อมที่จะต่อสู้กับราชศัตรู ทั้ง
 ภายในและภายนอก ไม่ว่าในโอกาสใด ๆ จะเป็นในเวลา
 สงครามในสนาม กัด ในบ่อน กัด ในเวลาปกติ หรือเกิด
 ฉุกเฉิน อย่างใด กัด โดยไม่คิดถึงชีวิต เติงเนื้อ ของ คน
 โคร มีหน้าที่ ตำแหน่ง การ อย่างใด ต้อง ปฏิบัติ ราชการ ให้
 ดำเนินไปโดย เรียบร้อยได้ ประโยชน์จริง แต่โดยความสุจริต
 ใจตั้ง คำสาบถัด ถัด หน้า พระพิพัฒน์ ธิศบา พึ่ง คำสั่ง แต่ ข้อ
 บังคับ ของ ผู้ บังคับ บัญชา ทุกสิ่ง ทุก อย่าง ไม่เห็น แก่ ญาติ
 แก่มิตร หรือไม่ นึก ถึง ประโยชน์คน เปน ที่ ตั้ง ความ
 เกียรติยศ หรือ สพร้าว เติงเตอ ต้อง นับ ว่า เปน ข้อ เสีย หายแด
 หน้า ติเตียน อย่าง ยิ่ง

ข้อ ๓

ทหารทุกคน ต้อง รู้ ดีถัด ว่า เปน หน้าที่ ของ ตน ที่จะ ทราบแด
 จดจำ พระราช กำหนด กฎหมาย แด กฎ ข้อ บังคับ ทุกสิ่ง ทุกอย่าง
 แดว แด ปฏิบัติ ตาม โดย กวดขัน เมื่อ ทำผิด แดว จะ เกี่ยง
 ว่า เพราะไม่ ทราบ ข้อ ความ นั้น ๆ ใน พระราชกำหนด
 กฎหมาย หรือ กฎ ข้อ บังคับ ไต ๆ ไม่ได้ เปน อันขาด

ข้อ ๔

ความใดใน ราชการ ที่ ไม่ สมควร จะ ให้ แพร่ หายไป
 ทหารทุกคน ต้อง นับ ว่า เปน ความ ตั้ม แด บัด บัง ไม่ ไชยนา หรือ
 บอกล่า ต่อ ผู้ ไต เติง

ข้อ ๕

ทหารทุกคน ต้องฟัง คำสั่ง ผู้ที่มีอำนาจ บังคับบัญชาเหนือ
 ตน แต่ปฏิบัติ ตามโดย กวดขัน ทั้ง ถูกต้อง แน่ นอน เว้น
 เสีย แต่ ถ้า ทราบ โดยแน่ชัด ว่า คำสั่ง นั้น ผิด ไม่ ตรง กับ พระราช
 กำหนด กฎหมาย แต่ กฎ ขบ บังคับ ต้อง รับ รายงาน ต่อ
 ผู้บังคับกรม ของ ตน หรือ ผู้ที่มีอำนาจ เทียบ ชั้น ผู้บังคับ
 กรม อัน เป็น ผู้บังคับบัญชา ของตน ถ้า ผู้ นั้น เพิกเฉย เสีย
 ให้ รายงาน ตรง ไปยัง ผู้บังคับบัญชา ชั้นสูง ถัด ขึ้น ไปตลอด ถึง
 เสนาบดี กระทรวง กระจาย โหม ถ้า พวก กั้น เพิกเฉย เสีย ทั้งสิ้น
 ให้ ทำฎีกา นำ ความ ขึ้น กราบ บังคม ทูล พระกรุณา ทราบ โต้ ผ่า
 ตของชุดี พระบาท

ถ้า คำสั่ง นั้น ปรากฏ ชัด ๆ เป็น การ ตบ ถ้าง คำ ตำรา ตใน
 การ ถัด นำ พระพิพัฒน์ ศึกษ ให้ รายงาน ตรง ต่อ เสนาบดี
 กระทรวง กระจาย โหม ที่ เดียว หรือ ถ้า เสนาบดี เพิกเฉย
 ให้ นำ ความ กราบ บังคม ทูล พระกรุณา ตาม วิธี ที่ ว่า มา แล้ว

ข้อ ๖

ยศ ทหาร หรือ บรรดาศักดิ์ ไม่ จำ เปน จะ ของ ตรง กับ
 ตำแหน่ง คือ ผู้ที่มี ยศ บรรดาศักดิ์ สูง อาจ ทำการ ใน
 ตำแหน่ง ต่ำ กว่า ผู้ที่มี ยศ บรรดาศักดิ์ ต่ำ ก็ได้ เพราะ ฉนั้น
 ม. หลุย ที่มี ยศ บรรดาศักดิ์ สูง ถัด ว่า เป็น การ เสีย เกียรติยศ
 ถ้า ต้อง ทำการ ไต่ บังคับ บัญชา ผู้ที่มี ยศ บรรดาศักดิ์ ต่ำ กว่า

คน แต่มิให้กระต้าง กระตืออง หรือทุ่ม เกียง อย่าง ๑ อย่างใด
ต้อง ปฏิบัติ การ ให้เป็นไปตามตำแหน่ง ของคน

ข้อ ๗ บรรดาทหาร ทั้งปวงไม่ว่า ผู้ใหญ่ผู้น้อย ผู้มีอำนาจ
บังคับบัญชา หรือผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ต้อง อยู่ใน
ความสามัคคี ช่วยเหลืออุดหนุนซึ่งกันและกัน ข้อนี้เป็น
หลักสำคัญของราชการ

ข้อ ๘ ห้ามเป็นอันขาดมิให้บรรดาผู้ที่รับราชการประจำอยู่
ในกระทรวง กระจายใหม่ แดกองทัพบก ไม่ว่าพลรบหรือ
ผู้ช่วยพลรบทุกชั้น แต่ผู้ใหญ่ที่สุดจนถึงผู้น้อยที่สุด หรือ
จะเป็นข้าราชการพลเรือน หรือเป็นผู้สมัครผู้รับจ้าง กัด
เข้าในสมาคม สโมสร หรือพรรคพวกใด ๆ ที่มี
ความประสงค์คิดจัดการบ้านเมือง หรือเป็นขี้ตาม
กฎหมาย แต่ห้ามมิให้ไปนั่งฟังการในที่ประชุม หรือ
รับช่วยเกี้ยกล่อมโฆษณาความประสงค์ของสมาคม สโมสร
แ่พรรคพวกนั้น ๆ

บรรดาทหารที่เป็นกองหนุน นอกราชการ หรือที่แต่ง
เครื่องยศทหารใดด้วยประการใด ๆ แต่มิได้รับราชการ
ประจำ ถ้าจะทำการตามข้อห้ามที่กล่าวมาสำหรับทหาร
ประจำการ ต้องไม่แต่งเครื่องยศทหาร แต่ผู้ที่รับ
พระราชทานเบญจนาฏ หรือเบญหวัด ทางกระทรวงกระจายใหม่

จะต้องงัดไม้รั้วพระราชทาน เบี้ยบำนาญ หรือ เบี้ยหวัดนั้น ๆ
ถ้าจะทำการ ใดๆ ใน สำนักรม ต่ไม่เกี่ยวข้องกับ
กับ ราชการ บ้าน เมือง ทหาร ประจำการ ต้อง ขอ อนุญาต
จาก ผู้บังคับบัญชา ของ ตน เสีย ก่อน

ข้อ ๙ ห้ามมิให้ ทหาร ถ้าว ความ ที่ เกี่ยว ของ ด้วย ราชการบ้าน
เมืองในที่ ประชุมชน ใดๆ ทั้ง ห้ามมิให้บอก ข่าวคราว
อย่างใด ๆ ที่ เกี่ยวใน ราชการ แก่ หนังสือพิมพ์ นอก จาก
ที่ได้รับ อนุญาต จาก ผู้บังคับบัญชา แล้ว

ข้อ ๑๐ ห้ามมิให้ ทหาร ที่เป็น ผู้ใหญ่ ยืมเงิน จาก ทหาร ที่
เป็น ผู้ น้อย กว่าตน เป็น อันขาด ผู้บังคับบัญชา โดย ตรง มี
หน้าที่ ตรวจสอบ เรื่อง นี้ โดย กวดขัน

ข้อ ๑๑ ในกิจการ ส่วน ตัว หรือ กิจใด ๆ ซึ่ง ไม่ เกี่ยว กับ หน้าที่
ราชการ ของ ตน อนุญาตให้ ทหาร ทูตเกล้า ๆ ถวาย ฎีกา
ต่อ พระบาท สมเด็จพระเจ้า อยู่หัว หรือ ถวาย คำร้อง ทุก
ข้อ ต่อ พระบรมวงษานุวงศ์ ได้

ข้อ ๑๒ ทหาร ต้อง แต่ง เครื่องยศ ตาม ตำแหน่ง ยศ แต่ สิ่งใด
ของ ตน โดย เรียบร้อย ประณีต แต่ ให้ ทำทาง ของ อาจ ทั้ง มี
กิริยา อ่อน โยน เรียบร้อย สดสวย แก่ ทหาร ชัย เต็ม ขอ

ข้อ ๑๓ ถ้า ทหาร มี กิจใด ๆ ใน ทาง ราชการ ซึ่ง เป็น ที่ ส่ง ใส่ง
หรือ ตัด ติต อย่างใด ต้อง ใ้ ความ ต่อ ผู้ มี อำนาจ บังคับ

บัญญัติโดย ตรง เสมอ ถ้าผู้บังคับบัญชาโดย ตรง หนึ่งเสีย
หรือ ครอบไม่พอ กับ ความ ประสงค์ จึงให้ ใต้ ถาม
ผู้ มีอำนาจ บังคับ บัญชา ชี้ สั่ง ชี้ ไป

ข้อ ๑๔ ถ้าทหาร ทราบ ข้อ ความ ไต ๆ ซึ่ง เห็น ว่า จะ เป็น การ
เสื่อม เสีย พระบรม เสด็จ นภาพ หรือ พระ เกียรติยศ ของ
พระบาท สมเด็จ พระเจ้า อยู่ หั้ว แดว ต้อง ให้ รับ บอก แก่
ผู้บังคับ บัญชา โดย ตรง ของ คน โดย เร็ว

มาตรา ๒

ผู้บังคับบัญชา แต่ ผู้ใหญ่

ข้อ ๑๕ ทหาร ย่อม เป็น ข้า ใน พระบาท สมเด็จ พระเจ้า อยู่ หั้ว เสมอ
กัน หมด แต่ ใน การ ปฏิบัติ ราชการ ให้ ดำเนิน ไป ตาม หน้า ที่
นั้น ย่อม ต้อง อยู่ ใต้ บังคับ บัญชา ซึ่ง กัน แด กัน ตาม ลำดับ

ข้อ ๑๖ ทหาร ซึ่ง มี หน้า ที่ ต่ำ ทหาร คน อื่น ๆ ซึ่ง ปรากฏ ชัด ว่า คุณ
แต่ ไกร บ้าง ทั้ง รับ ผิด ชอบ ใน ความ ประพฤติ การ ผิด หัก
สั่ง ด้อน แต่ มีอำนาจ ลง โทษ ทั้ง บังคับ ให้ ทำการ ตาม
คำสั่ง ตน ดัง นี้ เรียกว่า ผู้บังคับ บัญชา ทหาร ที่ เรียกว่า
ทหาร คน อื่น ๆ ใน ที่ นี้ คือ ผู้ อยู่ ใต้ บังคับ บัญชา

12/10/2566

ทหาร ที่ ทำการ แทน ผู้บังคับ บัญชา ย่อม มีอำนาจ
เหมือน ผู้บังคับ บัญชา ประจำ ฉะนั้น ในขณะที่ แทน อยู่ นั้น

ข้อ ๑๗ ผู้บังคับบัญชาโดยตรงนั้น คือผู้บังคับบัญชาที่ใกล้ชิดที่สุด เช่น ของ พลทหาร ก็คือ นายสิบผู้บังคับหมู่ สำหรับนายทหารสัญญาบัตรใน กรม กอง คือผู้บังคับกองร้อยดังนี้ เป็นต้น

ข้อ ๑๘ ทหารที่ไม่ได้เป็นผู้บังคับบัญชา แต่มียศทหารสูงกว่า เรียกว่าเป็นผู้ใหญ่ของผู้ที่มียศต่ำกว่า ผู้ที่มียศต่ำกว่า เรียกว่าเป็นผู้ nhỏของผู้ที่มียศสูงกว่า คำเปรียบเทียบนี้จะแสดงว่าผู้ใดเป็นผู้ใหญ่กว่าอีกคน ๑ นั้น เรียกว่ามีอาวุโสสูงกว่ากัน

ผู้ใหญ่มิต้องรับผิดชอบในผู้ย่อย แต่ไม่มีอำนาจโทษอย่างหนึ่งอย่างใด แต่จะบังคับให้ผู้ย่อยทำตามคำสั่งคนไม่ได้ แต่มีอำนาจตักเตือนให้ผู้ย่อยมีความเคารพนับถือคน ทั้งตักเตือนเมื่อเห็นผู้ย่อยทำผิด

นายทหารสัญญาบัตรที่อยู่ในกองหนุน นอกราชการหรือแต่งเครื่องยศทหารด้วยเหตุใด ๆ ก็ดี นับเป็นผู้ใหญ่ผู้ย่อยในเวลาแต่งเครื่องทหารเหมือนทหารประจำการ แต่ไม่มีอำนาจอย่างหนึ่งอย่างใดเป็นอันขาด

ข้อ ๑๙ ผู้มีอำนาจบังคับบัญชาตามลำดับชั้นนั้น คือ

- ๑) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จอมทัพบก
- ๒) เสด็จมาตั้งกระทรวง กระจายโหม

- ๓) แม่ทัพ
- ๔) ผู้บัญชาการ กองพล
- ๕) ผู้บังคับการ กรม
- ๖) ผู้บังคับกองพัน
- ๗) ผู้บังคับกองร้อย
- ๘) ผู้บังคับหมวด
- ๙) ผู้บังคับหมู่

ในกรม กอง หมวด หมู่
ผู้ ทหาร พัน ร้อย ราชการ อยู่

สำหรับ ทหาร ที่มี ได้ อยู่ ใน กรม กอง ทหาร พัน ผู้ บัง คับ
บัญชา เปลี่ยน แปลง ดัง นี้

- ๑) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จอมทัพบก
- ๒) เสด็จนามตั้งกระทรวงกระตาดใหม่
- ๓) หัวหน้ากรมที่ขึ้นตรงต่อ เสด็จนามตั้งกระทรวงกระตาดใหม่
- ๔) เจ้ากรม
- ๕) หัวหน้าแผนก
- ๖) แม่กอง
- ๗) นายหมวด

ข้อ ๒๐

การ นับ ลำดับ ผู้ ใหญ่ ผู้ น้อย ให้ นับ ตาม ยศ ทหาร อย่าง
เดียว ตลอด ชั้น ตัญญาบัตร ชั้น ประทวน ไม่ เกี่ยว กับ

12/1บรรดาศักดิ์ (ขุนนาง) หรือตำแหน่งเลย

หน้า ๖๖

ศก ๑๓๑

ข้อ ๒๑

ถ้าทหารต่างกรมต่างกอง ไปรวมกัน อยู่ในที่ใด ๆ แต่ไม่ปรากฏชัดว่าผู้ใดเป็นผู้บังคับบัญชาทั่วไป ให้ผู้ที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้บังคับบัญชา

ข้อ ๒๒

ถ้าผู้บังคับบัญชามีคำสั่งแตกต่างกัน คือผู้บังคับบัญชาชั้นสูงสั่งอย่าง ๑ ผู้บังคับบัญชาชั้นต่ำสั่งอีกอย่าง ๑ ของทำตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาชั้นสูงเสมอ เช่นผู้บังคับกองร้อยสั่งให้ทำการ อย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วผู้บังคับกองพันห้ามมิให้ทำ ต้องไม่ทำ ดังนี้ เป็นต้น

มาตรา ๓

ระเบียบการ ภายใน กองทัพบก

๑) กล่าวทั่วไป

ข้อ ๒๓

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ตั้ง กระทรวง กระจายใหม่ ซึ่งมีเสนาบดีเป็น ประธาน สำหรับรับผิดชอบดูแลการ ตั้งการ ต่างพระเนตร พระกรรณ ในกิจการ ทั้งปวง ที่ เกี่ยว กับ กองทัพบก กระทรวง กระจายใหม่แบ่งเป็น กรม ชั้นต่าง ๆ มีหัวหน้า กรม ซึ่ง ชั้น ครอง คือเสนาบดีเป็น ผู้รับผิดชอบ ปฏิบัติ การให้ดำเนิน ไป ตาม ความ ประสงค์ ของ ราชการ

ส่วนของ ทัพทก ซึ่ง อยู่ใน บังคับ บัญชาทั่วไป ของเสนาบดี
กระทรวง กระจายใหม่ นั้น ยัง แบ่ง ออก เป็น กองทัพ ย่อย
กองพล กรม กองพัน กองร้อย หมวด หมู่ ต่อไป สำหรับ
ความ สดวกใน การ ทาง ปกครอง แต่ ระวัง รักษา ระเบียบการ
ภายใน

กรม ทหาร ทุกเหล่า หรือ กอง พัน ทหาร รวบรวม กอง
พัน ที่ อิศระ คือ ชั้น ตรง ต่อ กองพล มีได้ ชั้น แก่ กรม มี
เป็น ส่วน แบ่ง อัน สำคัญ เพราะ มี การ รวบรวม ปกครอง
แต่ การ อยู่กิน ต่าง หาก เป็น บกแผ่น สำหรับ ความ สดวก
ใน ทาง ปกครอง แต่ การ ฝึกหัด กรม แด กอง พัน ทั้ง นี้ รวม
กัน เข้า เป็น กองพล กองทัพ แต่ สำหรับ ความ สดวกใน การ
ระเบียบ ภายใน กรม แด กอง พัน แบ่ง เป็น ส่วน ย่อย ลง ไป อีก
ชั้น ๑

ข้อ ๒๔ กรม ทหาร รวบรวม แบ่ง เป็น หลาย กอง พัน หรือ บาง ที่
ก็มี กอง พัน เดียว ผู้ บังคับ การ กรม เป็น ผู้ บังคับ กอง พัน ใน คำ
กอง พัน แบ่ง เป็น หลาย กอง ร้อย กรม ทหาร เหล่า อื่น แบ่ง
เป็น หลาย กอง ร้อย กอง ร้อย แบ่ง เป็น ๔ หมวด หมวด ๑
แบ่ง เป็น ๒ หมู่ หรือ ๔ หมู่ กอง ร้อย ทหาร บัณฑิต
แบ่ง เป็น ๒ หมวด

ข้อ ๒๔ จำนวน ทหาร เต็มใน กรม กอง ต่าง ๆ มีกำหนด ตาม
อัตรา บประมาณ กับ ทหาร แบ่ง เป็น จำพวก พดรบ แด
จำพวก ผู้ช่วย พดรบ

๒) ทหาร พดรบ เต็ม

ข้อ ๒๖ กรม ทหาร ทุกกรม แด กอง พัน ต้อง มี บัญชี พด ประจำ
กรม ผู้บังคับการ กรม ปลัดกรม นายเวร สุ่มห้ บัญชี
กรม แพทย์ อีศวแพทย์ อยู่ใน กอง บังคับการ กรม มี
บัญชี ต่าง หาก ผู้บังคับ กอง พัน นายเวร แด สุ่มห้ บัญชี
กอง พัน อยู่ใน กอง บังคับ การ กอง พัน ผู้บังคับ กอง
ผู้บังคับ หมวด อยู่ใน กองร้อย ที่ นคร ราชการ อยู่

ข้อ ๒๗ นายสิบ พด ทหาร ใน กองร้อย อยู่ใน บัญชี ดังนี้ จำนายสิบ
อยู่ใน หมวด ๑ นายสิบ ต่าง ๆ แบ่ง กัน ประจำ หมวด ให้ มี
จำนวน เท่า ๆ กัน

ข้อ ๒๘ ทหาร แดรอง จัด เป็น กอง พิเศษ มี นาย แดรอง เป็น
ผู้บังคับ บัญชี ชั้น ตรง ต่อ ผู้บังคับ การ กรม
ทหาร แด ชั้น ข้อย กอง ตั้ง กัด ตาม กองร้อย ให้ มี
จำนวน เท่า ๆ กัน

12/10/2566

ข้อ ๒๙ ทหาร นอก จาก นั้น ประจำ หมวด หมู่ ต่าง ๆ ให้ เท่า ๆ กัน

ข้อ ๓๐ การกำหนดว่าทหารคนใด จะอยู่ในกองร้อยใด ให้กำหนด เมื่อรับคนเข้ามาใหม่ ผู้บังคับการกรมเป็นผู้กำหนด ควรจะต้องแบ่งให้ทหารที่รู้หนังสือแล้ว ไปอยู่เท่า ๆ กัน ทุก ๆ กองร้อย ไม่ใช่กองร้อย ๑ มาก กองร้อย ๑ น้อย

ข้อ ๓๑ เมื่อกำหนดลงแล้ว ขอให้ทหารต้องสืบเบ็ดเตล็ด กองร้อยต่อไป เว้นแต่มีเหตุการณ์จำเป็นเป็นพิเศษ

ข้อ ๓๒ การกำหนดให้มาคั่วไต อยู่ในกองร้อยใด หมวดใด ให้กระทำเมื่อได้ถอนทะเบียนมาไปครั้ง ๑ แล้ว เจดได้รับมาใหม่มาแล้ว ให้เป็นการสม่ำเสมอ

๓) ทหารจำพวกผู้ช่วยพลรบ

ข้อ ๓๓ ทหารจำพวกผู้ช่วยพลรบต่าง ๆ ให้รวมกันเป็นกอง ๑ เรียกว่ากองผู้ช่วยพลรบ อยู่ในกอง บังคับบัญชา สัมพันธ์บัญชา กรม หรือ กองพัน แต่มีเต็มย่น พนักงาน บางคน ที่เป็นผู้ช่วยปลัดกรม หรือ นายเวร ให้ชั้น ตรง คือ นายเวร กับนายสิบ พยาบาล แต่คน พยาบาล แบ่งต่าง หากชั้น คือ นายแพทย์ นายสิบ อีคิวแพทย์ แต่คน พยาบาล มา ชั้น ตรงคือ นายอีคิวแพทย์

ข้อ ๓๔ ผู้ที่ บังคับบัญชา ทหารผู้ช่วยพลรบอื่น กล่าวมาแล้วใน 12/10/2566

ข้อ ๓๓ มีอำนาจในทางปกครองเสมอผู้บังคับกองร้อย

๔) กองพิเศษ

ข้อ ๓๕ สำหรับ ผักกาด ตั้งฉันทหาร ใน กิจการพิเศษบาง อย่าง ให้
จัด ตั้ง กอง พิเศษ ขึ้นได้ เป็น การ ประจำ หรือ ชั่วคราว

ข้อ ๓๖ ถ้า จะ ตั้ง กอง พิเศษ นั้น ให้ ส่ง การ ตั้ง ใน คำ ตั้ง กรม
แต่ ให้ มี นาย ทหาร สัญญาบัตร เป็น ผู้ บังคับบัญชา มี อำนาจ
ใน ทาง ปกครอง เท่า ผู้ บังคับ กอง ร้อย

ข้อ ๓๗ ใน การ ปกครอง ภายใน กอง ให้ แบ่ง เป็น หมวด หมู่ ตาม
แต่ จำนวน ทหาร มาก น้อย เท่าใด ใช้ นายสิบเอก ทำหน้าที่
ผู้ บังคับ หมวด นายสิบ โท ตี ทำหน้าที่ ผู้ บังคับ หมู่

มาตรา ๔

หน้าที่ นายสิบ พดทหาร

๑) กล่าวโดยทั่วไป

ข้อ ๓๘ นายสิบ พดทหาร ต้อง จดจำไว้ว่า คน มีหน้าที่ ชอบได้
เต็มใจว่า ถ้า มี เหตุ การ ชน อย่างใด อย่างหนึ่ง คน จะ
ต้อง ปฏิบัติ การ อย่างใด จึง จะ ถูก ตาม พระราชกำหนดกฎหมาย
ข้อบังคับ แต่ ระเบียบการ หรือ ถ้า เหตุ การ ที่ เกิด ขึ้น ไม่ตรง
กับ ข้อ ความ ใน กฎหมาย ข้อ บังคับ อย่างใด เลย จะ ควร
ทำ อย่างใด จึง จะ ชอบ ด้วย ราชการ ใน ข้อ นี้ ต้อง ตู ตัว อย่าง
นาย ทหาร สัญญาบัตร เป็น โท ๓ แต่ อย่าง ดี มว่า คน ต้อง

อยู่ใน บังคับ บัญชา ของ นาย ทหาร เพราะ พระบาท สมเด็จพระเจ้า อยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ตั้ง แต่ง ให้เป็น ผู้บังคับ บัญชา เท่านั้น นายสืบพดทหาร ทุกคน เป็น ข้าใน พระบาท สมเด็จพระเจ้า อยู่หัว มิได้ เป็น บ่าว ผู้ใด

พดทหาร ต้อง จำไว้ ว่า ตน เข้า รับราชการ นื่อง พระเดช พระคุณ ใน เวลา เพียง ๒ ปี เท่านั้น ซึ่ง เป็น เวลา อัน น้อยนัก จำ จะ ต้อง ตั้งใจ พยายาม ฝึกฝน ใน กิจการ นาน ที่ ของ คน ให้ รู้ ได้ ที่ จริง จึง จะ มี ประโยชน์

ข้อ ๓๙ นายสืบพดทหาร ต้อง มี ท่าทาง อัน องอาจ ระแวดระวัง ความ ประพฤติ ของ คน ให้ ดี ไม่มี อากา ร มึนเมา ทั้ง มี กิริยา สุภาพ เรียบร้อย แก่ คน ทั่วไป อยู่ เด่มอ จึง จะ สมควร แก่ ตำแหน่ง ทหาร ของ พระบาท สมเด็จพระเจ้า อยู่หัว ต้อง ไม่ เข้า ไป เกี่ยวข้อง ใน การ วิวาท ยุ่ง เหิง หรือ การ ตีชิง ฉิงราว กัน เตะอะ ตึงคัง ตาม ถนน แด ที่ ประชุม ชน ต่าง ๆ เดย

ข้อ ๔๐ ห้าม มิให้ นายสืบพดทหาร เดิน การ พนัน อย่าง หนึ่ง อย่างใด นอก หรือ ใน บริเวณ โรง ทหาร แด ห้าม มิให้ เสพสุรา เมไร หรือ เครื่อง ดอง ของ เมมา อย่าง หนึ่ง อย่างใด เป็น อันขาด

ข้อ ๔๑ ห้าม มิให้ ออก จาก โรง ทหาร โดย มิ ได้ รับ อนุญาต จาก ผู้ บังคับ บัญชา เป็น อันขาด

หน้า ๗๒

ปก ๑๓๑

ข้อ ๔๒

ห้ามมิให้สื่อข้อความ บ่อยเจ็บของตน เมื่อรู้สึกมีอาการ บ่อยเจ็บ ประการใด ต้องรีบบอกแก่ผู้บังคับบัญชา โดยตรง ทราบ

ข้อ ๔๓

นายสิบ พลทหาร ต้อง รักษาความสะอาดแห่ง ร่างกาย อยู่เสมอ ปฏิบัติการ ดัง จะ กล่าว ต่อไป นี้

ก) เมื่อตื่นขึ้น แล้ว ใน เวลา เช้า จัด ที่นอน ให้ เรียบ ร้อยต่าง นำ แด่ ปาก ถ้า ผู้ใด มี มา เถียง ให้ ไป จัด การ เช็ดล้าง มา แล้ว แต่งกาย ให้ สะอาด เรียบ ร้อย

ข) ต้อง อาบน้ำ ใน เวลา ที่ ว่าง การ อย่าง น้อย หนึ่ง ใน วัน ๑

ค) มือ เท้า ตลอดจน เต็ม ต้อง เช็ด ตรง ให้ สะอาด อยู่ เสมอ เต็ม ต้อง คัด ให้ สั้น ไม่ เกิน นิ้ว ออก มา แต่ไม่ สั้น เกิน ไป จน กุด

ง) ผม ต้อง คัด ให้ สั้น ไม่ รุงรัง แต่ หวี ให้ เรียบ อยู่ เสมอ หนวด ถ้า มี ให้ รักษา ให้ สะอาด เรียบ ร้อย ถ้า จะ โทษ ต้อง โทษ ให้ เกิด ยง มิ ให้ รุงรัง

จ) เล็บ กาง เก่ง ชัน ใน ต้อง ผัด ตัด เปลี่ยน ให้ สะอาด อยู่ เสมอ

ฉ) ก่อน นอน อย่าง น้อย ต้อง ล้าง น้ำ ล้าง ปาก ล้าง มือ ล้าง เท้า เสมอ

ข้อ ๔๔

อาวุธ เครื่องแต่งกาย เครื่องประกอบเครื่องแต่งกาย (เครื่องหนังแท้อื่น ๆ) ที่เป็นของนายสิบพดทหาร ผู้ใด หรือเครื่องมาณูใดสิ่ง หนึ่ง ต้องรักษาให้สะอาด เรียบร้อย แต่อย่าให้ขาดห้วน หักบวม เสียหาย อย่างหนึ่ง อย่างใด เพื่อให้สำเร็จความประสงค์อันนี้ ต้องปฏิบัติตาม การดังต่อไปนี้

ก) ต้อง ระวัง รักษา อาวุธ ของตน แต่จำเตขหมาย ได้เสมอ

ข) เครื่อง แต่งกาย ต้อง รักษา ให้ สะอาด หมั่น ซักฟอก เช็ด ถู แล เกี ไร ที่ ขาด หรือ หัก ทั้ง เวตาเก็บ ๆ ใน ที่ ชน สมควร

ค) รองเท้า ต้อง ให้ ใส ได้ อยู่ เสมอ แต่ สะอาด ด้วย

ง) เตียงนอน แต่ที่นอน หมอน มุ้ง ต้อง รักษา ให้ สะอาด เรียบร้อย ต้อง ปัด แด สัปดาห์ เด็ด ใหม่ อย่างน้อย หน ๑ ใน วัน ๑ ที่นอน ต้อง ผึ่ง แดด อย่างน้อย ชาติตย ๓ ครั้ง ได้ หมอนใด ที่นอน มิให้ เก็บ ซุก ของ สิ่งหนึ่ง สิ่งใด

จ) เวตาจะหมอน เครื่อง แต่ง กาย ที่ ปกต เปรื่อง ของ จัตุวง ให้ เรียบร้อย ไม่ ใ้ ฝง ขวาง ให้ เตะ เตะ

ข้อ ๔๕

ทหาร ที่ มา ประจำ ตัว ต้อง ทราบ ชื่อ ของ มา นัน ที่ มา เข้า รับ ราชการ เมื่อ บัด นี้ ได้ ของ มา เป็น

124012008

อย่างไร ต้องรักมาแต่มีใจปรานีจะทำอะไรทำโดยดีไม่
ขี้เหนียว ทั้งตรวจดูว่าจะมีโรคภัยอย่างไร กินอาหาร
กินน้ำเรียบร้อยดีหรือไม่ ถ้าเห็นมีข้อเสียหายอย่างไร
ให้รีบบอกกับผู้บังคับบัญชาโดยตรงของตนโดยเร็ว

๒) หน้าที่ผู้ช่วยพลรบ

ข้อ ๔๖ นายสิบพลทหาร ผู้ใดได้รับคำสั่งให้ทำหน้าที่ผู้ช่วยพลรบ
อย่างไร ก็ให้ปฏิบัติตาม ตามหน้าที่ของตนนั้น ๆ แต่ชั้น
อยู่ในบังคับบัญชาของเจ้านายที่ดูแลการนั้น ๆ เป็นเสมือน
ก็อยู่ในบังคับบัญชา นายเวร เป็น นายสิบ พยาบาล หรือ
คน พยาบาล ก็อยู่ในบังคับบัญชา นายแพทย์ เป็นนายสิบ
อัครแพทย์ หรือ พดพยาบาล มา ก็อยู่ในบังคับบัญชา นาย
อัครแพทย์ เป็นผู้ช่วยพลรบชนิดอื่น อยู่ในบังคับบัญชา
ผู้บัญชาการ กรม แต่ให้คงอยู่ใน ภาณูซึ่งกองร้อยใด
กองร้อยหนึ่งด้วย

ข้อ ๔๗ ห้ามมิให้เอาทหารไปใช้ใน การพเนกผู้ช่วยพลรบก่อน
ที่ได้รับ ความฝึกหัดสั่งสอน อย่างพลรบแล้วไม่ต่ำกว่า ๖ เดือน
เว้น แต่ นายสิบ พยาบาล คน พยาบาล แด อัคร แพทย์ผู้ พยาบาล
มา ซึ่ง เข้าม มา อาษา ฐานะ ทำการ ใน หน้าที่ นั้น อนุญาตให้ทำ

12/1 วรรคนี้แต่แรกเข้ารับราชการทีเดียว

ข้อ ๔๘ ในกองร้อย จำนายสิบ เป็นหัวหน้าผู้ช่วยผู้บังคับกองใน
กิจการ ที่เกี่ยวข้องด้วย พันเอก ผู้ช่วย พดรมต่าง ๆ มีเด็มน
พนักงาน พันเอกต่าง ๆ ขึ้น อยู่ใน บังคับบัญชาโดยตรง
ของ จำนายสิบ

๓) นำที่ ทหาร รับใช้ประจำตัว นายทหาร

ข้อ ๔๙ ทหาร ที่ได้รับคำสั่งให้ ไป อยู่กับ นายทหาร ตัญญาบัตร
เรียกว่า ทหาร รับใช้ ประจำตัวนายทหาร

ข้อ ๕๐ ฉเพาะ นายทหาร ตัญญาบัตร ซึ่งมี นำที่ ปกครองทหาร
ใน กรม กอง ทหาร กับผู้บังคับบัญชา ตาม ตำแหน่ง นั้นไป
เท่านั้น จะมีทหาร รับใช้ ได้

นายทหาร ผู้ช่วย พดรม ถึงแม่ประจำอยู่ใน กรม กอง
ทหาร ก็มีให้ มีทหาร รับใช้

ข้อ ๕๑ ใน การ ที่จะเลือกทหารไป ทำหน้าที่ ทหาร รับใช้นั้น ต้อง
เลือกใน พวก ที่ได้ ผลทดสอบ มาแล้ว ครบ ๑ ปี เลือก
ที่ไม่ใช่โรคไทย มีนิสัยดี มีนคอง แต่อ่อนใน ท่วง ผลทดสอบ
แต่ถ้า อาจเป็นได้ ควร เขาแต่ผู้ ที่ สวมัก เวลา จัดให้ ไป
ให้ตงในคำสั่ง กรม

ข้อ ๕๒ 12/10/2566 ทหาร รับ ใช้ ขึ้นตรงต่อผู้ ที่ ตน ไป อยู่ด้วยเป็น ทหาร
รับใช้ แต่ นายทหาร มีอำนาจ สั่งโทษได้ ตาม ยก ของตน

ข้อ ๕๓ ถ้าทหาร รัชชูปถาไป นานวัน เกิน ๓ เดือน หรือทหาร รัชชูปถาคนใด ประพฤติคนไม่ดี ให้ส่ง กลับมายัง กองร้อย แต่ส่ง คนอื่นไป แทนได้

ข้อ ๕๔ ทหาร รัชชูปถา มีหน้าที่ ปฏิบัติ นายทหาร ที่ตนไป อยู่ด้วย แต่ รัชชูปถา บุตร ภรรยา ของ นายทหาร ผู้นั้น ใน กิจการ บ้านเรือน ทุก ประการ ทั้ง รักษา สิ่งของ ด้วย

ข้อ ๕๕ ทหาร รัชชูปถา ต้อง แต่ง เครื่อง ทหาร ตาม ข้อบังคับ จะ แต่งกาย อย่างอื่น เช่น เครื่อง แต่งกาย สำหรับคน รัชชูปถา รวมตาม ที่ มี ใน งาน เครื่อง คน ขบถ ตงนี้ เป็น ตน ไม่ได้ เป็น อื่น ซาด นายทหาร ที่ ทหาร รัชชูปถา อยู่ด้วย เป็นผู้ รับ ผิดชอบ ใน การ แต่ง ตัว ของ ทหาร รัชชูปถา

ข้อ ๕๖ ให้ ทหาร รัชชูปถา ได้รับ เงิน เดือน เบี้ยเลี้ยง เหมือน พลทหาร ประจำการ ทั้งปวง

ข้อ ๕๗ ถ้า นายทหาร ย้ายกรม ห้าม มิให้ เอา ทหาร รัชชูปถา กรม เดิม ไป ด้วย ต้อง ไป รับ ทหาร รัชชูปถา จาก กรม ใหม่

มาตรา ๕

หน้าที่ ผู้บังคับบัญชา

ก) ถิ่นทั่วทั่วไป

ข้อ ๕๘ ผู้บังคับบัญชา ต้อง พยายาม ที่จะ ปลูกฝัง ความรู้ สึก ใน หน้าที่ ถิ่นทั่ว ของ ผู้ ที่เป็น ทหาร อัน เป็น ผู้ บังคับ กั้น รักษา

ดำเนินา ชาติบ้านเมือง แด พระมหากษัตริย์ ทั้ง ความ
สำคัญ ของ คำดำบาตใน การ ถือน้ำ พระพิพัฒน์ สัตยา ให้ มีไว้
ในใจ ผู้อยู่ ไต่ บังคับ เสมอ ไม่ เลื่อม ทราม ทั้ง ตนเอง ต้อง
ปฏิบัติ การให้ ถู กต้อง ตาม พระราชกำหนด กฎหมาย ข้อ บังคับ
คำสั่ง อยู่ เสมอ

ข้อ ๕๙ ใน กอง ที่ ตน บังคับ บัญชา ต้อง ดูแล รักษา ทวินัย
ทั้ง ความ เรียบร้อย แด ให้ บรรดา ผู้อยู่ ไต่ บังคับ ทำการ
ตาม น้่าที่ ราชการ โดย ชื่อ สัตย์ สุจริต

ข้อ ๖๐ ผู้ บังคับ บัญชา ต้อง ถือ ความ ยุติธรรม เป็น ที่ ตั้ง แต่
บังคับ ให้ ผู้อยู่ ไต่ บังคับ ทำการ จริง โดย ไม่ ย่อหย่อน หรือ
ผ่อน ปรน ตนเอง ทำตัว อย่าง ความ มั่นเพียร ความ
ประพฤติดี้นดี แด การ ถือ พระราชกำหนด กฎหมาย แด ข้อ
บังคับ คำสั่ง ของ ผู้ บังคับ บัญชา เห็น ตน

ข้อ ๖๑ ต้อง กระทำให้ ผู้อยู่ ไต่ บังคับ บัญชา เข้าใจ ชัด ว่า การ
ปฏิบัติ ตาม คำสั่ง ผู้ บังคับ บัญชา เห็น ตน ให้ เกร่งครัด นั้น
เป็น หัวใจ แห่ง ราชการ

ข้อ ๖๒ ใน น้่าที่ แด อำนาจ ของ ตน ต้อง ออก คำสั่ง ให้ ชัด เจน แด
แจรง แรง แด ว่า แต่ บังคับ ให้ ผู้อยู่ ไต่ บังคับ ปฏิบัติ ตาม โดย
แน่นอน ตรวจ คราว ว่า ได้ ปฏิบัติ ตาม หรือ ไม่ ส่วน ความ

ข้อ ๖๓ ต้องนึกถึงความทุกข์สุขของผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชาตน
 ระมัดระวังให้ปราศจากโรคร้าย ช่วยเหลือในกิจการต่าง ๆ
 ตลอดจน การ ล้วน ตัว ช่วย แนะนำ แล อดทน ตาม สัมควร
 นับ คน เหมือน บิดา หรือ พี่ ของ ผู้ ที่ อยู่ ใต้ บังคับ

ข้อ ๖๔ ผู้บังคับบัญชาชั้นสูง ต้องดูแลให้ ผู้บังคับบัญชาชั้นต่ำ
 ลงไป ปฏิบัติ การ ให้ ถูก ต้อง แก่ เหตุการณ์ ทั้ง ให้ เป็น
 ยุติธรรม แก่ ผู้ อยู่ ใต้ บังคับ ด้วย

ข้อ ๖๕ ถ้าผู้บังคับบัญชาในตำแหน่งใด ตำแหน่ง ๑ ขาดไป ด้วย
 เหตุใดก็ดี แล้วแต่ มี ใต มี คำสั่ง ปราบฏ ให้ ผู้ ใต เป็น ผู้ แทน
 ผู้ ที่ มี อำนาจ สูง สุด ใน กรม หรือ กอง นั้น คือ เป็น ผู้ ทำ การ
 แทน โดย มี รหัสดำสั่ง

ข) นายผู้บังคับบัญชาชั้น นายสิบ

๑) กล่าวโดยทั่วไป

ข้อ ๖๖ นอกจากหน้าที่ซึ่งกล่าวมาแล้วในวรรคแต่ข้อ ๕๘ ถึง
 ข้อ ๖๕ แห่งข้อบังคับนี้ ผู้บังคับบัญชาชั้น นายสิบ มีหน้าที่
 ต้องรู้จักชื่อของ ผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชาของตนทุกคน ทราบ
 ว่า เขารับราชการ เมื่อใด เมื่อ คำนวณ เขารับราชการ ทำมา
 หากิน อย่างไร มาจาก มณฑลใด เมืองใด ถิ่น ถิ่น นานะไร
 ทั้ง การ อยู่นั้น เมื่อ ก่อน มา เปรียบอย่างไร บิดา มารดา มี หรือ ไม่มี

เป็นคนชนิดใด ทำอะไร กับต้องรู้จัก มาที่อยู่ในหมวด
หมู่ของคุณ ทราบชื่อเวลารับราชการ แต่คุณวุฒิที่ชั่ว

ข้อ ๖๗ ต้องตรวจตราการ เพิ่มหรือขาดในจำนวนคน แต่มาใน
หมวดหมู่ของคุณ ทราบจำนวนคงอยู่เสมอ กับทั้งใน
วัน ๑ ไปทำการต่าง ๆ เช่น การรักษาการ ฯลฯ เท่าใด
ป่วย หรือเป็นโทษเท่าใด ตาเท่าใด ทั้งจำนวนมาป่วยด้วย

ข้อ ๖๘ นายสิบซึ่งรับราชการ สิ้นคดีไปนั้น ต้องปฏิบัติคน
ให้เป็นตัวอย่าง อันดีแก่นายสิบ พลทหารอื่น ๆ

๒) หน้าผู้บังคับหมู่

ข้อ ๖๙ ผู้บังคับหมู่ เป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรงของ พลทหาร
เพราะฉะนั้น นับได้ว่า มีหน้าที่สำคัญอย่างยิ่ง อัน ๑

ข้อ ๗๐ ผู้บังคับหมู่มีหน้าที่ดูแลให้ทหารรักษาร่างกาย แต่เครื่อง
แต่งกายให้สะอาด ทั้งในการ รักษา อาวุธ เครื่อง ประกอบ
การ แต่งกายต่าง ๆ ไม่ยอมให้แต่งตัวได้ครก หรือมีสิ่ง
ของ ที่ ขาด ห้วน สดัก หักพัง

ดูแลให้ทหาร อาบน้ำต่างกาย แต่มิให้ บิดบังโรค
ของคุณ ดูแลมิให้ทหาร มีกระสุนปืน อยู่ในมือ ไม่ว่าจะ
กระสุนจริง กระสุนซ้อมยิง หรือกระสุน ซ้อมรบ

๑๒/10/2566 ดูแลมิให้ออกไปนอก บริเวณโรง ทหารโดยมิได้รับอนุ
ญาติ ดูแล ความสะอาดในที่ อยู่ทหาร

ข้อ ๗๑ เป็น ผู้รับ อาวุธ เครื่อง ประกอบ การ แต่งกาย แด ของ
อื่น ๆ ของ ทหาร ที่จะ ออกไป จาก หมู่ ของคน ด้วยเหตุใด ๆ
แต่ นำไป ส่ง ให้ เจา หน้า ที่ ผู้รักษา ของ นั้น ๆ ค่อย ไป

ข้อ ๗๒ รายงาน แก่ นายสิบ ผู้ช่วย ผู้บังคับ หมวด เรื่อง การ
เจ็บ บวม ของ ทหาร หรือ ความ ประสงค์ ที่ ทหาร ขอ ร้อง
อย่างใด ความ ผิด เด็ก น้อย แด การ ที่ ดง โทษ เอง ประการใด

ข้อ ๗๓ ช่วย ผู้บังคับ หมวด ใน การ ผูก หัด สั่ง ด้อน ทหาร

๓) นำ ที่ ผู้ช่วย ผู้บังคับ หมวด

ข้อ ๗๔ ใน หมวด ๑ ให้ มี นายสิบ เป็น ผู้ช่วย ผู้บังคับ หมวด ๑
นาย ให้ เด็ก นายสิบ เอก หรือ นายสิบ โท ชั้น ผู้ โหญ่

ข้อ ๗๕ ผู้ช่วย ผู้บังคับ หมวด ช่วย นาย ทหาร ดัญญาบัตร
ผู้บังคับ หมวด ใน กิจการ ที่ เกี่ยว ทาง ผู้ช่วย พดรม เช่น การ
รักษา สิ่ง ของ เครื่อง ใช้ วัช แดจ่าย ทั้ง ทำบาญชี ประจำ
หมวด ฯลฯ ทั้ง ช่วย ใน การ ดแด ทุก ชั้ ชั้ ของ พดทหาร ใน หมวด
ตรวจ ครา ผู้ช่วย ห่ม ชั้ ชั้ ๑ แด ช่วย ใน การ ผูก หัด สั่ง ด้อน
ด้วย ตาม ลัษณะ

เป็น ผู้แทน ผู้บังคับ หมวด ใน เวลา ที่ ขาด ตัว หรือ ไม่ อยู่

๔) นำ ที่ จ่านายสิบ ประจำ กอง ร้อย

ข้อ ๗๖ จ่านายสิบ เป็น ผู้ช่วย ของ ผู้บังคับ กอง ร้อย ใน กิจการ ที่
เกี่ยว ใน ทาง ผู้ช่วย พดรม ทั้ง ปวง ทั้ง เป็น ผู้บังคับ บัญชา

ทหาร ที่ ทำการ ใน น้้ำที่ ผู้ช่วย พดรม ใน กองร้อย ด้วย แะช่วย
ใน กิจการ อื่น ๆ ทุกสิ่ง ทุกอย่าง ตาม แต่ ผู้บังคับ กองร้อย จะ
กำหนด ให้

๑) น้้ำที่ นายทหาร ชั้น ต่้ญญาบัตร แะ นายดาบ

๑) น้้ำที่ ผู้บังคับ หมวด

ข้อ ๗๗ นาย ทหาร ชั้น ต่้ญญาบัตร หรือ นายดาบ ซึ่ง ประจำ
กองร้อย ย่อม จะ ทำ น้้ำที่ ผู้บังคับ หมวด หรือ บั้กบ้กของ
พิเศษ ที่ จะ ตั้ง ชั้น ใน กรมกอง หรือ ทำการ ฉะเพาะ อย่าง
ใด อย่างหนึ่ง เช่น ผ้กห้ด คนใหม่ ผ้กห้ด มาใหม่ตั้ง ชั้น เบนดิน
ถ้า จะ ให้ ทำ น้้ำที่ อื่น นอก จาก บั้กบ้ก หมวด ต้อง มี บั้กบ้ก ใน
คำสั่ง กรม กอง

ข้อ ๗๘ ผู้บังคับ หมวด ชั้น ต่้ญญ ต่อ ผู้บังคับ กองร้อย มี น้้ำที่ รับ
ผิด ชอบ ใน การ ผ้กห้ด ตั้ง ด่อน แะ จัดการ ผ้กห้ด ตั้ง ด่อน ใน
หมวด ของ ตน ทั้ง รับ ผิด ชอบ ใน ระเบียบ ภายใน หมวด
ทุก ประการ ต้อง ตรวจ ครา อาวุธ แะ สิ่ง ของ ของ ทหาร ใน
หมวด ของ ตน โดย ฉะเอียด ไม่ ค้่า กว่า อาทิกย์ ฉะ ครั้ง หนึ่ง

ข้อ ๗๙ ต้อง รู้จัก นาม ของ นายสิบ พดทหาร ใน หมวด ของ ตน
แะ เข้า รับ ราชการ ก่อน รับ ราชการ ทำ มาหาถิ่น อย่าง ไ้

12/10/2568

อยู่มณฑลแต่เมืองใด ถือว่าสำเนาอะไร ใคร เบียดเบียนมารดา
มีทรัพย์สินสมบัติอย่างไร รับราชการในยศแต่ตำแหน่งใด แต่
เมื่อใด ทั้งนี้ได้ใจคอ แต่ความประพฤติทั้งคุณ วุฒิ จึง
ทุกคน ก็รับรู้จักมาใน หมวด ของ คน โดยใกล้ ชัด เหมือน กัน

๒) นำที่ ผู้บังคับ กองร้อย

ข้อ ๘๐ ผู้บังคับ กองร้อย เป็น ผู้บังคับบัญชา ของ บรรดา นายทหาร
พลทหาร ที่ ประจำ อยู่ใน กองร้อย มีอำนาจ สั่ง การ ใน
กองร้อย ของ ตน โดย สัตถ์ ชาติ

ข้อ ๘๑ เป็น ผู้รับผิดชอบ ใน การ ฝึกหัด สั่งสอน นายทหาร พลทหาร
ใน กองร้อย ของ ตน ให้รู้ กิจการ ตามหน้าที่ ทุก ๆ คน
ทั้ง รับผิดชอบ ใน การ ฝึกหัด แต่ สั่งสอน มาด้วย ใน ทาง การ
พเนกผู้ช่วย พดรบ ก็ต้อง ดูแล สั่ง การ ให้ เป็น ไป ต้อง ตาม
ระเบียบ ทุก ประการ

ข้อ ๘๒ เป็น ผู้เสนอ ความชอบ ของ ผู้ ทักษะ ใด บังคับ ตน แก่ ผู้ บังคับ
บัญชา ชั้น สูง ขึ้น ไป ทั้ง ขอ ให้ ตั้ง แต่ง ให้ ผู้ ใด ทำหน้าที่ ใน
ตำแหน่ง ใดๆ ใน กองร้อย ของ ตน ด้วย

ข้อ ๘๓ ต้อง รู้จัก นายทหาร พลทหาร ใน กองร้อย ของ ตน โดย ใกล้ ชัด
ทราบ ชื่อ เวลา เข้ารับราชการ ก่อน เข้ารับราชการ ทำมาหากิน
อย่างไร บิดา มารดา เป็น บุคคล ชนิด ใด ถือว่า สำเนา อะไร

ในขณะ นี้ ทำน้ำที่อะไร ทั้งนี้โดย แดคุณวุฒิ กับ รุ่งจก
น้ำใน กอง ร้อย ของตน โดยใกล้ ชิดตัวไป เหมือนกัน

ข้อ ๘๔ ต้อง ทราบ ด้วย เสมอว่า

- ๑) จำนวน ทหาร พลรบ แด มา ตาม หมายชี้ ใน กอง ร้อย
เท่าใด จำหน่าย เท่าใด คง อยู่เท่าใด
- ๒) จำนวน ทหาร แด มา เข้ารับ ราชการ ใหม่เท่าใด
- ๓) จำนวน ทหาร ที่ ทำหน้าที่ ผู้ช่วย พลรบ มีเท่าใด
- ๔) จำนวน ทหาร แด มา ที่ พร้อม เรียก ไป ใช้ราชการ โดย
ทันทีได้เท่าใด

ข้อ ๘๕ ต้อง ระวัง ดู แด ทุกๆ ศูข ของ ทหาร อยู่เสมอ ไป ดูเวลา
แพทย์ ตรวจ แด ดูไม่ให้ ทหาร ปัดบังโรค ของ ตน แด ให้
คน บ่วยไป หมอวด พยาบาล โดยทันที มิให้ ชุ่มช้อน อยู่ในกอง

ข้อ ๘๖ ต้อง ดู แด ให้ ทหาร ได้รับ ประทาน อาหาร ให้ ถูกต้อง เวลา
ทั้ง อาหาร นั้น มี เพียง พอ แด เปน อาหาร ที่ดี ไม่บูดเสีย ทั้ง มี
โภชนาณ ตาม ต้นควร

ข้อ ๘๗ ต้อง ดู แด ให้ ที่ อยู่ ของ ทหาร สอาด เรียบร้อย ทั้ง ให้
เปิด หน้าต่าง ให้ ดม อากาศ เข้าได้ เพียงพอ ปิด หน้าต่างไม่ให้

แดดส่อง หรือ ฝน ล้ำตก กำหนดจำนวน นายสิบ พลทหาร
ควร จะ อยู่ ใน ห้องใดเท่าใด อย่าให้ เปน การ เมียดเสียด

เย็บติดเกินประมาณ แต่กำหนดว่าใคร เป็นผู้ใหญ่ที่สุดในห้อง

ข้อ ๘๘ ต้องดูแลให้ทหาร ระวังรักษาความสะอาดในร่างกายแต่เครื่องแต่งกายทั้ง ตรวจ อาวุธ แต่เครื่องใช้ประจำตัวทหาร ให้เรียบ ร้อยใช้ การได้ อยู่เสมอ

เครื่อง แต่งกายแต่ เครื่อง ประกอบ เครื่อง แต่งกาย ต้องตรวจตราให้เป็น การ พอดี กับ ตัวทหาร ไม่หลวม หรือคับ ตึง หรือ หย่อน ผิด ปกติ ทั้งให้ มีรูปร่าง ตรง ตาม พระราชกำหนด ข้อ มังคัม เสมอ มิให้ทหาร ทำ ผิดง เขาเอง ต่าง ๆ

ข้อ ๘๙ ในการ จำหน่าย ทหารไป ทำการ ต่าง ๆ ต้องดูแลให้ ผลัดเปลี่ยน กันไป ให้เป็น ระเบียบ ยุติธรรม อย่าให้ คน ๑ ทำ มาก คน ๑ ทำ น้อย ให้ หมวดยุทธ หมวดยุทธ ทำการ สม่ำเสมอ กัน

ข้อ ๙๐ เป็นผู้ส่งทหาร ที่ ถูก ลงโทษ ถัดไป ยัง ที่คุมขัง หรือ ดูแล การลงโทษ อย่าง อื่น ๆ ให้เป็นไป ตาม กฎ ข้อ มังคัม ไม่เกิน ไม่ลด ประการใด

ข้อ ๙๑ ใน กอง ที่มี มา ประจำ ผู้บังคับ กอง ต้อง รู้จัก มา ให้ ดี ทราบ ว่า ผลัก ดึง แลว เพียงใด ความ อุตทน แลว ได้ ของ มา ทุก มา กับ ทั้ง พยายาม ถนอม กำจัด มา ที่ มา ใหม่ กับ ต้อง

- ๑) ให้ทหารใน กอง ของตน ปฏิบัติ การ เลี้ยง มา ให้ ถูกต้อง ตาม คำแนะนำ ของ กระทรวง ทศ ประการ
- ๒) การ ให้ อาหาร มา
- ๓) ที่ อยู่ ของ มา
- ๔) ถ้า มี โรค ติด ต่อ กัน เกิด ขึ้น ต้อง เลื่อน คดี ผู้ บัง คับ บัญชา โดย ตรง ของ ตน โดย เร็ว

๓) หน้าที่ ผู้ บัง คับ กอง พัน

ข้อ ๘๒

ผู้ บัง คับ กอง พัน เป็น ผู้ บัง คับ บัญชา ของ บรรดา นายทหาร พดทหาร ที่ ประจำ อยู่ ใน กอง พัน ของ ตน มี หน้าที่ ตัด รับ รัต ชอบ ใน การ ผูก หัก สิ่ง สอน แต่ กิจการ ทั้ง ปวง ใน กอง พัน ทุก ประการ การ ไต่ ๆ ซึ่ง ไต่ กล่าว ใจ เด็ด ว่า เป็น หน้าที่ ของ ผู้ บัง คับ กอง ร้อย ย่อม เป็น หน้าที่ ของ ผู้ บัง คับ กอง พัน ด้วย ทั้ง เงิน ตู เตจ จัดการ ให้ ผู้ บัง คับ กอง ร้อย ปฏิบัติ การ ใน หน้าที่ ของ ตน ให้ ถูก ต้อง แน่น ขน

๔) หน้าที่ ผู้ บัง คับ การ กรม

ข้อ ๘๓

ผู้ บัง คับ การ กรม เป็น ผู้ รับ รัต ชอบ ตู เตจ ให้ บรรดา ทหาร ที่ อยู่ใน กรม ของ ตน รัทษา ระเบียบ การ ภายใน ให้ ถูก ต้อง กับ ข้อ บัง คับ จง ทุก ประการ

ถ้า ข้อ ความ ใน ข้อ บัง คับ นี้ มี เหตุ คิด ด้ เพราะ ไม่ เหมาะ กับ เหตุ การ ใน ที่ ไต่ กล่าว ไต่ โดย ณะ เภาะ ให้ ว่าง ระเบียบ ใหม่

แก้ไขได้ แดงให้เดินต่อ คือ ผู้บังคับบัญชาโดยตรง ของ
คน ทราบ

อันนี้ ต้อง วาด ระเบียบ โดยละเอียด ทั้ง ชัดแจ้ง ข้อ ความ
ให้ การ ดำเนิน ไป ตาม ข้อ บังคับ นี้ โดย สดวก

ข้อ ๙๔ เพื่อให้ เป็น การ สดวก ใน ทาง ราชการ ควร มี การ
ประชุม ผู้บังคับการ กรม ที่ ที่ว่าการ กองพล เหนือ ๆ มี ผู้บัญชา
การ กองพล เป็น หัวหน้า ปฎิภาษา หรือ ราชการ แต่ คง
สั่ง การ ให้ ดำเนิน ตตต่อ ไป

ผู้บังคับการ กรม ซึ่ง อยู่ ต่าง เมือง กับ ผู้บัญชาการ กองพล
ควร จะ ได้ มา พบ กับ ผู้บัญชาการ กองพล อย่าง น้อย ที่ สุด ๖
เดือน ครั้ง ๑ แต่ ส่วน การ ประชุม ที่ ไม่ ได้ มา ให้ ส่ง บรรทัด
รายงาน ประชุม ไป ให้ ทราบ เสมอ

ข้อ ๙๕ หน้าที่ ของ ผู้บังคับการ กรม ย่อม คง ไว้ อีก เป็น แห่ง ๆ
ตาม เนี้เอง ใน ข้อ บังคับ นี้

มาตรา ๖

กำหนด ที่ อยู่ สำหรับ ทหาร
แต่ การ รักษา ความ สดวก

ข้อ ๙๖ การ ที่ จะ กำหนด ว่า โรงเรือน อันใด หึ่งใด เป็น ที่ กองใด
หมวดใด อยู่ เป็น ของ กอง รัชยใด หรือ เป็น คดี เป็น ที่

หมวดพยาบาล ฯลฯ ย่อมเป็นหน้าที่ของผู้บังคับการ กรม
จะกำหนด

ต้องให้มีอาคารโปร่ง พอน้ำที่ อยู่ อย่าให้อับเพราะ
คน มากเกินไป

การ กำหนดจำนวน มาในโรง ๑ ให้พอดี ก็อยู่ในหน้าที่
ผู้บังคับ การ กรม เหมือน กัน

ข้อ ๑๗ ต้องให้ มีบานประตู หน้าต่าง ของ ที่สำหรับ ตก แต่ง
ห้อง ซึ่ง เบ้น ของหลอด อยู่ ที่ สุ่มที่ บานประตู กรม แดงของพื้น กับ
มี บานประตู ที่ กงร้อย ฉะเพาะ สำหรับ ที่ เปน ของ กงร้อย นัน ๆ
ด้วย

ข้อ ๑๘ ในการ แบ่งให้ ทหาร จำพวกใด อยู่ห้องใด นั้น ไม่ให้
แยก แยะให้ ผิด ระเบียบการ ปกครอง ต้องให้ อยู่เป็น หมวด
เป็น หมู่ เพื่อ นายสิบ ผู้ช่วย ผู้บังคับ หมวด และ นายสิบ
ผู้บังคับ หมู่ จะ ได้ ดู แด คอบคุม อยู่ เสมอ

ถ้า เปน การ จำ เปน จะ ต้อง แยก ทหาร ใน หมู่ เดียว กัน ให้
อยู่ต่างห้องกัน ต้อง คง หัวนำ ผู้ใด ในห้อง สำหรับ รับผิดชอบ
ในการ คอบคุม แดรักษา ความ สะอาด ใน ห้อง นั้น

ข้อ ๑๙ 12/10/2566 ในโรงครัว หรือ ที่ หุงต้ม อาหาร ทั้งปวง ห้ามมิให้ มี
ทหาร ไป อยู่ นอก จาก ผู้ที่ มีหน้าที่ ใน โรง ครัว

ข้อ ๑๐๐

ในข้อ ๑ ควรให้จุดตั้ง พระพุทธรูป แต่พระบรมรูป พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในที่อื่นสมควร เพื่อให้ ทหาร ตำรวจ ข้าราชการ และตอ้งมี ภาณูชี้ คัดไว้ ที่ผนัง ดังนี้

- ๑) ภาณูชี้ รายนาม ทหาร ประจำห้อง นั้น
- ๒) ภาณูชี้ของ เครื่องใช้ ที่มีอยู่ในห้องนั้น
- ๓) จำนวนทหาร ที่จะอยู่ในห้องนั้น ได้พอดี ไม่เบียดเสียด แต่ที่จริงมีจำนวนเท่าใด
- ๔) ข้อ บังคับ หรือ คำแนะนำสั่งสอนใด ๆ ที่เห็นว่า จะเป็น ประโยชน์ที่จะให้ทหาร ดูเสมอ แต่ผู้บังคับ การกรม ได้อนุญาตแล้วให้ คัด

ข้อ ๑๐๑

ถ้า ดำารม จะทำได้ ควรให้ นายสิบ ที่ สัมกับ ราชการ ต่อจาก กำหนดใน พระราชบัญญัติ มีที่อยู่ต่าง หากไม่ปน กับทหารทั่วไป

ข้อ ๑๐๒

สิ่งของ เครื่องใช้ ในโรง ทหาร ให้เก็บรักษาตั้ง ถัดมา ค่ะไปนี้

๑) ฮาตุณิธิ ให้เก็บรักษาตาม ข้อบังคับในเรื่องนี้ แต่คำแนะนำของ กรมแดง ดัรพวอช ฮาตุณิ พ้นทาง เก็บตาม คำสั่ง ผู้บังคับ การ กรม

๒) เครื่องประกอบเครื่องแต่งกาย (เครื่องหนัง ฯลฯ) แต่ หมวกยอศ ให้จุดวางให้ เรียบร้อย บนชั้น ที่จุดทำไว้แล้ว

๓) เครื่องแต่งกายของ ทหาร ให้เก็บไว้ใน หีบ ซึ่งจัดให้ประจำตัว มีกุญแจ พร้อม

๔) ของกิน อย่างหนึ่ง อย่างใด ห้าม มีให้เก็บใน หีบ

ข้อ ๑๐๓ อาวุธประจำตัวทหาร เก็บจัดเป็นราวในห้องนอนทหารได้

ข้อ ๑๐๔ นายสิบพดทหาร ทุกคน ย่อมมีเลข ประจำตัว อยู่แล้ว ให้ทำป้ายจุดยศ แด่ นาม แด่ เลข ทั้งบอก กองร้อย หมวด หมู่ คิดไว้ ที่ เคียง ทุกคน ทั้งที่สิ่งของ เครื่องแต่งกาย ต่าง ๆ ก็ให้ ศศรา เลขนี้ ด้วย

ข้อ ๑๐๕ ห้องในโรงเรียน ทั้งปวง ตัดอด จน คงที่ เก็บของ แด่ บริเวณโรง ทหาร ต้องให้รักษา ให้สะอาด เรียบร้อย อยู่เสมอ อย่าให้ มี การ ได้ โครก อย่างใด ๆ ไม่ให้ มีฝุ่น แด่ ยแมลง มุมมืด

ข้อ ๑๐๖ ห้าม มีให้ บิด หรือ คิด สิ่งหนึ่ง สิ่งใด ตามฝาผนัง แด่วาง สิ่งของ เดอะเทอะ ตามหีบ หิ้ง แด่ หน้าต่าง ให้ มีแต่สิ่ง ของ ที่ กำหนดไว้ เท่านั้น ห้าม มีให้ บวน น้ำ มาก แด่ ถ่ม น้ำ ภายใน ที่ ใด ๆ ควร จัดให้ มี กระโถน ไว้ สำหรับ แด่ เท เช็ด ฉ้าง ทุก ๆ วัน

ข้อ ๑๐๗ ให้ มี ที่ กำหนด สำหรับ ตาก ผ้า ฉะเพาะ แห่ง ไม่ให้ ตาก เดอะเทอะ ตาม บุญ ตามกรรม ทั้ง ที่ ซักฟอก ก็ ให้ กำหนด เป็น แห่ง เหมือน กัน

๒๒ ๑๐๘ ที่ต่าง น่าควร อยู่นอกห้อง นอนในที่ต่าง หาก ในที่
ต่าง น่าอเนกยกัน อย่าให้ต้อง ต่าง นานกว่า ๒๐ คน
ควรให้ เป็น นาคอก ถ้าสามารถ จะทำได้ เมื่อต่าง นำ แวด
ต้อง เจตการ เช็ด ต่าง เสร็จ ไร่ ให้ ล้อต

๒๒ ๑๐๙ ชั่วม ต้อง ให้ วิชา ให้ ล้อต เรียบร้อย อยู่ เดิม ๑ แต่ ให้ มี
ที่ พอ กัน

๒๒ ๑๑๐ สำหรับ การ เช็ด ต่าง แด วิชา ความ ล้อต ต่าง ๆ ตั้ง ว่า
มา แล้ว ต้อง ให้ ทหาร ผลัด เปลี่ยน กัน เปร เวร กระทำ
เจ้านาย สิบแปด ผู้ กำหนด เวร ผู้ ที่ ถูก ลง โทษ ทัณฑ์ กรรม
ทำการ นี้ นอก เวร ตาม กำหนด โทษ

๒๒ ๑๑๑ การ จุด ไฟ ใน โรง ทหาร นั้น ไร่ ไฟฟ้า หรือ โคม อย่าง
ขึ้น ที่ อาจ มี อันตราย ใน ทาง เสด็จ ใหม่ น้อย ที่ สุด ไร่
บังคับการ กรม เปน ผู้ กำหนด ว่า จะ ควร มี โคม ไฟ อย่าง ไດ
ห้อง ไດ เท่า ไດ เวลา ไດ ต้อง จุด เวลา ไດ ต้อง คับ ให้ เปน
ระเบียบ เรียบร้อย แน่นนอน แต่ มี เจ้า นำ ที่ คอย ปฏิบัติ
การ เรือง นี้

การ จุด ไฟ ควร จุด เมื่อ มี ต จุด เต็ม ที่ ครน ถึง เวลา
๒๒ ๑๑๒ เบา แคร นอน ให้ ตด คับ เดียว ครั้ง หนึ่ง ไร่ ไร่ จุด เต็ม ที่ อยู่
๑๒/10/2566
๒๒ ๑๑๓ คด ออก รุ่ง เวลา เข้า คับ หมด

มาตรา ๗

การ กำหนด เวลา ทำ การ สำหรับ วันหนึ่ง

๑) กล่าว ทั่วไป

ข้อ ๑๑๒ การ กำหนด เวลา ทำ การ สำหรับ ทหาร ใน กรม ของ นั้น
แล้ว แต่ ผู้ บัง คับ การ กรม จะ กำหนด แด่ ออก คำ สั่ง แต่ ต้อง
ปฏิบัติ การ อนุ โดม ตาม ข้อ บัง คับ แต่ ข้อ ความ ที่ จะ กล่าว
ต่อไป นี้

ข้อ ๑๑๓ การ ผัก หัด สิ่ง ล้อ น ต้อง ให้ กระ ทำ ใน วัน ๑ ไม่ ต่ำ กว่า
๖ ชั่วโมง แต่ ไม่ เกิน ๘ ชั่วโมง มี เวลา พัก ใน ระหว่าง
เป็น คราว ๆ

ข้อ ๑๑๔ ใน กรม กอง ทหาร ทุก ๆ กรม กอง ต้อง มี ตาราง
กำหนด เวลา ทำ การ ของ ทหาร อนุ โดม ตาม ข้อ ความ ดัง นี้

๑) ไม่ ควร ให้ ทหาร ต้อง ตื่น ก่อน ๑๐ ทุ่ม เดย

๒) เวลา ผัก หัด ตอน เช้า แล้ว ให้ มี เวลา ว่าง สำหรับ
รับ ประทาน อาหาร แต่ จัด การ เช็ด ล้าง บัด กวาด ใน ห้อง ที่ อยู่

๓) ระหว่าง เทียง กับ บ่าย ๓ โมง ให้ เป็น เวลา พัก
เพราะ ร้อน จืด

๔) รับ ประทาน อาหาร เย็น ระหว่าง บ่าย ๓ โมง กับ

12/10/20๑๖

๕) เวลา ยาม ครึ่ง เบบ แคร นอน

๒) การตรวจเวลาเข้า

ข้อ ๑๑๕ เมื่อเป็นนครประชุมเวลาเข้า ให้ทหารทั้งหมดตมมาจัดแถวพร้อมเป็นหมวด ๆ ในที่ซึ่งกำหนดไว้ แต่งตั้งกายตามแต่จะสั่งกำหนดให้

ข้อ ๑๑๖ ผู้บังคับหมวดพร้อมด้วยนายสิบผู้ช่วยผู้บังคับหมวดแก่นายสิบผู้บังคับหมู่ตรวจจำนวนทหารว่าครบหรือขาดอย่างไร ทั้งตรวจอาการกิริยาของทหารทุกคนว่าสบายดีอยู่หรือจะมีโรคภัยประการใด ใ้ถามทหารด้วย แล้วตรวจตราความสะอาดแห่งร่างกายทหาร แต่เครื่องแต่งตัวตลอดทุกสิ่งทุกอย่าง ตรวจแล้วรายงานแก่ผู้บังคับกองร้อยตามเหตุที่เรียบร้อยหรือไม่ประการใด

ข้อ ๑๑๗ เมื่อตรวจเสร็จแล้ว จะให้ไปทำการฝึกหัดตั้งแถวหรือทำการใด ๆ ก็ให้สั่งให้ไปทีเดียว

๓) การฝึกหัดตั้งแถว

ข้อ ๑๑๘ เมื่อจะมีการฝึกหัดอย่างไร ให้นำทหารเวรบอกนครประชุมทหารมาเข้าแถวแต่งกายตามกำหนดแล้วผู้บังคับบัญชาตรวจเครื่องแต่งกายให้เรียบร้อยทุกสิ่งทุกอย่าง แล้วจึงไปทำการฝึกหัดต่อไป ถ้าในกองที่มีมาแต่จะหัดมาด้วย ต้องตรวจมาแต่เครื่องอาภรณ์ให้ละเอียดเหมือนกัน

12/10

ศักดิ์ ๑๓๑

หน้า ๕๓

ข้อ ๑๑๙ เมื่อเสร็จ การฝึกหัดแล้ว แต่ในเวลาที่ฝึกหัดได้ ใช้กระสุน ชนิดหนึ่งชนิดใด ต้อง ตรวจ ปืน แดกระเบ้า กระสุน หีบ กระสุน มิให้ มีกระสุน ตกเหลือ อยู่ใน มือ ทหาร ได้

ข้อ ๑๒๐ นายทหาร ทุก ชั้น จน ถึง ผู้บังคับกองร้อย ต้อง มา แคะ ก่อนเวลาฝึกหัด แต่ อยู่ตัดชิดเวลาฝึกหัดเสมอ

ข้อ ๑๒๑ ถ้า มีคำสั่งผู้บังคับบัญชาชั้น สูงให้ ไปรวมฝึกหัดในที่ใด ๆ นอกบริเวณโรง ทหาร ห้ามมิให้ นำกองไป คอย ก่อนเวลา เกิน กว่า ๑๕ นาทีเป็นอันขาด

ข้อ ๑๒๒ บรรดา ผู้ที่มีหน้าที่ ทำการ เช็ดกวาด รักษาความ สะอาด ต่าง ๆ แต่ ทหาร ที่ แพทย์ ตรวจ ว่า ควรงด การ ฝึกหัด อนุญาต ให้งด การ ฝึกหัด ระยะเวลา ใน วัน นั้นได้ หรือ ตามกำหนด ของ แพทย์

ข้อ ๑๒๓ ในการ สั่งสอน เมื่อ ถึง กำหนดเวลา ให้ทหารไป เข้าที่ พร้อม เสร็จ นายทหาร สัญญาบัตร เป็นผู้สั่งสอน ของ นายสิบ เป็นผู้ช่วย ผู้บังคับบัญชาชั้น สูงขึ้นไป ต้อง หมั่น ตรวจตราการสั่งสอนให้เข้มไปให้ถูกระเบียบ แต่ เป็นประโยชน์ แก่ทหารจริง ๆ เสมอ

๔) เหตุสำคัญ

ข้อ ๑๒๔ ให้ผู้บังคับการ กรม กำหนดไว้เสมอว่า ถ้ามีเหตุสำคัญ จะให้ประชุมที่ใดจัดแล้ว อย่างไร แต่ ภาย อย่างไร กับ ระยะเวลา ทหาร ผู้ใดบ้างที่จะไม่ของเข้ามาเข้าแถว เพื่อ อยู่รักษาโรงทหาร แต่ ทำการ อื่น ๆ กับทั้ง กำหนดวิธีจ่าย ภาระอื่น ด้วย

ข้อ ๑๒๕ ถ้ามี แคร่สัญญาเหตุสำคัญ หรือ คำสั่ง เรียก ประชุม สำหรับ เหตุสำคัญ ให้บรรดา นายทหาร มาเข้าแถวพร้อม เพียงโดยเร็วที่สุด ตาม กำหนดของ ผู้บังคับการ

ข้อ ๑๒๖ ในเวลาสงบศึกใน โรงทหาร ที่ อยู่ประจำเสมอ การ ตั้ง ประชุม เหตุสำคัญใน กรมกองทหารใด ๆ ตั้งได้แค่ ผู้มี อำนาจ บังคับ บัญชา ของ กรม กอง นั้น ๆ ซึ่งมี ตั้งแต่ ผู้บัญชาการ กองพล ขึ้นไป

๕) การเลี้ยงอาหาร

ข้อ ๑๒๗ การเลี้ยงอาหาร แก่ นายสิบ พดทหาร นั้นมี ๓ วิธี คือ
๑) ตั้งโรงครัว จัดเลี้ยงอาหารรวมกัน

๒) หุงเข้าแจกทหาร แต่แบ่ง เมียงเลี้ยง ออกแจก ให้แก่ตัวทหารให้ ชอบกับเขาเอง

๓) จ่ายเงิน เบี้ยเลี้ยง ทั้ง หมด ตาม กำหนด ให้แก่ ทหาร ให้จัดการ หา อาหาร กินเอง

ใน กรม กองใด ควร ใช้ วิธีใด หรือ ในที่ใด ควร ใช้ วิธีใด แล้วแต่ ผู้บังคับการ กรม จะ กำหนด ตาม คำแนะนำ ของ ผู้บัญชาการ กองพล

ขย ๑๒๘ ถ้าจัดการ เบี้ยเลี้ยง อาหาร ตาม วิธีที่ ๑ ให้ครัว จัด สำหรับ ตำหรับ ๔ คน ตั้งโต๊ะในสถานที่ โรงเลี้ยง อาหาร มีนายทหาร เหว แด แพทย์ ตรวจ อาหาร ก่อน รับประทาน ทุก คราว แด เมื่อถึง เวลา รับประทาน ให้จัด ทหาร เข้า แด เป็น หมอด ๆ นายสิบ ผู้ช่วย ผู้บังคับ หมอด เป็น ผู้นำไป รับประทาน อาหาร เมื่อเสร็จ แด นำ แด กลับ แด เด็ก แด

ขย ๑๒๙ ถ้าจัดการ เบี้ยเลี้ยง อาหาร อย่าง วิธีที่ ๒ ให้รวม หุง เข้า แห่ง ๑ แด ว่าจ้าง แม่ครัว ตาม ตำรับ หลาย ๆ ราย มา เป็นผู้ขาย กับ แด นายทหาร เหว แด แพทย์ ตรวจ อาหาร เหมือนกัน ที่ขาย ของ ให้ อยู่ติด กับ โรงเลี้ยง อาหาร นำ ทหาร เป็น แด ไป ยัง โรงเลี้ยง แจก แด ให้ ทหาร ซอ กับ ตาม ความ พอใจ

ขย ๑๓๐ ถ้าจัดการ เบี้ยเลี้ยง อาหาร อย่าง วิธีที่ ๓ ย่อม มีกำหนด เวลา ให้ ทหาร ไป รับประทาน อาหาร ตามใจ แต่ ต้อง กำหนด ที่

ทางให้ มีโดย คณะฯ ไม่ให้เป็น การ เตอะ เตอะ ทั้ง ระวง
ความ สอาด ด้วย

๖) เวลาพัก

๒) ๑๓๑ เวลาว่าง การ ผักหัด สั้งสั่งอนนั ให้ทหาร พักผ่อน ความ
สบาย ถอดเครื่อง ทหารได้ ทั้งให้ เป็น เวลา เข็มร้อย แก่ ไช
เครื่อง แต่ง ภายให้ เรียบ ร้อย ด้วย จะ อ่าน หนังสือ เด่น ต่าง
คนต่าง อ่าน หรือ คน ๑ อ่านให้ ผู้ อื่น รวม ทั้ง เป็น พวก ๆ
ไปก็ได้ แต่ การ อ่าน หนังสือ ควรให้ อ่าน แต่ หนังสือ ที่
เห็นว่าจะ เป็น ประโยชน์ แก่ทหาร ไม่ใช่ หนังสือ ที่ จะ ทำ
ให้ทหาร เข้าใจ น้าที่ ของ คน ผิด เพี้ยนไปต่าง ๆ กับ อนุญาต
ให้เด่น โน การ เด่นต่าง ๆ ซึ่งไม่ เป็น การ ต้อง ห้าม

ในเวลา กต่าง คั้น แต่ ๑ ยาม ครั้งไป แล้ว ห้าม มีให้ มี
การ เด่น หรือ ออ ชั่ง อย่างหนึ่ง อย่างใด

๒) ๑๓๒ ในวันที่ ทหาร พักราชการ งด การ ผักหัด สั้งสั่งอน ทั้ง วัน
นั นายทหาร ต้อง คิด หาวิธี ชัก ชวน แนะนำให้ทหาร เด่น
หรือทำการ ที่ เป็น ประโยชน์ แก่คน แต่ไม่ให้ เป็น การ
เบื้อหน่าย แต่ไม่ให้ ไปเที่ยว เสี่ย หมด ควร มีการ เด็กเซอร์
แสดง หนังสือ ๑๓๑ หรือการเด่น อย่าง คณะกรอ อั้ง เขาเกิด
ง กน นาง ๑๓๑

ศก ๑๓๑

หน้า ๕๗

ข้อ ๑๓๓

ห้ามมิให้ใครนำสุรา หรือเครื่องทองของเมาศนิตใด ๆ
เข้ามาในบริเวณโรงทหารเป็นอันขาด - ไม่ว่าเวลาใด

๗) คนเยี่ยมทหาร

ข้อ ๑๓๔

ในท้องที่อยู่ที่ทหาร โรงม้า ที่ทำการ แต่ที่เก็บของ
ต่าง ๆ ห้ามมิให้บุคคลพลเรือน หรือทหาร ที่มีใ้
ราชการ อยู่ในกรม นั้น หรือไม่ใช่ผู้มีอำนาจบังคับบัญชา
เข้าไปปะปน

ผู้ที่มีความประสงค์จะ มาเยี่ยม เยือน ทหาร หรือคน
ภายนอกใด ๆ ก็ดี ถ้ามีประสงค์จะเข้ามาในโรงทหาร
ต้อง มาหา นายทหาร เหว ประจำกรมเสียก่อน แล นายทหาร
เหว ปล้่อยให้เข้าไป หรือไม่ ตามระเบียบที่ผู้บังคับการ
กรมจะได้กำหนดไว้

ข้อ ๑๓๕

ผู้ที่จะมาเยี่ยม ต้อง มธกกับ นายทหาร เหว ว่า จะมา
เยี่ยมใคร ผู้ใดให้แน่นอน แล้วให้เรียกทหารผู้นั้น มาให้
พบปะกันที่ บริเวณ ห้อง เหว หรือใกล้เคียง นายทหาร
สัญญาบัตร จะรับแขกได้แต่ที่ที่พักของตนเท่านั้น ไม่ใช่
ในที่ทำการ หรือ เขตที่อยู่ของ นายสิบ พดทหาร

ข้อ ๑๓๖

ห้ามมิให้คน ภายนอกนำสุรา หรือเครื่องทองของ
เมามาให้ทหาร หรือตั้งต้องห้ามอย่างอื่น ๆ

12/10/2566

ห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดที่ไม่ใช่ทหาร หรือมิได้รับแจ้ง
ทำการใน กรม กอง ทหาร โดยเฉพาะ นอกใน โรงทหาร

๘) การ ปลดปล่อย ทหารออกจาก บริเวณ โรงทหาร

ข้อ ๑๓๗ นายสิบ พดทหาร ที่ได้รับอนุญาต ให้ ไปค้างคืน นอก
โรงทหาร นั้น นับว่าได้เข้าไป แต่ให้ปฏิบัติ การ ใน เรื่อง
นี้ ตาม ข้อ บังคับว่า ด้วย การ ดา ของ ทหารบก

ข้อ ๑๓๘ ถ้า ปลดปล่อย ไป แล้ว ให้กลับ มา นอกที่ โรงทหาร เรียกว่า
ปลดปล่อยไปเที่ยว เวลา ที่จะ ปลดปล่อย ทหารไปเที่ยว นี้ ให้กำหนด
ให้แน่ชัดว่า ปลดปล่อย ไปจนถึง เวลา เบ้า แตรนอน หรือ กว่านั้น
ถ้า ปลดปล่อย ไปจนถึง เวลา เบ้า แตร ตรวจ เวลา กาง คั้น ให้
มีแผน เครื่องหมาย มีอักษร ช่อ นอก นาม กรม กอง พัน
กองร้อย ประจำ คิวไป ถ้า ปลดปล่อยเกิน กำหนดนั้น ให้ ไซ้ คิว
นอก นาม แจ้ง สักตึก โดย ชัดเจน ทั้ง กำหนด เวลา ด้วย ประจำ คิว

แผน เครื่องหมาย เวลา นั้น ให้ผู้ มีอำนาจ บังคับบัญชา
แต่ ตำรวจ ทหารบก ตรวจตราได้ ถ้า เห็น ทหาร ผู้ใด ประ
พฤติผิด ประพฤติ ทหาร กัจะให้ดู ถ้า ผู้ใด ไม่มี เครื่องหมาย
หรือ คิว ให้นับ ว่า ขาด จาก กองโดยมิได้รับ อนุญาต

ก ก ๑๓๑

ข ข ๑๓๕

แผนเครื่อง หมายถึง เต็ม ต้อง เตรียมไว้ ให้ พรหมใน กอง
วชิรย์ ทุก ๆ กอง มี อย่าง น้อย เท่า จำนวน ทหารในกอง วชิรย์

ข ข ๑๔๐

ผู้บังคับกองวชิรย์ต้อง กำหนดว่าจะให้ อนุญาต ให้ทหาร
ไปเที่ยว แต่เวลาใด ถึง เวลาใดได้ แต่ ถ้าจะไป แล้ว กลับ
ทันที ตรวจ เวลา กลับคืน ให้ จ้านายสืบ ประจำกองวชิรย์ เป็น
ผู้แจกตัว ถ้า กลับ ภายหลัง นั้น หรือ ปล่อยไป ราชการ
ผิด หัก ตั้ง สอน ด้วย ต้อง ผู้ บังคับ หมวด เป็น ผู้ ให้ อนุญาต

ข ข ๑๔๑

ผู้ ที่ ไป ราชการ โดย ลำพัง ใน เหตุใด ๆ ต้อง มี แผน เครื่อง
หมาย ติด ตัว ไป ด้วย เสมอ

ข ข ๑๔๒

การ เก็บ เครื่อง หมายถึง เต็ม เวลา ทหาร กลับ เข้า มา
ยัง โรง เป็น หน้า ที่ นายทหาร เวร ถ้า เก็บ แล้ว ให้ ส่ง คืน กอง วชิรย์
โดย เร็ว

๕) การตรวจเวลา กลับคืน

ข ข ๑๔๓

เวลา ๑ ยาม ให้ เรียกแถว สำหรับ ตรวจ เวลา กลับคืน
ตาม ระเบียบ ที่ กล่าว แล้ว สำหรับ การ ตรวจ เวลา เข้า

ข ข ๑๔๔

เมื่อ ตรวจ เสร็จ แล้ว ให้ นายสืบ ผู้ ๑ นำ ตัว มณฑล นโม
๑๒/10/2566
ผู้ ตั้ง ๆ แล ศึกษี โส ๆ ให้ ทหาร สวด ตาม ผู้ ที่ สวด ไม่
ได้ ของ สอน กับ ทั้ง เป็น หน้า ที่ ผู้ บังคับ กอง วชิรย์ คลัง ธิบาย

ให้ทหารเข้าใจ เนื้อ ความ ที่ สวดมนต์ ด้วย จะ อธิบาย เวลา
โต ๆ ก็ได้ ไม่จำเป็น ต้อ อธิบาย เวลา สวดมนต์

เมื่อ สวด จบ แล้ว ให้ร้อง เพลง สรรเสริญ พระบารมี
เพื่อให้ ทหาร ระวัง ถึง พระเดช พระคุณ พระบาท ส้มเตี๊ยะ พระ
เจ้าอยู่หัว เจริญ แล้ว เลิก แถว ให้ทหาร ไปนอน

ข้อ ๑๔๕ ให้ แนะนำ แก่ ทหาร ว่า เวลา เข้า นอน ให้ระวัง ถึง คุณพระ
รัตนไตร พระเดช พระคุณ พระบาท ส้มเตี๊ยะ พระเจ้าอยู่หัว
คุณ ของ บิดา มารดา แด่ ครุบา อาจารย์ ผู้บังคับบัญชา
ซึ่ง คุณ แต่ ให้เรามี ความ สุข นัน ด้วย ตน เอง อีก ชัน หนึ่ง

มาตรา ๘

การ รักษา การ ภายใน กรมกอง

๑) กำหนด การ

แต่ จำนวน ทหาร ทำ การ รักษา การ ภายใน

ข้อ ๑๔๖ สำหรับ ระวัง ระเบียบการ ภายใน กรมกอง แต่ ดู แ่ ความ
ประพฤติ ของ ทหาร เวลา ออก ไป นอก โรง นั้น ให้จัด มี เจ้า
หน้าที่ ดังนี้

๑) นายทหาร แด พดทหาร เวร

๒) หมู่ตรวจ

๓) กอง หรือ หมวด รักษา การ ภายใน

ชบ ๑๔๗

ใน กรม หรือ กองพัน ๑ ให้ มี ผู้ ทำ หน้า ที่ เหว ดั้ง นี้
นายทหาร ตัญญาบัตร หรือ นายดาบ เหว ประจำ กรม ๑
จ่านายสิบ หรือ นายสิบ ผู้ ช่วย ผู้ บัง คับ หมวด เป็นผู้ ช่วย
เหว ประจำ กรม ๑

นายสิบ เหว ประจำ หมวด พยาบาล ๑

นายสิบ พยาบาล เหว ประจำ หมวด พยาบาล ๑

นายสิบ อี ก้าว แพทย์ เหว ประจำ โรง พยาบาล ม้า (ณะ ภา
ใน กรม ทหาร ม้า) ๑

เจ้ มียน เหว ประจำ กอง บัง คับ การ

ทหาร แคร ประจำ เหว ๒

พล พยาบาล เหว ประจำ ที่ พยาบาล

พล พยาบาล ม้า ประจำ โรง พยาบาล ม้า

นอกจาก นั้น ใน กอง วัช ย์ ทุก ๆ กอง มี ผู้ ทำ หน้า ที่
เหว อี ก ก็ ือ

นายสิบ เหว ประจำ กอง วัช ย์ ๑

พลทหาร เหว ๓ ผลัด

นายสิบ เหว ประจำ โรง ม้า ๑

พลทหาร เหว ประจำ โรง ม้า ๓ ผลัด ต่ ๑ หมวด (ใน
กรม ที่ มี การ เลี้ยง ม้า)

หนึ่ง ถ้าผู้บังคับการ เห็น เป็น กรร จำเปน จะตั้งให้
นายทหาร ชั้นสัญญาบัตร หรือ นายดาบ เป็น ผู้ช่วย เหวรประจำ
กรม และมี พดทหาร เหวร ที่ ทาง เข้าต่าง ๆ อีกต่าง หาก นอก
จาก ที่ ก้าว มา แล้ว ก็ได

ขย ๑๔๘ เหวร ชั้น นายทหาร มดัด เป็ดย่น กั้น ๒๔ ชั่วโมง ๑
ส่วน เหวร พดทหาร นั้น ถ้าจะให้ มี อยู่ เสมอ ตลอด เวลา
ของ จด ให้ มี ๓ มดัด ถ้าให้ มี แต่ ละ เหวร เวลา กต่าง กัน
จัด ๒ มดัด แต่ เหวร นี้ มดัด เป็ดย่น เข้า เปน ยาม ประจำ ที่
เช่น เป็ดย่น ยาม รักษา การ ดนั้น

ขย ๑๔๙ หมู่ ตรวจ นั้น จะ ให้ มี ก็ หมู่ หมู่ ละ ก็ คน ใคร บังคับ
บัญชา แต่ จะ ให้ ไป ตรวจ ที่ ไต ทาง ไต แต่ แต่ ผู้ บังคับ
การ กรม จะ จัด

ขย ๑๕๐ กอง หรือ หมวด รักษา การ ภายใน นั้น จัด แยก ต่าง หาก กับ
กอง หรือ หมวด รักษา การ ซึ่ง จัด ไป ประจำ อยู่ นอก บริเวณ
กรม กอง ให้ กำหนด จำนวน ทหาร ใน กอง หรือ หมวด นั้น ๆ
ตาม จำนวน ยาม ซึ่ง กำหนด ตาม ที่ แต่ สิ่ง ซึ่ง จะ ต้อง ระวัง
รักษา นน อีก ชั้น ๑ ยาม ต้อง มี ประจำ ที่ ชง ไชย เติม พด
ที่ เก็บ เงิน แต่ หอง ชง นัก โทษ ส่วน ที่ ขึ้น แล้ว แต่ ผู้ บังคับ

กอง หรือ หมวด รักษา การ ปฏิบัติ การ ตาม ข้อ บังคับ

รักษา การ เวลา ปกติ ทุก ประการ

ข้อ ๑๕๑ เพื่อ ที่จะ ให้ ทหาร ไ้ ผลิต เปลี่ยน ถิ่น ทำ การ รักษา การ ต่าง ๆ นี้ ให้ ด้ มำ เติม อ ให้ กำหนด ให้ กอง ร้อย ผลิต เปลี่ยน ถิ่น เป็น เวร กอง ละ วัน ถ้า กอง ร้อย เดียว ไม่ พอ ให้ เป็น เวร ๒ กอง ร้อย ถ้า จำ เป็น จึง จึง จัด ปัน ถิ่น จาก ทหาร ทั้ง กรม หรือ กอง พัน

ข้อ ๑๕๒ ผู้ บังคับ กอง หรือ หมวด รักษา การ ใช้ นาย ตาม หรือ นาย สิบ สี่ คน ผู้ บังคับ บัญชา หมู่ ตรี วง ใช้ นาย ทหาร สัญญา ตรี นาย คบ หรือ นาย สิบ ที่ ใจ ใจ ได้ เสรต่าง ๆ จัด ตาม ยศ แต่ ตำแหน่ง ที่ กำหนด ไว้ แล้ว

ข้อ ๑๕๓ ผู้ บังคับ การ กรม ต้อง ออก คำ สั่ง กำหนด ว่า วัน ไ้ เป็น เวร กอง ร้อย ไ้ แต่ ใคร ต้อง ทำ น้ ที่ อย่าง ไ้ ในการ รักษา การ ภายใน ให้ ปรากฏ แน่ ชัด ทุก ๆ วัน เจ้าน้ ที่ ต้อง ทราบ ว่า ตน จะ ต้อง เสรรับ น้ ที่ ใน วัน ไ้ นั้น ๆ ด้วย น้ ก่อน ๑ วัน เสร อย่าง น้อย กับ ผู้ ที่ ทำ น้ ที่ ทั้ง นี้ ต้อง รับ ความ ยก เวร ใน อย่ง ผิด หัก สั้ง ด้น ธรรมดา ใน ขณะ ที่ ตน ต้อง กระทำ น้ ที่ ทั้ง ใน วัน ไ้ นอก จาก น้ ที่ ตดตวัน ด้วย

หน้า ๑๐๔

ศก ๑๓๑

๒) การ เปลี่ยน ผลัด

ข้อ ๑๕๔ นายทหาร ที่จะ เข้า ประจำ เป็น เวร ประจำ กรม เป็น ผู้
จัดการ ตู แต่ การ ผลัด เปลี่ยน ใน หน้า ที่ รักษา การ อื่น ทั่วไป
ทั้ง กรม คน ตระ ค้าง หาก กับ กอง รักษา การ ภาย นอก

ข้อ ๑๕๕ จะ เปลี่ยน เวลา ได เน้น นั้น แต่ แต่ ผู้ บัง คับ การ กรม จะ
กำหนด ให้ สัด คว ก แก่ การ

ข้อ ๑๕๖ ครั้ง ชั่วโมง ก่อน ถึง เวลา ให้ เจ้า นาย สิบ ผู้ ช่วย เวร ประจำ
กรม เรียก บรรดา นาย สิบ พล ทหาร ซึ่ง จะ ต้อง เข้า ประจำ
รักษา การ นั้น มา เข้า ถว ตรวจสอบ เสร็จ แล้ว แต่ง กาย แต่
อธิบาย หน้า ที่ ซึ่ง จะ ต้อง กระ ทำ ให้ ทราบ ทุก ๆ คน

การ จัด แถว ให้ จัด คั้ง นี้ กอง หรือ หมวด รักษา การ
ภายใน ชั่ว เวลา ที่ สุด แต่ ถัด ไป หมู่ ตรวจสอบ แล้ว เวร ต่าง ๆ
ใน พวก เวร ให้ นาย สิบ เวร ยืน อยู่ หน้า แล้ว พล ทหาร เวร ยืน
ตรง หลัง ตาม หน้า ที่ ประจำ แห่ง ไต

ข้อ ๑๕๗ ครั้น จัด แถว พร้อ ม แล้ว นายทหาร ที่ จะ เข้า เวร ประจำ
กรม ต้อง มา ตรวจสอบ แล้ว ซัก ถาม ความ รู้ ใน หน้า ที่ ต่าง ๆ แล้ว

๑๒/10/๒๕๖๐
ตั้ง การ ผลัด เปลี่ยน อนุ โดม ตาม แบบ ข้อ บัง คับ รักษา การ
เวลา ปกติ

๓) หน้าที่ผู้รักษาการภายในทั่วไป

ข้อ ๑๕๘ ห้ามมิให้ผู้มีหน้าที่รักษาการภายในอย่างใด ๆ หน้าที่ของ คนไปเสีย หรือให้ผู้อื่นทำแทนโดยมิได้รับอนุญาตจาก นายทหาร เวร ประจำกรม เป็น อันขาด

ข้อ ๑๕๙ ถ้า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระบรมวงศานุวงศ์ ชั้นผู้ใหญ่ จอมพล ผู้มีอำนาจบังคับบัญชาทั้งปวง แต่จเรที่พบก หรือ จเร ประจำเหล่า ของ กรม กองนั้น ๆ เข้ามาใน บริเวณโรง ทหาร ให้พัสด เติร ประจำเวร เป้า เติร ระวัง คิว แต่ เติร คำนับ ตาม พระ เกียรติยศ แต่ เกียรติยศ แต่ นายทหาร เวร ประจำกรม รีบไป รายงาน ว่า เรียบร้อย ดี หรือ มี เหตุ การ ประการใด ใน ระหว่าง ที่ คน เป็น เวร อยู่ แล้ว ตาม ผู้ ที่ มา นั้น ไป จนกว่า จะ กลับ หรือ ได้ รับ อนุญาต ไม่ ต้อง ให้ ตาม

ข้อ ๑๖๐ ถ้า มี นายทหาร ชั้น นายพล นายพัน (ซึ่ง ต่าง กรม) มา ยิง โรง ทหาร ให้ นายทหาร เวร ประจำกรม ไป ค้อน รับ แต่ ชี้แจง ว่า คน เป็น เวร แต่ ไม่ ต้อง รายงาน แต่ ช่วย คุดู หนุน ตาม แต่ ผู้ นั้น มา มี ชุระ ประการใด ให้ เป็น การ สำ เร็จ ชุระ ไป

ข้อ ๑๖๑ เมื่อ มี ผู้ มา ตาม ที่ กล่าว มา แล้ว ใน ข้อ ๑๕๙ แต่ ข้อ ๑๖๐ ต้อง รับ บอก ให้ ผู้ บังคับ การ ทราบ ด้วย

12/10/2566

หน้า ๑๐๖

คดี ๑๓๑

ข้อ ๑๖๒

ถ้าผู้^๑ที่กล่าวมาแต่ในข้อ ๑๕๙ เข้าไปในเขต
ของร้อยโท ให้นายสิบเวร ประจำกองร้อย มารายงาน
ถึงการในกองร้อยอีกชั้น ๑ แล้วตามไป

ข้อ ๑๖๓

ถ้าบุคคลที่กล่าวมาแต่ในข้อ ๑๕๙ หรือผู้^๒อื่นมาใน
เขตของร้อย นายสิบเวร ประจำกองร้อย ต้องรีบจัดการ
บอกให้นายทหารเวร ประจำกรมทราบโดยเร็ว

ข้อ ๑๖๔

นายสิบเวร ประจำกองร้อย ต้องรายงานแก่บุคคลนอก
จากที่กล่าวในข้อ ๑๕๙ อีก คือ

๑) ผู้บังคับกองร้อยของตน

๒) นายทหารเวร ประจำกรมและผู้ช่วย

ข้อ ๑๖๕

นายทหารเวร ประจำกรม แต่ นายสิบเวร ประจำกองร้อย
ไม่รายงานต่อผู้^๓นอช ในขณะที่มีนายทหาร ที่เป็นผู้ใหญ่
กว่าอยู่ในที่นั้น แต่ผู้^๓ใหญ่ผู้นอชนี้ นับเฉพาะในหมู่
บุคคลที่กำหนดให้รายงานเท่านั้น ไม่ใช่ทั่วไป เช่น ถ้าผู้^๓
บังคับการ กรม กับผู้^๓บังคับกองร้อย มาพร้อมกัน ให้รายงาน
แต่ผู้^๓บังคับการกรม แต่ถ้าผู้^๓บังคับการกรม มา กับ นายพล
ซึ่งมิใช่ผู้^๓มีอำนาจบังคับบัญชา หรือเป็นผู้^๓ที่กล่าวไว้
ในข้อ ๑๕๙ ก็คงรายงานต่อผู้^๓บังคับการกรม

ศก ๑๓๑

หน้า ๑๐๗

ข้อ ๑๖๖

นายสืบเวร ประจำโรง มา แตะ ขึ้น ปฏิบัติ การใน เรื่อง
รายงาน ตุ้ญ เดียว กัน กับ นายสืบเวร ประจำกองร้อย

ข้อ ๑๖๗

นอกจาก การ รายงาน ตาม ที่ กล่าว มา แตะ ถ้า มี เหตุ
การ แปลก ปรดาด อย่าง ไต เกิด ขึ้น นายสืบเวร ต่าง ๆ ต้อง
รับ รายงาน ไป ยัง นายทหาร เวร ประจำกรม แล้ว นายทหาร
เวร ประจำกรม รายงาน ต่อ ผู้ บังคับ การกรม โดย ทันท
หรือ ถ้า ผู้ บังคับ การกรม ไม่ อยู่ รายงาน ต่อ ผู้ มี อำนาจ
บังคับ บัญชา คำ ห่วง สูง ที่ สุด ทั้ง เป็น ผู้ ใหญ่ ที่ สุด ใน ที่ นั้น
กับ เมื่อ รายงาน ไป แตะ หรือ แต่ ก่อน รายงาน ไป ก็ ดี
ผู้ เป็น เวร ต้อง พยายาม ระวัง มี เหตุ การณ์ ที่ เกิด ขึ้น นั้น ให้
เรียบ ร้อย โดย เค็ม กำ ตั้ง ความ สำมารถ

ข้อ ๑๖๘

นายทหาร ชั้น ตัญญา บัตรี นายตาม นายสืบ ที่ เป็น เวร
นอน ไต้ ใน เวนา กวาง คั้น แต่ คง รับ ผิด ชอบ เต็ม ที่ แตะ
ควร ปลด เปิด ของ เครื่อง แต่ง กาย แต่ น้อย ให้ กัด กับ แต่ง แตะ
ไป ทำ การ ไต้ โดย เร็ว พัด น ทันท นายสืบเวร ประจำ หมอด
พยามาต ต้อง ผัด คัด เบียด ยัน นอน กับ นายสืบ พยามาต เวร
ไม่ ให้ นอน พร้อ ม กัน ทั้ง ๒ คน เป็น อิน ชาต

12/10/2566

นอกจาก เวนา นอน นายทหาร เวร ต้อง แต่ง เครื่อง ผูก หัด
นายสืบเวร แต่ง ขรรฆ มา คาค ตาม ปัด ยาน บน

๔) หน้าที่นายทหารเวรประจำกรม

ข้อ ๑๖๙ นายทหารเวรประจำกรม ขึ้นตรงต่อผู้บังคับการกรม หรือผู้บังคับกองพันในขณะที่ตนเป็นเวรนั้น

บรรดานายทหารในกอง หรือหมวดรักษาการภายใน หมู่ตรวจ แด่ทหารเวรทั้งปวง ขึ้นในบังคับบัญชา นายทหารเวรประจำกรมทั้งหมด

ข้อ ๑๗๐ ก่อนที่จะรับเวรไปตรวจแถว ผู้ที่จะเข้ารักษาการใหม่ ตามที่ว่ามีมาตัง แล้วไปพร้อมกับนายทหารเวรที่จะออกไปตรวจจำนวนนักโทษ รับสัมตัญญาที่นักโทษ แด่กุฎแกห้องคุมขังเสร็จแล้วไปหาผู้บังคับการกรม หรือผู้บังคับกองพัน เพื่อรายงานตนเองในการรับเวร ออกเวร พร้อมกัน

ข้อ ๑๗๑ นายทหารเวรประจำกรมเป็นผู้รับผิดชอบในการรักษาระเบียบการภายในกรม

ข้อ ๑๗๒ ต้องอยู่ภายในบริเวณกรม ตลอดเวลาเป็นเวร แต่มีห้องเวรเป็นข้อยพิศ ถ้าจะไปจากห้องเวรต้องบอกไว้ให้ปรากฏว่าจะไปที่ใด

ถ้าเกิดเจ็บป่วยขึ้นโดยฉับพลัน ต้องรับรายงานไปให้ผู้บังคับการ ทราบ ได้รับอนุญาต และมีผู้เปลี่ยนแล้ว จึง ออกเวรไปได้

ข้อ ๑๗๓ ในระหว่างเวลาเป็นเวร ต้องไปตรวจสถานที่ต่าง ๆ ภายในกรมทุกแห่ง อย่างน้อยกตางวันหน ๑ กตางคืน ๑ หน ๑ ถ้าเห็นมีชชบกพร่องประการใด แต่สามารถจัดการแก้ไขเองได้ก็ให้จัดไป แต่จัดเองไม่ได้ก็ต้องรายงานให้ผู้บังคับการ ทราบ

ข้อ ๑๗๔ ต้อง ทราบ จำนวน ทหาร บัวยใน หมอตพยาบาล จำนวน คน โทษ แต่จำนวน มั บัวย

ข้อ ๑๗๕ รับผิดชอบในการที่จะให้การทำงานทั้งปวง ใน กรม หรือ กองดำเนิรไปโดยเร็วเรียบร้อย ถูกต้อง ตาม ระเบียบ เป็น ผู้สั่งการ เบา แตร ดัญญาต่าง ๆ ถ้า นายทหาร ผู้ใดขาดหน้าที่การ ช่างใดให้ ช้จริง แก่ผู้บังคับการ ทราบ

ข้อ ๑๗๖ ถ้าเกิดเพลิงไหม้ หรือ หนี้อวมในที่ใกล้ เคียง อาจ เป็น อันตราย แก่ กรมได้ ให้สั่งให้ทหาร ออกจากโรง แต่สั่งให้ ชู ม้า ออกจากโรง ทั้ง จัดการ บัองกัน ต่าง ๆ ครั้น ผู้มี อีนาจ บัคัม บัญชา มา ต้อง รายงาน เหตุ การให้ ทราบ

ข้อ ๑๗๗ ถ้าได้ รับ ใบ แจ้ง ความ ว่า ทหารคนใด ถูก ตง โทษ จะ ต้อง ชง ให้ เขา เข้ ช้ง แล้ว ตง บัญชั นั ก โทษ ตรวจสอบ ผู้ ตง โทษ ว่า จะ มี ชของ อะไร คติ คิว มา บ้าง ถ้า เป็น ชของ มีราคา หรือ ไม่ ล้มควม คน โทษ จะ มี อยู่ กับ ตอ ให้ กับ ชง ไป ยัง กองวัชช

ถ้าใด ทราบ ว่า กองตระเวน จับ ทหาร ผู้ใด ผู้หนึ่งใด ต้อง
 จดการให้ มี ผู้ ไป รับ มา มา ถึง แล้ว เขา เขา ห้อง ซึ่งใด
 แล้ว บอก ผู้ บังคับ กอง รอย ทราบ แต่ ฟัง ว่า จะ ให้ ปฏิบัติ
 การ อย่างใด ต่อ ไป

ข้อ ๑๗๘ ตุ แต่ ไม่ ให้ ใคร ไป พบ พูด จว กับ คน โทษ นอกจาก
 ได้ รับ คำ สั่ง จาก ผู้ บังคับ การ

ข้อ ๑๗๙ ต้อง ตุ แต่ การ ชิง นัก โทษ แต่ การ เดียง อาหาร ให้ เป็น ไป
 โดย เรียบ ร้อย ทั้ง เมื่อ ถึง เวลา ปลด อย ก็ ให้ รับ ปลด อย ไป โดย
 ทน ท ไม่ เห็น ชำ เสร็จ เวลา

ข้อ ๑๘๐ ถ้า มี การ ยุ่ง เหิง หรือ การ กำ เริบ เกิด ขึ้น ใน หมุนัก โทษ
 หรือ ใน กอง รอย กัด ต้อง รับ รายงาน ไป ยัง ผู้ บังคับ การ
 โดย ถับ ปล้น หรือ ถ้า ผู้ บังคับ การ ไม่ อย ใน บริเวณ กรม
 รายงาน ต่อ นาย ทหาร ผู้ ใหญ่ ที่ สู้ แล้ว ตน เอง ต้อง ไป ยัง
 ที่ ซึ่ง เกิด เหตุ แต่ จักร วรรัง บั โดย ได้ มี คำ สั่ง ความ สามารถ
 ใช้ กอง หรือ หมวด รักษา การ เป็น กำ ตั้ง ได้
 ถ้า มี ผู้ บังคับ กอง รอย ของ กอง ที่ เกิด เหตุ มา ก็ มอม
 ให้ ผู้ บังคับ กอง จดการ วรรัง บั ต่อ ไป แต่ ไม่ ให้ แก่ ไซ การ
 ที่ ตน เอง ตั้ง จัด ไป แล้ว จน กว่า จะ มี ผู้ บังคับ การ กรม

หรือผู้บังคับกองพันมา จึงรายงานตามเหตุการณ์ที่มีขึ้น
แต่ตนได้จัดการประการใด

ข้อ ๑๘๑ ถามผู้ใดในหมู่ทหารที่ทำหน้าที่รักษาการภายในต่าง ๆ
บ่อยเจ็บ ให้ขอเปลี่ยนใหม่ หรือถ้าผู้ใดทำการผิด
หน้าที่ ตั้งหน้าตั้งใจดี ให้ขอเปลี่ยนเหมือนกัน กับถ้า
เป็นการจำเป็นจะต้องจับขังทันที ก็ให้จับขัง

ข้อ ๑๘๒ เป็นผู้ตรวจอาหารสำหรับนายสิบพลทหาร พร้อมกับ
นายแพทย์

๕) หน้าที่นายทหารผู้ช่วยเวรประจำกรม

ข้อ ๑๘๓ นายทหารผู้ช่วยเวรประจำกรมขึ้นตรงต่อ นายทหารเวร
ประจำกรม แต่ช่วยในกิจการต่าง ๆ ตามแต่ นายทหาร
เวรประจำกรมจะกำหนดให้

๖) หน้าที่จ่านายสิบหรือนายสิบ

ผู้ช่วยผู้บังคับหมวด ผู้ช่วยเวรประจำกรม

ข้อ ๑๘๔ เป็นผู้เรียกแถวบรรดานายสิบพลทหาร ซึ่งจะกระทำ
การรักษาการภายใน แล้วชี้แจงหน้าที่ตามที่ผู้มาแล้ว

ข้อ ๑๘๕ เป็นผู้ตรวจรักษาความสะอาดในบริเวณกรมทั่วไป ต้อง
ไปตรวจการตามบริเวณกรมเนื่อง ๆ

หน้า ๑๑๒

คดี ๑๓๑

ข้อ ๑๘๖ ตรวจเวอร์ต่าง ๆ ว่าทำการอยู่เรียบร้อยถูกต้องตาม
หน้าที่หรือไม่

ข้อ ๑๘๗ ช่วยการอย่างอื่น ๆ แลวแต่ นายทหาร เวย์ประจำกรม
จะสั่งให้กระทำ

๗) หน้าที่ นายสืบเวย์ประจำหมวดพยาบาล

ข้อ ๑๘๘ นายสืบเวย์ประจำหมวดพยาบาล ชั้น ครอง ค่อ นายทหาร
เวย์ประจำกรม ผู้ช่วย เดีในทาง การ ภายใน ที่ พยาบาล
ชั้น ค่อ นายแพทย์ผู้บังคับหมวด พยาบาล ด้วย

ข้อ ๑๘๙ ตูแต่ รวง วิชา ความ สอดคล้อง ที่ ทาง แต่ เคิ่ง ไข
ต่าง ๆ ทง ความ เรียบ ร้อย ใน หมวด พยาบาล ด้วย

ข้อ ๑๙๐ ตูแต่ ให้ พด พยาบาล ซึ่ง เปน เวย์ อยู่ ประจำการ โดย
เรียบ ร้อย ทง กลางวัน แต่ กลาง ค่ำ

ข้อ ๑๙๑ ตูแต่ ความ ประพฤติ ของ คน บวย ทง ตูแต่ เรื่ง คน เยี่ยม
คาม ที่ จะ กล่าว ค่อ ไป

ข้อ ๑๙๒ ตูแต่ ให้ ทหาร ที่ หาย บวย แพทย์ สั่ง ให้ ออก จาก ที่
พยาบาล นั้น กลับ ไป ยั้ง กอกร้อย ของ คน โดย เร็ว ไม่
เชื่อน แะ

ข้อ ๑๙๓ ตูแต่ ให้ ทหาร บวย ได้ รับ อาหาร ให้ ถูก เวย์ ตาม ที่ แพทย์

ศก ๑๓๑

หน้า ๑๑๓

ข้อ ๑๙๔ ถ้าจะต้องไปจากที่พยาบาลด้วยเหตุราชการอย่างใด ๆ ก็ดี ให้มอบหน้าที่ของคนที่ให้แก่ นายสืบพยาบาล เหวประจำหมวด

๘) หน้าที่ นายสืบ พยาบาล เหวประจำหมวด

ข้อ ๑๙๕ นายสืบ พยาบาล เหว ประจำหมวด ขึ้นคือ นายทหาร เหว ประจำกรมใน ศึกษาราชการ ภายใน เป็นผู้บังคับบัญชา บรรดา พยาบาล ทั้งปวง ที่เป็น เหว ศึกษาดูแล คน บวช

ข้อ ๑๙๖ ต้อง อยู่ใน ที่ พยาบาล เสมอ แต่ ทราบ จำนวน คน บวช โรค และ วิชา ทั้ง ยา และ ประเภท อาหาร ที่ แพทย์ สั่ง สำหรับ คน บวช ทุกคน

ข้อ ๑๙๗ เวลา เข้า ใจ นาม คน บวช ลง ใน สัมปต ภาณูชี คน บวช แต่ ใจ ว่า บวช มา วัน ไດ ด้วย

ข้อ ๑๙๘ ถ้า มี ผู้ สั่ง คน บวช เป็น โรค บัคยุบัน มา ยิง ที่ พยาบาล ต้อง จัดการ รักษา พยาบาล โดย ทันที ถ้า กอง ธิย บอก มา ว่า มี คน เจ็บ ตง โดย บัคยุบัน แต่ จะ นำ มา ตัง ยิง ที่ พยาบาล ก็ มิ ได้ เพราะ จะ เป็น อันตราย ดัง นี้ ให้ คน เหว ไป ดู คน บวช ณ ที่ ที่ บวช อยู่ พร อม ตย พด พยาบาล อี ก คน มี ต่อม ยำ ไป ตย เมื่อ ได้ ญู บัก การ ไป อย่าง ไດ แดว ให้ ชี้ แจง ให้ นายแพทย์ ทราบ

12/10/2566

๑๐) นำที่ นายสืบ อัครแพทย์ เวย
แต่พดพยามาด นำเวย

ข้อ ๒๐๔ มีนำที่ อย่าง เดียว กับ นายสืบ พยามาด เวยประจำ หมวด
พยามาด แต่พด พยามาด เวย แต่ เกี่ยว กับ มาบวย

๑๑) นำที่ เต็มียน เวย

ข้อ ๒๐๕ เต็มียน เวย ขึ้น คือ นายทหาร เวย ประจำ กรมใน กิจการ
ที่ เกี่ยว กับ การ รักษา ความ สงบ เรียบ ร้อย ภายใน ที่ ทำการ
ของ กอง มังคัมการ แต่ ใน ทาง การ นำที่ เต็มียน ทำ ตาม
คำสั่ง นายเวย

ข้อ ๒๐๖ ต้อง ชย ประจำใน ที่ ทำการของ กองมังคัมการ ตตตต เวย
ที่ เปน เวย รักษา ความ สงบ เรียบ ร้อย แต่ไม่ ยอมให้คน
ภาย นอกที่ ไม่ มี ฐะ เข้าไป ใน ที่ ทำการ

ข้อ ๒๐๗ ต้อง รม บรรดา ของ หนังสือ ทั้งปวง ตง นามในใบ รม
แต่ จต ข้อ ความ ที่ พด มา ทาง โทรศัพท และ คุณ เวย หนังสือ
ให้ ทำ การ โดย ถูก ต้อง เรียบ ร้อย

๑๒) นายสืบ เวย ประจำ กองร้อย

ข้อ ๒๐๘ นายสืบ เวย ประจำ กองร้อย ขึ้น ตรง คือ นายทหาร เวย
ประจำกรม ใน กิจการ ที่ เกี่ยว ด้วย การ รักษา ความ สงบ
เรียบ ร้อย เปน ผู้ บังคัม บัญชา พด ทหาร เวย ใน กอง ร้อย

หน้า ๑๑๒

ศก ๑๓๑

ข้อ ๒๐๙

มีหน้าที่ รักษา ระเบียบ การ ภายใน กองร้อย ให้ เรียบร้อย
แต่ให้ นายสิบพลทหาร ทั้งปวง ทำหน้าที่ การ ของ ตน โดย
แน่นอน กับ ทั้ง รักษา บรรดา อาวุธ เสด็จ ของ ที่ มี อยู่ใน
บริเวณ กองร้อย ถ้า จะ ต้อง ไป จาก เขต กอง ร้อย ด้วย
กิจราชการ ให้ มอบ หน้าที่ ของ ตน ให้ แก่ พลทหาร เวร
ผู้ใดผู้หนึ่ง

ข้อ ๒๑๐

ต้อง ทราบ จำนวน ทหาร บัญ เป็น โขย แต่ ดา หรือ
ได้ อนุญาต ไป เทียว ใน ส่วน กองร้อย ของ ตน อยู่ เสมอ

ข้อ ๒๑๑

ต้อง รายงาน ถึง เหตุการณ์ คม ชน ใน กองร้อย แก่ นายทหาร
เวร ประจำ กรม แต่ แก่ ผู้บังคับ กองร้อย เสมอ

ข้อ ๒๑๒

ต้อง ดูแล ให้ บุดก ทหาร ให้ กุล เวลา ให้ ทหาร ไป ใน
การ ตรวจ เข้า ค่ำ แต่ ให้ หมอ ตรวจ ทั้ง ไป ใน การ ผัก หัด
ตั้ง ดอน ต่าง ๆ ไป รับ ประทาน อาหาร เข้า เย็น ไป เช็ด
ตัว มา ให้ กุล ต้อง ตาม เวลา เสมอ

ตัว กุ แต่ การ ที่ พลทหาร เวร จะ เปลี่ยน กัน เป็น ยาม
ประจำ ที่ ให้ กุล ต้อง ตาม ระเบียบ

ข้อ ๒๑๓

ต้อง ไป อยู่ใน โรง รับ ประทาน อาหาร ตลอด เวลา ที่ ทหาร
12/1 ใน กองร้อย ไป รับ ประทาน อาหาร รวม กัน เพื่อ รักษา

ความเรียบร้อย กับ ถ้าจำเป็น จะต้อง ส่ง กับ เขาไปให้ ผู้ใด
ที่ ตัด ราชการ ก็ให้ จดการ ให้ ดำเนิน ไป

๒
ข้อ ๒๑๔ ต้อง ดู แล บัด กวาด ใน ห้อง ของ กอง ร้อย ให้ สะอาด
เรียบร้อย หมดจด จน เติดยัง บรว ไต ทั้ง การ จุด ไฟ ใน ที่ ต่าง ๆ
เหล่านั้น แต่ การ เปิด ปิด ประตู หน้า ต่าง ให้ เหมาะ กับ เวลา

๒
ข้อ ๒๑๕ คอย คุ ทาม มี ให้ คน ขาย อาหาร หรือ ขาย ของ สิ่ง หนึ่ง
สิ่ง ใด เข้า มา ใน บริเวณ กอง ร้อย แต่ ไม่ ให้ ทหาร กอง ร้อย
อื่น เข้า มา ขาย ใน บริเวณ กอง ร้อย ของ คน เกิน เวลา กำหนด
แต่ มิ ให้ ทำการ ยุ่ง เหยิง ต่าง ๆ

เวลา ยาม ครึ่ง ถึง ๖ โมง ต้อง มี ให้ มนุ ๒ คน อยู่ใน ห้อง
นอน ของ กอง ร้อย นอก จาก ทหาร ที่ จะ นอน ใน ห้อง นั้น

๒
ข้อ ๒๑๖ ต้อง ให้ ทหาร นอก ให้ ถู ก เวลา ทั้ง ดู แล การ ผ่อน ดับ ไฟ
ให้ ถู ก แบบ ตาม ที่ ได้ กล่าว ไว้ แล ด้วย

๑.๓) หน้า ที่ พดทหารเวร ประจำ กอง ร้อย

๒
ข้อ ๒๑๗ พดทหารเวร ประจำ กอง ร้อย ขึ้น ใน บัง คับ บัญชา นาย สิบ
เวร ประจำ กอง ร้อย แต่ จะ ไป จาก บริเวณ กอง ร้อย ไม่ ได้
นอกจาก ได้ รับ อนุญาต จาก นาย สิบ เวร

๒
ข้อ ๒๑๘ พดทหารเวร ผัด ตัด เป็ ดั ชน กัน เป็น ยาม ประจำ ที่ คราว ละ

๒ คน ผู้ ที่ เป็น ยาม ต้อง แต่ง เกรว ๑ ทหาร โดย เรียบ ร้อย
12/10/2566 ผู้ ที่ ออก ยาม ปลด เกรว ๑ ทหาร ได้

การเปลี่ยน ยาม นอน แล้ว แต่ผู้บังคับการ จะ กำหนด ให้
เปลี่ยน ที่ ชั่วโมง ครึ่ง ๑

ข้อ ๒๑๙ พดทหารเวร ซึ่งเป็น ยาม ต้อง อยู่ใน ห้อง กองร้อยเดิม
ถ้าเห็น การ บก พร้องไม่ เรียบ ร้อย ประการใด รับ รายงาน
คือนาหลิบเวรโดย เร็ว ระวัง รักษา อาวุธ แด่สิ่ง ของ ทั้ง
ของ หลวง แด ของ ทหาร ใน กองร้อย ย้ำ ให้ มี ใคร หยิบ
ลอบไป ใน ขณะ ที่ ทหาร ขึ้น ๆ ทั้ง ปวง ไม่ จาก ห้อง ทั้ง
แต่ มี ให้ มี คน แปรทดอม เข้า มา อยู่ใน กองร้อย ใน เวลา
กต่าง กัน แต่ มี ให้ ทหาร นอก กองร้อย มา ทำการ ยุ่งเหยิง
ใน กองร้อย ดู แะ เรื่อง โคมไฟ ทั้ง ถ้า มี เหตุ ลำคืบ หรือ
ไฟไหม้ ใน เวลา ทหาร นอน ต้อง รับ ปัดๆ

เวลา ทหาร ไปรับ ประทาน อาหาร ต้อง อยู่ใน กองร้อย

ข้อ ๒๒๐ พดทหาร เวร ที่ เข้ายาม นอน ไม่ ได้ เป็น อัน ชาติ ผู้ ที่
ออก ยาม นอน ได้

๑๔) น้ำที่ พดทหาร เวร ประจำ ช่อง ทาง

ข้อ ๒๒๑ ถ้า จัด ให้ มี พดทหาร เวร ประจำ ช่อง ทาง เข้า ออก ต่าง ๆ
ให้ พดทหาร เวร ทั้ง นี้ ั้น ตรง ค่าย เจ้า นายสิบ หรือ นายสิบ
ผู้ ช่วย ผู้ บังคับ หมอ ด ซึ่ง เป็น ผู้ ช่วย เวร ประจำ กรม

12/10/2566 พดทหาร เวร นี้ จัด เรียง ผลัด เหมือน กัน ผู้ ที่ เขา

ขามก็จะต้องไปยื่นประจำที่ เวตา ออก ขาม กลับไป อยู่ ที่ กอง
ร้อยของคน การดูแลเรื่อง เบ็ดขน ขาม เป็นหน้าที่ของ
นายสิบเวร ประจำกองร้อย ต้อง เป็นผู้ส่ง ขามใหม่ แต่
เมื่อ ขาม ที่ ออกแล้ว กลับ มา ยัง กองร้อย ก็ให้ รายงาน คน
เอง ต่อ นายสิบเวร ประจำกองร้อย

ข้อ ๒๕๒ พดทหารเวร ประจำประตูใหญ่ ทางเข้า ออกของ กรม
ต้อง ดูแล มีให้ทหารที่ แต่ง กายไม่ เรียบร้อย หรือไม่มีแผ่น
เครื่องหมาย หรือใบ อนุญาต นั้น ออกไป จาก กรมเลย คุณ
ใด ๆ ที่ ออกไป แด่ มือ ของ ออกไป ด้วย ถ้า ตั้งใจว่า
จะ เป็น ะโมย ต้องจับกุมไว้แล้ว รายงาน ต่อ ผู้บังคับบัญชา
ของคน ต้อง ห้ามมิให้คน ขายอาหาร หรือ ขายของใด ๆ
หรือคน กาย นอกต่าง ๆ เข้ามา ใน บริเวณ กรมโดยมิได้รับ
อนุญาต

๑๕) หน้าที่ นายสิบเวร ประจำโรงม้า

ข้อ ๒๕๓ นายสิบเวร ประจำโรงม้า ขึ้น ตรง ต่อ นายทหาร เวร
ประจำ กรมใน ส่วน ระเบียบ รักษาการ เป็น ผู้บังคับบัญชา
พดทหารเวร ประจำโรงม้า

ข้อ ๒๕๔ ต้อง ทราบจำนวน ม้า ที่เป็น มาทดวง แดมา ของ นายทหาร
ทั่วไป แต่ บ่อยเท่าใด ดีเท่าใด ชยู่เสมอ

12/10/2566

คู่มือการฉีดยา

คก ๑๓๑

หน้า ๑๒๑

- ๑) นายทหาร สัมภาษณ์ แล นายคาบใน กรมเดียวกัน
- ๒) นายสิบ พดทหาร กองร้อยเดียวกัน
- ๓) ผู้บังคับบัญชาทุกชั้น
- ๔) บุคคลภายนอก ซึ่งได้รับอนุญาตจากผู้บังคับกองร้อยแล้ว

ข้อ ๒๓๐ ต้องดูแลรักษาความปลอดภัยในโรงม้า อย่าให้ข้าภาคอื่นหรืออย่าให้ลมเป่ามากเกินไป ไม่ให้ผู้หญิงผู้ใดสัมผัสหรือในโรงม้า แต่มีให้ผู้ใดถือไฟอย่างอื่น นอกจากโคมเข้ามาในโรงม้า ดูแลการจุดโคมไฟให้สว่าง แต่พอสมควร ทั้งมิให้มီးเสียงอื่นซึ่งอย่างหนึ่งอย่างใดเป็นอันตราย

ห้ามมิให้ทหารมากรอ หรือประชุมกัน อยู่ในโรงม้า ถ้าเกิดไฟไหม้ในโรงม้าหรือในที่ใกล้เคียง ให้รีบรายงานต่อผู้บังคับกองร้อยแล้วนายสิบประจำกองร้อย ตนเองพยายามจัดการช่วยม้า แต่ป้องกันมิให้ของสดของแห้งเปื้อนอันตรายโดยเต็มกำลัง

๑๖) นำที่พดทหารเวร ประจำโรงม้า

ข้อ ๒๓๑ พดทหารเวร ประจำโรงม้า ชั้นตรง คอ นายสิบเวร

หน้า ๑๒๒

ศก ๑๓๑

ประจำโรงฆ่า แต่จะไปจากโรงฆ่าโดยมิได้รับอนุญาตไม่ได้เป็นอันขาด

ข้อ ๒๓๒ ให้แบ่งกันเป็น ๓ ผัด ผัด ๑ เป็นยามประจำที่อยู่กับฆ่าเสมอ ผัดที่ ขอดยาม พักหลับนอนในโรงฆ่า
นั้นเอง หรือถ้าได้รับอนุญาตไปที่ กองรอยก็ไม่ได้

การ ผัด เปลี่ยนยาม เป็นหน้าที่ ของ นายสิบเวร ประจำโรงฆ่าจะจัดการ แต่ถ้ามีการ จำเป็น อย่างไร นายสิบเวร จะสั่งให้ พดทหารเวร ทั้ง ๓ ผัด มา อยู่พร้อมกันในโรงฆ่าก็ได้

ข้อ ๒๓๓ พดทหาร เวร ประจำโรงฆ่า ต้อง ดูแลมิให้ ใคร เขามา ออกไป นอกโรง โดยมิได้รับ อนุญาตจาก นายสิบเวร เป็นอันขาด ต้อง หมั่น ตรวจตราดูมาบ่อย ๆ ถ้ามีมาช่วย หรือไม่กิน หมายักิน ให้ รับ รายงาน ต่อ นายสิบเวร แต่ นายสิบผู้ ช่วยผู้ บังคับ หมวด ของ คน โดยเร็ว

ข้อ ๒๓๔ ต้อง ดูแลมิให้ มีการ อื้อ อัง ในโรงฆ่า มิให้ ทหาร เขามา ประชุมกัน มิให้ สูด บุหรี่ ในโรงฆ่า แต่ มิให้ ถัดไฟ อื่น นอกจาก โคม เรายไป บัด กวาศ ชมา แต่ หมายักิน เหยด แล้ว ฟู ฟาง เก็บ ฟาง ตาม เวลา กำหนด ให้ ทหาร แก้ว
แต่ดูแล รักษา มา โดย ประการ ทั้งปวง การ รับ ประทาน อาหาร ของ พดทหาร เวร เอง นั้น แต่ แก้ว นายสิบเวร จะ

ตั้งให้รับประทานที่โรงมา หรือ ผลัด เบียดยงกันไปรับ
ประทานที่โรงเลี้ยงอาหาร ผู้ที่เขายามนอนไม่ได้เป็นอัน
ขาด ผู้ที่ออกยามนอนได้

๑๗) น้ำที่หมูตรวจ

ข้อ ๒๓๕ หมูตรวจนั้นจัดขึ้นสำหรับตรวจตรา ดูแต่ความสงบ
เรียบร้อยใน บริเวณ กรมแต่ นอก บริเวณด้วย ผู้บังคับการ
ต้องกำหนดว่าจะให้มี หมูตรวจกี่ หมู ใครเป็นผู้บังคับ
บัญชา บริเวณที่จะต้องไปตรวจ แต่ทาง เติร ของ
ทุก ๆ หมู จำนวน ทหารใน หมู ๑ แต่จะให้ หมูตรวจนั้น
ต่อ นายทหาร เเว ประจำ กรม ตรง หรือ ขึ้นต่อ ผู้บังคับกอง
หรือ หมวดรักษาการ ภายใน

ข้อ ๒๓๖ หมูตรวจมีหน้าที่ ระวังเหตุการ ที่มี พดทหาร เกี่ยวข้อง
ถ้า ทหาร ผู้ใด กระทบการ วุ่นวาย หรือไม่มีแผ่น เกรือง
หมาย หรือ คำ อนุญาต หรือ เมามาย ให้จับกุม มาตั้ง
กองรักษาการ ภายใน

ข้อ ๒๓๗ ถ้า ตำรวจ ทหาร บก ตั้งให้ หมูตรวจช่วย หรือ ออก หนุน
ประการใด ให้ หมูตรวจ ปฏิบัติ ตาม จง ทุก ประการ

ข้อ ๒๓๘ ใน ส่วน บุคคล ที่ ไม่ ไร้ ทหาร หมูตรวจไม่เกี่ยวข้อง
เป็น แต่ ถ้า เห็น การ ยุ่ง เหยิง อย่าง ใด เกิด ขึ้น ก็ คอย บอก

พตฺตระเวน แต่ กำนาย พตฺตระเวน ร้อง ขอให้ช่วยเห็ดือ
จึงให้ช่วยตาม ส้มคอง

๑๘) น้าที่ผู้บงคบคอง

หรือ หมอตรวจรักษาการ ภายใน

๒๒๙ ผู้บงคบคอง หรือ หมอตรวจรักษาการ ภายใน ชั้น ต่อ ผู้บงคบ
การ แต่ ชั้น ต่อ นายทหาร เวร ประจำกรม ดูจนายเวร
ประจำ กรม เป็น เวร ตรวจ ของ รักษาการ ตาม ร้อยบังคับ
รักษาการ เวดา ปกติ

ให้ ปฏิบัติ น้าที่ ราชการ ตาม ความใน ร้อยบังคับ ระเบียบ
รักษาการ เวดา ปกติ

เวดา เปลี่ยน ของ รักษาการ ต้อง ตรวจคน โทษ ในห้องซึ่ง
ดูแล ความ เรียบ ร้อย ใน ห้อง ซึ่ง

ดูแล ให้ บรรดา คน โทษ ได้รับ ประทาน อาหาร กุด ตาม เวดา
แต่ ไม่ ให้ รับ ประทาน ของ อื่น ๆ นอก จาก ที่ จัด ส่ง มา จาก
กอง ร้อย ถ้า คน โทษ เจ็บ บ่อย ลง ต้อง บอก ไป ยัง
หมอตรวจ พยาบาล ให้ นายสืบ พยาบาล มา ตรวจ แต่ เมื่อ
ปรากฏ โรค อย่างใด ต้อง รายงาน ให้ นายทหาร เวร ประจำ
กรม ทราบ

12/10/2566

เป็นผู้รับผิดชอบเต็มที่ในการคุมขังนักโทษ

มาตรา ๙

กรม้อง กัม รัชชาโรค

๑) การ ตรวจ ร้าง กาย ทหาร

ขย ๒๔๐ ให้ นายแพทย์ ตรวจ ร้าง กาย นายสืบ พด ทหาร ทุก คน ใน โอภาศ ดั่ง จะ กถ่าว ค่อ ไป นี้

๑) ความ เวลา ที่ ผู้ บัง คับ การ จะ กำหนด ให้ ตรวจ เปน คราว ๆ

๒) นายสืบ พด ทหาร ที่ ตา ไป หรือ ไป ราชการ จาก กรม เวลา กลับ มา

๓) ทหาร เข้า ใหม่ เมื่อ มา ถึง กรม

ขย ๒๔๑ นายแพทย์ กวร จะ ตรวจ บรรดา นายสืบ พด ทหาร ทุก คน โย เดือน ๑ ครั้ง ๑ เด่มอ จะ ตรวจ กอง ร้อย โด วัน ไค แล้ว แต่ ผู้ บัง คับ การ จะ กำหนด แล ออก คำ ลั่ง ถ้า เปน เวลา มี โรค คืด ค่อ ถน ชุก ชุม กวร จะ ตรวจ ให้ บั ย ยิง ชน

ขย ๒๔๒ ให้ จา นายสืบ ประ จำ กอง ร้อย เปน ผู้ นำ ทหาร ไป ให้ แพทย์ ตรวจ ทั้ง กอง ร้อย แล ผู้ บัง คับ กอง ร้อย กวร ไป ดู ใน เวลา ตรวจ ด้วย

นายสืบ กวร ตรวจ ต่าง หาก ไม่ ปน กับ พด ทหาร ผู้ ที่ 12/10/2566 เปน เวร เปน ยาม หรือ คืด ราชการ ไค ๆ ให้ มี ผู้ ที่ ไค ตรวจ

แล้วไป ผัดเปลี่ยน มาตรวจ ถ้าผู้ใดขาดไป มิได้มาให้ แพทย์ตรวจให้ส่ง มาใน วัน รุ่งขึ้น

ข้อ ๒๔๓ เมื่อ นายแพทย์ จะ เริ่ม ตรวจ ให้ทหาร เบ็ดเตล็ด เคี้ยว ตาม สุ่มควร แล้ว นายแพทย์ ตรวจ โดยละเอียด ตัดขาด ร่าง ภาย ผู้บังคับกองร้อย คง ช้แจ้ง ว่าคน เห็น ว่า ทหาร คนใด อ่อน เพลี้ย หรือ ที่ไป หมอวัด พยาบาล บ่อย แต่ ที่ได้รับ อนุญาต พัก การ ผูกหัด หรือ การอื่น ๆ บ่อย ๆ

ข้อ ๒๔๔ เมื่อ ตรวจเสร็จ แล้ว นายแพทย์ ทำ รายงาน การ ตรวจ เสนอ ผู้บังคับการ

ข้อ ๒๔๕ เมื่อ นายสืบ พดทหาร กลับ จาก ตา หรือ กลับ จาก ราชการ นอก กรม ให้ผู้บังคับ มีธุระ รับ ส่ง ตัว ไปยัง หมอวัด พยาบาล เพื่อให้ แพทย์ ตรวจ อย่าง ช้า ไม่ให้ ต่อเกิน ๑ วัน

๒) การ ส่ง ทหาร ไป หมอวัด หรือ กอง พยาบาล

ข้อ ๒๔๖ เมื่อ เวลา ตรวจ เวลา เข้า แล้ว ทุก ๆ วัน ถ้า ทหาร ผู้ใด บอก ว่าคน มีอาการ เจ็บ บ่อย ผู้บังคับ หมอวัด คง จัดการ ส่ง ไปยัง หมอวัด พยาบาล ให้ นายแพทย์ ตรวจ โดย ทัน ที่

ข้อ ๒๔๗ เมื่อ ไป ถึง หมอวัด พยาบาล นายสืบ พยาบาล เวน จต นาม ลง ใน สุ่มคน บ่อย เมื่อ นายแพทย์ ตรวจ แล้ว จัง จต ลง ใน

สมัครว่า ให้ชย โน ที่ พยาบาล หรือให้ พก เดี่ยว เท่านั้น วัน หรือให้ตั้ง มาตรวจ ค่อยไป อื่นๆ ทุก ๆ วัน หรือไม่มีโรค

ข้อ ๒๔๘ ถ้าแพทย์จะ กำหนดให้ชย เว้น การ ผัก หัด ให้ชย เว้น ได้เพียง คราว ละ ๗ วัน ถ้าจะให้ พัก งด ตลอด คน การ ตั้ง ดือน แด การ งาน ทั้งปวง โดย อ่อน เพี้ย ไม่ใช่ บวย มีโรค ให้ตั้ง ได้เพียง คราว ละ ๔ วัน เมื่อ พ้น กำหนด จึงให้ตั้ง ตัวไป ให้ แพทย์ ตรวจ อีก แม่ จะ ตั้ง ให้ พก ค่อยไป ก็ ได้ ตาม กำหนด ที่ ว่า มา แด เว้น

ข้อ ๒๔๙ ให้ นายแพทย์ ตั้ง จำนวน แด บาญชี ทหาร บวย ไป ให้ ชย คัมการ ทราบ ทุก ๆ วัน

ข้อ ๒๕๐ เมื่อ ทหาร ได้ ให้ หมอ ตรวจ แด แต่ ที่ ไม่ จำ เป็น ต้อง อยู่ ใน ที่ พยาบาล ก็ ให้ รม ย มา ตาม ล้ม ควร แด อด บมายัง กองร้อย

ข้อ ๒๕๑ ถ้า ทหาร คนใด บวย ชน โดย ฉับ พลัน ให้ นายสิบ เวร ประจำ กองร้อย รับ ตั้ง ตัว ไป ยัง ที่ พยาบาล โดย เร็ว ไม่ว่า จะ เป็น กลางคืน กลางวัน เวลใด ถ้า เห็น ว่า จะ ไม่มี ได้ ไชย จะ เป็น อันตราย ให้ เวียก นายสิบ พยาบาล เวร มา ที่ กองร้อย

ข้อ ๒๕๒ 10/2566 ทหาร ที่ จะ ไป รั กษา ตัว ที่ ที่ พยาบาลใด ๆ ให้ มี เดื่อ ทาง เอง หมวก เก็บ แด เดื่อ ทาง เอง ชน ใน ไป ด้วย เท่านั้น

นอกจากนั้นไม่ต้อง เอา ของ อื่นไป ของ นอกจาก นั้น
มอบให้แก่ นายหมื่นของตน เพื่อจัดการส่งแก่เจ้านายสืบประจำ
กองร้อย เงิน แด ของ ส่วน ตัว ที่มี ราคาใหม่มอบให้แก่เจ้า
นายสืบ เจ้านายสืบส่ง แก่ ผู้บังคับกองร้อยเก็บรักษาไว้

ข้อ ๒๕๓ ถ้าปรากฏว่า ทหาร คนใดคนหนึ่ง เป็นโรค ซึ่ง สามารถ
จะติดต่อกันได้ ต้องให้เอาบรรดาสิ่ง ของ ของทหารผู้นั้น
ออกไปเสีย จากบริเวณ กองร้อยโดยเร็ว แล้วให้ นายแพทย์
จัดการ รวม แก่ โรค หรือเผาไฟ เสีย ที่เดียว กับทั้ง ใน ห้อง
ที่อยู่ ก็ต้อง เช็ดต่าง แก่ โรค นั้น ด้วย

ถ้า มา ที่ ทหาร คนใดเพียง เป็นโรค ที่ ติดต่อกัน ก็ให้
ปฏิบัติ ดัง เดียว กัน ทั้งจัดการ มิให้ทหาร นั้นไป ประปน กับ
ทหาร อื่น จนกว่า จะ พบ เวตนา ถูก ของ โรค นั้น ด้วย

ข้อ ๒๕๔ ถ้าเจ้านายใน ที่ พยาบาล เรียง ของ ส่วน ตัว ของ ทหาร
คนใด ให้เจ้านายใน กอง ร้อย จัด การ ส่งไป

ข้อ ๒๕๕ ใน การ ที่ จะ ส่ง ทหาร ไป ที่ พยาบาล นั้น ถ้าต้องไปนอก
บริเวณกรม ให้ มี นายสืบคน ๑ แล พด พยาบาล คน ๑
คุมไป ด้วย

ข้อ ๒๕๖ ถ้า ทหาร ซึ่ง เป็น โทษ โดย ศาสตร์ดิน เกิดเจ็บป่วย ขึ้น
12/10/2566 เป็น เวลา อยู่ ใน ที่ ซึ่ง หรือ ถูก ซึ่ง ระหว่าง พิจารณา ก็ดี ถ้า

จะตั้งไปยังที่ พยายาม ต้อง มี ทหาร คุ่มไป อย่าง คุ่ม นักโทษ
ด้วย แต่ต้อง ชี้แจง ไปยัง เจ้าหน้า ที่ ใน ที่ พยายาม ให้ ทราบ
ถ้า ที่ เป็น โทษ ถูก รัง โดย อำนาจ ผู้ บังคับ บัญชา ให้ ตั้ง
ไป อย่าง ระเบียบ การ ขรรคมคา งต การ ตั้ง โทษ ไว้ จน กว่า
จะ หาย บวย

๓) การ ตั้ง ทหาร กลับ จาก ที่ พยายาม

ข้อ ๒๕๗ ทหาร ที่ หาย บวย ถ้า ชั่ว ใน ที่ พยายาม ภายใน กรม
ให้ รับ ส่ง ให้ ไป กอง ร้อย ที่ อยู่ ที่ อื่น ให้ รวม ส่ง เป็น พวก ๆ
มี ผู้ คอบคุม แดว แต่ นาย แพทย์ จะ เจก เมื่อ มา ถึง กอง ร้อย
แดว ต้อง รายงาน ตนเอง ต่อ นาย ลีบ เวร ประจำ ของ ร้อย นั้น ที่
แดว รายงาน คือ ผู้ บังคับ บัญชา ของ ตน คือ ไป

นาย แพทย์ ต้อง ส่ง บัญชี คน หาย บวย ยัง กอง บังคับ การ

๔) ระเบียบ ภายใน ที่ พยายาม

ข้อ ๒๕๘ ห้าม มี ให้ ทหาร บวย ออก ไป จาก ที่ พยายาม โดย มี ได้
รับ อนุญาต จาก นาย แพทย์ เป็น อัน ชาติ มี ให้ พุดจา เอะอะ
ซู่ อั้ง หรือ ปฏิบัติ ตน เละละ ให้ เป็น ที่ ว่า คาญ แก่ คน บั้น

ข้อ ๒๕๙ ห้าม มี ให้ มี เงิน หรือ สิ่ง ของ อย่าง เด ๆ อยู่ กับ ตัว เว้น
แต่ ที่ อนุญาต ให้ . หรือ ไป ประทาน ของ แก่ เละละ ที่ แพทย์
อนุญาต แต่ มี ให้ แดก เป็ ดยะ ของ ก็น กับ ชู้ อื่น ไม่ ให้
ไป ออก หอง หนึ่ง ไป ยัง อีก หอง ๑

หน้า ๑๓๐

ศก ๑๓๑

ข้อ ๒๖๐ จะสู้บมูหรีได้แต่เฉพาะใน ห้อง ที่แพทย์จะ กำหนดไว้
สำหรับ แต่จะสู้ได้แค่คนที่ แพทย์อนุญาตให้สู้ คนที่
ไม่บอยเข้าไปใน ห้อง คน เจ็บ ก็ห้ามมิให้สู้บมูหรี

ข้อ ๒๖๑ ทหาร ที่ บอยเป็นโรคสำหรับบมูหรี ต้องมีที่ ไปอุจาระ
มีสำวะ ต่าง หาก กับคน เจ็บโรคอื่น ๆ แต่มิให้ใครไปปะปน

ข้อ ๒๖๒ ต้องให้ มี สุ่มค บานูซี คน เยี่ยมใน ที่ พยาบาล ทุก แห่ง แต่
นายสิบ พยาบาล เวน เป็น ผู้จุด นาม คน เยี่ยม

ข้อ ๒๖๓ คน เยี่ยม นั้น ให้ ไปเยี่ยมได้แต่เมื่อ แพทย์ อนุญาต
ตาม เวลา ที่ แพทย์ กำหนด เท่านั้น

ข้อ ๒๖๔ นายทหาร ชั้น ตัญญาบัตร แด่นายตาบ ถ้าบอยให้ บัญบค
การ ตาม ข้อ ความ ใน ข้อ บะคับว่าด้วย การ บอยพล วิชาตัว
ใน ทหารบก

มาตรา ๑๐

ว่าด้วย การขังทหารใน กรมทหาร

๑) ก่อตัวทั่วไป

ข้อ ๒๖๕ การ ที่ จะ ตั้ง ทหารไปขัง ที่ ขัง ตาม คำ อนุมัติ แห่ง คำ
พิพากษา ของศาล ก็ดี หรือตาม คำสั่ง ทาง ปกครอง ก็ดี
ให้เป็น นาที่ จ่านายสิบ ประจำ กองร้อยจัดการ ให้ผู้บังคับ
กองร้อย หรือ ถ้าผู้บังคับ กองร้อยไม่ อยู่ ก็ให้ นายทหาร
ชั้นผู้บังคับหมวดผู้ ๑ เขียน คำ ขังแจ้งว่า ทหาร ผู้ใด

12/10/2564

มีโทษ อย่างไร ต้อง ชั่ง กำหนดเท่าใด ตง นาม ของ ตน แล้ว มอบให้เจ้านายสืบ เจ้านายสืบนำตัวไปเอง หรือมอบให้ นายสืบเวร นำไป ยัง นายทหาร เวรประจำ กรม แล้ว นายทหาร เวร ประจำ กรมรับไป เข้า ห้อง ชั่ง แต่เจตนาผิดตามระเบียบ

ข้อ ๒๖๖ นายทหาร เวรประจำ กรม หรือ ผู้บังคับ กอง รักษาการ ภายใน ต้อง ตรวจตรา ผู้ต้องโทษ ว่า จะมี สิ่ง ของ อย่างไร ที่ไม่สมควร คิดตัว มา ด้วย หรือ ไม่ ถ้า มี เงิน หรือ ของ มี ราคา อย่างไร ให้รวบรวม ส่ง คืน ไป ให้ เจ้านายสืบประจำ กอง ร้อย

๒) ระเบียบการคุมขัง

ข้อ ๒๖๗ ทหาร ที่ อยู่ ใน ห้อง ชั่ง ให้ จาตรวน หรือ ไม่ จำ ตาม ที่ มี กำหนด ว่า จำ หรือ ชั่ง ผู้ ที่ อยู่ ใน ระหว่าง ได้ สอน ไม่ ให้ จาตรวน แต่ ถ้า สามารถ จะ ทำ ได้ ต้อง ให้ อยู่ ต่าง หาก กับ ผู้ ที่ ต้อง โทษ โดย มี คำ สั่ง แน่ นอน แล้ว

ข้อ ๒๖๘ ห้อง ชั่ง นั้น ต้อง ให้ ด่าน ญวน อยู่ เสมอ แต่ ให้ ผู้ หนึ่ง ผู้ ใด ไซ้ ญวน แจก ใต้นอก จาก นายทหาร เวร ประจำ กรม ผู้ บังคับ กอง (หมวก) รักษาการ ภายใน ตั้งแต่ ตน เอง อยู่ ใน เวลา ที่ ไช้ นั้น

12/10/2566

ข้อ ๒๖๙ ห้อง ชั่ง นั้น ต้อง รักษา ให้ สะอาด เรียบ ร้อย อย่าง ให้ เป็น การ

ได้ใครทอย่างหนึ่งอย่างใด มีผู้คุมเป็นผู้ดูแลจัดการใน
เวียงนี้

๒๗๖ ควรให้ มีช่วม อยู่ โท้ง ช้ง สำหรับ นักโทษ เป็น
พิเศษ เวลาจะ บัด้อย นักโทษ ไปช่วมคอง มีคนคุมไป แต่
ไม่ควร จะให้ ไปพร้อม กัน หตายคน

๒๗๗ นักโทษต้อง แต่งตัว อีจวม เสื้อ ช่มใน ทางเกงเงิน อยู่ โดย
เรียบ ร้อย แต่ นายทหาร ต้อง จัดการให้ ได้ ผลดี เบ็ดเตล็ด
เครื่องแต่ง กาย ตามสมควร อย่านให้ เป็น การ ปฏิกุธ การ
รับประทาน อาหารให้ รับประทาน ใน ห้อง ช้ง อาหารให้ จัด
ตั้ง มาจาก กองร้อย

๒๗๘ ต้องให้ จัดการ คุมนักโทษไป อาบน้ำ วัน ละ ๑ ครั้ง การ
ต่าง นานา เวลาเข้าให้ ต่าง ใน ห้องช้ง ผู้คุมจัดการ ตั้ง หน้า แต่
ภาชนะ แต่ เก็บไป เมื่อ ต่าง เด็ดจ แล้ว

๒๗๙ ผู้ ทักขิม โดย อานาจุม บงคบบเบษา ห้าม มีให้ มีใคร
เยี่ยม ถ้า ถูก ช้ง โดย ศาสตร์ ศักดิ์สิน ผู้ บังคับ การ อนุญาต แต่
จึงเยี่ยมได้ แต่เยี่ยม ใน เวลาแต่ตาม ระเบียบ ช้ง ผู้ บังคับการ
กำหนด

ถ้า มี จรหมาย มา ถึง ผู้ ที่ เป็น โทษ ต้อง ให้ ผู้ บงคบบ
กองร้อย อาน เสี้ย ก่อน แต่ จึงให้ ถ้า นักโทษ จะ เขียน
จดหมาย ถึงใคร ต้อง บอก นายทหาร เวรประจำ กรม อนุญาต
แต่ อาน ตรวจ แล้ว จึงให้ ส่ง ไปได้

๓) การปล่อยพันธโทษ

ข้อ ๒๗๔ เมื่อผูกโทษผู้ใดถึงกำหนดพันธโทษ ให้เจ้านายสืบ
 จิตทหารผู้ ๑ ถือนั่งลี้ไปยังนายทหาร เวนประจำกรม
 บอกให้ปล่อยจึงปล่อยได้ ปล่อยแล้วให้ผูกโทษผู้นั่งลี้มา
 นำตัวไปของร้อยโดยทันที ถ้าถึงกำหนดแล้วไม่มีใครมา
 รับ ให้นายทหาร เวนประจำกรม เดือนไปยังกองร้อยให้
 จัดการ

มาตรา ๑๑

กำหนดใช้กฎนี้ แต่เด็กกฎข้อบังคับเดิม

ข้อ ๒๗๕ กฎนี้ ให้ใช้แต่วันที่ประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๒๗๖ ให้ยกเด็กข้อบังคับ นำที่ บกครอง ซึ่งตั้งวันที่ ๑๗
 ตุลาคม วันโกสินทร ศก ๑๒๐ ทั้งข้อความในกฎข้อบังคับ
 คำสั่งใด ๆ ที่ขัดกับข้อความใด ๆ ในกฎนี้ ก็ให้ยกเลิก
 ทั้งสิ้น

ประกาศโดยใต้ รับพระบรมราชานุญาต

สำเร็จว่าการ กระเถิบ

วันที่ ๒๗ พฤษภาคม วันโกสินทร ศก ๑๓๑

(ลงพระนาม) จักรพงษ์

แทนเสนาบดี กระทรวงกระเถิบ

พระราชกฤษฎีกา
ว่าด้วยที่ ระโหฐานใน พระราชสำนัก

พระราช ปรารภ

พระบาท ด้มเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอัฐมรามาธิบดินทร พระเจ้าอยู่หัว ทรง พระราชดำริเห็นว่า แคนโบราณมา ด้มเด็จพระเจ้าแผ่นดิน มิได้เคยตั้ง ทรง กำหนด เขตร์ พระราชฐาน บางตอนว่า ที่ นั้น ๆ เพียง นั้น ๆ เป็นที่ ระโหฐาน คือ เป็น ที่ซึ่ง ผู้ใด จะ เข้าไป มิได้ นอก จากได้รับ พระราชทาน พระบรมราชานุญาต ด้ม พระราชดำริด้มเรียก เข้าไป โดยเฉพาะ ที่ มิได้เคยตั้ง ทรงจัด เช่น นั้น เพราะ ประการ ๑ คน ที่ไป ย่อม มีความ เกรงกลัว พระราชอาญา ไม่กล้า เข้าไปใน พระบรมมหาราชวัง โดยพลการ ตนเอง เลย แต่ มิได้เคย กิด ด้มไป อย่าง อื่น นอกจาก ว่า พระราชวัง ย่อม เป็นที่ ระโหฐาน โดยแท้ทั่วทุก แห่ง อีก ประการ ๑ ข้าราชการ ยังมี จำนวน น้อย จึงได้ ด้ม ธรรมเนียม แด่ พระราชนิยม อยู่ ด้ม กัน เป็น อันไม่ ด้มผู้ใด ผ่าน พระราชนิยม ใน เรื่อง ที่ ระโหฐาน นั้น เลย

ต่อมา เกิด มี ข้าราชการ บาง จำพวก ซึ่ง มีความ คิด ความ เห็น เป็น อย่าง ที่ ตนเอง เข้าใจ ว่า เป็น อย่าง ใหม่ สำคัญ คิดว่า คน มีวิชา ความ ด้ม กว่า บิดา มารดา บ้ ย่า ตา ยาย ของ ตน คน จำพวก นี้ ด้มเห็น จะ เข้าใจ ไป ด้มว่า พระราชวัง เป็น ตำราณสถาน คือ เป็น ที่ ใคร จะ ไป จะ มา

12/10/2566

เมื่อใด ๆ ก็ได้ตามใจ แต่ด้วยความทะเยอทะยาน ของคนที่ จะ เด่มอ
 นำกับคนอื่น เห็นใครเข้าได้ ถึงไหนก็จะเข้าไปถึง บาง ฝ่าย ส้มเตี๊ญ
 พระเจ้าแผ่นดิน โดย ทรง พระ มหารัฏณาแก่ ข้าราชการ จึงโปรดเกล้า ๆ
 ให้เข้าเฝ้าได้ โดยเด่มอ นำกัน อย่าง มากที่สุดที่ จะ พัง จดให้เป็นไปได้
 แต่ ถ้าแม่ ว่า จะโปรดเกล้า ๆ ให้ ข้าราชการ ทุกคน เข้าได้ทุกแห่งไป ก็ เปน
 การ พน เผื่อเหลือเกิน แต่ ส้มเตี๊ญ พระเจ้าแผ่นดิน ก็จะไม่ ทรง มีเวลา
 ที่ จะ ทรง พระราชสำราญ ไปรับ พระราชหฤทัยได้ บาง เอย จึง ต้อง มีกำหนด
 ชัด ชัน ว่าที่ นั้น ๆ เพียง นั้น ๆ เปน ที่ ระโหฐาน ฤา เรียกตามศัพท์
 ที่ เข้าใจ กัน ชยู่ โดย มาก ว่า เปน ขางโนใน ที่ เช่น นี้ . ใน ชั้น นี้ มีกำหนด
 เข้าใจกัน ชยู่ ว่า เอยระ ข้าราชการ ใน พระราชสำนักนี้ เท่า นั้น จึง จะ เข้า
 ไปได้ ครั้น คอมา ข้าราชการ มีจำนวน มาก ขึ้น ความ รู้ ใน ขนบธรรมเนียม
 แต่ พระราชนิยม ก็ไม่มี ท่วง ถึง กัน จึง เกิด มีความ เข้าใจผิดไปได้ต่าง ๆ
 เช่น แต่ เห็น ข้าราชการ ใน พระราชสำนักนี้ เข้าเฝ้า แหนใน ที่ ระโหฐาน ได้
 ก็มี จิตร ฤศยา เห็น เปน ว่า พวก ข้าราชการ เหล่านี้ ได้เปรียบคน หา
 คิดไม่ ว่า การ ที่ ข้าราชการ ใน พระราชสำนักนี้ เข้าไป ใน ที่ ระโหฐาน ได้ นั้น
 เพราะ เขา เปน ผู้ มีหน้าที่ เช่น นั้น ถัด คิด เห็น ไขว้ เหวไปต่าง ๆ
 เมื่อ ความคิด เขว กัน ไปได้ เพียง นี้ แล้ว ก็ทำให้ ระแวงดัง ได้พวก ข้าราชการ
 ใน พระราชสำนักนี้ ชยู่ เปน เนืองนิตย์ ไซ้แต่เท่า นั้น มีหน้าซ้ำ เมื่อ พระเจ้า
 แผ่นดิน มี พระราชดำรัส อนุญาตให้ ผู้ใด เข้าเฝ้าได้ ใน ที่ ระโหฐาน ก็ พดอย

ระวาง ส่งใส่ยุ้งนั้นไปด้วย ที่ เบนไป ทั้ง นี้ ก็ เพื่อ ความ ทะเยอ ทะยาน
 แล้ว จึง เติบ เป็น เหตุ ให้ ฤๅษี ยา แด คอย มอง หาช่อง หาทาง ที่ จะ เข้า โถง
 ษิต พระองค์ บาง เนื้อง ๆ โดย ความ เข้าใจ ผิด เช่น นี้ เมื่อ มี อะไร เป็น
 รูป สโมสร์ ฤๅ สมาคม อัน ไต ษั้น ถ้า แม้วา มี ส้ม เต็จ พระเจ้า แผ่นดิน อยู่
 ใน นั้น ก็ คง จะ ไม่ พ้น ความ รำคาญ ต่าง ๆ มี ข้อ สำคัญ อยู่ เป็น ๒ สถาน
 คือ สถาน ๑ จะ มี ผู้ ที่ ทะเยอ ทะยาน อยาก เข้า เป็น สมาชิก โดย ความ
 หวัง ว่า จะ ได้ รับ ผล ประโยชน์ ใน ส่วน ตัว อย่าง ไต อย่าง หนึ่ง แต่ ถ้า ไม่ ได้
 เข้า ก็ คง จะ มี ความ โทมนัส แด พุดจา หา ความ ต่าง ๆ อีก สถาน ๑ จะ มี ผู้
 ที่ ช่าง คิด มาก คิด เห็น การ เป็น สดัก สำคัญ โย โถง ไต เกิน ไป กว่า ที่ เป็น อยู่
 จริง เพราะ ฉนั้น สโมสร์ ฤๅ สมาคม ที่ จะ ตั้ง ษั้น เพื่อ บำรุง พระราช ดำราญ
 ก็ กลาย เป็น เครื่อง นำ มา ซึ่ง ความ รำคาญ พระราช เหตุ ษย์

แต่ ความ จำเป็น ใน ส่วน พระองค์ พระบาท ส้ม เต็จ พระเจ้า อยู่ หัว ก็ มี
 อยู่ บ้าง คือ เมื่อ เป็น เวลา ที่ ว่าง พระราช กิจ แล้ว ก็ ย่อม จะ มี พระราช ประสงค์
 ที่ ทรง พระดำราญ อย่าง สำมัญชน บ้าง แต่ ต้อง มี เวลา ที่ ทรง พระ กรุณา
 ไปรด พระราชทาน พระบรม ราชา นุญาต ให้ ข้าราชการ บาง คน ได้ เข้า เผ้า
 บ้าง โดย ไม่ เกี่ยว แก่ ทาง นำ ที่ ราชการ แต่ เพื่อ มี ให้ ความ เข้าใจ ผิด เกิด
 ษ้น เพราะ ไม่ รู้ ความ จริง ดัง กล่าว แลว ษั้น จึง ทรง พระราช ดำริ ให้ เห็น
 ส้มควร ประกาศ อธิบาย ประเพณี เดิม ให้ ทราบ ไว้ กล่าว คือ กำหนด ที่ ใน
 พระราช ดำริ ก็ เป็น ที่ ระ โหฐาน แต่ คำว่า ระ โหฐาน นี้ ก็ มี คน เข้าใจ

น้อยลงทุกทีแล้ว เพราะฉะนั้นจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระ
ราชทาน พระราชกฤษฎีกาไว้ดังต่อไปนี้

พระราชกฤษฎีกา

ข้อ ๑ ที่ระโหฐาน แปลว่าที่ ดับลิ ที่ เจียบ จึง เห็น ที่ ตำราญ แล
ผู้คน ไม่ พลุค พถ่าน

ข้อ ๒ พระราชวัง ทูบหง ส่วน หลวง ฤๅ ที่ ดิน ซึ่ง นับ ว่า ติด ต่อ กับ
พระราชฐาน ให้ ถือว่า เป็น ที่ ระโหฐาน ทั่ว ไป ถึง จึง เจ้านาย ฤๅ บ้าน
ข้าราชการ ตลอด จนถึง บ้านราษฎร ก็ ย่อม เป็น ที่ ระโหฐาน แห่ง เจ้ของ

ข้อ ๓ เมื่อ กำหนด ตั้ง ว่า พระราชวัง แล ส่วน หลวง ฤๅ ที่ ดิน ซึ่ง
นับ ว่า ติด ต่อ กับ พระราชฐาน เป็น ที่ ระโหฐาน ทั่ว ไป เช่น นี้ แล้ว ก็ ต้อง
พึง เข้าใจ ต่อ ไป ว่า บรรดา สถานที่ ตึก ราม ทุก สิ่ง ทุก อย่าง ส่วน เป็น ที่
ระโหฐาน ทั่ว ไป ไม่ ว่า หลัง ใด แห่ง ใด ถึง แม้ ตึก ราม ที่ ใช้ เป็น ที่
ทำการ ของ กระทรวง ใด กรม ใด ก็ได้ ถ้า อยู่ใน เขต พระบรมมหาราชวัง
แล้ว ก็ ต้อง นับ ว่า เป็น ที่ ระโหฐาน ทั้ง สิ้น แล ต้อง ถือ ว่า กระทรวง แล
กรม นี้ ๆ มาหา ใศรย ที่ ภายใน พระราชวัง เพื่อ เป็น ที่ ทำการ เท่านั้น
จะ ถือ ว่า เป็น สำธารณสถาน ไม่ได้ เป็น ฮัน ชาด

ข้อ ๔ เมื่อ พระราชวัง แล ส่วน หลวง ฤๅ ที่ ดิน ซึ่ง นับ ว่า ติด ต่อ กับ พระ
ราชฐาน เป็น ที่ ระโหฐาน เช่น นี้ แล้ว ก็ ต้อง พึง เข้าใจ ว่า การ ที่ ผู้ใด จะ

เข้าออกก็ได้ แต่โดยได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตแห่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ผู้ทรงดำรงตำแหน่งเจ้าของบ้านเท่านั้น ผู้ใดจะถือว่าคน มีอำนาจอื่น ชอบธรรม ที่จะเดิน เข้า ออกได้ตามอำเภอใจไม่ได้ เบนอ้นชาติ ต้องเข้าใจว่าจะเดิน เข้า ออกที่บ้านลำมัญชน ตามอำเภอใจไม่ได้ฉันใด ก็เข้าออกที่ พระราชวังไม่ได้ฉันนั้น

ข้อ ๕ ตาม ที่กล่าวไว้แล้วในข้อ ๓ ที่ ทำการ ของ กระทรวง บางกระทรวงในเวลานี้ ยัง คง อยู่ภายใน เขต กำแพง พระบรมมหาราชวัง ที่ ไปตั้ง อยู่เช่น นี้ก็ เปน เพราะแต่ที่ กระทรวง ๑ ๆ ก็เหมือน ส่วน ๑ ๆ แห่ง การใน พระองค์ พระเจ้าแผ่นดิน เจ้ากระทรวง ก็เป็น คนใช้ของ พระเจ้าแผ่นดิน ซึ่งได้รับ มอบให้ดูแลคนใช้ ชั้น ๆ การงานใด ๆ ก็มา ทำ อยู่ใกล้ ๆ เพื่อ สวดอกแก่ พระเจ้าแผ่นดิน ประเพณี อันนี้ ใช้กัน เรื่อย ๆ มา แต่ระเบียบ ราชการ เปลี่ยนแปลงไปทีละเล็ก ทีละน้อย ราชการ มีจำนวน มากขึ้น แต่มีความ รู้สึกว่า เปน ข้าพระเจ้าแผ่นดิน นั้น น้อยลง จึง เข้าใจผิดไปว่าที่ ทำการ เปน สาธารณสถานอื่น ๑ แต่เดย เหมาเขา พระราชวัง เปน สาธารณสถานไป ด้วย ความเข้าใจอัน นี้ ผิดโดยแท้ พระเจ้าแผ่นดิน ยัง ทรง มีอำนาจอื่น ชอบธรรม เต็มที่ ๆ จะ ทรงกำหนด อนุญาต ฎาห้ามผู้ใด ๆ มิให้เข้าไป พระ บรมมหาราชวัง ฎาแม้จะ ทรง ห้าม ทัวไปก็ได้ แต่ถ้าแม้จะ ทรง ห้าม เช่น นั้น ก็อาจ ที่จะ เปนทางช่วย ราชการได้ เพราะ ฉนั้น จึงต้อง ทรง วาง เปน กำหนดไว้ ดังนี้ คือ

(ก) ตลอดเวลาที่ ๓ ทศวรรษ ของ กระทรวง ฤๅ กรม ใน ราชการ แผ่นดิน ยัง คง ต้อง ตรี ษย์ ใน พระ บรมมหาราชวดี ให้ ใ้ สำนาคั กระทรวง วจั ภัค การ ฝ่ อย ฝ่ อย ใน เรื่อง คน เข้า ออก เณระ ใน ส่วน ที่ จำ เป็น ต้อง ไป ทำ การ ใน สถาน ที่ นั้น เพื่อ มี ให้ เลี่ย ราชการ แต่ ว่า

(ข) ต้อง ให้ เปน ที่ เข้าใจ ถิ่น สัต เจน ว่า ผู้ ที่ ใ้ รับ ฝ่ อย ฝ่ อย เช่น นี้ จะ ถู ก ว่า เปน ผู้ ที่ ใ้ รับ พระบรมราชานุญาต ฤๅ ว่า มี อำนาจ อื่น ขอบ ธรรม ที่ จะ เข้า ออก ใน พระบรมมหาราชวัง ตอน อื่น ๆ แต่ ส่วน หลวง ฤๅ ที่ ดิน ซึ่ง หนี ว่า คิด ค่ อกั ับ พระราชฐาน ถู ก ไป ไม่ ได้ ก็ ต้อง เข้าใจ ว่า การ ที่ อนุญาต ให้ เข้า ไป ทำ การ ใน พระบรมมหาราชวัง ไม่ ใ้ แปล ว่า อนุญาต ให้ เข้า ที่ ระ โห ฐาน ของ พระเจ้า แผ่นดิน ได้ ทั่ว ไป

ข้อ ๖ สถาน ที่ คัด เรือ น โรง ใด ๆ ถึ ้ง แม้ ว่า แด คุ ประหนึ่ง ว่า เปน สโมสร สถาน ฤๅ ที่ สม่ าค ม ถึ ้ง ถึ ้ง ถ้า แม้ ว่า อยู่ ภายใน เขต พระราชวัง แต่ ส่วน หลวง ฤๅ ที่ ดิน ซึ่ง หนี ว่า คิด ค่ อกั ับ พระราชฐาน แด คุ ต้อง พึง เข้าใจ ว่า เปน ที่ ระ โห ฐาน ถึ ้ง ถึ ้ง เพราะ ฉนั้น ข้าราชการ ผู้ ใด ๆ จะ หวัง เข้า เปน สม่ าค ก ใ้ สถาน ที่ เช่น นั้น ไม่ ได้ เปน อัน ชาติ เว้น แด คุ แต่ จะ ใ้ รับ พระราชทาน พระบรมราชานุญาต เปน พิเศษ เณระ บุค ฤๅ จะ มี พระราชดำ รัส ให้ หา เข้า ไป ใน ที่ นั้น ถึ ้ง จะ เข้า ไป ได้ จะ ถู ก ว่า เหม อย น อย่าง สม่ าค ม ฤๅ สโมสร อย่ง ที่ ตั้ง อยู่ ภายใน เขต พระราชวัง แต่ ส่วน หลวง ฤๅ ที่ ดิน ^{๑๒/1๕ 2566} ซึ่ง หนี ว่า คิด ค่ อกั ับ พระราชฐาน ไม่ ได้ เปน อัน ชาติ การ ที่

ข้าราชการใน พระราชสำนักนี้ ฎา นอก พระราชสำนักนี้ บางคน จะได้
 รับพระราชทาน พระบรมราชานุญาตให้ ใช้สถานที่ เช่น ถ้าว มาแต่บัดนั้น
 โดย ออการคดีาย เปน สโมสรไม่ เปน พยาน ว่าใคร ๆ ก็มีอำนาจอันชอบ
 ธรรมที่จะใช้สถานที่นั้นได้เท่ากัน เพราะสถานที่อันนั้น อยู่ในที่
 ระโหฐาน ฎาใช้ตาม ศัพท์ สามีญี่ ว่า อยู่ใน บ้านโดยแท้ แดการที่
 ผู้ใด ๆ จะเข้าจะออกใน บ้านใด ก็แล้วแต่ความพอใจแห่งเจ้าของ
 บ้านเท่านั้น

พระราชกฤษฎีกา อันนี้ ให้เป็น นาคที่ เสนาบดีกระทรวงวัง สมุหราช
 ของครักษ์ แด สมุหพระตำรวจ จะรักษาให้เป็นไปโดยเรียบร้อย แด
 ถ้ามี ผู้ใด เกิดข้อ แสดง ดงไสย ฎา เข้าใจ ข้อความผิดเพี้ยนไป ก็ให้
 เป็น นาคที่ ชี้แจงให้เข้าใจ

พระบรมราชโองการดำรัสตั้งแต่วันที่ ๒๐ มิถุนายน รัตนโกสินทรศก ๑๓๑
 เปนวันที่ ๕๕๘ ใน รัชกาลปัจจุบันนี้

ประกาศใช้ พระราชบัญญัติตามข้าง
 รัตนโกสินทร ศก ๑๓๐

มีพระบรมราชโองการ ใน พระบาท สมเด็จพระปรเมนทร มหาอริราชธุ
 พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศทราบ
 ทัวกันว่า ตามความใน พระราชบัญญัติ ตามข้าง รัตนโกสินทร ศก ๑๕๗
 มาตรา ๒ มีว่า ^{๒๕๖๖} พระราชบัญญัตินี้ จะโปรดเกล้า ฯ ให้ ใช้ ใน หัวเมือง

มณฑลโตเมื่อใด จะโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษาเป็นสำคัญ

บัดนี้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ใช้พระราชบัญญัติตามข้าง
รัตนโกสินทรศก ๑๒๗ เคาาะหมวด ๔ ซึ่งว่าด้วยการ พาช้าง ช้าง
เขตกั้นใน มณฑลพายัพ มีเมืองเชียงใหม่ ๑ เมืองเชียงราย ๑
เมืองแม่ฮ่องสอน ๑ มณฑลนครสวรรค์ มีเมืองตาก ๑ เมืองกำแพง
เพชร ๑ เมืองอุทัยธานี ๑ มณฑลราชบุรี มีเมืองราชบุรี ๑ เมือง
กาญจนบุรี ๑ เมืองเพชรบุรี ๑ เมืองปราณบุรี ๑ มณฑลชุมพร
มณฑลนครศรีธรรมราช มณฑลภูเก็ต แต่ มณฑลปัตตานี ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม
รัตนโกสินทรศก ๑๓๑ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๓ มิถุนายน รัตนโกสินทรศก ๑๓๑
เป็นวันที่ ๕๙๑ ในรัชกาลปัจจุบันนี้

ประกาศตั้งอรรคราชทูตพิเศษ
แต่ตั้งเสนาบดีกระทรวงยุติธรรม

แต่ทำกรแทน ปลัดทูลฉลอง กระทรวงนครบาล

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระมยุกกุญเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการดำรัสสั่งว่า มีราชการในกองทัพบก บางอย่าง
บางพวกที่เป็นราชการสำคัญ ต้องการผู้มีความรู้ความชำนาญมา
รับราชการในพวกนั้น ๆ ราชการจึงจะเจริญขึ้นได้ ทรงพระกรุณา

12/10/2566

โปรดเกล้าฯ ให้เรียกนายพดด้วง หม่อมเจ้าบวรเดช อรรคราชทูตประจำ
 กรุงปารีส กลับเข้ามารับราชการใน กองทัพบก ตำแหน่ง อรรคราชทูต
 สำหรับ ประเทศ นั้น ก็ เป็น ตำแหน่ง สำคัญ ต้อง การ ผู้ มีความ รู้ ความ
 ชำนาญ ใน ภาษา ต่าง ประเทศ แต่ เป็น ผู้ ทราบ พระบรมราโชบาย โดย ชัด
 เจน มี หัว ใจ พริบ พอ ที่ จะ บำรุง รักษา เกียรติยศ ของ ประเทศ สยาม ให้
 ดำรง อยู่ แต่ ให้ เจริญ ขึ้น ได้ ออก ไป เป็น ราชทูต ประจำ อยู่ ณ ประเทศ
 นั้น จึง ทรง พระกรุณา โปรดเกล้าฯ ให้ หม่อมเจ้าจรรยาศักดิ์ กัตถกฤดากร
 เสนาบดี กระทรวง ยุติธรรม เป็น อรรคราชทูต พิเศษ มี ย่นอายุ เต็ม ออก ไป
 ประจำ อยู่ ณ กรุงปารีส ส่วน ตำแหน่ง เสนาบดี กระทรวง ยุติธรรม ก็ เป็น
 ตำแหน่ง สำคัญ เช่น เดียว กัน ทรง พระราชดำริ เห็น ว่า พระยาอินทรา
 ธิบดี สหราช ของ เมือง เป็น ผู้ มี คุณ งาม แล ความ สามารถ ที่ จะ รับ
 ราชการ ใน ตำแหน่ง นี้ ได้ ทรง พระกรุณา โปรดเกล้าฯ ให้ พระยาอินทรา
 ธิบดี สหราช ของ เมือง เป็น เสนาบดี กระทรวง ยุติธรรม แทน หม่อมเจ้า
 จรรยาศักดิ์ กัตถกฤดากร แต่ ให้ พระยาเพ็ชรชฎา ทำ การ แทน ปลัด ทอด ของ
 กระทรวง นครบาล ให้ พระยาอินทราธิบดี สหราช ของ เมือง ส่ง นำ ที่ ราชการ
 พนง ปลัด ทอด ของ กระทรวง นครบาล ให้ พระยาเพ็ชรชฎา แต่ ให้ หม่อมเจ้า
 จรรยาศักดิ์ กัตถกฤดากร ส่ง นำ ที่ ราชการ กระทรวง ยุติธรรม ให้ พระยาอินทรา
 ธิบดี สหราช ของ เมือง รับ ราชการ ตาม ตำแหน่ง แต่ บัด นี้ สืบ ไป ฯ

ประกาศ มา ณ วัน อังคาร ที่ ๒๕ มิถุนายน วัน พุธ โทศมาส ศก ๑๓๑
 เป็น วันที่ 12/6/2566 ใน รัชกาล บัณฑิตยัมนี้

ประกาศ แก่นาม พระโรง
แต่ พระราชทาน นาม พระตำหนัก

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ตั้งว่า นามพระโรงใน
ส่วนสุนันทาที่ได้พระราชทานนามว่า “วรรณานารีใต้พิภ” ตามประกาศ
ลงวันที่ ๑๙ มกราคม วันโกสอินทศัศิก ๑๓๐ นั้น ให้แก้ไขใหม่เป็น
“วรรณานารีใต้พิภ”

พระตำหนักที่จะสร้างใหม่ในส่วนจิตรตภา พระราชทานนามว่า
“จิตรตภาระโหราน”

ประกาศมา ณ วันที่ ๒๘ มิถุนายน วันโกสอินทศัศิก ๑๓๑

ประกาศยกเงินเก็บเงินค่าราชการ จำนวน ศก ๑๓๑

แก่ราษฎรตำบลท่าศาลา แขวงเมืองสระบุรี

พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระดำรงราชานุภาพ เสด็จขึ้นที่ กระทบวง
มหาตไทย รับพระบรมราชโองการได้เกล้าฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ตำบลท่าศาลา ท้องที่อำเภอพระพุทธบาท
แขวงเมืองสระบุรี เกิดเพลิงไหม้บ้านเรือนของราษฎรรวม ๖๖ หลัง
ทรัพย์สินล้มบงกเป็นอันตรรายเพราะไฟไหม้หมด เป็นการเดือดร้อนเสียของ
ราษฎรที่จะบำรุงกันได้ แด่การทำนาของราษฎรในท้องที่อำเภอพระ
พุทธบาทนี้ทำไม่ได้ ผลคือเนื่องมาหลายศกแล้ว ราษฎรมีความยาก

12/10/2566

จน ขี้ดิน มาก เมื่อเกิดไฟไหม้บ้าน เวระ ชน ออก เช่น น กิ่ง กระทบ
 ให้ หมอ ก่าดัง แด พาหนะ ที่ จะ หา เงิน มา แล้วย ค่าราชการ ได้ จึง ทรง พระ
 กรุณา โปรดเกล้า ฯ ยก เวระ การ เก็บ เงิน ค่าราชการ แก่ ราษฎร รวม ๘๘ คน
 ใน ตำบลท่าศาลา ของ ท้าวเอือ พระพุทธบาท แขวง เมืองด้ระบุรี จำนวน
 ศก ๑๓๑ ไว้ ศก หนึ่ง เพื่อ บำรุง การ หา เติง ชีพ ของ ราษฎร ที่ ถูก เพลิง
 ไหม้ นน ต่อไป ๗

คำดำเนำการมหาดไทย

ประกาศ มา ณ วันที่ ๔ กรกฎาคม วันโกสินทร ศก ๑๓๑

(ลงพระนาม) ดำรงราชานภาพ

เสนาบดี กระทรวงมหาดไทย

ประกาศ

ยกเลิก ตำแหน่ง ปลัดทูลฉลอง กระทรวงวัง
 และ ตั้ง ตำแหน่ง สัมหพระราชมณเฑียร ชนแทน

พระบาท สัมเด็จพระปรเมนทร มหาอริราชกุม พระมงกุฎ เกด่าง จ้อยู่หัว
 มี พระบรมราชโองการ ดำรัส เห็นชอบเกล้า ฯ ตั้ง ว่า กระทรวงวัง ไม่เหมือน กับ
 กระทรวง ทบวงการ ชน เพราะ กระทรวงวัง มี น้าที่ ปฏิบัติ จิต ราชการ ภายใน
 พระราชตำหนักนี้ นับ ว่า กระทบ น้าที่ ราชการ ใน ส่วน พระองค์ สัมเด็จพระเจ้า
 แผ่นดิน โดย แท้ ๑๒/10/2566
 หาใช้ มี น้าที่ ทำ ราชการ ใน พนง ที่ เรียก ว่า ราชการ

ปลัดทูลฉลองใน บัญชีนั้น ย่อมเข้าใจกันว่า เป็น ตำแหน่ง ข้าราชการ
 ผู้ใหญ่ ซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติราชการแผ่นดินส่วนหนึ่ง แต่ถ้ายิ่งแปลนาม
 ตำแหน่ง เป็น ภาษาต่างประเทศ เช่น แปลเป็น ภาษาอังกฤษว่า "อินเตอร์
 เล็คเตอร์ ออฟเดอะเคท" คงไม่ช่วยแล้ว ก็ยังทำให้รู้สึกมากจนกว่า
 ปลัดทูลฉลอง เป็น ข้าราชการ แผ่นดิน กระทำการ แผ่นดินโดยแท้ จึงไม่
 เหมาะแก่การ ที่ ข้าราชการใน พระราชสำนักนี้ จะ ดำรง ตำแหน่ง เช่น นั้น ทั้ง
 เทียบดูกับ นานา ประเทศก็ไม่มีแห่งใด ที่มี ปลัดทูลฉลอง สำหรับกระทรวง
 ใดเลย

เพราะฉะนั้น ตำแหน่ง ปลัดทูลฉลอง กระทรวง จึงให้ยกเลิกเสีย ตั้ง
 ตำแหน่ง สำหรับ ข้าราชการ ผู้ใหญ่ ยัน ปฏิบัติราชการใน กระทรวงจึง ถัด
 เดียวกับ สงมานั้น ให้ตั้ง ขึ้นใหม่ อีกตำแหน่ง หนึ่ง ชื่อนาม ตำแหน่ง ว่า
 สุ่มหพระราชสมณเข็ยร (แปลนาม ตำแหน่ง เป็น ภาษาอังกฤษว่า "Grand
 Marshal of the Court" ฎา. เป็น ภาษาฝรั่งเศสว่า "Grand
 Maréchal de la Cour") ตั้ง แต่บัด นี้ เป็นต้นไป

ประกาศ มา ณ วัน อาทิตย์ที่ ๗ กรกฎาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑
 เป็น วันที่ ๒๐๕ ใน รัชกาล บัญชีนั้น

ประกาศตั้งสมุหพระราชมนเฑียร

มีพระบรมราชโองการ คำว่าดังนี้เห็นเกล้าฯ ตั้งว่า ตามที่ได้มีพระบรมราชโองการ คำว่าดังให้เสกตำแหน่ง ปลัด ทูลฉลอง กระทรวงวัง แต่งตำแหน่ง สมุหพระราชมนเฑียรคนใหม่ แล้วนั้น บัดนี้ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ พระบาทสมเด็จพระราชมนเฑียร เป็น สมุหพระราชมนเฑียรรับราชการฉลอง พระเดชพระคุณสืบไป

พระบรมราชโองการดำรัสตั้งณวันที่ ๗ กรกฎาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑๑

ประกาศยกเว้นไม่เก็บเงินอากรค่าน้ำชั่วคราว

แก่ราษฎร ตำบลต่าง ๆ ในท้องที่อำเภอทุ่งใหญ่
แขวง เมือง ตราด

พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระดำรงราชานุภาพ เสด็จมาตั้งกระทรวงมหาดไทย รับพระบรมราชโองการได้เกล้าฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า พื้นที่ประเทศท้องที่ ตำบลวังตะเคียน ตำบลสี่คอก ตำบลช้างชุม ตำบลชากแง้ว ท้องที่ อำเภอทุ่งใหญ่ แขวง เมืองตราด ๔ ตำบลนั้น เปนท้องที่ตอน ไม่มีสัตว์น้ำบริบูรณ์เหมือนท้องที่อื่น ๆ การหาสัตว์น้ำราษฎรหาได้แต่พอบริโภคเฉพาะในครัวเรือนของตนเองเท่านั้น ไม่ถึงกับซื้อขาย เปน อาณาประโยชน์ จึง

12/10/2566

ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยกเงินไม่เก็บเงิน อากรค่าน้ำใน ท้องที่ตำบล
 ฉิมตะเรียน ตำบลสระคอก ตำบลช้างทูน ตำบลสาขาวัง อำเภอทุ่งใหญ่
 แขวง เมืองตราด รวม ๔ ตำบลมี ไร่ชั้วคร้าว เพื่งเป็น การ บำรุง การ
 หาเดยว รัช ของ ราษฎรใน ท้องที่ เหล่า นั้น ตั้ง แต่ จำนวน ศึก ๑๓๑
 เป็นต้นไป

ศาลาว่าการมหาดไทย

ประกาศ มา ณ วันที่ ๘ กรกฎาคม รัตนโกสินทร ศึก ๑๓๑

(ลงพระนาม) ดำรงราชานุภาพ

เสนาบดี กระทรวงมหาดไทย

ประกาศยกเงินไม่เก็บเงินอากรค่าน้ำ ศึก ๑๓๐

แก่ ราษฎรใน ท้องที่อำเภอต่าง ๆ แขวงเมืองพัทลุง

พระเจ้านรณรงค์เชอ กรมพระดำรงราชานุภาพ เสนาบดี กระทรวง
 มหาดไทย รับ พระบรมราชโองการใส่เกล้าฯ ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ
 ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า เมื่อ ศึก ๑๓๐ ราษฎรใน ท้องที่ อำเภอ
 เมือง พัทลุง อำเภอทะเลน้อย อำเภอปากพูน แขวง เมือง พัทลุง ถูกน้ำ
 ท่วมบ้านเรือน แลสัตว์พาหนะ ที่ไว้ นานเป็น อันตราย เจ็ย หายไป มาก แต่
 อำเภอปากพูน การ ทำนาไม่ เป็น การ เจ็ย หาย มาก มายนัก ส่วน ที่ นา
 ที่ ตั้ง อยู่ทกไทยใน ท้อง ที่ อำเภอเมือง พัทลุง ๕ ตำบล มี อำเภอทะเลน้อย

หน้า ๑๕๐

ศึก ๑๓๑

อัคราการ เก็บเงิน ค่านาใน ตำบล เมืองใหม่ ตำบลท่าเกวียน ท้องที่อำเภอ
เมือง พนมดงรักตาม แขวง เมือง ดงโขงเทวารวม ๒ ตำบลนี้ ตั้ง คง เก็บเป็น น
สินศร เพื่อ เป็นการ บำรุง การ หาเลี้ยงชีพ ของราษฎร ใน ท้องที่ เหล่า นั้น
ตั้ง ตั้งแต่ ๑๓๑ เป็นต้นไป

ฯ

คำกล่าวกรมมหาดไทย

ประกาศมา ณ วันที่ ๙ กรกฎาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑

(จงพระนาม) ดำรงราชานภาพ

เสนาบดี กระทรวงมหาดไทย

พระราชบัญญัติอาวภูบิณฑะครีองกระสุนปืน

รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑

มีพระบรมราชโองการ ใน พระบาท สัมเด็จพระปฐมเมธร มหาอริราช
พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเห็นชอบเกล้าฯ สั่งว่า อาวภูบิณฑะครีอง
อิม ร้ายแรง ดำรงที่ จะ ทำ อันตราย ต่อ ชีวิต แด่ รวง ภาย แก่ บุคคล
ได้ โดยง่าย แด่เป็น ของ ที่ ต้อง ห้าม ไม่ ให้ ผู้ ไ้ นำ เข้า ใน พระราช
อาณาจักร เว้นไว้ แต่ จะ ได้ รับ อนุญาต แต่ บุคคล ที่ ได้ รับ อนุญาต ให้
มี อาวภูบิณฑะครีอง บ้าง คน นี้ จะ ซื่อ ซาย แด่ เป็น ยม อาวภูบิณฑะครีอง คือ ๆ เป
แต่ เมื่อ อาวภูบิณฑะครีอง ตก ไปยัง บุคคล บาง จำพวก ที่ ไม่ สมควร จะ ให้ มี อาวภู
บิณฑะครีอง ได้ ๑/12/10/2566 ก็ จะ เป็น เหตุ ให้ เกิด อันตราย ต่าง ๆ เช่น การ ปรารถนุสูรร้าย

ต่อชีวิตแลร่างกายคืออันเป็นต้น จึงเป็นการสมควรจะวางระเบียบ
การอนุญาตให้แม่ผู้ที่จะทำ หรือ ซ่อมแซม หรือ ค้าขาย อาวุธปืน แด
เครื่อง กระสุนปืน แดอนุญาตให้ผู้ที่จะซื้อ, ส่ง, หรือ มี อาวุธปืน
เครื่อง กระสุนปืนได้ ในพระราชอาณาจักร ตาม ต้นควร

จึงทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตรา พระราชบัญญัติ ไว้ดังต่อไปนี้

หมวดที่ ๑

ว่าด้วย นาม แดการใช้ พระราชบัญญัติ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติ อาวุธปืน แดเครื่องกระสุนปืน: รัตนโกสินทร
ศก ๑๓๑ นี้ ให้ มี นามได้ อย่าง ย่อว่า “พระราชบัญญัติ ป.ร.ศ. ๑๓๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ ใช้สำหรับมณฑลกรุงเทพฯ ตั้งแต่
วันที่ ๑ ตุลาคม รัตนโกสินทรศก ๑๓๑ เป็นต้นไป แต่เมื่อจะใช้ ใน
หัวเมือง หรือ มณฑลอื่น เมื่อใด จะได้ โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศใน
หนังสือราชกิจจานุเบกษาเป็น ลำดับ

มาตรา ๓ ให้ตั้งนามชื่อ เจ้าหน้าที่จะเป็นผู้รักษา พระราชบัญญัตินี้ มี
อำนาจ ออกกฎต่าง ๆ เพื่อวาง ระเบียบการให้ดำเนินไปตาม พระราช
บัญญัติ แดกำหนด อัตราค่าธรรมเนียม ออกใบ อนุญาต เมื่อ กฎนั้นได้ รับ
พระราชทาน พระบรมราชานุญาต แต่ได้ ประกาศใน หนังสือ ราชกิจจา
นุเบกษาแล้ว ให้ ถือว่าเป็น ส่วน หนึ่งของ พระราชบัญญัติ นี้

มาตรา ๔ คำบางคำซึ่งจะกล่าวต่อไป นี้ ถ้าแม้ว่าไม่เป็นการชัด
ขวาง ต่อคำหนึ่ง คำใดใน พระราชบัญญัติ นี้ โดย เฉพาะ แล้ว ให้หมาย
ความดังนี้ . คือ

๑๓๑/๑๓๑๖
๑๓๑/๑๓๑๖

(๑) คำว่า "อาวุขบับ" นี้ ให้หมายความว่า อาวุขบับทุก
ชนิดที่ใช้ ยิงได้ แต่ตลอด ถึง ส่วน หนึ่ง ส่วนใด ของ อาวุขบับ

(๒) คำว่า "เครื่องกระสุนปืน" นี้ ให้หมายความว่า กระสุนแตก
กระสุนโตด หรือ กระสุน ที่คล้ายคลึง กันนี้ อย่าง หนึ่ง ดินปืน หรือดิน
ระเบิด แต่ตลอด ถึง ส่วน ต่าง ๆ ของ กระสุนปืน เช่น ชนวน หรือ ปลดอก
กับสิ่ง ของ ทุกสิ่ง ทุกอย่าง ซึ่ง ใช้ ในการ ยิง ปืน แต่การ ระเบิด นั้น ด้วย

(๓) คำว่า "เสนาบดีเจ้านาย" นี้ ให้หมายความว่า เสนาบดี
กระทรวงมหาดไทย เสนาบดี กระทรวงนครบาล แต่เสนาบดี กระทรวง
พระคลังมหาสมบัติ

(๔) คำว่า "เจ้าพนักงาน" นี้ ให้หมายความว่า บุคคลซึ่ง
เสนาบดีตั้งให้ มีหน้าที่ ทำการ ตาม ความใน พระราชบัญญัติ หรือ ส่วน ของ
พระราชบัญญัติ นี้

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ ไม่ใช่สำหรับ

(๑) อาวุขบับ หรือเครื่อง กระสุน ปืนใน เรือ เติง ทะเล ซึ่งเป็น ของ
ประจำ สำหรับ เรือ มีไว้ตาม ธรรมเนียม

(๒) อาวุขบับ แต่เครื่อง กระสุน ปืน ที่ นำเข้ามา ก็ดี นำออกไป ก็ดี
ทำขึ้น ก็ดี ซื้อ ขาย ก็ดี ถือ หรือ เป็น เจ้า ของ อาวุขบับ เครื่อง กระสุน ปืน ก็ดี

12/10/25๓6

แม่การ ที่ เผลไป นั้น โดย คำสั่ง ของ รัฐบาล หรือ ตาม คำสั่ง ของ ผู้หนึ่ง
ผู้ใด ที่ เป็น เจ้าพนักงาน ของ รัฐบาล แต่ ทำการ ตาม น้ที่ ราชการ

(๓) อาวุธปืน สำหรับ การกีฬา ซึ่ง มีได้ ไว้ ดิน ระเบิด หรือ ยา ซึ่ง
คล้าย ดิน ระเบิด

(๔) อาวุธปืน ซึ่ง มี ไว้ สำหรับ เป็น เครื่อง พิพักษณณ์

(๕) การ ทำ แดงการ ชาย เครื่อง ดอกไม้เพลิง แต่ ผู้ ที่ ทำ หรือ ชาย
นั้น ถ้า ที่ ทำ การ ตั้ง อยู่ใน กรุง เทพ ฯ ต้อง จดทะเบียน ชื่อ ตัว แดง ทำการ
นั้น ต่อ ผู้บังคับการ กรม กองตระเวน กรุง เทพ ฯ หรือ เจ้ากรมอำเภอ ถ้า
ตั้ง อยู่ใน หัวเมือง ต้อง จดทะเบียน ต่อ ผู้ว่าราชการเมือง ก่อน จึง จะ ทำ
การ นั้น ๆ ได้

ผู้ทำ หรือ ผู้ ชาย ดอกไม้เพลิง ที่ ได้ จดทะเบียน เช่น ว่า มา ใน มาตรา นี้
จะ ได้รับ โบนัส เป็น คู่มือ สำหรับ การ ที่ ได้ จดทะเบียน นั้น

หมวดที่ ๒

ว่า ด้วย การ ห้าม มี ให้ บุคคล มี อาวุธ ปืน บาง ชนิด
แต่ ห้าม มี ให้ บุคคล บาง จำพวก มี อาวุธ ปืน

มาตรา ๖ ห้าม มี ให้ ผู้หนึ่ง ผู้ใด ทำ หรือ ซ่อม แฉม หรือ ตา ชาย
หรือ มี อาวุธ ปืน เครื่อง กระสุน ปืน ใน พระราชอาณาจัก
โดย มี ใ้รับ
อนุญาต จาก รัฐบาล

มาตรา ๗ ห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใด ตั้ง อาวุธ บิน เครื่อง กระสุน บิน เข้า
มาใน พระราชอาณาจัก หรือ ถู นอก จาก ได้ รับ หนังสือ อนุญาต จาก
รัฐบาล

มาตรา ๘ บรรดา อาวุธ บิน เครื่อง กระสุน บิน อย่าง ด้ว สำหรับ ใช้ แต่ ใน
การ สงคราม เช่น บิน โห่ บิน กล เครื่อง กระสุน ด้ว สำหรับ บิน ชนิด นั้น
ห้าม มิ ให้ ออก ไป อนุญาต หรือ ออก หนังสือ อนุญาต ให้ ผู้ ใด ตั้ง เข้า มา
หรือ ชั่ง หรือ ทำ หรือ ซ่อมแซม หรือ ค้า ขาย หรือ มี อาวุธ บิน เครื่อง
กระสุน บิน ดัง กั ด้าว มา แลว นั้น ใน พระราชอาณาจัก เปน อื่น ซาต

มาตรา ๙ ห้าม มิ ให้ ออก ไป อนุญาต ให้ แก่ บุคคล ที่ จะ กั ด้าว คั ดไป นี้
เปน เจ้า ของ หรือ มี อาวุธ บิน เครื่อง กระสุน บิน คือ

๑, บุคคล ที่ ต้อง คำ พิพากษา ให้ มี โทษ ด้ว สำหรับ ความ ผิด อย่าง ใด ๆ
ตาม ประมวล กฎหมาย ดั กกับ ธรรมนูญ แม่ แต่ ครั้ง เดียว ดัง จะ กั ด้าว คั ดไป นี้ คือ

มาตรา ๑๗-๑๑๑ ถาน ประทษุฎราชัย คั ด พระบรมราชตระกูล
แต่ ชบถ ภายใน แล ภาย นอก

มาตรา ๑๗๗-๑๘๒ ถาน ชั่ง ยั แล ชั่ง อัง โจร

มาตรา ๒๐๒-๒๐๘ ถาน ปดอม แปลง เงิน ตรา

มาตรา ๒๔๙-๒๕๑ ถาน ประทษุฎราชัย คั ด ชั ดิต

มาตรา ๒๘๘-๓๐๓ ถาน ดั กทัพพัย, บัง รวาก, ชิง, ปด้น, ดั ดั,
กัน โสก,

มาตรา ๓๐๔ ถาน ๒

มาตรา ๓๐๖ ถาน ๒ อย่าง ๓๓๖๖

มาตรา ๓๑๔ ถาน ยัก ยอก

มาตรา ๓๑๖ ถาน ยัก ยอก ทวิพย ตน เอง ซึ่ง ต้อง ฮายติ

มาตรา ๓๑๗ ถาน ยัก ยอก ทวิพย ที่ เขา แผลอ

มาตรา ๓๑๘ ถาน ยัก ยอก ของ ตก หล่น แผล ทวิพย แผ่นดิน

มาตรา ๓๑๙ ถาน ยัก ยอก ทวิพย ที่ เขา ไร่ ไร่

มาตรา ๓๒๑ ถาน รั้ว ของ โจร

มาตรา ๓๒๒ ถาน รั้ว ของ โจร ที่ ซึ่ง หรือ ปลัด

มาตรา ๓๒๓ ถาน รั้ว ของ โจร เป็น นิติย

๒, บุคคลที่ ต้อง คำ พิพากษา ให้ มี โทษ สำหรับ ความผิด อย่างใด ๆ
ตั้งแต่ ต้อง ครั้ง ขึ้นไป ระหว่าง ห้า ปี นอกจาก ที่ กล่าว มา แล้ว ใน ๑ แต่
นอกจาก ความผิด ถาน ละ โทษ

๓, บุคคลที่ มี อายุ ไม่เกิน กว่า สิบหก ปี

๔, บุคคลที่ จิต จริต อัน เกิด แต่ พยาธิ

๕, บุคคลที่ ทพสภาพ ซึ่ง ไม่ สามารถ จะ ใช้ อาวุธ บน ใต้

๖ ภารกิจ สัมณณ

มาตรา ๑๑ ห้าม มิ ให้ ออกไป อนุญาต ให้ แก่ บุคคล ที่ จะ กล่าว ก่อ ไปนี้

เป็น ผู้ ทำ หรือ ช่อมู่ แชนมู่ หรือ คำ ขาย อาวุธ บน เครื่อง กระสุน บน คือ

(๑) บุคคลจำพวกที่ ก้าว มาแล้วใน มาตรา ๙

(๒) บุคคลซึ่งต้องรับพระราชอาญาอย่างไร้ ฤ ตามพระราชบัญญัตินี้
มากกว่า ครึ่ง หนึ่ง ขึ้นไป ใน ระหว่าง เวลา ตาม บั

หมวดที่ ๓

ว่าด้วย การ อนุญาตให้ บุคคล บาง จำพวก
มี อาวุธ บน เครื่อง กระสุน บน ใต้ บาง ชนิด

๑๙.๓๑
พ.ศ. ๒๔๘๔

มาตรา ๑๑ การ ออก หนังสือ อนุญาต สำหรับ ให้ มี อาวุธ บน ใต้ นั้น
ใน กรุงเทพฯ เป็น น้าต ของ ผู้ ประคองการ กรม กอง บริเวณ หรือ เจ้ากรม
อำเภอ ถ้า หัวเมือง เป็น น้าต ของ ผู้ ราชการ เมือง

มาตรา ๑๒ หนังสือ อนุญาต ให้ มี อาวุธ บน ใต้ นั้น จะ ออก ให้ แต่
เฉพาะ สำหรับ การ บัง กัน ตัว หรือ สำหรับ บัง ด้ว บั แต่ จะ ออก ให้
เฉพาะ แต่ บุคคล ที่ ประพฤต เรียบ ร้อย แต่ มี ชื่อ เสี่ยง ด้

มาตรา ๑๓ บุคคล ผู้ ใด ที่ มี อาวุธ บน เครื่อง กระสุน บน อยู่ แล้ว ก่อน
ใช้ พระราชบัญญัติ นี้ ผู้ นั้น จะ ต้อง ยื่น เรื่อง ราว ขอ ใบ อนุญาต สำหรับ
อาวุธ บน ภายใน เวลา ตาม เดือน นับ ตั้ง แต่ วัน ใช้ พระราชบัญญัติ นี้
แต่ ต้อง หา โอกาส นำ อาวุธ บน มา ให้ เจ้าพนักงาน ทำ เครื่อง หมาย ใน เวลา
สมควร ตาม แต่ เจ้าพนักงาน จะ กำหนด ให้

มาตรา ๑๔ อาวุธ บน ที่ เจ้าพนักงาน ใด ทำ เครื่อง หมาย แล้ว นั้น จะ
ใ้ ออก ใบ อนุญาต สำหรับ บน ทุก กระบอก แต่ ใบ อนุญาต นั้น ให้ ใช้ ด้
มี กำหนด ตาม บั เมื่อ พน กำหนด แล้ว ต้อง มา ขอ ใบ อนุญาต ใหม่

มาตรา ๑๕ หนังสือ อนุญาต สำหรับ ขอ หรือ ตั้ง อาวุธ บิน เข้า มา ใน
 พระราชอาณาจักร ไต นั้น ให้ มีกำหนด เวลา ใช้ ได้ ภาย ใน หก เดือน
 นับ ตั้ง แต่ วันที่ ออก หนังสือ อนุญาต

มาตรา ๑๖ หนังสือ อนุญาต ที่ กล่าว มา แล้ว นั้น ผู้ ถู จะ โอน ให้
 ผู้ อื่น ไป ใช้ ไม่ได้ เป็น อันขาด

มาตรา ๑๗ อาวุธ บิน ที่ มี ผู้ รับ อนุญาต เถาะ ตัด ตั้ง เข้า มา ใน พระ
 ราชอาณาจักร ไต นั้น จะ ต้อง มี เครื่องหมาย ของ เจ้าพนักงาน ศักดการ ทำ
 ลงไว้ เป็น อักษร แต่ เดช เปน สำคัญ เพื่อให้ ตรวจ สอบ ได้

มาตรา ๑๘ เครื่องหมาย ที่ อาวุธ บิน นั้น ต้อง ลง ไว้ ใน หนังสือ
 อนุญาต ด้วย ถ้า เปน อาวุธ บิน ที่ ขอ จาก ผู้ ที่ ใ้ รับ ใบ อนุญาต ทำการ ค้า
 ขาย อาวุธ บิน ต้อง ให้ ผู้ นั้น เปน ผู้ จด ถ้า เปน อาวุธ บิน ที่ ผู้ รับ อนุญาต
 ตั้ง เข้า มา ใน พระราชอาณาจักร ต้อง ให้ เจ้าพนักงาน กรม ศักดการ จด ถ้า เปน
 อาวุธ บิน ที่ ขอ มา จาก คน ต่าง ญี่ ต้อง ให้ ผู้ ถู หนังสือ อนุญาต เปน ผู้ จด

มาตรา ๑๙ ผู้ใด ที่ ใ้ รับ หนังสือ อนุญาต ให้ มี อาวุธ บิน ได้ มีความ
 ประสงค์ จะ โอน อาวุธ บิน ของ ตน ให้ แก่ ผู้ อื่น ไป ด้วย ประการ ไต ๆ กิด
 จะ โอน ให้ ไ้ แต่ ผู้ ที่ ใ้ รับ ใบ อนุญาต จาก เจ้าพนักงาน ให้ มี บิน
 ได้ ตาม พระราชบัญญัติ น

มาตรา ๒๐ เจ้าของ อาวุธ บิน คน ไ้ ที่ เจ้าพนักงาน ไม่ ยอม ออก หนังสือ
 อนุญาต ให้ ไ้ ใหม่ เตน ญี่ แก่ ต้อง จดการ จำหน่าย บิน นั้น แก่ ผู้ หนึ่ง

มาตรา ๒๓ เด็ดขาด ผู้บัญชาการปกครองท้องที่ มีอำนาจที่จะ
 จำกัด จำนวน อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน ที่ มีผู้ขอ อนุญาตทำซ้อมแซม
 ขน หรือ ตั้ง เขา มาใน พระราชอาณาจักร์ แต่ พอ สัมควร แก่ ความ ต้องการของ
 การ ศาชา

มาตรา ๒๔ ใบ อนุญาต นั้น ให้ ใช้ ได้ มีกำหนด เวลา ตาม บั เมื่อ
 พ้น กำหนด แล้ว ผู้ถือ ใบ อนุญาต ต้อง มา ขอ ใบ อนุญาต ใหม่

มาตรา ๒๕ ใบ อนุญาต ที่ ออกให้ ผู้ใด แล้ว นั้น จะโอนให้ ผู้อื่น
 เอาไป ใช้ ไม่ ได้ เป็น อันขาด

มาตรา ๒๖ อาวุธ ปืน ทุก กระบอก ที่ มีไว้ สำหรับ การ ศาชา ตั้ง ก้าว
 มาแล้ว ต้อง มี เครื่องหมาย ของ เจ้าพนักงาน เป็น ลวดคัมภ์ เพื่อให้ ตรวจ
 สอบ ได้ง่าย

มาตรา ๒๗ ผู้ ที่ ใ้รับ ใบ อนุญาต ให้ ทำ หรือ ซ้อมแซม หรือ ศาชา
 อาวุธ ปืนใด นั้น จะ ขาย อาวุธ ปืน หรือ โอน อาวุธ ปืน ที่ สำหรับ ศาชา นั้น
 ให้ แก่ ผู้อื่น ได้ แต่ ผู้ที่ จะ รับซื้อ หรือ รับโอน นั้น เป็น ผู้ ที่ ใ้รับ หนังสือ
 อนุญาต ให้ มี บันใด ตาม พระราชบัญญัติ นั้น

มาตรา ๒๘ ผู้ ที่ ใ้รับ อนุญาต ให้ ทำ หรือ ซ้อมแซม หรือ ศาชา
 อาวุธ ปืน เครื่อง กระสุนปืน แะ เห็น ว่า มาแล้ว ต้อง มี ลมุด หมาย สำหรับ จด
 รายการ ให้ เห็น ได้ ว่า ได้ ตั้ง อาวุธ ปืน แล เครื่อง กระสุน ปืน เขา มาใน พระ
 ราชอาณาจักร์ มาก น้อย เท่าใด และ ได้ ขอ ทำ ซ้อมแซม และ ขาย อาวุธ ปืน

เครื่อง กระสุนปืน มาก น้อย เท่าใด และ ทั้ง สำหรับให้ตรวจดูได้โดย ว่า
ได้กระทำโดย ถูกต้อง ตาม พระราชบัญญัตินี้ หรือไม่

มาตรา ๒๙ เจ้าพนักงาน มีอำนาจที่จะ ตรวจดู ต้มอบาญซ์ และ
อาวุธปืน เครื่อง กระสุนปืนได้เสมอ

มาตรา ๓๐ ผู้ที่ ทำ หรือ ซ่อมแซม หรือ ค้าขาย อาวุธปืน เครื่อง กระสุน
ปืน คนใด ถ้า รัฐบาลไม่ยอม ออกใบ อนุญาต ให้สำหรับ ทำการ นั้น ๆ

หรือไม่ยอม ออกใบ อนุญาต เปลี่ยนให้ ใหม่ หรือได้ เรียก ใบ อนุญาต
กลับคืน ห้ามไม่ให้ทำไม่ให้ ซ่อมแซม หรือ ค้าขาย อาวุธปืน เครื่อง
กระสุนปืน ต่อไป แล้ว ผู้นั้น ต้อง จัดการ จำหน่าย บรรดา อาวุธปืน เครื่อง

กระสุนปืน ที่ มี อยู่ มาก น้อย เท่าใด ให้หมดไป ภายใน เวลา หก เดือน
หรือ มีดินนึ่ง ต้อง ส่งไปให้ พล. พระราชอาณาจกร หรือ มีดินนึ่ง จะ ต้อง รีบ

แปน ของ รัฐบาล

หมวดที่ ๕

ว่าด้วย ลักษณะ ความผิด

มาตรา ๓๑ ผู้ใด ที่ ได้รับ อนุญาต ให้ มี อาวุธปืนได้ แต่ ผู้นั้น ต้อง
คำ พิพากษา ให้ มี โทษ ตาม ที่ กล่าวไว้ ใน มาตรา ๙—๑๐ แห่ง พระราช

บัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงาน มีอำนาจ เรียกคืน ใบ อนุญาต แด่ผู้เป็นเจ้าของ
ปืน จาก ผู้ให้ใบ 2566

มาตรา ๓๒ ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้ทำให้ออมแซม หรือค้าขาย
 อารุขบั้น และ เครื่อง กระจุกบั้น แล้วยื่น ถ้าผู้นั้น กระทำผิด อย่าง หนึ่ง
 อย่างใด ต่อ พระราชบัญญัตินี้ หรือ ต่อ กฎหมายอื่น ซึ่ง ต้อง คำพิพากษา
 ชั้น ที่ สูงที่สุด ให้ มีโทษ จำคุก ตั้งแต่ หนึ่ง ชนไป ก่อตี หรือ กระทำ ความผิด
 อย่างใด คือ พระราชบัญญัตินี้ ตั้งแต่ มาตรา ๓๑ ถึง ๓๔ ซึ่ง ต้อง คำพิพากษา
 ให้ มี โทษ มากกว่า ครึ่ง หนึ่ง ชนไป ใน ระหว่าง เวลา สาม ปี เด่นาบตี เจ้า
 นำที่ มีอำนาจ ที่ จะ เรียกคืน ใบ อนุญาต จาก ผู้นั้น เสียได้

มาตรา ๓๓ ผู้ใด กระทำ ความผิด อย่าง หนึ่ง อย่างใด ดัง จะ ว่า ต่อ
 ไปนี้ ต้อง ระวัง โทษ จำคุก ไม่เกิน กว่า สามปี หรือ ปรับเป็น เงิน
 ไม่เกิน กว่า ห้าพัน บาท หรือ ทั้ง จำทั้ง ปรับ ด้วยกัน ทั้ง สอง ส่วน คือ

(๑) นำ หรือ พยายาม ที่ จะ นำ หรือ ซ้อ ชาย มี ถือ ทำ อารุข
 บั้น และ เครื่อง กระจุกบั้น ตาม ที่ ก่อว่า มาแล้ว ใน มาตรา ๘ หรือ สัมรู้ เป็น
 ใจใน การ นี้

(๒) นำ หรือ พยายาม ที่ จะ นำ หรือ สัมรู้ เป็น ใจใน การ ที่ นำ
 อารุข บั้น เครื่อง กระจุกบั้น เข้า มาใน พระราชอาณาจักร์ โดยมี ได้รับ
 หนังสือ อนุญาต ตาม พระราชบัญญัติ นี้

มาตรา ๓๔ ผู้ใด กระทำ ความผิด อย่าง หนึ่ง อย่างใด ดัง จะ ก่อว่า
 ต่อไปนี้ ต้อง ระวัง โทษ จำคุก ไม่เกิน กว่า หนึ่ง ปี หรือ ปรับ ไม่เกิน กว่า
 สองพัน บาท หรือ ทั้ง จำทั้ง ปรับ ด้วยกัน ทั้ง ๒ ส่วน คือ

(๑) ทำหรือซ่อมแซม หรือค้าขาย อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือโดย อาศัยรายใบ อนุญาต ที่ ครบกำหนด เวลา ให้ ใช้แล้ว หรือโดย ลักษณะ อย่างหนึ่ง อย่างใด ที่ ผิด ต่อ ข้อ บังคับ ใน ใบอนุญาต ที่ ได้ ออก ให้ ไว้ สำหรับ การ นั้น

(๒) มีอาวุธปืน เครื่อง กระสุนปืนไว้ โดยมีได้รับ อนุญาต สำหรับ ทำการ ค้าขาย ของ เหล่า นั้น หรือโดย อาศัยราย ใบ อนุญาต ที่ ครบกำหนด เวลา ให้ ใช้แล้ว

(๓) มีอาวุธปืน อย่างหนึ่ง อย่างใดไว้ โดยมีได้รับ หนังสือ อนุญาต หรือ เป็น อาวุธปืน ที่ ไม่มี เครื่องหมาย ของ เจ้าพนักงาน หรือ เครื่องหมาย ไม่ถูกต้อง กับ หนังสือ อนุญาต ที่ ตน เป็นผู้ ถือ อยู่ นั้น หรือใบ อนุญาต ได้ พ้น กำหนด

(๔) เอา อาวุธปืน ที่ตน มีไว้ ได้ โดย ชอบด้วยกฎหมาย ชาย หรือ โอน ให้แก่ผู้หนึ่งผู้ใด ที่ ไม่มี หนังสือ สำหรับ รับซื้อ รับโอนไว้ ได้ หรือแก่ ผู้หนึ่งผู้ใด ที่ มี หนังสือ อนุญาต แต่ผู้หนึ่งผู้ใด มีผิด ตามใบ อนุญาต นั้น อยู่แล้ว

(๕) เอาเครื่อง กระสุนปืน ตามที่ มีไว้ ได้ โดย ชอบด้วยกฎหมาย ชาย หรือ โอน ให้แก่ผู้หนึ่งผู้ใด ที่ไม่มี หนังสือ หรือ ใบ อนุญาต สำหรับ รับซื้อ รับโอนไว้ ได้ หรือแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ที่ไม่มี หนังสือ อนุญาต หรือ ใบ อนุญาต สำหรับ มี อาวุธ ปืนไว้

(๖) ชายหรือโอรสสาวชนที่มีใช้มีรูปพรรณกล่าวในหนังสืออนุญาตแก่ผู้หนึ่งผู้ใดไป ถึงแม่ผู้นั้นจะได้มีใบอนุญาตแล้วก็ดี

(๗) เป็นผู้ทำหรือค้าขายดอกไม้เพลิง อยู่แล้ว แต่ไม่เจตนาซื้อดอกไม้ต่างที่ ทำการ ในใน ทะเบียนรัฐบาล ตามที่ บังคับไว้ใน พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๕ ผู้ใดกระทำความผิดดังจะกล่าวต่อไปนี้ ต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินห้าร้อยบาท คือ

(๑) เป็นผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ทำหรือ ซ่อมแซม หรือค้าขายอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน แต่ ละเลย มีได้เจตนาซื้อ ความ ว่าด้วย อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ที่ คนส่งเข้ามา ใน พระราชอาณาจัก หรือที่ คนทำขึ้น หรือได้ขายไปนั้น ลงในสมุดบัญชี หรือ ละเลย มีได้เจตนาซื้อ ความ ว่าด้วย การ ขาว อาวุธปืน อย่าง หนึ่ง อย่างใด ลงใน หนังสือ อนุญาต ของ ผู้ที่ซื้ออาวุธปืนนั้น หรือเจตนาซื้อ ความ โดย บกพร่อง

(๒) เป็นผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ทำหรือ ซ่อมแซม หรือค้าขายอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน แต่ ปรากฏว่ามี อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน อยู่มาก กว่า หรือ น้อย กว่า จำนวน ใน บัญชี ของตน

ประกาศมาณวันที่ ๑๕ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๑๓๑๑

เปลี่ยนที่ 12/10/2566 ในรัชกาลปัจจุบัน

ประกาศ

เรียกนามยศข้าราชการใน พระราชสำนักนี้

มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ตั้งว่า ความพระราชกำหนด
เรื่อง แต่งตั้งข้าราชการพลเรือน ใน พระราชสำนักนี้ รัตนโกสินทร ศก ๑๒๗
มาตรา ๑๓ ว่าด้วยชั้นยศ คือ

	เอก		เอก		เอก
ชั้น ๑	โท		ชั้น ๒	โท	
	ตรี			ตรี	
					ชั้น ๓
					โท
					ตรี
					ชั้น ๔
					โท
					ตรี

บัดนี้ ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ ข้าราชการใน พระราชสำนักนี้
นอกจาก กรมมหาดเล็ก แล กรมพระตำรวจ ให้ ใช้เรียกชั้นยศดัง ต่อ
ไปนี้

มหาเสวก	เอก,	โท,	ตรี,	เทียบ นายพลใน กองทัพบก
เสวก	เอก,	โท,	ตรี,	เทียบ นายพันใน กองทัพบก
รองเสวก	เอก,	โท,	ตรี,	เทียบ นายร้อยใน กองทัพบก

กรมมหาดเล็ก

จางวาง	เอก,	โท,	ตรี,	เทียบ นายพลใน กองทัพบก
หัวห้อง				เทียบ นายพันเอกใน กองทัพบก
นายเวร				เทียบ นายพันโทใน กองทัพบก
จ่า				เทียบ นายพันตรีใน กองทัพบก

หุ้มแพร

เทียบ นายร้อยเอกใน กองทัพบก

นายรอง

เทียบ นายร้อยโทใน กองทัพบก

มหาดเล็กพิเศษ

เทียบ นายร้อยตรีใน กองทัพบก

กรมพระตำรวจ

พระตำรวจ

เอก,

โท,

ตรี,

เทียบ นายพลใน กองทัพบก

ขุนตำรวจ

เอก,

โท,

ตรี,

เทียบ นายพันใน กองทัพบก

นายตำรวจ

เอก,

โท,

ตรี,

เทียบ นายร้อยใน กองทัพบก

พระบรมราชโองการดำรัสตั้งแต่วันที่ ๑๕ กรกฎาคม รัตนโกสินทร

ศก ๑๓๑

ประกาศเพิ่มเติมเก็บเงินค่าอนุญาต

ฆ่าสัตว์ ค่าตลาด ค่าโรงเก็บสิ่ง ของที่ นำกล้วอินทราย

ใน เขตรัศมีชาติบาล เมืองกุเก็ด

พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระดำรงราชานุภาพ เสด็จมาตั้งกระทรวงมหาดไทย รับพระบรมราชโองการได้เกล้าฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ตามความใน ประกาศเก็บเงิน ภาษี เรือน โรง ร้าน ภาษีพาหนะ แด่ภาษี บ้างๆ ถนน ใน เขตรัศมีชาติบาลเมืองกุเก็ด ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๓๐ นั้น

บัดนี้ มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ สั่งว่า เงินค่าอนุญาตฆ่าสัตว์ ค่าตลาด 12/10/2566 แด่ค่าโรงเก็บสิ่ง ของที่ นำกล้วอินทราย ซึ่ง อยู่ในเขตรัศมี

ภิกษุเหล่านั้น สมควร จะ ประกาศ เก็บเงิน ค่า อนุญาต ซ้ำด้ว้ ค่าตลาด
 แด่ค่าโรง เก็บสิ่ง ของ ที่ นำ กัดัว อ้นทราย ไว้เป็นเงิน สำหรับบำรุง การ
 ศุขภิบาลสืบไป จึง ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ ประกาศ เก็บเงินค่า
 อนุญาต ซ้ำด้ว้ ค่าตลาด ค่าโรง เก็บสิ่ง ของ ที่ นำ กัดัว อ้นทราย แก่ผู้ ซึ่ง
 อยู่ ใน เขตวิเศษภิบาลเมืองภูเก็ต ตามที่ จัหวัดวงเทศาภิบาล แด่กรรมกร
 ประชุม ปกฤษาตก ลง กััน แล้ว ใน ประกาศนี้ แด่ รัตน โกสินทร ศก ๑๓๑๑
 เป็น ต้นไป

ประกาศ มา ณ วันที่ ๒ สิงหาคม รัตน โกสินทร ศก ๑๓๑๑

(ตงพระนาม) ดำรงราชานุภาพ

เสนาบดี กระทรวงมหาดไทย

ประกาศยกเว้น ไม่เก็บเงินค่าราชการ

ใน ข้าเถอท่าลี่ ข้าเถอเมือง ตำบลลีตวน อำเภอวังฝุ่
 แขวง เมืองเดย จำนวน ศก ๑๓๑๑

พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระดำรงราชานุภาพ เสนาบดี กระทรวง
 มหาดไทย รับ พระบรมราชโองการ ได้เกล้า ฯ ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ฯ
 ให้ ประกาศ ให้ ทราบทั่ว กััน ว่า พระยาศรีสุริยราชวรานุวัตร จัหวัดวง
 เทศาภิบาล มณฑลตยตร มี ใบ ขอ เข้า มา กราบ บังคม ทูล พระกรุณา ว่า
 ใน เขต แขวง เมืองเดย ราษฎร ทำนาไม่ได้ผลดีด ๆ กััน มา อัง ๓ ศก แล้ว
 พากััน ยากจน ซัดต้น ลง จะ หา เงิน มา ขอ เข้า รับ ประทาน ก็ได้ ด้วย ยาก

จึง ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยกเงินไม่เก็บเงินค่าราชการ แก่ราษฎร
 ในท้องที่ อำเภอท่าดี อำเภอเมือง ตำบลดีถาน อำเภอวังด้ง แขวงเมือง
 เดชจำนวน ศก ๑๓๑ นี้ไว้สักหนึ่ง เพื่อเป็นที่ความทุกข์ร้อนของ
 ราษฎรในท้องที่นั้น

คำกล่าวการมหาดไทย

ประกาศมาณวันที่ ๑๖ สิงหาคม รัตนโกสินทรศก ๑๓๑

(ตงนาม) พระยามหอำมาตย์

ราชปลัดทูลฉลอง เช่นแทน

ประกาศยกเงินไม่เก็บเงินค่านา

แก่ราษฎรที่ทำนาไม่ได้ผล ในเขตร แขวงเมืองศรีวิชัย เมืองกระบี่

จำนวน ศก ๑๓๐

พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระจักรพรรดิพงษ์ เสด็จมาที่ กระทรวง
 มหาดไทย รับพระบรมราชโองการได้เกล้าฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
 ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า พระยารัษฎานุประดิษฐ์ ข้าหลวงเทศาภิบาล
 มณฑลภูเก็ต มีบบอกเข้ามา กราบข้อมทูล พระกรุณาว่า ในศก ๑๓๐
 เป็นปีที่ฝนแล้ง การทำนาในเขตร แขวง เมืองศรีวิชัย เมืองกระบี่ ราษฎรได้
 เพราะหว่าน ต้นข้าวตงในนาแล้วไม่มีน้ำหล่อเลี้ยง ต้นข้าวฯ แห้งมาน เสียไป
 ยังไม่ทันศกศรีวิชัย ที่ใดบ้างก็แต่เล็กน้อยไม่พอบริโภค จึง ทรงพระกรุณา

โปรดเกล้าฯ ให้ยกเงินไม่เก็บเงิน อากศำนาแก่ราษฎร ที่ทำนุไม่ได้ผิด
ในเขตร์แขวงเมืองศรีเมืองกระบี่ จำนวนศึก ๑๓๐ ไว้ค้ำหนึ่ง ฯ

ศาลว่ากรมมหาดไทย

ประกาศมา ณ วันที่ ๑๖ สิงหาคม รัตนโกสินทร ศึก ๑๓๑

(ลงนาม) พระยามหาอำมาตย์

ราชปลัดทูลฉลอง เข็มแทน

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วย การ เนรเทศ ร.ศ. ๑๓๑

มีพระบรมราชโองการ ดำรัสเห็นเกล้าฯ สั่งว่า ทรงพระราชดำริห์
เห็นว่า เป็นเวลาสมควร ที่จะ ประกาศขอพระราชบัญญัติว่าด้วย การ เนรเทศ
คน ต่าง ประเทศ ผู้ซึ่ง อยู่ใน กรุงสยามไปไม่เปน ความคู่เกษม ฤาเปน
ความ เจริญ แก่ ตาชาวจนชน นั้น ให้ ออกไปเสีย จาก กรุงสยาม แลควร จะ
มีข้อ บังคับ สัมพันธ์ กับ การ ที่ เกี่ยว กับ เรือน นี้ ด้วย จึง ทรง พระกรุณา
โปรดเกล้าฯ ให้ตรา พระราชบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ ถ้าการ ปรากฏ ชน เมื่อใด ว่า มีการ จำเอน เพื่อ ความ
คู่เกษม ฤา ความ เจริญ ของ ตาชาวจนชน ที่ จะ ต้อง เนรเทศ ผู้ใด ผู้หนึ่ง
ซึ่งไม่ ใช่ คนใน บังคับ สยาม ตั้ง แต่ กำเนิด มา แล้ว นั้น ให้ เสนอบิด ผู้หนึ่ง
ซึ่งได้ รับ อำนาจ จัดการ ตาม พระราชบัญญัตินี้ ออก คำสั่ง บังคับ ว่า ให้

เนรเทศคนเช่น ก่อว มา นี้ ออกไป จากกรุง สยาม มีกำหนด เวลา แต่อากร
ที่ จะให้ ทา ตาม ที่ เสนาบดี นั้น จะ เห็น สัมควร ยก การ นั้น

มาตรา ๒ เมื่อใด ออก คำสั่ง ให้ ผู้ใด ผู้หนึ่ง ซึ่ง ต้อง เนรเทศ ตาม
พระราชบัญญัติ นั้น แล้ว ให้ เสนาบดี นั้น สั่ง ให้ จับกุม แรก กง ชู นั้น ไว้ ใน
ที่ แห่งใด แห่ง หนึ่ง จน กว่า จะ ได้ จัดการ ให้ สำเร็จ ตาม คำสั่ง ให้ เนรเทศ นั้น

มาตรา ๓ คำสั่ง ให้ เนรเทศ นั้น ห้าม ไม่ ให้ จัดการ ตาม คำสั่ง นั้น
จน ครบ ๗ วัน นับ ตั้งแต่วันที่ ได้ สั่ง คำสั่ง ให้ ผู้ ซึ่ง จะ ต้อง เนรเทศ
นั้น ทราบ

มาตรา ๔ ผู้ ซึ่ง เนรเทศ เช่น นี้ มี อำนาจ ที่ จะ ทำ ฎีกา ทูลเกล้า ฯ
ถวาย ร้อง ทัก ว่า คำสั่ง เนรเทศ ที่ ได้ รับ นั้น เป็น ผิด แต่ ไม่ ชอบ ด้วย
เหตุการณ ์ อย่างใด ๆ ได้ ด้วย

มาตรา ๕ ถ้า ผู้ใด ผู้หนึ่ง ซึ่ง ได้ มี คำสั่ง ให้ เนรเทศ นั้น เป็น คน
ที่ได้ แผลง ชาติ ใน กรุง สยาม แล้ว คำสั่ง เนรเทศ นั้น จะ ต้อง มี ข้อ ความ
กล่าว ไว้ ว่า ได้ เลิก ถอน ค้น หนังสือ สำคัญ สำหรับ การ แผลง ชาติ ของ
ผู้นั้น ด้วย แต่ การ เลิก ถอน ค้น หนังสือ สำคัญ เช่น ก่อว มา นี้ จะ ต้อง
เป็น ไป ตาม ความ ที่ จะ ทรง พระกรุณา โปรดเกล้า ฯ ให้ คง เป็น ตาม คำสั่ง
นั้น ฤๅ ไม่ ให้ เป็น คน แผลง ชาติ ซึ่ง เสนาบดี ว่า การ ต่าง ประเทศ
จะ ได้ รับ พระบรมราชโองการ ให้ ประกาศ ใน วาซกกิจจานุเบกษา ด้วย

มาตรา ๖ ถ้าจะมีข้อปัญหาเกิดขึ้นในเวลาที่จัดการเนรเทศอยู่เช่นใด ๆ ว่าผู้ใดผู้หนึ่ง ซึ่งต้องเนรเทศนั้นเป็นคนในบังคับสยามตั้งแต่กำเนิดมา ฤๅไม่ใช่ดังนั้นแล้ว ผู้นั้นจะต้องเป็นผู้นำพยานมาเบิกให้เห็นจริงว่า คนเป็นคนในบังคับสยามตั้งแต่กำเนิดมา

มาตรา ๗ ผู้ซึ่งได้เนรเทศออกไปตามพระราชบัญญัติแล้ว ถ้าจะมาปรากฏอยู่ในกรุงสยามก่อนสิ้นเวลาที่มิกำหนดเนรเทศไว้เมื่อใด ๆ แต่คำสั่งเนรเทศผู้นั้นยังไม่ได้เลิกถอนเสียด้วยแล้ว ผู้นั้นจะต้องมีโทษเมื่อพิจารณาเป็นคดีในศาลอันสมควรที่จะชำระคดีนี้ ให้จำขังไม่เกินสี่ปี แต่เนรเทศออกไปเมื่อจำขังครบกำหนดที่ตัดสินนี้ อย่างหนึ่ง ฤๅอีกอย่างหนึ่งให้จำขังไว้ไม่เกินสี่ปี แต่เมื่อครบกำหนดแล้วไม่ต้องเนรเทศอีกต่อไป

มาตรา ๘ ในมณฑลกรุงเทพฯ นี้ ให้ได้นามบัตรกระทรวงนครบาลแลในมณฑลอื่น ๆ ให้ได้นามบัตรกระทรวงมหาดไทย เป็นผู้มีหน้าที่จัดการให้สำเร็จตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙ พระราชบัญญัตินี้ ให้เรียกว่า “กฎหมายเนรเทศ ร.ศ. ๑๓๑” แลให้ใช้ได้ตั้งแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาสืบไป

ประกาศมา ณ วันที่ ๒๗ สิงหาคม รัตนโกสินทร์ ศก ๑๓๑
 เป็นวันที่ ๑๕๖ ในรัชกาลปัจจุบันนี้

ข้อบังคับ

เปลี่ยนแปลง จำนวน ค่าด กรม ทหารบก มณฑลกรุงเก่า

ด้วย ตาม ข้อบังคับเปลี่ยนแปลง จำนวน ค่าด กรม ทหารบก ลง วันที่ ๑๒ สิงหาคม ร.ศ. ๑๒๙ กำหนด อำนาจ ค่าด กรม ทหาร ใน อำนาจ ค่าด มณฑล ทหาร กรุงเก่า มี ค่าด กรม ทหาร ใน มณฑล กรุงเก่า พิจารณา คดี ซึ่ง เกิด ขึ้น ใน เขต แขวง เมือง ฤๅ พญา ด้วย นั้น

บัด นี้ ได้ ตั้ง กรม ทหาร พยาน ที่ ๓ ชั้น ที่ เมือง ฤๅ พญา แล ด้ มี ควรรเพิ่ม ค่าด กรม ทหาร ชั้น ที่ เมือง ฤๅ พญา อีก ค่าด หนึ่ง เพราะ นั้น ให้ ยกเลิก ข้อ เปลี่ยนแปลง จำนวน ค่าด กรม ทหาร บก ลง วันที่ ๑๒ สิงหาคม ร.ศ. ๑๒๙ เดิม กำหนด อำนาจ ค่าด กรม ทหาร ใน มณฑล กรุงเก่า นั้น เดียว แล ให้ กำหนด อำนาจ ค่าด กรม ทหาร และ เขต อำนาจ ค่าด กรม ทหาร ใน มณฑล กรุงเก่า ชั้น ใหม่ ดัง คือ เป็น

มณฑลกรุงเก่า

ใน อำนาจ ค่าด มณฑล ทหาร กรุงเก่า มี ค่าด กรม ทหาร คือ

๑. ค่าด กรม ทหาร เมือง กรุงเก่า พิจารณา คดี ที่ เกิด ขึ้น ใน เขต แขวง เมือง กรุงเก่า เมือง อ่างทอง เมือง สิงห์บุรี ผู้ บัง คับ การ กรม ทหาร นั้น เป็น ผู้ มี อำนาจ ตั้ง ค่าด

๒. คำตกรม ทหาร เมือง สระบุรี พิจารณาคดี ซึ่ง เกิด ขึ้น ใน เขต
แขวง เมือง สระบุรี ผู้บังคับ การ กรม ทหาร นั้น เป็น ผู้ มี อำนาจ ต่ง คำต

๓. คำตกรม ทหาร เมือง ตพบุรี พิจารณาคดี ซึ่ง เกิด ขึ้น ใน เขต
แขวง เมือง ตพบุรี ผู้บังคับ การ กรม ทหาร นั้น เป็น ผู้ มี อำนาจ ต่ง คำต

คำตว่า การ กระธา โหม

วันที่ ๒๔ สิงหาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑

(ลงพระนาม) จักรพงษ์

แทน เสนาบดี กระทรวงกระธา โหม

พระราชบัญญัติเพิ่มเติม

พระบรมนุกาสทหารบก ว่าด้วย คำรวจจตุร

รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑

มี พระบรมราชโองการ ใน พระบาท สมเด็จพระปรเมนทรมหาอชิราวุธ
พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัส เห็นชอบเกล้า เห็นชอบ กรมหม่อม ให้ประกาศ
ทราบทั่วกัน ว่า ด้วย ทรง พระราชดำริ ถึง เรื่อง คำรวจจตุร ต้อง หา ว่า
เป็น ผู้กระทำความผิด ใน คดี ขาวญา บางเรื่อง ยัง เป็น การ ยาก จำบาก แก่ การ
ฟ้องร้อง แด พิจารณา อยู่ โดยไม่ มั่น ว่า จะ พ้อง คำตใด แต่ ต้อง ด้วย
กฎหมาย มาตราใด เพราะ คำรวจจตุร ชั้น นายร้อย ตำแหน่ง สิบญานบัตร
ขึ้นไป รับ พระราชทาน สิบญานบัตร ยศ ของ ทหารบก แดตั้ง แด พด คำรวจ

๑๒/10/2566

ขึ้นไป ^๕ นาย แด่ไฟร์ ^๕ ถ้อย คัดตินา ^๕ เพื่อกับ ทหารบก ^๕ ผู้ที่ รับราชการ เป็น
 พดตำรวจภูธร ^๕ ก็คือ ^๕ เกณฑ์เอา พงู กองเกิน ^๕ ของ ทหาร ^๕ ตาม พระราชบัญญัติ
 เกณฑ์ทหาร ^๕ ศก ๑๒๔ ^๕ สัมควรจะ ^๕ ยกการ ^๕ พ้องรอง ^๕ ตลอดจน ^๕ การพิจารณา
 พิพากษา ^๕ คดีให้ ^๕ ชน ^๕ อยู่ใน ^๕ ศาลทหาร ^๕ บก ^๕ ตาม พระธรรมนูญศาลทหาร ^๕ บก
 ศก ๑๒๖ ^๕ ต่อไป ^๕ จึง ^๕ ทรง ^๕ พระกรุณา ^๕ โปรดเกล้าฯ ^๕ ให้ ^๕ตรา ^๕ พระราชบัญญัติ
 เพิ่มเติม ^๕ พระธรรมนูญศาล ^๕ ทหารบก ^๕ ชน ^๕ ไว้ ^๕ ดัง ^๕ ต่อไป ^๕ นี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติ ^๕ นี้ ^๕ ให้ ^๕ เรียกว่า ^๕ พระราชบัญญัติ ^๕ เพิ่มเติม
 พระธรรมนูญศาล ^๕ ทหารบก ^๕ ว่า ^๕ ด้วย ^๕ ตำรวจภูธร ^๕ รัตน ^๕ โกสินทร ^๕ ศก ๑๓๑

มาตรา ๒ ตามความใน ^๕ มาตรา ^๕ ๔๘ ^๕ แห่ง ^๕ พระธรรมนูญ ^๕ ทหารบก
 ศก ๑๒๖ ^๕ ซึ่ง ^๕ ว่า ^๕ ด้วย ^๕ บุคคล ^๕ อยู่ใน ^๕ อำนาจ ^๕ ของ ^๕ ศาล ^๕ ทหารบก ^๕ นั้น ^๕ ให้ ^๕ ใช้
 ได้ ^๕ ตลอด ^๕ ถึง ^๕ ตำรวจภูธร ^๕ ด้วย ^๕ แต่ ^๕ ให้ ^๕ ถ้อย ^๕ ว่า ^๕ การ ^๕ พิจารณา ^๕ คดี ^๕ อาญา ^๕ ทั่วไป
 ตำรวจภูธร ^๕ เหมือน ^๕ กับ ^๕ ทหารบก ^๕ ใน ^๕ กฎหมาย

มาตรา ๓ ให้ ^๕ ใช้ ^๕ ประมวล ^๕ กฎหมาย ^๕ อาญา ^๕ ทหาร ^๕ เป็น ^๕ กฎหมาย ^๕ สำหรับ
 • ^๕ ลง ^๕ อาญา ^๕ ตลอด ^๕ ถึง ^๕ ตำรวจภูธร ^๕ ด้วย

มาตรา ๔ ตามความใน ^๕ พระธรรมนูญ ^๕ ศาล ^๕ ทหารบก ^๕ ศก ๑๒๖ ^๕ ภาค ๒
 ว่า ^๕ ด้วย ^๕ วิจัย ^๕ ศึกษาร ^๕ ศาล ^๕ ทหาร ^๕ บก ^๕ ใน ^๕ เวลา ^๕ ปรกติ ^๕ หมวด ๑ ^๕ มาตรา ^๕ ๑๒
 หมวด ๒ ^๕ มาตรา ^๕ ๑๙ ^๕ หมวด ๓ ^๕ มาตรา ^๕ ๒๙ ^๕ ซึ่ง ^๕ ว่า ^๕ ด้วย ^๕ กรรมกร
 ศาล ^๕ นั้น ^๕ ถ้า ^๕ เป็น ^๕ คดี ^๕ เกี่ยว ^๕ ด้วย ^๕ ตำรวจภูธร ^๕ ให้ ^๕ มี ^๕ นาย ^๕ ตำรวจภูธร ^๕ นั้น ^๕ เป็น
 กรรมกร ^๕ คู่ ^๕ ตา ^๕ การ ^๕ ด้วย

มาตรา ๕ ถ้าในเมือง มณฑลใด ที่ยังมีไม้ มกของ ทหาร ตั้ง ประจำอยู่
เมื่อ มีคดี อาญา เกี่ยว ด้วย ตำรวจภูธร เป็น ผู้กระทำผิด เกิดขึ้น ให้ฟ้องร้องข้อ
กล่าวหาฟ้อง แต่ให้ศาล ฟ้องเรือน มีอำนาจ พิจารณา พิพากษาได้ ตาม
กฎหมาย

มาตรา ๖ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้เป็นกฎหมายได้ ตั้งแต่วันที่ ประกาศ
นี้ เป็น ต้นไป แต่ให้ ใช้สำหรับ การ ฟ้องร้อง พิจารณา พิพากษา คดี ซึ่ง
ตำรวจภูธร ต้อง หากกระทำผิด ใน อาญา ใน คดี ซึ่ง เกิด ก่อน วันประกาศ นี้ ด้วย
ประกาศ มา ณ วันที่ ๕ เดือน กันยายน รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑
เป็น วันที่ ๖๖๕ ใน รัชกาลปัจจุบันนี้

ประกาศ

แก้ข้อความใน ประกาศเก็บเงิน ภาษีเรือ โรง ร้าน ตัก แผล

บมเมษ โทศก ศักราช ๑๒๓๒

มีพระบรมราชโองการ ดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศให้ทราบ พึงกัน
ว่า ตาม ประกาศเก็บ ภาษีเรือ โรง ร้าน ตัก แผล ลง วันพฤหัสบดี เดือน ๗
ขึ้น ๔ ค่ำ บมเมษ โทศก ศักราช ๑๒๓๒ ซึ่งมีข้อความว่า “ให้เจ้าภาษี
เรียก ภาษี แคนู ที่ อยุ่ ใน โรงร้าน ตัก แผล นั้น ๆ ครั้น จะ ใหญ่ ที่ อยุ่ ใน โรง
ร้าน ตัก แผล นั้น นำไปหา เจ้าของ โรงร้าน ตัก แผล ที่ ชาติ บางที่ ก็ อยุ่ไกล
บางที่ ก็ อยุ่ไกล ๕๕ ไม่นับ มีวิเวก กัน จึงให้เรียก ภาษี เขา แคนู ที่ อยุ่

ในโรง ราน คัก แพน น์ ๆ แล้ว จึง ให้ ผู้ เข้า ไป หัก เอา เงิน ค่า เข้า โรง ราน คัก แพน ซึ่ง ไต่ เดี่ยว ไป ตาม มาก แล น้อย ” ดังนี้ ความ ประสงค์ ใน ประกาศ เก่า ที่ ถ้าว มา แล นัน ก็ เข้า ใจ กัน ว่า เงิน ค่า ภาษี นัน เก็บ จาก ราย ได้ ตาม ส่วน ที่ เจ้า ของ ไต่ เดี่ยว ที่ ว่า ให้ เจ้า ภาษี เก็บ จาก ผู้ เข้า ก เพื่อ ความ ด้ว ก แก่ เจ้า ภาษี เท่านั้น แต่ บาง คน กลับ ไป เข้า ใจ ว่า เจ้า พนักงาน จำ เปน จะ ต้อง เก็บ เงิน ภาษี จาก ผู้ เข้า จะ เก็บ จาก เจ้า ของ ไม่ ได้ แต่ เจ้า ของ ไม่ ต้อง รับผิดชอบ ในการ เสีย ภาษี นัน เปน การ ไม่ ตรง กับ ความ มุ่งหมาย ของ ประกาศ เก็บ เงิน ภาษี โรง ราน นัน เลย

เพราะ ฉนั้น แต่ นี้ ต่อ ไป ให้ พึง เข้า ใจ ว่า การ เก็บ เงิน ภาษี โรง ราน นัน ให้ เจ้า พนักงาน เก็บ จาก ผู้ เข้า แต่ ถ้า เจ้า พนักงาน จะ เก็บ เงิน ค่า ภาษี จาก ผู้ เข้า ไม่ ได้ ด้วย ประการ ไต่ ๆ เจ้า ของ ต้อง เปน ผู้ รับผิดชอบ เสีย เงิน ค่า ภาษี โรง ราน แก่ เจ้า พนักงาน ตาม พัก ตั ข ต รา ที่ ไต่ กำหนด ไว้ แล นัน ทุก ประการ

ประกาศ มา ณ วันที่ ๕ กันยายน รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑
 เปน วันที่ ๒๖๕ ในรัชกาลปัจจุบันนี้

ประกาศ

อัคราภาคหตวงแร่วุฒแพรม

12/10/2566

มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า ตั้ง

แต่วันที่ ๑ กันยายน รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑ เป็นต้นไป ให้เก็บค่า
ภาคหลวง แร่วูดเฟรม ดังนี้

(๑) ค่าภาค หลวงแร่วูดเฟรม นั้น ให้เก็บเป็น เงิน เท่ากับ ๑๐ เปอร์
เซ็นต์ ของ ราคาที่ ซ้อ ชาย ถิ่น ที่ ได้ครตได้คเกิดเกิดแมน

(๒) กงตุลสยาม ที่ ได้ครตได้คเกิดเกิดแมน แจ้งความ มาว่า ราคา ซ้อ
ชาย ถิ่น แร่วูดเฟรม เท่าใด ให้ ถือว่า ราคา ที่ กงตุล สยาม แจ้ง มา นั้น เป็น
ราคา ซ้อ ชาย ถิ่น ที่ ได้ครตได้คเกิดเกิดแมน ใน เวเา นั้น แต่ ค้อไป จน กว่า
กงตุลสยาม จะ ได้ แจ้งความ มา ใหม่

(๓) นอกจาก ภาคหลวง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ที่ ได้กล่าว ใน ซ้อ ๑ นั้น
ให้เก็บค่า ครอง แต่ ค่าตรา เท่ากับ ที่ เก็บ ชยู่ เคียว น ใน ส่วน แร่ดีบุก นั้น

ประกาศ มา ณ วันที่ ๕ กันยายน รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑
เป็น วันที่ ๖๖๕ ใน รัชกาล สมุดยูนนี้ .

ประกาศพระบรมราชโองการ

แก่ พระราชบัญญัติ ศักดินา ทหารเรือ

มีพระบรมราชโองการ ดำรัส เห็นอเกล้าฯ ๑ ดังนี้ ว่า ศักดินา ทหารบก
ทหารเรือ ได้ ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ กำหนด ลงไว้ เป็น พระราชบัญญัติ
โดยเทียบชั้น มีเกณฑ์ เป็น ระเบียบ ชน เดียวกัน มา บัดนี้ ได้ มี พระบรม
ราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติ ศักดินา ทหารบก ร.ศ. ๑๓๐

ศก ๑๓๑

หน้า ๑๗๗

ซึ่ง โดยเหตุที่ ยศ ถิ่น นิตย ทหารบกได้ เปลี่ยนแปลงไป ตาม สมัย เพราะ
 ฉะนั้น ระเบียบ ศักดินา ทหารบก แด่ ทหาร เว็จ จึง คิดค่าเคลื่อน ถิ่นไป บาง
 สมควร แก่ ไข ให้ คง เป็น ระเบียบ เดียว กัน ดัง แด่ ก่อน มา จึง ทรง พระกรุณา
 โปรดเกล้าโปรด กระหม่อมให้ แก่ ไข ศักดินา ทหาร เว็จ บาง ตำแหน่ง ซึ่ง
 ได้ กำหนดไว้ ใน มาตรา ๒ แห่ง พระราชบัญญัติ ศักดินา ทหาร เว็จ

ร.ศ. ๑๓๐ นั้น ดังต่อไปนี้ คือ

นายเรือตรี	เดิม มี ศักดินา	๖๐๐	แก้ เป็น	๗๐๐
พันจ่าเอก	เดิม มี ศักดินา	๕๕๐	แก้ เป็น	๖๐๐
พันจ่าโท	เดิม มี ศักดินา	๕๐๐	แก้ เป็น	๕๕๐
พันจ่าตรี	เดิม มี ศักดินา	๔๕๐	แก้ เป็น	๕๐๐

นอกนั้นให้คงเป็นไปตามเดิมทุกประการ

ประกาศ มา ณ วันที่ ๕ กันยายน วันจันทร์ คีตก ๑๓๑

เป็นวันที่ ๖๖๕ ในรัชกาลปัจจุบันนี้

ประกาศเพิ่มเติม

การ จัดซื้อที่ดิน ตำบล บางซื่อ เพื่อใช้ราชการ

มีพระบรมราชโองการ ดำรัสเห็นชอบเกล้าฯ ให้ประกาศ ทราบทั่วกัน ว่า
 ด้วย ตาม ความใน ประกาศ จัดซื้อที่ดิน ตำบล บางซื่อ ตั้ง วันที่ ๑๖

พฤษภาคม ร.ศ. ๑๒๖ ข้อ ๖ มีความว่า ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ

12/10/2566

ให้พระยาอินทราธิบดีสุทธพราหมณ์ เป็นเจ้าพนักงาน ท้าการ ตาม ประกาศ
นั้น

ให้เปลี่ยน ความ ข้อ ๒ เป็น เจ้ากรมอำเภอ เป็น เจ้าพนักงาน ท้าการ ตาม
ประกาศนั้น ต่อไป

ประกาศ มา ณ วันที่ ๕ กันยายน รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑
เป็น วันที่ ๒๒๕ ในรัชกาลปัจจุบันนี้

ประกาศเพิ่มเติม

การจับ ข้อ ที่ ดิน ตำบลบางหัวค้าย เพื่อใช้ราชการ

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศ ทราบทั่วกัน ว่า
ด้วย ตาม ความใน ประกาศ จับ ข้อ ที่ ดิน ตำบลบางหัวค้าย แขวง เมือง
สมุทรปราการ ลง วันที่ ๓ มกราคม ร.ศ. ๑๒๗ ข้อ ๒ มีความว่า ทรง
พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระยาอินทราธิบดีสุทธพราหมณ์ เป็น เจ้า
พนักงาน ท้าการ ตาม ประกาศ นั้น

ให้เปลี่ยน ความใน ข้อ ๒ เป็น เจ้ากรมอำเภอ เป็น เจ้าพนักงาน ท้าการ
ตาม ประกาศ นั้น ต่อไป

ประกาศ มา ณ วันที่ ๕ กันยายน รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑
เป็น วันที่ ๒๒๕ ในรัชกาลปัจจุบันนี้

ประกาศ

แก้ไขเพิ่มเติมจำนวน อัตราเครื่องราชอิสริยาภรณ์
แห่ง พระราชบัญญัติ สำหรับ ตรีภูล จุดจอมเกล้า
ฝ่าย น้า

มี พระบรมราชโองการ ใน พระบาท สมเด็จพระ ประเมณฑมหลวงชินวราวุธ
พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำริดีเห็นชอบเกล้า ๆ ให้ประกาศ ทราบทั่ว กันว่า
อัตราเครื่องราชอิสริยาภรณ์ สำหรับ ตรีภูล จุดจอมเกล้าฝ่าย น้า ตาม
พระราชบัญญัติ ซึ่ง พระบาทสมเด็จพระบรมมหาชนฆานารถใต้ทรง พระกรุณา
โปรดเกล้า ๆ ให้ตรา ขึ้นไว้ ในรัชสมัยโกสินทรศก ๑๑๒ นั้น ทรง
พระราชดำริเห็น ว่า ชั้นที่ ๑ ปฐมจุดจอมเกล้ามีจำนวน สำหรับ
พระราชทาน ๒๐ ดวง แต่ชั้นที่ ๒ ทุติยจุดจอมเกล้ามีจำนวน
๘๐ ดวง นั้นยังเป็นจำนวน หย่อน อยู่ เพราะ บรรดา ข้าราชการ ที่มี
บรรดาศักดิ์ สูง ให้รับ นลของ พระบาทสมเด็จพระคุณใน น้าที่ ราชการ ต่าง ๆ ตั้งแต่
รัชกาลก่อน จนถึง รัชกาลปัจจุบัน นี้ ก็มี บางคนที่ได้ตรวจ นลของ
พระเดช พระคุณโดยเต็ม สติ กำลัง แห่ง ความ สามารถ ความ ซื่อสัตย์
จงรักภักดี ต่อ พระบาท สมเด็จพระเจ้า อยู่หัว ทรง เห็น ความ ดี ความชอบ
ของ ข้าราชการ นั้น ๆ แล้ว จะ ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ๆ พระราชทาน
เครื่องราชอิสริยาภรณ์ จุดจอมเกล้า ให้เป็น เกียรติยศ สำหรับ วงษ์ ตรีภูล
เป็น บำเหน็จ ความ ชอบแก่ ข้าราชการ นั้น ๆ ก็ มาประจวบ มีจำนวน
- สยามิกเครื่องราชอิสริยาภรณ์ จุดจอมเกล้า ทั้ง ๔๐๖ นั้น เกือบเต็ม ตาม

จำนวน อัครราชธิดา พระราชบัญญัติ มาตรา ๕ ครั้น เสด็จ ราชโอรส พระราชทาน
 เมื่อถึง เวลา ที่มี อัครราชธิดา เครื่อง ราชอิสริยาภรณ์ ชั้นนี้ วาง ตั้ง ก็ไม่เป็น
 การ สมควร ที่ จะให้ ราชโอรส เหล่านี้ ครอบ ครอบ จึง ทรงพระกรุณา
 โปรดเกล้า ฯ ให้ แก่ ไซ จำนวน เครื่อง ราชอิสริยาภรณ์ จตุรจอมเกล้า ใน
 มาตรา ๒ แห่ง พระราชบัญญัติ เครื่อง ราชอิสริยาภรณ์ สำหรับ ตระกูล จตุรจอม
 เกดฯ ฝ่าย นี้ คือ ให้ เพิ่ม จำนวน ชั้น ที่ ๑ ปฐม จตุรจอมเกล้า สำหรับ
 พระราชทาน อีก ๑๐ ดวง รวม เป็น ๓๐ ดวง ชั้น ที่ ๒ ทุคัย จตุรจอม
 เกดฯ ชั้น อีก ๗๐ ดวง รวม เป็น ๑๕๐ ดวง และ เมื่อ ทรง พระ
 กรุณา โปรดเกล้า ฯ ให้ เพิ่ม จำนวน ชั้น ที่ ๑ ปฐม จตุรจอมเกล้า ชั้น ที่ ๒
 ทุคัย จตุรจอมเกล้า ชั้น ดัง นี้ จำนวน ดวง ตราฯ ทุก ชั้น ทั้ง ดั้ง จึง รวม
 กัน เป็น ๔๓๒ ดวง จำนวน ใหม่ นี้ ให้ ใช้ เป็น อัตรา แทน จำนวน เก่า
 ตั้งแต่วันที่ ได้ ประกาศ มา นี้ เป็น ต้น ไป

ประกาศ มา ณ วันที่ ๖ กันยายน วัน เดือน ปี ค.ศ ๑๓๑
 เป็น วันที่ ๖๖๖ ใน รัชกาล บัณฑิต นี้

ประกาศ

แก้ไข เพิ่มเติม จำนวน อัครราชธิดา เครื่อง ราชอิสริยาภรณ์
 แห่ง พระราชบัญญัติ สำหรับ ตระกูล จตุรจอมเกล้า
 ฝ่าย ใน

มี พระบรมราชโองการ ใน พระบาท สมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล

พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำริดีเห็นอเกล้า ๆ ให้ประกาศ ทราบทั่วกันว่า
 อดีตราเครื่องราชอิสริยาภรณ์ สำหรับ ตระกูล จตุจจอมเกล้า ฝ้ายใน ตาม
 พระราชบัญญัติ ซึ่ง พระบาท สมเด็จพระบรมมหาชนกนาถได้ ทรง พระ
 กรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตรา ขึ้นไว้ ในรัตนโกสินทร ศก ๑๑๒ แต่เพิ่ม
 เดิม ขึ้นใน รัตนโกสินทร ศก ๑๑๘ นั้น ทรง พระราช ดำริเห็น ว่า
 ชั้นที่ ๒ ทศยจุจจอมเกล้า มีจำนวน ๘๐ ดวง แบ่ง เป็น ๒ ชนิด
 เป็น ทศยจุจจอมเกล้า วิเศษ มีจำนวนไม่ยิ่ง กว่า ๕๐ ดวง เหลือ นั้น
 เป็น ทศยจุจจอมเกล้า สามัญ ชั้นที่ ๓ ทศยจุจจอมเกล้า มีจำนวน ๑๐๐ ดวง
 ชั้นที่ ๔ จตุจจุจจอมเกล้า มีจำนวน ๑๐๐ ดวง นั้น ทรง พระราช
 ดำริเห็น ว่า ยัง เป็น จำนวน หย่อน อยู่ เพราะ บรรดา ข้าราชการ ฝ้ายใน
 ที่ได้ รับ ฉลอง พระเดช พระคุณ ใน นำที่ ราชการ ต่าง ๆ ตั้งแต่ รัชกาล ก่อน
 จนถึง รัชกาล ปัจจุบัน นี้ ก็มี บาง คน ที่ได้ คงใจ ฉลอง พระเดช พระคุณ
 โดย เต็ม สติกำลัง แห่ง ความ สามารถ ความ ซื่อ สติเฟื่อง รัก รักดี ต่อ
 พระบาท สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรง เห็น ความ ดี ความ ชอบ ของ ข้าราชการ
 ฝ้ายใน นั้น ๆ แล้ว จะ ทรง พระกรุณา โปรดเกล้า ๆ พระ ราชทาน
 เครื่อง ราชอิสริยาภรณ์ จตุจจอมเกล้า ให้ เป็น เกียรติยศ สำหรับ วงษ์ ตระกูล
 เป็น บำเหน็จ ความ ชอบแก่ ข้าราชการ ฝ้ายใน นั้น ๆ ก็ มา ประจวบ มี
 จำนวน สมารึก เครื่อง ราชอิสริยาภรณ์ จตุจจอมเกล้า ทั้ง ๓ ชั้น นี้ เกือบ เต็ม
 ตาม จำนวน อดีตรา ของ พระราชบัญญัติ นั้น แล้ว ทรง พระกรุณา โปรดเกล้า ๆ

ให้แก่ไข่จำนวนเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ทักษิจุตจุมเกล้า และ ศักย
 จุตจุมเกล้า กับ จตุตจจุตจุมเกล้าใน มาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติ
 เครื่องราชอิสริยาภรณ์ สำหรับ ตระกูล จุตจุมเกล้าฝ่ายใน รัตนโกสินทร
 ศก ๒๑๒ แต่ใน มาตรา ๑ แห่งพระราชบัญญัติ เครื่องราชอิสริยาภรณ์
 สำหรับ ตระกูล จุตจุมเกล้าฝ่ายใน เพิ่มเติมรัตนโกสินทร ศก ๑๑๘ คือ
 ให้เพิ่มจำนวน ชั้นที่ ๒ ทักษิจุตจุมเกล้า อีกชั้น อีก ๕๐ ดวง รวม
 เป็น ๑๐๐ ดวง ทักษิจุตจุมเกล้า สามัญชั้น อีก ๗๐ ดวง รวม
 เป็น ๑๖๐ ดวง ชั้นที่ ๓ ศักยจุตจุมเกล้าชั้น อีก ๒๐ ดวง รวม
 เป็น ๑๘๐ ดวง ชั้นที่ ๔ จตุตจจุตจุมเกล้าชั้น อีก ๒๐ ดวง
 รวมเป็น ๑๒๐ ดวง และเมื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เพิ่ม
 จำนวนดวงตราชั้นที่ ๒ ทักษิจุตจุมเกล้า ชั้นที่ ๓ ศักยจุตจุมเกล้า
 กับชั้นที่ ๔ จตุตจจุตจุมเกล้าชั้น ดังนี้แล้ว จำนวนดวงตราทุกชั้น
 ทั้งสิ้น รวมกันเป็น ๔๖๑ ดวง จำนวนใหม่นี้ให้ใช้เปนอัตราแทน
 จำนวนเก่าตั้งแต่วันที่ได้ประกาศมานี้เป็นต้นไป

ประกาศ มา ณ วันที่ ๖ กันยายน รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑
 เปนวันที่ ๒๖๒ ในรัชกาล บัศยบั้นนี้

ประกาศแก้คำ
ใน พระบรมมณูญ ศาลทหารบก
รัตน โกสินทร ศก ๑๒๖

ด้วย มี พระบรมราชโองการ ดำรัสเห็นเกล้าฯ ตั้งว่า ตามที่ได้ทรง
 พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยกเลิก กรมยทขนานธิการ แต่ให้เป็นที่
 กระทรวงกระต่าใหม่ จัดการ ทหารบก แล้ว นั้น ใน พระบรมมณูญ ศาล
 ทหารบก รัตน โกสินทร ศก ๑๒๖ คำบาง คำ ยังมี ว่า ผู้บัญชาการ กรม
 ยทขนานธิการ แต่ คำ ว่า ศาล กรมยทขนานธิการ กับ ศาลพิเศษ กรมยทขนานธิการ
 อยู่ สมควร จะ แก้ คำ ที่ กล่าว มา แล้ว นั้น ให้ ถูก ต้อง ตาม ระเบียบ ของ
 ราชการ ที่ได้ เปลี่ยน แปลง มา แล้ว นั้น คือ ไป

จึง ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้แก้คำใน พระบรมมณูญ ศาลทหารบก
 รัตน โกสินทร ศก ๑๒๖ ทุก แห่ง ซึ่ง มี คำ ว่า “ผู้บัญชาการกรมยทขนานธิการ”
 ให้เรียก เป็น “เสนาบดี กระทรวงกระต่าใหม่” คำว่า “ศาล
 กรมยทขนานธิการ” ให้เรียก เป็น “ศาลทหารบกกลาง” แต่ คำ ว่า
 “ศาลพิเศษกรมยทขนานธิการ” ให้เรียก เป็น “ศาลทหารบกกลางพิเศษ”
 ตั้ง แต่ บัด นี้ ไป

ศาลาว่าการกระต่าใหม่
 ประกาศ มา ณ วันที่ ๖ กันยายน รัตน โกสินทร ศก ๑๓๑
 (ลงพระนาม) จักรพงษ์

ประกาศตั้งขึ้นที่นา

คำบดแพงพวย ท้องที่ อำเภอ ดี้หมื่น แขวงเมือง ดมท่งนคราม
ตั้ง คงเก็บ เป็น นาขึ้นตรี

พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระดำรงราชานุภาพ เลื่อนมาตั้ง กระทรวงมหาดไทย รับ พระบรมราชโองการได้เกล้าฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ที่นาคำบดแพงพวย ท้องที่ อำเภอ ดี้หมื่น แขวงเมือง ดมท่งนคราม เป็น ที่นา ดอน แด นาค้วน เมื่อถึง รัชกาลทำน่านำเห็นอ หลาก มา ท่อม คั้น เขาได้รวดเร็ว แต่ไม่ขง อยู่นาน ผลที่ได้จากการทำนาใน คำบดนี้ บ้างที่ บริบูรณ์ ตกขาว ๔ ไร่ ค่อเกวียน ราคาซื้อขาย กันใน ปี ขวรมดา เกวียน หนึ่ง ราว ๔๐ บาท ถึง ๕๕ บาท ที่ราษฎรต้อง เสียเงิน ค่านา เป็น ชนโท ยังไม่เหมาะ กับ พัน ภูมิประเทศ ท้องที่ แด ทำเล ผลประโยชน์ ทำได้ จึง ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้ง ขึ้น ที่นา คำบดแพงพวย ท้องที่ อำเภอ ดี้หมื่น แขวงเมือง ดมท่งนคราม ตั้งคง เก็บเป็น นาขึ้นตรี เพื่อ เป็น การ บำรุง การ หาเสวย ชีพ ของ ราษฎร ใน คำบดนี้ ตั้ง แต่ ศก ๑๓๑ เป็นต้นไป

คำกล่าวการมหาดไทย

ประกาศมา ณ วันที่ ๑๒ กันยายน รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑

(ลงพระนาม) ดำรงราชานุภาพ

เลื่อนมาตั้ง กระทรวงมหาดไทย

ประกาศ

ตั้งผู้พิพากษาศาลแขวง อำเภอเบตง

ด้วย มี พระบรมราชโองการ คำว่าดีเห็นเอกล้า ฯ ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ตั้งว่า อำเภอเบตง แขวง จังหวัด ยะลาตามณฑลปัตตานี เป็น อำเภอ กันตาร แต่ห่างไกลจาก จังหวัดยะลาทางเดิน ถึง ๗-๘ วัน ราษฎรใน อำเภอเบตง ผู้ ซึ่งมี อรรถคดี พิพาท กล่าวหา กัน ต้องมา ฟ้อง ร้อง ที่ ศาลเมือง ยะลา ย่อมได้รับความทุกข์ยากลำบาก เป็น การ เสียเวลา การ ทำมาหา เลี้ยงชีพตลอด จน ถึง พวก พยาน ใน เวลาพิจารณา แต่ ก่อน มาเมื่อ ครั้ง พระโกษาธิบดีหาก เป็น หลวงราชฎีภานุกิจ นายอำเภอเบตง อยู่ นั้น ก็ได้ เคยผ่อนผันให้ พิจารณา คดี ได้ บางเรื่อง แต่ก็ ยัง เป็น การ ก้าวถอย กัน อยู่ ชัด คือ พระบรมนุญ ศาล ยุติธรรม ศก ๑๒๗ มาใน เวลานั้น ได้ ทรงพระ กรุณาโปรดเกล้า ฯ ย้าย หลวงวิเศษวงษ์ชา ผู้พิพากษาศาลเมือง ยะลาไป เป็น นายอำเภอเบตง แล้ว สืบ ควร จะ ให้รับ ตำแหน่ง หน้าที่ เป็น ผู้พิพากษา ศาลแขวง อำเภอเบตง เพื่อได้ เป็น การ ปลดเปลื้อง ความทุกข์ยากลำบาก ของ ราษฎรใน อำเภอเบตง ผู้ ซึ่งมี อรรถคดี พิพาท กล่าวหา กัน นั้น ให้เป็น การ สดวก ชัดแจ้ง จึง ทรง พระกรุณา โปรดเกล้า ฯ พระราชทาน พระบรม ราชานุญาตให้ หลวงวิเศษวงษ์ชา นายอำเภอเบตง มี อำนาจ เป็น ผู้พิพากษา

ค่าตแวง อำเภอบางมอญ มีลำดับชั้น เป็น ผู้พิพากษา ชั้นที่ ๑ มีอำนาจตาม มาตรา ๒๓ พิจารณาพิพากษาคดี อาญา จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน ปรับไม่ เกินกว่า ๑๐๐๐ บาท พิจารณาพิพากษาคดีแพ่ง ที่มีทุนทรัพย์แต่เบี้ย ปรับไม่เกิน ๑๐๐๐ บาท ตาม พระธรรมนูญศาลยุติธรรม ศก ๑๒๗ รัับราชการ ต้นของพระเดช พระคุณ ตั้งไป แล้ว

ศาลว่ากรมมหาดไทย

ประกาศ มา ณ วันที่ ๑๒ กันยายน รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑

(ตงพระนาม) คำรงราชานุภาพ

เสนาบดี กระทรวงมหาดไทย

ขอรับ

ทาง การ ดำรงจรรยา ชั้น ศาสทหรร บก

ร. ศ. ๑๓๑

ด้วย ตาม พระราชบัญญัติ เพิ่มเติม พระ ธรรมนูญ ศาล ทหารบก ว่าด้วย คำรงจรรยา รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑ ให้ คำรงจรรยา อยู่ใน อำนาจศาล ทหาร บกใน เมือง มณฑล ที่มี กอง ทหาร บก ตั้ง อยู่ นั้น ให้ เจ้านาย ที่ ใน หัวเมือง มณฑล ที่มี กอง ทหาร บก ตั้ง อยู่ ปฏิบัติ การ ดังนี้

ข้อ ๑ เมื่อ ฝ่าย คำรงจรรยา ได้ กระทำผิด ลง ใน ท้อง ที่ กดี หรือ เชื้อ ว่า จะ กระทำผิด กดี หรือ เป็น แต่ เพียง ส่ง ใส่ง ว่า ได้ กระทำผิด กดี

12/10/2566

เป็นหน้าที่ผู้บังคับบัญชาตำรวจภูธรจัด การ ได้รับ ส่วน หา หลัก ถาน พยาน ใน การที่จะได้ ได้ ส่วน ต่อไป

ข้อ ๒ เป็นหน้าที่ ของผู้บังคับบัญชาตำรวจภูธรได้ ส่วน คดี ต่าง ๆ ซึ่งผู้กระทำผิด เป็น ตำรวจภูธร ที่จะ ยิง ชน ศาล ทหาร บก เมื่อได้ ส่วน มี มุต พอ ที่จะ พอง ศาล ได้ แล้ว ใน เมือง ไต ซึ่ง มี ตำรวจ ทหาร บก ประจำ ท้อง ที่ให้ ส่ง จำนวน การได้ ส่วน ต่อ ตำรวจ ทหาร บก ถ้า ใน เมือง ที่ ไม่ มี ตำรวจ ทหาร บก ให้ ส่ง จำนวน การได้ ส่วน ต่อ ผู้บังคับ การ กรม กอง ทหาร ใน เมือง นั้น

ข้อ ๓ เมื่อ ตำรวจ ทหาร บก ซึ่ง อยู่ใน เมือง ที่ ตั้ง ที่ ว่า การ มณฑล ทหาร ได้รับ ส่วน การได้ ส่วน จาก ตำรวจภูธร แล้ว แม้ ถาน คดี นั้น อยู่ใน อำนาจ ศาล กรม ทหาร ก็ให้ ยัยการ ศาล กรม ทหาร ซึ่ง ประจำ แพนก ตำรวจ ทหาร บก พ้อง ต่อ ศาล กรม ทหาร หาก ถาน คดี จะ ต่อ ชน ศาล ชน สูง กว่า ศาล กรม ทหาร ก็ให้ ส่ง จำนวน การได้ ส่วน ไป ยัง ยัยการ สำหรับ ศาล นั้น ๆ ตาม ลำดับ ให้ ยัยการ สำหรับ ศาล ตาม ลำดับ ชน นั้น ๆ ตรวจ จำนวน การได้ ส่วน และ จัด การ ต่อไป

ข้อ ๔ ถ้า ตำรวจ ทหาร บก ซึ่ง มี ได้ อยู่ใน เมือง ที่ ตั้ง ที่ ว่า การ มณฑล ทหาร หรือ ผู้ บังคับ กรม กอง ทหาร ได้รับ ส่วน การได้ ส่วน จาก ตำรวจภูธร แล้ว ก็ให้ ส่ง ยัยการ ศาล กรม ทหาร ตรวจ จำนวน จัด การ ต่อ ไป ได้ ที่ เดียว แม้ ถาน คดี ใน ชน ตน จะ เห็น ว่า เป็น อำนาจ ศาล กรม ทหาร ก็ให้ ยัยการ

12/10/2566

ทหาร บก ต้อง พ้อง คดี นั้น คือ ศาล กรม ทหาร ให้ ศาล กรม ทหาร พิจารณา และวินิจฉัยในเรื่อง อำนาจศาล คือ ถ้าเห็นว่า ถาน ความผิด อยู่ใน อำนาจศาล กรม ทหาร ก็ พิพากษาได้ ตาม กระบวน ความ หากเห็นว่า ความผิดเกิน อำนาจศาล กรม ทหาร ก็ให้ ทำ ความ เห็น ตั้ง จำนวน การ พิจารณา แล้ว ผู้ มี อำนาจ ตั้ง ศาล เพื่อ ตั้ง ศาล ตั้ง พิพากษาต่อไป

ข้อ ๕ อัยการ ตำรวจภูธร มีความประสงค์จะ ขึ้นฟ้องกล่าวหาตำรวจ ภูธร เป็น เจ้าเลยโดยตรง คือ ศาล ทหารไม่ว่า ชั้นใด ๆ เมื่อ ผู้ มี อำนาจ ตั้ง ศาล เห็นสมควร ก็ อนุญาตได้ การ ที่ อัยการ ตำรวจภูธร จะ เป็น โจทย์ ฟ้อง คือ ศาล ทหาร นี้ แม้จะไม่ ตั้ง จำนวน การ ได้ ส่วนไป ยัง ฝ่าย ทหาร ตาม ข้อ ๒ นั้น ก็ได้ อัยการ ตำรวจภูธร ซึ่ง เป็น โจทย์ ฟ้อง คดี ใน ศาล ทหาร นั้น ให้ มี ตำแหน่ง เป็น ผู้ ช่วย อัยการ ทหาร บก ใน ขณะที่ ว่า ความ ใน ศาล ทหาร บก

ข้อ ๖ ถ้า ทหาร กับ ตำรวจภูธร ต้อง หา ใน สก เดียว กัน ก็ ให้ ฝ่าย ทหาร กับ ฝ่าย ตำรวจภูธร ใน ที่ นั้น ปฏิบัติ ให้ ตก ลง กัน อย่างหนึ่ง อย่างใด ตาม ที่ จะ กล่าวต่อไป นี้ คือ

๑. จะ ให้ ฝ่าย ตำรวจภูธร เป็น นำ ที่ ได้ ส่วน หรือ
๒. จะ ให้ ฝ่าย ทหาร เป็น นำ ที่ ได้ ส่วน หรือ
๓. ทั้ง ฝ่าย ทหาร และ ฝ่าย ตำรวจภูธร พร้อม กัน ได้ ส่วน ใน คดี ชนิด นี้ ตาม ธรรมนูญของสเปน นำ ที่ อัยการทหารบก เป็น โจทย์ ฟ้อง คดี ใน ศาล ทหาร บก

แม่ ขัยการ ดำรงจตุร มี ความ ประสงค์ จะ เข้าว่า ความ สัมทบกับ ขัยการ ทหาร
บก ด้วย แลว เมื่อ ผู้ มี อำนาจ ตั้ง ศาล เห็น สัมควร ก็ อนุญาตได้ และ
ขัยการ ดำรงจตุร ซึ่ง สัม ทบกับ ขัยการ ทหาร นั้น ให้ มี ตำแหน่ง
เป็นผู้ ช่วย ขัยการ ทหาร บก ใน ขณะ ที่ ว่า ความ ใน ศาล ทหาร บก นั้น

ข้อ ๗ ผู้ มี อำนาจ ตั้ง ศาล พิจารณาคดี เรื่อง ดำรงจตุร เป็น เจ้าเลย
ต้อง ตั้ง นาย ทหาร ใน กรม ดำรงจตุร เป็น กรรมการ ศาล ทหาร บก ตาม
มาตรา ๓ แห่ง พระราชบัญญัติ เพิ่ม เต็ม พระธรรมนูญ ศาล ทหาร บก ว่า
ด้วย ดำรงจตุร รัตน โกสินทร ศก ๑๓๑ แต่ ต้อง ปกฤษา ตก ลง กับ
ผู้ บังคับ บัญชา ดำรงจตุร ใน ท้อง ที่ นั้น เสีย ก่อน เพื่อ อยา ให้ ขัด ข้อง
แก่ การ อื่น

ข้อ ๘ คำ พิพากษา คดี ซึ่ง ดำรงจตุร เป็น เจ้าเลย ถึง ที่ สุด แลว ผู้
มี อำนาจ ตั้ง ศาล ต้อง ตั้ง จำนวน คดี นั้น ไป ยัง ผู้ บังคับ บัญชา นายดำรงจตุร
จัด การ ตาม อนุมัติ แห่ง คำ พิพากษา นั้น ต่อไป

คำดำ ว่า การ กระธา โหม

วันที่ ๙ กันยายน รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑

(ลง พระนาม) จักรพงษ์

แทนเสนาบดี กระทรวงกระธา โหม

กฎเสนาบดี

ว่าด้วยการจดทะเบียน แด่ ออกใบอนุญาต
ตาม พระราชบัญญัติ บ.ร.ศ. ๑๓๑

ด้วยตามความใน พระราชบัญญัติ บ.ร.ศ. ๑๓๑ มาตรา ๓ มีว่า ให้เสนาบดีเจ้านาย ซึ่งเป็นผู้รักษาพระราชบัญญัตินี้ มีอำนาจออกกฎต่าง ๆ เพื่อวางระเบียบการให้ดำเนินไปตามพระราชบัญญัติ แต่กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ออกใบอนุญาต เพื่อกฎนั้นได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาต แต่ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของพระราชบัญญัตินั้น

บัดนี้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้เสนาบดีกระทรวงนครบาล ตั้งกฎฉบับนี้ และมีข้อความแจ้งต่อไปนี้ กำหนดเขตท้องที่

สำหรับ การจดทะเบียน แด่ ออกใบอนุญาต

ข้อ ๑ ตามความในมาตรา ๕ ข้อ ๕ แต่มาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติ บ.ร.ศ. ๑๓๑ มีว่า ในกรุงเทพฯ ให้ผู้บังคับการกรมกองตระเวน หรือเจ้ากรมฉ้อโกง เป็นเจ้าพนักงานรับจดทะเบียน ออกใบอนุญาต สำหรับทำ แด่ ชาย คอลไม้เพลิง แต่เป็นผู้ออกหนังสืออนุญาต สำหรับให้ มี การ ขี่ไฟ ใน กำแพง เป็น ผู้ นำ ผู้ ขี่ ไฟ

ในกรุงเทพฯ ให้กำหนดดังนี้ คือ ในเขตฯ ๒๕ คำบดตามที่ระบุชื่อ
 ไว้ในกฎเดิมนามคดีกระทรวงนครบาล ว่าด้วยคนเกิด คนตาย แต่คนย้าย
 คำบดนั้น เป็นหน้าที่ผู้บังคับการ กรมกองตระเวน ในเขตฯ อำเภอชั้นนอก
 คือ อำเภอบางกะปิ อำเภอบางเขน อำเภอบางซื่อ อำเภอบางขุนเทียน
 อำเภอราชบุรณะ อำเภอดังช้าง อำเภอภาษีเจริญ อำเภอหนองแขม
 เป็นหน้าที่เจ้ากรมอำเภอ

การจดทะเบียน แต่ ออกใบพยาน

สำหรับการ ทำ แด ชาย คอกไม้เพลิง

ข้อ ๒ บุคคลผู้ใด มีความประสงค์จะ ขอจดทะเบียน เพื่อ ทำ หรือ
 ชาย คอกไม้เพลิง ก็ ให้เจ้าพนักงานจัดการ รับจดทะเบียน แต่ ออกใบ
 อนุญาตให้ตามแบบ หมายถึง (ป. ๑) ทาย กฎข้อบังคับนี้

การ อนุญาตให้ มี อาวุธ บินได้ บาง ชนิด

ข้อ ๓ ผู้ใด มีความประสงค์จะ มี อาวุธ บินได้ ก็ ให้ผู้นั้น ทำ คำร้อง
 ยื่น ต่อเจ้าพนักงานผู้ ออกใบ อนุญาต ดังได้กล่าวไว้ใน ข้อ ๑

ข้อ ๔ เมื่อเจ้าพนักงานได้ รับ คำร้อง นี้ แล้ว แต่ได้ สอบ ถ้วน คน
 เป็นที่ พอใจ ว่า เจ้าของ บิน นั้น คน ประพฤติ ตน เรียบ ร้อย มี ข้อ เดียง ดี แต่
 ไม่เป็น ผู้ที่ ต้อง ข้าราชการ ตาม กฎหมาย ดังนั้น จะ ให้ มี อาวุธ บินได้ ก็
 ให้แจ้ง แก่ เจ้าของ บิน ให้ นำ อาวุธ บิน มา จด เครื่องหมาย ดัง ทะเบียน

ไว้เป็นสำคัญ แล้วออกหนังสืออนุญาตตามแบบ (ป. ๕) ให้ไป
เป็นสำคัญ

ข้อ ๕ ถ้าหากว่าบุคคลผู้ใดจะมีข้อสงสัยใดในเรื่อง ข้าราชการ อย่าง
ใด เป็นเครื่อง พิพจน์ที่ อันควร ยกเว้น ตามความใน พระราชบัญญัติ บ.
ร.ศ. ๑๓๓ มาตรา ๕ ข้อ ๕ หรือไม่ควร ยกเว้น นั้น เปนหน้าที่ ของ
เจ้าพนักงานผู้ ออกใบ อนุญาต มีอำนาจ ที่จะ พิจารณาได้

ข้อ ๖ ถ้าเจ้าของ ข้าราชการ คนใด ซึ่งมี ข้าราชการ อยู่แล้ว ก่อนใช้
พระราชบัญญัติ นี้ แต่ผู้นั้น เปน บุคคล ที่ อยู่ใน จำพวก อัน ต้อง ห้าม มิให้
มี ข้าราชการ ได้ ตาม กฎหมาย ก็ ให้ เจ้าพนักงาน ตั้ง แก่ เจ้าของ บ.น. ให้
จำหน่าย ข้าราชการ นั้น ให้ แก่ ผู้ ที่ ได้ อนุญาต หรือ ราน จำหน่าย ข้าราชการ
เสีย ก่อน ยัง ไม่ครบ กำหนด ๓ เดือน นับ ตั้ง แต่ วันที่ ได้ ใช้ พระราช
บัญญัติ ข้าราชการ บ.ร.ศ. ๑๓๓ นั้น เปน คน ไป ถ้า ผู้ ใด ได้ รับ ซอ บ.น. เช่น
นี้ ไว้ ก็ ให้ รับ นำ มา ให้ เจ้าพนักงาน จัด เครื่อง หมาย ลง ทะเบียน เสีย ตาม
ระเบียบ การ

ข้อ ๗ บุคคลผู้ ใด ที่ ได้ รับ อนุญาต ให้ มี ข้าราชการ ได้ แล้ว แต่ มี
ความ ประสงค์ จะ ซอ ข้าราชการ จาก ผู้ ใด ก็ ให้ ซอ อนุญาต ต่อ เจ้าพนักงาน
ผู้ มี อำนาจ ตาม ความ ที่ ได้ ถ้าวางไว้ ใน ข้อ ๑ เมื่อ เจ้าพนักงาน ได้ พิจารณา
เห็น เปน การ สมควร แล้ว ก็ ให้ ออก ใบ อนุญาต ให้ ไป ตาม แบบ (ป. ๕)

ดิฉันขอปรับ คือ เจาพนักงาน ซึ่ง มีอำนาจคงวาไฉ ในข้อ ๑ แห่งกฎนี้เสียก่อน
 เมื่อ เจาพนักงาน นั้น ได้ ลักขโมย โดย เตออยล แล้ว เห็น ว่า เป็น
 การ ลักขโมย จะ อนุญาต ให้ ญ เน้น ทำการ หรือ ค่า ซาข ของ นั้น ๆ ได้ ก็ ให้
 นำ คำ ร้อง ขอ อนุญาต ขึ้น เสนอ เสด็จ มา บัด ี กระทบ วง นคร บาด พร้อม ด้วย
 รายงาน ความ เห็น ของ เจาพนักงาน นั้น แต่ เมื่อ ได้ รับ อนุญาต จาก เสด็จ มา บัด ี
 กระทบ วง นคร บาด แล้ว จึง ให้ ออก หนังสือ อนุญาต ตาม แบบ ป.๘,๙,๑๐
 แต่ ให้ เรียก ค่า รีม เนียม จาก ผู้ ขอ อนุญาต ตาม ข้อ ๖ แต่ โใบ อนุญาต นี้
 ให้ ใช้ ได้ เฉพาะ ราน เดียว

ข ๑๐ ถ้า ผู้ บิน ทุก ๆ กระทบ ที่ ผู้ ได้รับ อนุญาต มี ใจ สำหรับ
 การ ค่า ซาข นั้น จะต้อง นำ มา เจด เกรียง หมาย ตง ทะเบียง ที่ เจาพนักงาน
 ผู้ มี อำนาจ ตาม ที่ ได้ กถาว ไฉ ใน ข้อ ๑ นั้น เสีย ก่อน จึง จะ ซาข ได้

ข ๑๑ ถ้า ผู้ ทำ การ บิน เกรียง กระทบ บิน มีความ ประสงค์ จะ ซาข
 ปลัก การ บิน หรือ เกรียง กระทบ บิน ที่ ทำ ขึ้น เอง ต้อง ขอ โใบ อนุญาต
 สำหรับ การ ค่า ซาข การ บิน เกรียง กระทบ บิน นั้น ออก ได้ ๓ ครั้ง หาก
 ความ จริท ว่า ไฉ ใน ข้อ ๑

ข ๑๒ บุคคล ที่ ได้รับ อนุญาต สำหรับ ทำ หรือ ค่า ซาข หรือ ซ่อม
 การ บิน เกรียง กระทบ บิน ถ้า หาก ว่า จะต้อง การ ตั้ง การ บิน หรือ เกรียง
 กระทบ บิน จาก ต่าง ประเทศ นำ เขามา ใน พระราชอาณาจัก แล้ว จะต้อง
 ทำ คำ ร้อง ขอ อนุญาต ต่อ เจาพนักงาน ผู้ มี อำนาจ ตาม ที่ ได้ กถาว ไฉ ใน

ข้อ ๑ แห่งกฎ ขอมบังคับนี้ เดิม ก่อน เมื่อเจ้าพนักงาน นั้น สอบค้น เห็น
 ว่าเป็น การ คมครว จะ อนุญาตให้ตั้ง หรือ นำเขาเมาโตเพียงใด ก็ให้นำ
 คำร้อง ขออนุญาต นั้น ขึ้นเสนอ เสนอบัด กระทรวงนครบาล พร้อมด้วย
 รายงาน ความเห็น ของเจ้าพนักงาน นั้น เพื่อ ขออนุญาตต่อไป เมื่อได้
 รับ อนุญาต จาก เสนอบัด กระทรวงนครบาลแล้ว จึงให้ ข้อ ๑ แห่งกฎ ขออนุญาต
 ตามแบบ (ป. ๖) ได้

ข้อ ๑๓ ใบอนุญาต ตั้ง บัน แดเครื่อง กระสุนปืน ตามแบบ (ป. ๖) นั้น
 ตอนที่ ๑ ให้เก็บไว้ใน คน ขั้ว ตอนที่ ๒ ให้เก็บไว้รับใบ อนุญาตไป
 ตอนที่ ๓ ให้ส่งไปยัง กรมศุลกากร

ว่าด้วย การ ย้าย ท้องที่

ข้อ ๑๔ ผู้ใด ซึ่งได้ ขออนุญาต ให้ มีอาวุธ บัน กัด ทำ หรือ ขวาง หรือ
 ซ่อม กัด ถ้าจะ ย้าย ท้อง ที่ ให้แจ้ง ความ ต่อเจ้าพนักงาน ท้อง ที่ ๆ คน
 ได้ ย้าย ไป อยู่ ภายใน ๑๕ วัน เพื่อได้ จัดการ โอน ทะเบียน ให้ถูกต้อง

ว่าด้วย ให้ผู้รับ อนุญาต ทำ

คำ ข่าย อาวุธ บัน แดเครื่อง กระสุนปืน
 แด ซ่อมแซม อาวุธ บัน รักษา บานุธิ

ข้อ ๑๕ ให้บรรดา บุคคล ที่ได้ อนุญาต ทำ หรือ ซ่อม หรือ คำ ข่าย
 อาวุธ บัน แดเครื่อง กระสุน บัน ทุก คน รักษา บานุธิ ตามแบบ ป. ๑๓, ๑๔,

ว่าด้วย การ ตรวจ

ข้อ ๑๖ ตามความใน มาตรา ๔ ข้อ ๔ มีว่า เจ้าพนักงาน ที่จะ
ทำการ ตาม พระราชบัญญัติ หรือ ส่วน ของ พระราชบัญญัติ นี้ ต้อง เป็น
บุคคล ซึ่งได้มาดี ได้ดัง ให้ หน้าที่ ทำการ นั้น ให้กำหนด ดังนี้

ในการ ตรวจตรา ตั้งแต่ จวบ ภูมิ อัน เป็น หน้าที่ ของ เจ้าพนักงาน
ปกครอง ทั้งที่ แต่ เจ้าพนักงาน กงของตระเวน ต้อง กระทำตาม กฎหมาย ด้วย แล้ว
จำพวก หนึ่ง

แต่ การ ตรวจ บัญชี แต่ อาวุธ ปืน หรือ เครื่อง กระสุน ปืน ใน ร้าน ทำ หรือ
ซ่อม หรือ ขาย นั้น ให้ตรวจได้ แต่ เฉพาะ เจ้าพนักงาน ตั้งแต่ ชั้น ปลัดกรม
แต่ นายอำเภอ ขึ้นไป แต่ การ ตรวจ นี้ ต้อง ตรวจ อย่าง น้อย ไม่ ต่ำ กว่า
๖ เดือน ครัง หนึ่ง

สำนักหอสมุด

กำหนด อัตราค่าธรรมเนียมต่าง ๆ

ข้อ ๑๗ ให้เจ้าพนักงานเรียกค่าธรรมเนียมได้ตามกำหนดอัตราต่อไปนี้

รายการ	จำนวนเงิน		หมายเหตุ
	บาท	สต.	
ค่ากระดาษคำร้อง	—	๑๐	
ค่าใบอนุญาตให้มิอาจขับกระบอกตะ	๑	—	
ค่าใบอนุญาตตั้งปืนกระบอกตะ	๑	—	
ค่าใบอนุญาตตั้งเครื่องปืนชนิด	๑	—	
ค่าใบอนุญาตตั้งลูกกระสุนปืน ๑๐๐ นัด	—	๑๐	
ค่าหนังสืออนุญาตให้ทำอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนชนิด	๑๒๐๐	—	
ค่าหนังสืออนุญาตให้ตั้งร้านขายอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนชนิด	๓๐๐	—	
ค่าหนังสืออนุญาตให้ขอมอาวุธปืนชนิด	๒๐	—	

กฎให้ไว้วันที่ ๓ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๖๓

(ลงนาม) ยมราช

12/10/2566

เสนาบดีกระทรวงนครบาล

(แบบ ป. ๑)

มีตนชว แต่ประจำตอ

ทะเบียน ผู้ทำ ดอกไมเพดง

ชื่อ อายุ

ชาติ แต่บงคัม

คำบดที่ ทำ หรือ ศาชชย ดอกไมเพดง

วัน จดทะเบียน

หมายเหตุ

(ลงนาม)

เจ้าพนักงาน ออก หนังสือ อนุญาต

ข้อบังคับ

- (๑) ใบอนุญาตนี้ใช้ได้ มีกำหนด ๓ ปี นับแต่วันตั้งใบอนุญาตนี้เป็นต้นไป
- (๒) ใบอนุญาตนี้ใช้ได้เฉพาะในตำบลที่ทำ หรือค้าขาย นอกไม่เพิกถอนนั้น จะพาไปใช้ในที่อื่นไม่ได้
- (๓) ใบอนุญาตนี้ใช้ได้เฉพาะตัว จะไปโอนให้ใครไม่ได้
- (๔) ถ้าผู้รับอนุญาตจะขายที่ทำการ ต้องนำความแจ้งต่อเจ้าพนักงานผู้ปกครองท้องที่ ๆ ตนมาอยู่ภายในกำหนด ๑๕ วัน

เจ้าพนักงานหอสมุด

(แบบ ป. ๒) เรื่องราวขอ อนุญาต จดทะเบียน บณ

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....ปี.....ศก.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี.....ถึงกต.....ชาติ.....แลบงคบ.....

ตง บานเรือน อยุ่.....หมที่.....ตำบล.....อำเภอ.....

เมอง.....ทำเรื่องราว ยื่น ต่อ.....ได้ทราบ

ขอ ๑ ด้วยตามความในพระราชบัญญัติการขบณ คก ๑๓๑ มาตรา ๑๓ ซึ่ง มว่า ผู้ใด มบณ แล เครื่อง กระด้นบณ อยุ่แล้ว ก่อนไซ้ พระราชบัญญัตินี้ ให้ ยื่น เรื่องราว ขอ รบไบ อนุญาต แล นำ ขาวขบณ ที่ มมา ให้เจาพนกงงาน ทำ เครื่องหมาย ภายใน กำหนด ๓ เดือน นับ แด่ จนใช้ พระราชบัญญัตินี้

ขอ ๒ บด นข้าพเจา มบณ ซนด.....อยุ่ กระบอกหน่ง ก่อน ออก พระราชบัญญัติ นี้ แล ข้าพเจา ขอ รบไบ อนุญาต สำหรับ ม บณ กระบอก น ไวสำหรับ การ.....

ขอ ๓ ข้าพเจา สามารถ จะ พิสดรให้ เห็น ว่า ข้าพเจา เป็น ผู้ ส้มควร มี อาวขบณ ได้ ไม่ เป็น ผู้ตง ห้าม ตาม พระราชบัญญัติ การขบณ คก ๑๓๑ มาตรา ๙ แล มาตรา ๑๐

ดังซื่อ.....

ผู้ขอ อนุญาต จดทะเบียน บณ

12/10/2566

คำรับรอง

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี ดั้งเกิด.....ชาติ แด่บิดา.....

ขอรับรองว่า.....ผู้ นี้ เป็น ผู้ ต้มควม มี บพ ชนค.....

ตาม คำ ขอใ้ เพราะ เหตุ.....กับ ข้าพเจ้า เป็น คน.....

ยังไม่เคยได้ ทราบ ว่า เป็น ผู้ ต้มควม ห้าม ตาม พระราชบัญญัติ บพ คก ๑๓๑

มาตรา ๙ แต่ มาตรา ๑๐

ลงชื่อ.....

ผู้รับรอง

คำตั้ง ชนค

ได้ ตรวจดู เรื่องราว ของ.....ตลอด แล้ว ให้.....

ขอเสนอ คือ

(๑).....เป็น ผู้ ต้มควม ห้าม ไม่ ให้ มี าวุช บพ ตาม พระราช
บัญญัติ าวุช บพ คก ๑๓๑ มาตรา ๙ แต่ มาตรา ๑๐ หรือ ไม่

(๒).....เป็น ผู้ มี ความ ประพฤติ ส้มควม จะ มี าวุช บพ
ใ้ ตาม พระราชบัญญัติ าวุช บพ คก ๑๓๑ มาตรา ๑๒ หรือ ไม่

เมื่อ ได้ ความ ประการ ไ้ ให้ รายงาน ส่ง การ ไ้ ส่วน ไป ให้ ทราบ
ภายใน.....วัน

ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....คก.....

(ลงนาม)

รายงานการไต่สวน

ข้าพเจ้า.....เรียน ท่าน.....ทราบ

ตาม คำสั่ง ลง วันที่ เดือน..... ปี.....

สั่ง คำนั่งเรื่อง รวบรวมข้ออนุญาต จดทะเบียน บัญชี ของ.....ไปให้ข้าพเจ้า

ไต่สวน นั้น ข้าพเจ้าได้พร้อมด้วย.....ไต่สวนแล้ว ได้ความ

ตาม คำพยาน รวม.....ปากว่า.....เป็นผู้.....

ตั้งได้สั่ง รายงานการไต่สวน แล แบบพิมพ์ ตายมือ ของ.....

รวม.....ฉบับ เสนอ มาด้วย แล้ว เห็นว่า.....

ตั้งข้อ.....

คำสั่งเด็ดขาด

ให้.....

และให้.....

(ลงนาม)

จ่านักหอสมุด

(แบบ ป.๓)

เรื่องราวขอ อนุญาต มีบน

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....ศก.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี.....ตั้งเกิด.....ชาติ.....แต่บังคับ

.....ตั้งบ้านเรือน.....อยู่.....หมู่ที่.....ตำบล.....

อำเภอ.....เมือง.....ทำเรื่องราวยื่น ต่อ.....

.....ได้ทราบ

ขอ ๑ ด้วยตามความในพระราชบัญญัติฉบับ ร.ศ. ๑๓๑ มาตรา ๑๑
ซึ่งมีว่า การขอหนังสืออนุญาตสำหรับให้ มีอาวุธปืนได้ ใน
เป็นหน้าที่ของท่าน ความแจ้งในพระราชบัญญัตินั้นแล้ว

ขอ ๒ บัดนี้ข้าพเจ้ามีความประสงค์ จะ มีอาวุธปืน ชนิด.....
กระบอกหนึ่ง เพื่อไว้สำหรับ.....ตามพระราชบัญญัติ
มาตรา ๑๒ โดยจะได้.....

ขอ ๓ ข้าพเจ้า ดำมารทจะ พิลัสตรีให้ เห็น ว่า ข้าพเจ้า เป็น ผู้สมควร
มีบนได้ ไม่เป็น ผู้ต้องห้าม ตามพระราชบัญญัติ อาวุธปืน มาตรา ๙
แต่มาตรา ๑๐

ลงชื่อ.....

12/10/2566

ผู้ขอ อนุญาต มีบน

คำร้อง

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี.....ถึงกต.....ชาติ.....แต่บังคับ.....

ขอรับรองว่า.....เป็นผู้.....เป็น.....ผู้สมควร.....มี.....ชนิด.....

ตามคำขอได้.....เพราะเหตุ.....กับ.....ข้าพเจ้า.....เป็นคน.....

ยังไม่เคยได้ทราบว่าเป็น.....ผู้.....ต้อง.....ห้าม.....ตาม.....พระราชบัญญัติ.....ฉบับ.....คก ๑๓๑

มาตรา ๙ แต่ ๑๐

ตั้งชื่อ.....

ผู้ร้อง

คำสั่ง

ได้ตรวจดู.....เรื่องราว.....ของ.....ตลอด.....แล้ว

.....ให้.....สอบ.....ดู.....ว่า

(๑).....เป็นผู้.....ต้อง.....ห้าม.....ไม่.....ให้.....มี.....อาวุธ.....ปืน.....ตาม.....พระราช
บัญญัติ.....อาวุธ.....ปืน.....คก ๑๓๑.....มาตรา ๙.....แต่.....มาตรา ๑๐.....หรือไม่

(๒).....เป็นผู้.....มีความ.....ประพฤติ.....ดี.....สมควร.....จะมี.....
อาวุธ.....ปืน.....ได้.....ตาม.....พระราชบัญญัติ.....อาวุธ.....ปืน.....คก ๑๓๑.....มาตรา ๑๒.....หรือไม่

เมื่อได้.....ความ.....ประจักษ์.....ให้.....รายงาน.....ส่ง.....การ.....ได้.....ส่ง.....ไป.....ให้.....ทราบ.....ภายใน
กำหนด.....เวลา.....อัน.....สมควร

ตั้ง.....แต่.....ต้น.....เดือน.....คก.....

(ลงนาม)

รายงาน การไต่สวน

ข้าพเจ้า.....เรียน ท่าน.....ทนาย

ช่วย ตาม คำสั่ง ตั้ง วันที่.....เดือน.....ศก.....

ตั้ง คน เรื่อง รว ขต อนุญาต มี อาวุธปืน ของ.....ไปให้ข้าพเจ้า

ไต่สวน นั้น ข้าพเจ้าได้พร้อม สว.....ไต่สวน แล้ว ได้ความ

ตาม พยาน รวม.....ปาก ว่า.....เป็นผู้.....

ตั้งได้ ตั้ง รายงานการไต่สวน แด่ แบบพิมพ์ ดायมีอ ของ.....

รวม.....ฉบับ เสนอ มาด้วย แล้ว เห็น ว่า.....

ควรมิควร แล้ว แต่จะ โปรด

(ตั้งชื่อ)

คำสั่ง เตีตชาต

ให้.....

และให้.....

(ลงนาม)

(แบบ ป. ๔)

มีต้นขาว แต่ประจำตัว

ใบ อนุญาต สำหรับ ให้ ม อว ชน ไต

เลขหมาย ใบ อนุญาต

ชื่อ แต่ นาย เจ้า ของ บ น

คำ หัก รูป พร ร ณ

ชาติ แต่ บัง คับ

นาม บิดา มารดา หรือ ภรรยา

คำ บด ท อย

รูป พร ร ณ บ น

เลขหมาย บ น แต่ ช อ ม ทา บ น

เครื่องหมาย ที่ บ น

วัน ออก ใบ อนุญาต

หมายเหตุ

ลงนาม ผู้ อนุญาต

ข้อบังคับ

- (๑) ใบอนุญาตนี้ ใช้ ได้ มีกำหนด ๓ ปี นับแต่วันลงในใบ
อนุญาตนี้ เป็น ต้นไป
- (๒) ใบอนุญาตนี้ ใช้ ได้ เฉพาะตัว จะโอนให้ ใครไม่ได้
- (๓) ถ้าผู้รับใบ อนุญาต นี้ จะ ข้าย ค่าบงกช อยู่น ก็ ให้แจ้ง ต่อเจ้าพนักงาน
ผู้รักษาท้องที่ ๆ ตน มาอยู่ ใหม่ ภายใน กำหนด ๑๕ วัน

สำนักหอสมุด

ข้อบังคับ

- (๑) ใบอนุญาตนี้ใช้ได้ มีกำหนด ๖ เดือน นับแต่วันลงในใบอนุญาตนี้เป็นที่ไป
- (๒) ใบอนุญาตนี้ เมื่อได้ สอบผ่าน แล้วแต่ได้รับใบอนุญาตให้ มั่นคัมแบบ ป. ๔ แล้ว แบบนั้นใช้ได้ ไม่ได้
- (๓) ใบอนุญาตนี้ใช้ได้เฉพาะตัว จะไปโอนให้ใครไม่ได้

(แบบ ป. ๖)

มี ^๕คน ^๖ชว ^๗และ ^๘ประจำ ^๙คือ ^{๑๐}๓

ใบอนุญาต สำหรับ ^๑ตั้ง ^๒อาคาร ^๓บน ^๔หรือ ^๕กระ ^๖สุน ^๗บน ^๘หรือ ^๙ทง ^{๑๐}๒ ^{๑๑}อย่าง

เลขหมาย ^๑อนุญาต

^๑ชื่อ ^๒และ ^๓อายุ ^๔ผู้ ^๕ตั้ง

^๑ชาติ ^๒และ ^๓บังคับ

^๑ค่าน ^๒ที่ ^๓อยู่

เลขหมาย ^๑ใบอนุญาต ^๒ให้ ^๓ม ^๔บน ^๕หรือ ^๖ตง ^๗ว ^๘าน

^๑จำนวน ^๒บน

^๑ชนิด ^๒หรือ ^๓รูป ^๔พรรณ ^๕บน

^๑ประเทศ ^๒ที่ ^๓ตั้ง ^๔เขา ^๕มา

^๑จำนวน ^๒กระ ^๓สุน ^๔บน

^๑ชนิด ^๒กระ ^๓สุน ^๔บน

^๑ประเทศ ^๒ที่ ^๓ตั้ง ^๔เขา ^๕มา

^๑วัน ^๒อนุญาต

^๑ได้ ^๒เสีย ^๓ค่า ^๔ธรรมเนียม ^๕แต่ ^๖ว ^๗เป็น ^๘เงิน

^๑ตง ^๒นาม ^๓ผู้ ^๔อนุญาต

12/10/2566

^๑หมาย ^๒เหตุ

ข้อบังคับ

(๑) ใบอนุญาตให้ใช้ ได้ มีกำหนด ๖ เดือน นับแต่วันลงใน
ใบอนุญาตให้เป็นที่ไป

(๒) ใบอนุญาตให้ใช้ ได้ ในภาวะตัว จะโอนให้ผู้อื่นไม่ได้

(๓) เมื่อได้ ข้อ ข้าราชการ หรือ ราษฎร มาแล้ว ต้อง นำความ
แจ้งต่อเจ้าพนักงาน เพื่อ ทำ เครื่องหมาย แลชน ทะเบียนภายในกำหนด ๑๕ วัน

สำนักหอสมุด

พิธีสงฆ์ที่วัดราชบพิธ

ศก ๑๓๑

หน้า ๒๑๒

(แบบ ป. ๗) เรื่องราว ขอ อนุญาต ตั้ง วัน ทำ หรือ ชาย หรือช่อมหาอุป

เขียน ที่

วันที่ เดือน ศก

ข้าพเจ้า อายุ ปี ดังกต แต่บังคับ

ตั้ง บ้าน เรือน อยุ่ หมู่ ที่ ตำบล

อำเภอ เมือง ทำ คำร้อง ยื่น ต่อ ได้ทราบ

๑. ด้วย ตาม ความใน กฎ เลื่อน บัด ตั้ง วันที่ เดือน

ศก ขอ มี ว่า ผู้ใด มีความ ประสงค์ จะ ตั้ง วัน ทำ

หรือ ชาย หรือ ช่อม ให้ ยื่น เรื่องราว ขอ อนุญาต ต่อ ท่าน เพื่อ ได้ สอบ สนวน

แต นำ เหตุ ผล ชน เสนอ ต่อ ท่าน เลื่อน บัด กระทรวง นครบาล นั้น

๒. ข้าพเจ้า มีความ ประสงค์ จะ แต่ ข้าพเจ้า สามารถ

ที่จะ พิสูจน์ ให้ เห็น ว่า ข้าพเจ้า เป็น ผู้ สมควร จะ

ไม่ เป็น ผู้ ต้อง ห้าม ตาม ความใน พระราชบัญญัติ อาวุธ ปี ร.ศ. ๑๓๑

มาตรา ๙ แต่ มาตรา ๑๐

ถึง ชื่อ

ผู้ ขอ อนุญาต

คำรับรอง

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี.....ถึงกิต.....ชาติ.....แต่.....บังคับ

.....ขอรับรองว่า.....เป็นผู้สมควร.....

ตามคำขอได้.....เพราะเหตุ.....กับข้าพเจ้าเป็น.....

แต่ยังไม่เคยทราบว่าเป็นผู้ต้องห้ามตามพระราชบัญญัติอาวชน ร.ศ. ๑๓๑

มาตรา ๙ แต่มาตรา ๑๐

ตั้งชื่อ.....ผู้รับรอง

คำสั่ง ชนตน

ได้ตรวจดูเรื่องราวของ.....ตลอดแล้ว

ให้.....สอบสวนดูว่า

(๑).....เป็นผู้ต้องห้ามตามความในพระราชบัญญัติ

อาวชน ร.ศ. ๑๓๑ หรือไม่

(๒).....เป็นผู้ประพฤติน สสมควร จะอนุญาต

ให้.....ได้หรือไม่

ได้ความประการใดให้ส่งรายงานการได้ส่ง มาให้ทราบภายใน.....วัน

รายงานการโต้สวน

ข้าพเจ้า.....เรียน ท่าน.....ทราบ

ตาม คำสั่ง ลง วันที่.....เดือน.....ศก.....

ถึง คน เรือง ราว ของ.....ไปให้ข้าพเจ้าโต้สวน นั้น ข้าพเจ้า

ได้ พร้อม ด้วย.....ได้โต้สวนแล้ว เห็น ว่า.....

เป็นผู้.....ได้ตั้ง รាយ การโต้สวน รวม.....ฉบับ

เล่มขอมา พร้อม ด้วย

ควรมิควร แล้ว แต่ จะโปรด

ลงชื่อ.....

ความเห็น.....

เห็น ว่า.....

ลงนาม.....

คำสั่ง เสนาบดี

ให้.....

(แบบ ป. ๘)

มีต้นขอประจำตัว

ใบอนุญาต สำหรับ ทำ อาวุธ บั้น แด เครื่อง กระสุน บั้น

เลข หมายเลข ใบอนุญาต

ชื่อ เต นาย ผู้ ทำ

กำหนด พรพรรณ หรือ พิมพ์
ตาย นว แม่ มือ ขว

ชาติ แด บังคับ

คำบด ที่ ตั้ง ทำ การ

คำบด ที่ อยู่ ของ ผู้ ขอ อนุญาต

วัน ออก ใบ อนุญาต

ได้ เสีย ค่า ชนม เนียม แล

ลง นาม ผู้ ออก ใบ อนุญาต

12/10/2566

หมายเหตุ

ข้อบังคับ

(๑) ใบอนุญาตนี้ใช้ได้ มีกำหนด ๓ ปี นับแต่วันลงในใบ
อนุญาตนี้เป็นต้นไป

(๒) ใบอนุญาตนี้ ใช้ได้เฉพาะตัว จะโอนให้ผู้อื่นไม่ได้

(๓) ใบอนุญาตนี้ ใช้ได้เฉพาะร้านเดียว จะแยกไปทำหรือ
จำหน่ายในที่อื่นไม่ได้

(๔) ถ้าผู้รับใบอนุญาตนี้ จะย้ายตำบลที่อยู่ ต้องนำความแจ้ง
ต่อเจ้าพนักงานเจ้าของท้องที่ ๆ ตนย้ายมาใหม่ภายในกำหนด ๑๕ วัน

จ่าหน้าหอสมุด

(แบบ ป. ๙)

มี^๕คน^๕ขอ^๕ประจำ^๕คือ

ใบ อนุญาต สำหรับ คำ ขาย อาวุธ ปืน แด่ กระสุน ปืน

เลข หมาย ใบ อนุญาต

ชื่อ^๕ แด่^๕อายุ^๕ผู้^๕คำ^๕ขาย

คำ^๕หั้น^๕รป^๕พร^๕รณ^๕ หรือ^๕พม^๕พ^๕
ตาย^๕ นว^๕ แม่^๕ มอ^๕ ขว^๕า

ชาติ^๕ แด่^๕ บัง^๕คับ

คำ^๕บ^๕ต^๕ ที่^๕ ตัง^๕ ทำ^๕การ

คำ^๕บ^๕ต^๕ ที่^๕ อยู่^๕ ของ^๕ ผู้^๕ ขอ^๕ อนุญาต

วัน^๕ ออก^๕ ใบ^๕ อนุญาต

ได้^๕ เลื^๕ย^๕ คำ^๕ ธรรมเนียม^๕ แด่^๕

ตง^๕ นาม^๕ ผู้^๕ ออก^๕ ใบ^๕ อนุญาต
12/10/2566

หมาย^๕ เหตุ^๕

ข้อบังคับ

- (๑) ใบอนุญาตนี้ใช้ได้ มีกำหนด ๓ ปี นับแต่วันลงในใบอนุญาตนี้เป็นต้นไป
- (๒) ใบอนุญาตนี้ใช้ได้เฉพาะตัวผู้ถืออนุญาต จะไปโอนให้ผู้อื่นไม่ได้
- (๓) ใบอนุญาตนี้ใช้ได้เฉพาะร้านเดียว จะแยกไปทำหรือค้าขายในที่อื่นอีกไม่ได้
- (๔) ผู้รับอนุญาต จะจำหน่าย ขาวูบ บิน หรือเครื่อง กระจง บิน ได้เฉพาะแต่ ขาวูบ บิน แต่เครื่อง กระจง บิน นั้น ได้นำมาจด ทะเบียน แต่ทำเครื่อง หมายถึง เจาพนักงาน ครบถ้วนแล้ว
- (๕) ผู้รับอนุญาต มีอำนาจจำหน่าย ขาวูบ บิน แต่เครื่อง กระจง บิน ให้เฉพาะบุคคลที่ได้ มีใบ อนุญาตให้ มี ขาวูบ บิน ตาม กฎหมาย
- (๖) ถ้าผู้รับ อนุญาต จะ ย้าย ที่ ทำ การ ขาย ขาวูบ บิน แต่เครื่อง กระจง บิน ก็ให้ นำ ความ แจง ต่อ เจาพนักงาน ผู้ปกครอง ท้อง ที่ ๆ ตน ย้าย มา นั้น ภายใน กำหนด ๑๕ วัน

(แบบ ป. ๑๖)

มี ^๒คน ^๒ตัว ประจำ ^๒ตัว

ใบ อนุญาต สำหรับ ผู้รับ ซ่อมแซม อาวุธปืน

เลขหมาย ใบ อนุญาต

ชื่อ แด่ อายุ ผู้รับ ซ่อมแซม

คำ หนี รูปพรรณ หรือ พิมพ์
ลาย นิ้ว แม่ มือ ซวา

ชาติ แต่ บังคับ

ตำบล ที่ ตั้ง ทำการ

ตำบล ที่ อยู่ ของ ผู้ ขอ อนุญาต

วัน ออก ใบ อนุญาต

ได้ เสีย ค่า ธรรมเนียม แล้ว

ลงนาม ผู้ อนุญาต
๒7/10/2566

ข้อ บังคับ

- (๑) ใบอนุญาตนี้ใช้ได้มีกำหนด ๓ ปี นับแต่วันที่ตั้งใบใบอนุญาตนี้เป็นต้นไป
- (๒) ใบอนุญาตนี้ใช้ได้เฉพาะตัว จะไปโอนให้ใครไม่ได้
- (๓) ใบอนุญาตนี้ใช้ได้เฉพาะร้านเดียว
- (๔) ผู้รับใบอนุญาตจะรับซ่อมแซมอาคารบนได้ จากคนที่ได้มีใบอนุญาตให้ มีอาคารบน ตามกฎหมาย
- (๕) ถ้าผู้รับใบอนุญาตจะขายร้านซ่อมอาคารบน แต่เครื่องกระดุนบนต้องแจ้งความให้เจ้าพนักงานผู้ปกครองท้องถิ่นใด ๆ คนได้ขายไปใหม่ภายในกำหนด ๑๕ วัน

จ่านักหอสมุด

(แบบ ป. ๑๑) เรื่อง รวบรวม ขออนุญาต ตั้งบ้าน หรือเครื่องกระตุนบนหรือ ซ่อมบน

เขียน ที่.....

วันที่.....เดือน..... ค.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี.....ตั้งภูมิลำเนา.....

ชาติ.....แต่ บังคับ.....ตั้ง บ้าน เว้น ติดยุ.....

หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....

เมือง.....ทำเรื่อง รวบรวม ขึ้น ต่อ.....

.....ได้ทราบ

๑. ด้วยตามความใน กฎเกณฑ์ ดัง วันที่.....เดือน.....

คดี.....ข้อ.....มีว่า ผู้ใด มีความ ประสงค์ จะ.....บน

ให้ ยื่น เรื่อง รวบรวม ขอ ขออนุญาต ก่อน นั้น

๒. บัดนี้ ข้าพเจ้า มีความ ประสงค์ จะ.....บน

ชนิด.....จำนวน.....

จาก.....แต่ ข้าพเจ้า ดำรงไว้ ที่จะ พิสูจน์

ให้เห็น ว่า ข้าพเจ้า เป็น ผู้ใด รับ ขออนุญาต ให้.....แล้ว

ตั้งชื่อ.....

ผู้ขอ ขออนุญาต

ความเห็น ของ ผู้บังคับการ, เจ้ากรม อำเภอ หรือผู้ว่าราชการเมือง

เห็นควา.....

.....

(ตง นาม).....

คำตั้ง

ให้.....

.....

(ตง นาม).....

จ่านักหอสมุด

(แบบ ป. ๑๒) ทะเบียน อาวุธปืน อำเภอ หรือ โรงพัก เริ่มแต่ศก หมดเพียง

เลขที่	ชื่อเจ้าของปืน	อายุ	ตำหนิ รูปพรรณ	ชนิด ด้ามจับ	นาม บิดา มารดา หรือภรรยา	ที่อยู่		รูปพรรณปืน	เลข หมายเลข	เครื่อง หมายของ เจ้าพนักงาน	มีไว้สำหรับ	วัน ออก ใบอนุญาต	จำหน่าย		หมายเหตุ	
						ตำบล	อำเภอ						วันเดือนปี	ด้วยเหตุ		

หน้า ๒๒๕

คก ๑๓๑ -

(แบบ ป. ๑๔)

เป็น ต้มค

ต้มค ทงเบยง ของ ผู้รับ ซอม แซม อากูช บง ทเ ไรบ อนุญาต

รูปพรรณ บง ทเ ไรบ มา ซอม

รับ จาก ใคร

เดข หมายถึง อนุญาต ให้ มี บง
ของ เจา ของ

งน ทเ ไรบ

งน ทเ ไรบ คเ ไรบ ไป ให้ เจา ของ

ราคา คเ ไรบ

(แบบ ป. ๑๕) สำหรับร้านทำหรือขายอาหารบนใช้แบบเดียวกัน
 ใบอนุญาตให้ร้านขายอาหารบน

วันขาย	ขายให้แก่ใคร เป็นร้านจำหน่าย หรือบุคคลที่ได้ อนุญาตให้ มบน	เลขหมายเลขวัน ในใบอนุญาต ของผู้ซื้อ	ชนิด มบน	จำนวนที่ขาย	เลขหมายขอ เจ้าพนักงานที่ จดไว้ใน ทะเบียน	เครื่องหมาย บนที่ขาย

หน้า ๒๒๓๗

ศึก ๑๓๑

(แบบ ป. ๑๖)

สำหรับร้านทำ หรือ ขาย ข้าว มี ใช้แบบเดียวกัน

บัญชี ราย วัน ขาย กระดาษ ปับ

วัน ขาย	ชื่อ ผู้ ขาย	เลขหมาย แด วัน ใน ใบ อนุญาต ของ ผู้ ขาย	ชนิด	จำนวน	หมายเหตุ
18/10/2566					

ศก ๑๓.๑

หน้า ๒๒๘

(แบบ ป. ๑๗) สำหรับ วัน ทำ หรือ ขาย อวุธ บัน ไซ่แบบ เดียว กัน

บานูที่ รวย วัน ขาย เครื่อง ประกอบ อวุธ บัน

วัน ขาย	ชื่อ ผู้ซื้อ	เลข หมายเลข และวัน ในใบ อนุญาต	ชนิด	จำนวน	หมายเหตุ

12/10/2566

(แบบ ป. ๑๘)

ใบอนุญาตขับรถที่คงเหลืออยู่ในวัน
 ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๓ เมื่อชายรับสมัครได้นำให้หักใบอนุญาตนี้ทุกวัน

วันที่รับ และจำหน่ายชาย	รายการรับ หรือจำหน่าย และคงเหลือ	ชนิดรับ.....ประเภท.....								หมายเหตุ
		วันที่รับ เข้ามาในวัน	จำนวน	รับจากไหน	รูปพรรณรับ	เลขหมายใน ใบอนุญาต ตั้งรับที่ เท่าใด	เลขหมายใน ใบอนุญาตให้ มีอายุรับของ ผู้ขอที่เท่าใด	วันนำไปขึ้น ทะเบียน	เครื่องหมายที่รับ ของเจ้าพนักงาน	
๑/๗/๑๓๑	ตั้งจากประเทศ เยอรมัน	๑/๗/๑๓๑	๔	กรมศุลกากร	หมายเลขที่รับ ๕๓๖-๕๓๗ ๕๓๘-๕๓๙ ๕๓๖	๒	๓	๒/๗/๑๓๑	ป.ท. ๑-๒-๓-๔	
๒/๗/๑๓๑	ขายให้ นาย (ข) คงเหลือ		๑				๔		ป.ท. ๒	
๔/๗/๑๓๑	รับจากนาย (จ)		๒	นาย (จ)	เลขหมายที่รับ ๕๓๖-๕๓๗		๓	๔/๗/๑๓๑	ป.ท. ๑๑-๑๒	
๕/๗/๑๓๑	รวมเหลือ ขายให้หลวง (ม) คงเหลือ		๕				๖		ป.ท. ๑๑	
			๔							

(แบบ ป. ๑๙) ยอดประจำเดือน สำหรับ ร้าน ทำ อาวุธปืน

ประจำเดือน.....					
ชนิดปืนแต่เครื่องกระสุน ชนิดที่ทำใน เดือน	ทำได ใน เดือน		ขายได ใน เดือน		เดือนขายใน ใบอนุญาต ของ ผชอ หรือรับไป
	จำนวน	จำหน่าย ได ใน เดือน	จำนวน	เดือนขายใน	

(แบบ ป. ๒๐) ยอดประจำเดือน สำหรับ บัณฑิต วิชา บัณฑิต
 แด่เครื่อง กระจ่าง บัณฑิต

ประจำเดือน.....				
ชนิด บัณฑิต เครื่อง กระจ่าง บัณฑิต	จำนวน		จำนวน ใน เดือน	เหลือยกไป เดือน หน้า
		จำนวน	เศษ หมายถึง ใน ใบอนุญาต ของ ผู้ ชี้	

(แบบ ป. ๒๑)

ยอด ประจำเดือน สำหรับ ร้าน ซอม ๒๕๖๖

ประจำเดือน.....

ชนิด บันทึ ซอม	จำนวน	เครื่องหมายที่ ๒๕๖๖	หมายเหตุ
<p style="text-align: right;">12/10/2566</p>			

ชำนาญ หอสมุด

ประกาศกระทรวงคมนาคม

พแนกโปรตัญญ์ โทรเลข

ด้วยได้ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เปิดใช้การโปรตัญญ์แต่โทรเลข
ขนาดตั้น ที่เมือง สักตนคร ในมณฑลอุดร เพื่อทำการ รับฝาก แลส่ง
เงินไป มา กับกรุงเทพฯ ได้ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กันยายน รัตนโกสินทร
ศก ๑๓๑๑ เป็นต้นไป จึง ขอ ประกาศให้ทราบทั่วกัน

กระทรวงคมนาคม

ประกาศมา ณ วันที่ ๑๑ กันยายน รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑๑

(ลงนาม) วงษาประพัทธ์

เสนาบดี กระทรวงคมนาคม

ประกาศตั้งตำแหน่ง

ผู้บัญชาการ โรงเรียนข้าราชการพลเรือน
ของ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
ใน พระบรมราชูปถัมภ์

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกัน ว่า
ตำแหน่ง นำที่ ราชการ ของ พระยาศรีวิกรมษ์ ในโรงเรียน ข้าราชการพลเรือน
ของ พระบาท สมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ตาม ประกาศ เดิม ตั้ง วันที่ ๑

กระทรวง ทหารเรือได้นำความขึ้นกราบบังคมทูล
 พระบาท พระราชทาน พระบรมราชานุญาต แล้ว
 ประกาศมา ณ วันที่ ๕ กันยายน รัตนโกสินทรศก ๑๓๑
 (ฉ.พระนาม) บรพัตร์

นายพงษ์เรือเอก เต็มยศ กระทรวงทหารเรือ

ด้วย กระทรวง มหาดไทย ดัง แบบจง มา ขอให้ นำความ กราบบังคมทูล
 เพื่อขอ พระราชทาน พระบรมราชานุญาต ให้ ใช้ เครื่องหมาย ตำแหน่ง
 ข้าราชการ ตามความใน มาตรา ๕ แห่ง พระราชบัญญัติของ ร.ศ. ๑๒๙ คือ

ซึ่ง มี เครื่องหมาย แบ่ง เป็น ๕ ช่อง ๆ บน เป็น รูป ปราสาท ภายใน มี
 พานแว่นฟ้า รองตั้ง ขั้วทักษิณาวรรต หลัง ปราสาท มี รูป ต้นหมัน ช่อง กลาง
 ข้างขวา รูป อ่างทอง ข้างซ้าย รูป เขาแก้ว ช่อง ดัง ข้างขวา เป็น รูป ดั้งหี
 หมอบบน แทน ข้างซ้าย รูป ศร ๓ เล่ม สำหรับ ใช้ เป็น ของ หมาย ตำแหน่ง
 ข้าราชการ เทศาภิบาล มณฑลกรุงเก่า

ซึ่ง มี เครื่องหมาย รูป ปราสาท ภายใน มี พานแว่นฟ้า รองตั้ง
 ทักษิณาวรรต หลัง ปราสาท มี รูป ต้นหมัน สำหรับ ใช้ เป็น ของ หมาย ตำแหน่ง
 ผู้รักษา กรุงเก่า

ซึ่ง มี เครื่องหมาย รูป อ่างทอง สำหรับ ใช้ เป็น ของ หมาย ตำแหน่ง ผู้ว่า

ราชการ เมือง อ่างทอง
 12/10/2566

ซึ่ง มีเครื่องหมาย แบ่ง เป็น ๒ ช่อง ซึ่ง ข้างขวาเป็น รูปมณฑป พระ
 พุทธบาท ข้างซ้ายเป็น รูป เสาแก้ว สำหรับใช้ เป็น ของ หมาย ตำแหน่ง
 ผู้ว่าราชการ เมือง สิบบุรี

ซึ่ง มีเครื่องหมาย แบ่ง เป็น ๓ ช่อง ๆ บนเป็น รูปสิ่ง หอมอบบน แทน
 ช่องล่าง ข้างขวาเป็น รูป พระอินทร์ เบาตั้งขึ้น ข้างซ้าย เป็น รูป พระพรหม
 ถัดลงมา กับ ค่ำ สำหรับใช้ เป็น ของ หมาย ตำแหน่ง ผู้ว่า ราชการเมือง สิบบุรี

ซึ่ง มีเครื่องหมาย รูปสี่ กว้าง เต็ม สำหรับใช้ เป็น ของ หมาย ตำแหน่ง
 ผู้ว่า ราชการ เมือง สิบบุรี

ซึ่ง มีเครื่อง หมาย รูป ถ้วย ขลุ่ยขนาด ตกลง พระที่นั่ง ใต้เศวตฉัตรทิพย์อาสน์
 สำหรับใช้ เป็น ของ หมาย ตำแหน่ง ผู้ว่า ราชการ อำเภอ พระราชวัง

ซึ่ง มีเครื่อง หมาย รูป พระอินทร์ เบาตั้งขึ้น สำหรับใช้ เป็น ของ หมาย
 ตำแหน่ง ผู้ว่า ราชการ อำเภอ อินทร์บุรี

ซึ่ง มีเครื่อง หมาย รูป พระพรหม ถัด ลงมา กับ ค่ำ สำหรับใช้ เป็น ของ
 หมาย ตำแหน่ง ผู้ว่า ราชการ อำเภอ พรหมบุรี

ซึ่ง มีเครื่อง หมาย รูปสิ่ง หอมอบ บน แทน สำหรับใช้ เป็น ของ หมาย
 ตำแหน่ง ผู้ว่า ราชการ อำเภอ สิงห์บุรี

ซึ่ง มีเครื่อง หมาย รูปมณฑป พระพุทธรบาท สำหรับใช้ เป็น ของ หมาย
 ตำแหน่ง ผู้ว่า ราชการ อำเภอ พระพุทธรบาท

กระทรวง ทหารเรือ ไล่น้ำคร้าม ชนม์ กวาม บังคม ทูล ทราบใต้ฝ่าเดอ
 ขลุ้พระบาท พระราชทาน พระบรมราชานุญาแล้ว
 ประกาศมรณบัตรที่ ๕ กันยายน รตนโกสินทรศึก ๑๓๑
 (ตงพระนาม) บริพัตร

นายพลเรือเอก เสนาบดีกระทรวงทหารเรือ

พระราชนิพนธ์เหวี่ยงพระราชนิยม

รัตนโกสินทรศึก ๑๓๑

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจักรีบรมราชูปถัมภ์ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชดำริเห็นว่า ผู้ที่เด็กระทั่งที่ เหนือเมืองนี้ ให้เป็นประโยชน์ ในการปกครองของที่ เรือแก่เพื่อนมนุษย์ จะเป็นผู้มีเกียรติศักดิ์ ชาติใด ๆ ฤจะเปเล่สำนึกขึ้นก็ได้ ส้มควมที่ จะได้รับ พระมหากรุณา เปนพิเศษด้วยหนึ่ง แสดงให้ปรากฏซึ่ง พระราชนิยมในผู้ที่ประพฤติตน เปนพลเมืองดี แต่มีความกล้าหาญอันบังเกิดแต่ความกรุณาแก่เพื่อน มนุษย์เปเล่ที่คง จึงมีพระบรมราชโองการ ดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งให้ร่าง เหวี่ยงขึ้นใหม่ สำหรับพระราชทานแก่ผู้ที่มีความชอบด้วยคุณงาม ความดี ให้เป็นเครื่องประชมเชิดชูความดี เปนเกียรติยศ . . . และ ยั้ง ขอวง ดั้สำหรับพลเมืองสืบไป จึงได้ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราช นิพนธ์ไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ เหยื่อนี้ให้เรียกว่า เหยื่อราชนิยม

มาตรา ๒ เหยื่อนี้มีถิ่นฐานแปดรูปกลม ด้านหน้ามีพระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มีอักษรจารึก พระบรมนามาภิไธยว่า มหาราชา ปรีเชษฐมหาชีวะโช ฉยามรชกาล พุทธสาส์นบุราณโก ด้านหลังมีอักษรจารึกว่า ทรงพระราชนิยม พระราชทาน ขนาด วัดตามเส้นศูนย์สูตร ๓๑ มิติเมตร วัดโดยรอบ ๙๗-๓๘ มิติเมตร วัด หน้า ๒-๑๑ มิติเมตร ห้อยกับแพรแถบสีดำกับเหลือง

มาตรา ๓ ผู้ที่นับว่า คงด้วยลักษณะอื่นสมควรที่จะได้รับพระราชทานเหยื่อนี้ คือ

(ก) ผู้ที่แสดง ความกล้าหาญ ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองให้เป็นประโยชน์อย่างสำคัญ อันเป็นพยานว่า ผู้นั้นมีความปรารถนาแต่เต็มใจกระทำหน้าที่ของพลเมืองดี จนต่อสู้ฝ่าฝืน อันตรายแต่ไม่เสียดายชีวิต.

(ข) ผู้แสดง ความกล้าหาญ ช่วยเหลือผู้อื่นให้พ้นภัยอันตรายต่างๆ โดยมิได้คิดถึงอันตราย ซึ่งอาจบังเกิดแก่ชีวิตของตน

ความชอบทั้งสองอย่าง ที่กล่าวมานี้ คงกระทำโดยมิใช่เพื่อความจำเป็นตามตำแหน่งหน้าที่ของผู้กระทำนั้น จึงจะนับว่าเป็นผู้สมควรได้รับพระราชทานเหยื่อราชนิยมตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ผู้ที่ได้กระทำ ความชอบเช่นที่ได้กล่าว มาแล้ว ในมาตรา ๓

นี้ ตามปกติการจะให้เปลี่ยนหน้าของเจ้าพนักงานผู้ปกครองท้องที่ นำความชอบเสนอเปลี่ยนตำแหน่งมาจนถึงเจ้ากระทรวง แล้วให้เจ้ากระทรวงนำความกราบบังคมทูลพระกรุณาให้ทรงทราบโดยฝ่าละอองธุลีพระบาท แต่ถึงแม้ว่าเจ้าหน้าที่ยุติการปกครองท้องที่จะมีดี นำความกราบบังคมทูลก็ดี ถ้าไม่ได้ทรงทราบโดยฝ่าละอองธุลีพระบาท มาโดยทางอื่น แต่ทรงพระราชดำริเห็นสมควรแล้ว ก็จะมีพระราชทานเหรียญนี้ให้เหมือนกัน

มาตรา ๕ เหรียญนี้ให้ใช้ติดอกเสื้อเบื้องขวาตรงข้ามกับเครื่องหมายอิสริยาภรณ์ แต่เหรียญทั้งสอง

มาตรา ๖ ให้กระทรวงมุรธาธรเป็นเจ้าหน้าที่รักษาระเบียบการแห่งเหรียญราชนิยม ให้เป็นไปถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้ได้ตั้งแต่วันที่ ๒๙ กันยายนรัตนโกสินทรศก ๑๓๑ เป็นวันที่ ๒๘๙ ในรัชกาลปัจจุบันนี้

กฎเสนาบดี

ว่าด้วยการอนุญาตให้บรรทุกบั้น และเครื่องกระดุมบนตงเรือที่เมืองสิงคโปร์ และนำฮาดูชเข้ามาทางท่ากรุงเทพฯ ฯ

ตามพระราชบัญญัติ บ.พ. ร.ศ. ๑๓๑

ด้วยตามพระราชบัญญัติ บ.พ. ร.ศ. ๑๓๑ มาตรา ๓ มีความว่า

ให้เสนาบดีเจ้าหน้าที่ยุติการ พระราชบัญญัตินี้ มีอำนาจออกกฎต่าง ๆ

2/10/2538

เพื่อวางระเบียบการให้ตำแหน่งไปตามพระราชบัญญัติ เมื่อ กฏ นั้นได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาต แต่ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งในพระราชบัญญัตินั้น

บัดนี้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติตั้ง กฏ ข้าราชการไว้ ตั้ง ข้าราชการต่อไปนี้

ข้อ ๑ บุคคลผู้ใดได้รับอนุญาตให้ตั้งบ้าน แลเครื่อง กระตั้งบ้านเข้ามาในพระราชอาณาจักรสยาม ถ้ามีความประสงค์จะรับเป็นอนุญาตสำหรับให้บรรทุก อาวุธ ตั้ง เมือง ดึง ไปรี และนำ อาวุธ เข้า มา ท่างทำกรงเทพฯ ก็ให้ผู้นั้น นำใบ อนุญาต มา ยื่น ต่อ เจ้าพนักงาน กรมศุลกากร กรุงเทพฯ เจ้าพนักงาน กรมศุลกากร จะได้ ออก ใบ อนุญาต ให้ บรรทุก อาวุธ ตาม แบบ ศ. ๑ ให้ ใบ อนุญาต ให้ บรรทุก อาวุธ ขึ้น ทำ บ้าน ส่วน คอนตอน ๑ สำหรับเก็บไว้ ที่ ศุลกากร คอน ๒ สำหรับให้ แก่ นายเรือ จะรับ บรรทุก บ้าน แล เครื่อง กระตั้ง บ้าน เข้า มา คอน ๓ สำหรับ ให้ แก่ กงตั้ง ดึง ย่าง ที่ เมือง ดึง ไปรี ใบ อนุญาต ให้ บรรทุก อาวุธ นั้น กำหนด ให้ ใช้ ได้ ภายใน หก เดือน นับ ตั้ง แล วันที่ ออก หนังสือ ใบ อนุญาต

ข้อ ๒ บุคคลผู้ใด นำ อาวุธ บ้าน แล เครื่อง กระตั้ง บ้าน สำหรับ ตั้ง เข้า มา จาก ต่าง ประเทศ ทาง ทะเล เมื่อ ถึง ท่า ที่ ผู้ รับ จะ ชน จาก เรือ ก็ ให้ ผู้นั้น แจ้ง ความ บอก จำนวน บ้าน แล เครื่อง กระตั้ง บ้าน ต่อ เจ้าพนักงาน ศุลกากร ที่ ชน ไป ตรวจ กำกับ ไว้ ใน ท่า นั้น แล มอบ บ้าน กับ เครื่อง กระตั้ง

Form No. 1.

แบบ ก. ๑

Bangkok..... 191.

กรุงเทพฯ ปี ๑๙

Permission granted to.....

ใบอนุญาตให้

to import.....cases

นำเข้ามา

หีบ

marked.....containing

เครื่องหมาย

คือ

Valid for six months from date of issue.

ใบอนุญาตนี้ใช้ได้เพียงหกเดือนนับตั้งแต่วันที่ได้ออกอนุญาต

H. M. S. Customs.

กรมศุลกากร

Bangkok..... 191.

กรุงเทพฯ ปี ๑๙

Permission is hereby granted to.....

ได้อนุญาตให้

to import into the Port of Bangkok from.....

นำเข้ามาในท่ากรุงเทพฯ จาก

.....cases marked.....

หีบ เครื่องหมาย

containing.....

คือ

Director General of Customs.

อธิบดีกรมศุลกากร

To the Master of Importing Vessel.

ถึง นายเรือที่นำเรือเข้ามา

This permit to be handed over by the Master in Bangkok to the

ใบอนุญาตฉบับนี้ให้ นายเรือมาขึ้น คือ เอเยนต์ ของ คน ที่ กรุงเทพฯ ฯ vessel's agents.

Valid for six months from date of issue.

ใบอนุญาตนี้ใช้ได้เพียงหกเดือนนับตั้งแต่วันที่ได้ออกอนุญาต

H. M. S. Customs.

กรมศุลกากร

Bangkok..... 191.

กรุงเทพฯ ปี ๑๙

Permission is hereby granted to.....

ได้อนุญาตให้

to import into the port of Bangkok from.....

นำเข้ามาในท่ากรุงเทพฯ จาก

.....cases marked.....

หีบ เครื่องหมาย

containing.....

คือ

Director General of Customs.

อธิบดีกรมศุลกากร

To

ถึง

His Siamese Majesty's Consul.

กงสุลสยาม

แบบ ศ. ๒
FORM NO. 2.

เรื่องราว ขอ อนุญาต ให้นำปืน จาก กรมศุลกากร

Application for the delivery of fire-arms by H.S.M's Customs.

เขียนที่.....วัน.....เดือน.....ศก.....
Bangkok, Dated 191

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี
I, the undersigned age years

ตั้งเกิด.....ชาติ.....แต่บังคับ.....
occupation nationality subject

ตั้งบ้านเรือน อยู่.....หมู่ที่.....ตำบล.....
residing at No. District

อำเภอ.....เมือง.....
Amphur Muang

ทำเรื่องราว มายื่น ต่อ เจ้าพนักงาน กรมศุลกากร ทราบ
hereby make application to the proper officer of H.S.M's-
Customs.

ด้วย ข้าพเจ้า มีความประสงค์ ขอ อนุญาต ให้นำ.....
For permission to take delivery of the fire-arms specified-
below

.....
.....
.....

และกระสุน ดังต่อไปนี้.....
and the cartridges specified below.

.....
.....
.....

ซึ่งได้ นำเข้ามา กับเรือ.....ไปไว้ ใช้สำหรับตัว
which have been imported per s. s. for my personal use only
และจะได้นำ ออกลงทะเบียน ต่อ เจ้าพนักงาน ผู้จัดทะเบียน ตามพระราชบัญญัติ
and I undertake that the same shall be registered at the-
official

ศก ๑๓๑ ภายใน ๑๕ วัน
registry according to the Royal Fire-arms Act within 15 days

ลงชื่อ.....
signed

ผู้ขอ อนุญาต
Applicant.

แบบ ศ. ๓

FORM NO. 3.

ใบอนุญาต สำหรับ มีปืน ใช้ชั่วคราว

Temporary Permit for Possession of Fire-arms

- ๑ เลขหมายใบอนุญาต
1. No. of Permit
- ๒ ชื่อและอายุผู้รับอนุญาต
2. Name and age of applicant
- ๓ ตำนีรูปพรรณ
3. Marks on the body
- ๔ ชาติแต่บังคับ
4. Nationality and subject
- ๕ มาเมื่ออะไร
5. Imported per s. s.
- ๖ จากไหน
6. From whence
- ๗ มาอยู่ที่ไหน
7. Residing at
- ๘ ทำการอะไร
8. Occupation
- ๙ ชนิดแต่รูปพรรณปืน
9. Descriptions of fire-arms.
-
-
-
- ๑๐ เลขหมายปืน และชื่อผู้ทำปืน
10. Marks and maker's name of fire-arms.
-
-
-
- ๑๑ เลขหมายที่ปืน
11. No. of fire-arms.
-
-
-
- ๑๒ จำนวนแต่ชนิดกระสุนปืน
12. Number and descriptions of cartridges.
-
-
-
- ๑๓ วันอนุญาต
13. Date of sanction
- ๑๔ ลงนามผู้อนุญาต
14. Signature of Officer.
- ๑๕ หมายเหตุ
15. Remarks.

ประกาศตั้งตำแหน่งอธิบดี

มีพระบรมราชโองการ ดำรัสเห็นชอบเกล้า ฯ ตั้งว่า กรมศุลกากร
 กรมเจ้าท่า และ กรมสรรพากร ใน กระทรวงนครบาล เป็น กรมใหญ่ มี
 ราชการ ทั่วไป มาก ขึ้นสมควร จะ มี ตำแหน่ง อธิบดี เป็น ผู้รับผิดชอบ
 จึง ทรง พระกรุณา โปรดเกล้า ฯ ให้ มี ตำแหน่ง อธิบดี กรมศุลกากร ๑
 กรมเจ้าท่า ๑ กรมสรรพากร ใน ๑ แต่ พระราชทาน พระบรมราชานุญาต
 ให้ พระยาศรีสุนทร สุคริยเดช เป็น อธิบดี กรมเจ้าท่า แต่ ให้ พระยารัษฎานุภาค
 เป็น อธิบดี กรมสรรพากร ใน รัชราชการ ต้นของ พระเดช พระคุณ ตาม นานี่
 ตั้ง แต่ บัด นี้ เป็น ต้นไป ฯ

พระบรมราชโองการดำรัสตั้ง ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม รัตนโกสินทร
 ศก ๑๓๑ เป็นวันที่ ๕๙๙ ในรัชกาลปัจจุบันนี้

ประกาศแก้ไข

พระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวทหารบก

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระมยุฎกเกล้าเจ้าอยู่หัว
 มีพระบรมราชโองการ ดำรัสเห็นชอบเกล้า ฯ ตั้งว่า ตามความใน พระราช
 กำหนดเครื่องแต่งตัว ทหารบก รัตนโกสินทร ศก ๑๒๗ ในข้อ ๒ แห่ง
 มาตรา ๒๒ ตั้งแจ้งใน ประกาศแก้ไข ข้อความ ลงวันที่ ๙ มกราคม

รัตนโกสินทร ศก ๑๒๙ ให้นำเด็กเลี้ยง ให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

ข้อ ๒ นายทหารชั้นสัญญาบัตรประจำกรมเสนาธิการทหารบก หรือ
ประจำแผนกเสนาธิการกองทัพกองพลอื่น มีความรู้เต็มที่พิเศษ เรียกว่า
นายทหารเสนาธิการ ซึ่งกระทรวงกระตักใหม่ได้มีคำสั่งให้ผู้ใหญ่โต
ซ้ายขงยศนั้น ใช้ซ้ายขงยศได้ถึง ๑ เดือน ทบต้นซ้ายขง ๒ ข้าง
รวมคิด กับแผ่นผ้าขาว มีห่วงที่ปลายซ้าย ขอดอง ที่คุมคอเสื้อ

ประกาศมา ณ วันที่ ๑๐ ตุลาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑
ณ วันที่ ๗๐๐ ในรัชกาลปัจจุบันนี้

กฎเสนาบดี

เพิ่มเติม พระราชกำหนด เครื่อง แต่ง ตัว ข้าราชการฝ่ายพลเรือน

ใน พระราชดำรินี้ รัตนโกสินทร ศก ๑๒๙

ว่าด้วยเครื่องหมาย ของ ข้าราชการ ตาม กรมที่ ชั้น แก่กระทรวงวัง

ตาม ความใน พระราชกำหนด เครื่อง แต่ง ตัว ข้าราชการ ฝ่ายพลเรือนใน
พระราชดำรินี้ รัตนโกสินทร ศก ๑๒๙ หมวดที่ ๓ มาตรา ๑๒ ว่าด้วย
เครื่องหมายดี ข้าราชการใน พระราชดำรินี้ จะควร หมายดี โต กิ่งแดง
แต่ จะ ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้เสนาบดี กระทรวงวัง ออกข้อบังคับ
กำหนด เป็น ครั้ง คราว นั้น บัดนี้ ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ตั้งว่า
ดี เครื่องหมาย ของ ข้าราชการ บาง กรม ที่ ชั้น แก่ กระทรวงวังใช้ต่าง กัน
อยู่ นั้น ยังไม่เป็น การ ดีดวก จึง ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้แก่ใช้

ตั้งเครื่อง หมายถึง แปลกกัน ที่ คอ แต่ ขอมอ เลื้อย เคนยัก แต่ แม่น กำมะหยี่
 ที่ไซ่ ตัด คอ เลื้อย ชาว นั้น เลื้อย โหม ให้ ไซ่ เบน ดีแดง บานเย็น ให้เหมือน
 เช่นเดียวกับ ข้าราชการใน กรมกลาง กระทรวงวัง เลื้อยให้หมด เว้นเสียแต่
 กรมบาง กรม เช่น กรมพระคลังข้างที่ กรมราชเลขา แต่ กรมพระตำรวจ
 รวม ๓ กรมนี้ จึงให้คงใช้ดีไปตามเดิม ไม่ต้องเปลี่ยนแปลง ฯ
 กระทรวงวัง

วันที่ ๑๑ ตุลาคม วันขึ้นปีใหม่ คศ ๑๓๑
 (ลงพระนาม) สรรพสิทธิประสงค์
 เสด็จมาดี

พระราชบัญญัติ

ของ หมุน ข้าราชการใน พระราชสำนักนี้
 วันขึ้นปีใหม่ คศ ๑๓๑

พระราชปรารภ

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอัฐมรามาธิบดินทร
 มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าเหนือกระหม่อมว่า ข้าราชการ
 ใน พระราชสำนักนี้ ที่ ยังคงรับราชการ ประจำ ณ บัดนี้ ก็มีเป็น
 จำนวนมาก ต่อไปก็คงจะต้องมีเวลาที่ จะต้อง มีผู้ที่สมควร จะ ทรง
 พระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้ ออก จาก ราชการ ประจำ บ้าง

12/10/2566

แต่ถ้าแม้ว่าจะตัดออกไป จากตำแหน่ง ประจำการ เคย ๆ ก็ ก็ จะ เป็น
ประหนึ่ง ว่า ผู้ นั้น มีความผิด จึง ต้อง ถูก สกัด ออก จาก ตำแหน่ง ราชการ
ก็ จะ เป็น ที่ เสื่อมเสีย แก่ ข้าราชการ ผู้ ที่ ต้อง ออก จาก ตำแหน่ง นั้น

อัน ที่ จริง การ ที่ ข้าราชการ ผู้ใด จะ ต้อง ออก จาก ตำแหน่ง ประจำการ
นั้น ไม่ใช่ จำเพาะ เพื่อ ความผิด เท่านั้น ถึง แม้ ผู้ ที่ ไม่ มีความผิด
ก็ อาจ จะมี เหตุ จำเป็น ที่ จะ ต้อง ออก จาก ตำแหน่ง ได้ เช่น เมื่อ ราชการ
เปลี่ยนแปลง ระเบียบ ราชการ ใหม่ พระ เชน เลิก ตำแหน่ง ใด ตำแหน่ง ๑ เสีย
และ ข้าราชการ ผู้ ที่ เคย ทำการ ใน ตำแหน่ง ที่ เลิก เสีย นั้น ก็ เป็น อัน ต้อง
ขาด จาก ประจำการ ไปเอง ถ้า ข้าราชการ มีความ ขราทุพพลภาพ ไม่
สามารถ ที่ จะ มารับ ราชการ ตาม ตำแหน่ง นั้น ของ คน โดย สิ้น ไม้ เสริม ข้อ คือ เป
ดง นี้ เป็น ต้น ข้าราชการ ที่ จะ ต้อง ออก จาก ตำแหน่ง ประจำการ โดย ไม่ มี
ความผิด เช่น นี้ ก็ เป็น ผู้ ที่ สิ้นควร ที่ จะ ยัง คง ได้รับ พระราชทาน พระ
มหากรุณา ตัด ไป เป็น ส่วน พระบรมราชูปถัมภ์ ก็ คือ

จึง ทรง พระกรุณา โปรดเกล้า โปรดกระหม่อม ให้ ทราบ พระราช บัญญัติ
กองหนุน ข้าราชการ ใน พระราชสำนัก มี ข้อ ไว้ ดัง นี้

มาตรา ๑) พระราชบัญญัติ นี้ ให้ มี นาม เรียกว่า พระราชบัญญัติ
กองหนุน ข้าราชการ ใน พระราชสำนักนี้ วันที่ โทสินทร ศก ๑๓๑

มาตรา ๒) บรรดา ข้าราชการ ใน พระราชสำนักนี้ ซึ่ง ต้อง ออก
จาก หน้า ที่ ราชการ ประจำไป โดย ไม่ มีความผิด เสีย หาย อย่าง ร้ายแรง

เช่น ต้อง คิด เป็น ความ อาญา หรือ เดิมที ต่อ พระราช กำหนด กฎหมาย
 สำหรับ แผ่นดิน แต่ ได้ เหม ผู้ บิด พลับ ท่อน้ำ ที่ ราชการ อย่างไร แต่
 การ ที่ ของ ออก จาก ราชการ ประจำ ไป นั้น เพราะ เหตุ ย่าง อื่น กต่าง คือ
 ก. เพราะ รับ ราชการ มา นาน ส้มควร จะ ให้ ออก พัก ผ่อน ไม่ ต้อง
 มา รับ ราชการ ประจำ

ข. เพราะ เลิก ถอน ตำแหน่ง เก่า ไม่มี ตำแหน่ง นำ ที่ จะ ให้ ผู้ นั้น
 รับ ราชการ ได้

ค. เพราะ มี อายุ มาก ไม่ สามารถ จะ มา รับ ราชการ ประจำ ได้ เป็น
 ที่ เรียบ ร้อย

ง. เพราะ บ่อย เจ็บ ทุ พดภาพ ซึ่ง ไม่มี เวลา จะ หาย เป็น ปกติ แต่
 เป็น การ พ้น ใจ ได้ จะ มา รับ ราชการ ให้ เป็น ที่ เรียบ ร้อย ได้ ดังนี้ เป็น คน

บรรดา ข้าราชการ ที่ ต้อง ออก จาก ราชการ ประจำ เพราะ เหตุ ๔ ประการ
 ตาม ที่ ว่า ไว้ ใน หมาย อักษร ก. ข. ค. ง. นี้ ไซ้ ให้ ข้าราชการ
 ผู้ นั้น อยู่ใน ประเภท กง หนึ่ง สัก ขึ้น อยู่ใน กระทรวง แล กรม ที่ ตน เคย
 รับ ราชการ มา แต่ ได้ รับ พระราชทาน เบี้ยหวัด ตาม อัตรา ส่วน แบ่ง ของ
 เงิน เดือน ที่ ตระ ได้ รับ พระราชทาน ดัง จะ ได้ บรรยาย ต่อ ไป ใน มาตรา ๓ นั้น

มาตรา ๓) บรรดา ข้าราชการ ที่ ต้อง ย้าย หรือ ตก อยู่ใน ประเภท
 กง หนึ่ง นั้น ทรง พระกรุณา โปรดเกล้า ฯ ให้ ได้ รับ พระราชทาน
 เบี้ยหวัด เป็น เงิน เดือน ซึ่ง ความ อัตรา ส่วน แบ่ง ๑ ใน ๒ ๑ ใน ๓

หรือ ๑ ใน ๔ ของเงินเดือนที่คนได้รับพระราชทานในเดือนหลัง
 ที่สุด ในขณะที่ยังรับราชการประจำอยู่นั้นเป็นเกณฑ์ เว้นเสีย
 แต่ถ้าจะทรงพระมหากรุณาโปรดเกล้าฯ เดือนขึ้นบรรดาศักดิ์ขึ้นเป็น
 บำเหน็จพิเศษ เมื่อจะออกปกครองหนานั้น ก็ให้คิดเบี้ยหวัดโดยตั้งอัตรา
 เงินเดือนที่ควรจะได้รับพระราชทานในชั้นบรรดาศักดิ์ใหม่นั้นเป็นเกณฑ์

ในการซึ่งผู้ใดจะได้รับพระราชทาน อภิเษก ส่วนแบ่งชนิดใดโดยวิธีนั้น
 ต้องแล้วแต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ เห็นสมควร ตามคุณวุฒิ
 ความดีความสามารถของผู้นั้น แต่ซึ่งจะได้เป็นหน้าที่ของเจ้ากระทรวง
 จะออกคำสั่งประกาศให้ทราบเสมอ ในคราวที่ย้ายข้าราชการนั้น ๆ
 เป็นกองหนุนว่าจะให้ได้รับพระราชทาน ส่วนแบ่งชนิดใดโดยวิธี
 มาตรการ ๔) ข้าราชการที่เป็นกองหนุนนั้น อนุญาตให้หยุด

พักผ่อน อยู่ตามภูมิดำเนาของตนได้ ไม่ต้องมารับราชการประจำ
 แต่ให้คงพึงบังคับบัญชาเจ้ากระทรวงหรือกรมที่ตนสังกัดขึ้นอยู่ แต่
 ถ้าจะมีกิจราชการจำเป็นซึ่งเจ้ากระทรวงหรือกรมมีประสงค์จะเรียกให้
 เข้ารับราชการประจำ หรือรับราชการชั่วคราวในคราวใด
 อย่างไรแล้ว ก็ต้องมารับราชการตามคำสั่ง

ถ้าเรียกให้เข้ามารับราชการไม่เข้ามา และไม่ชี้แจงเหตุผลที่
 ขัดข้องมาให้ชัดเจนจนเจ้ากระทรวงหรือกรมควรเชื่อฟังได้แล้ว
 ต้องนับว่าเป็นผู้ขัดต่อราชการ ให้เป็นหน้าที่เจ้ากระทรวงฎุกรม

12/10/2566

นำความกราบบังคมทูลขอพระราชทานให้คงเบี้ยหวัดเสียชั่วคราว ๑
ฎึงที่เดียว ฎาจะลดจำนวนให้น้อยลง ก็ดีสุดแล้วแต่จะสมควรแก่
ความผิดมากและน้อย

อนึ่งถ้าข้าราชการ กองหนุนจะไป ณ เมือง หรือ ตำบลใด ซึ่ง นอก จาก
จังหวัด กรุงเทพมหานคร แต่การที่ตนไปนั้นมีการที่ต้องไปพักผ่อน
ตั้งแต่ ๗ ราชวัตรขึ้นไปแล้ว จะต้องมาหาแต่ชี้แจงให้เจ้ากระทรวง
หรือกรมที่ตนสังกัดนั้น ทราบทุกคราวไป

มาตรา ๕) ข้าราชการ ผู้ใดที่ได้รับคำสั่งเรียก คือ

๑. ให้เข้ารับราชการ ประจำหน้าที่ จะได้รับพระราชทานเงินเดือน
ตามอัตราที่เคยได้รับพระราชทาน อยู่ในเวลาประจำการ มาแต่ก่อนเดือน
ที่สุก แต่ให้คงเบี้ยหวัดที่ได้รับพระราชทานชั้น กองหนุนนี้

๒. ถ้าเป็นแต่เรียกเข้ารับราชการชั่วคราวจะได้รับพระราชทาน
เงินเดือนคิดจากอัตราเงินเดือนที่เคยได้รับพระราชทานเมื่อเวลาประจำ
การ มาแต่ก่อนนั้น

มาตรา ๖) ข้าราชการ ผู้ใดที่ออกเป็น กองหนุน ได้รับ
พระราชทาน เบี้ยหวัดตามพระราชบัญญัติแล้ว แต่ภายหลังต้องเรียก
เข้ารับราชการ ประจำ แต่คงเป็นได้รับพระราชทานเงินเดือนเช่นเดียวกับ
กับอัตราประจำมาแต่ก่อนนั้น เวลาเข้ารับราชการ ตอนนี้เป็นอันนับต่อ
จากเวลาเข้ารับราชการประจำก่อนได้ (ไม่เป็นอันต้องขาดตอน

12/10/2568

ให้ขอรับพระราชทานเบี้ยบำนาญเป็นไปตามความในพระราชบัญญัติ
นั้นได้ ไม่ขัดกับเงื่อนไขที่ไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐) ข้าราชการในพระราชสำนัก ตามว่าไว้ในพระราช
บัญญัตินั้น ให้เป็นที่พึงเข้าใจว่าเฉพาะแต่บรรดาข้าราชการในพระ
ราชสำนักซึ่งขึ้นแก่กระทรวงวัง หรือที่ใดรับพระราชทานเงินเดือน
จากกรมพระคลังข้างที่เท่านั้น (ไม่ใช้จากกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ)

มาตรา ๑๑) ให้เสนาบดีกระทรวงวัง เป็นผู้รักษาพระราชบัญญัตินี้
แต่ดำเนินการให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้

มาตรา ๑๒) พระราชบัญญัติของหม่อมข้าราชกรมในพระราชสำนักนี้
ได้ตราขึ้นไว้เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม รัตนโกสินทรศก ๑๓๑๑ เป็น
วันที่ ๗๐๒ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

ประกาศ

ย้าย พระยาศรีสุนทรโวหาร อดีตกษัตริย์ กรมพระนครสวรรค์
มารับราชการในตำแหน่ง ผู้ช่วย ราชเลขาธิการ

มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ดำรัสเห็นเกล้าฯ สั่งว่า ตาม
ที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระยาศรีสุนทรโวหาร ผู้ช่วย ราชเลขาธิการ
ไปเป็นผู้บัญชาการโรงเรียนข้าราชการพลเรือนแล้ว ตำแหน่ง ผู้ช่วย
ราชเลขาธิการ ยังว่างอยู่ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ย้ายพระยาศรี

12/10/2566

สุนทรโวหาร ปรัตตทุตตของ กระทบวงมูราชกร มาธิบดีราชกรใน ตำแหน่ง
ผู้ช่วย ราชเสนาธิการ แต่บัดนี้ เปน ต้นไป

พระบรมราชโองการ ดำรัสตั้งแต่วันที่ ๒๒ ตุลาคม รัตนโกสินทร

ประกาศกระทรวงคมนาคม

พนักไปรษณีย์

ด้วย ตาม ประกาศ กระทรวงคมนาคม ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม

ร.ศ. ๑๒๙ ประกาศใช้ตั๋วตราไปรษณีย์ราคาต่าง ๆ ซึ่งมีรูปครุฑพ่าห์
เชิญ พระบรมรูป ความแจ้ง อยู่ แล้ว นั้น

บัดนี้ ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้าง ตั๋วตราไปรษณีย์ ชนิดใหม่
มีราคาต่าง ๆ รวม ๑๒ ชนิด พระราชทาน พระบรมราชานุญาตให้กรม
ไปรษณีย์ โทรเลข จำหน่าย ใช้ตั๋วตรา อย่างใหม่ นี้ คณะ กำนกับ ตั๋วตรา
ไปรษณีย์ อย่างเก่า ที่ คง ใช้ อยู่ ได้ ด้วย ตั้งแต่วันที่ ๑๕ ตุลาคม รัตน
โกสินทร ศก ๑๓๑ เปน ต้นไป ตั๋วตราไปรษณีย์ ใหม่ นี้ มี พระบรมรูป
พิมพ์ บน กระดาษ ขาว คือ

- ๑ ราคา ๒๕ สตางค์ พิมพ์ แดง ใน สีน้ำตาด ย่อ
- ๒ ราคา ๓๐ สตางค์ พิมพ์ แดง ใน สีเขียว
- ๓ ราคา ๖๐ สตางค์ พิมพ์ แดง ใน สีแดง
- ๔ ราคา ๑๒๐ สตางค์ พิมพ์ สีดำ ใน สีน้ำตาด แก่
- ๕ ราคา ๑๕๐ สตางค์ พิมพ์ แดง ใน สีน้ำเงิน ย่อ

12/10/2566

- ๖ ราคา ๒๘ สตางค์ ^๕ พัน แถ วง ใน ส่น้ำตาลแก่
- ๗ ราคา ๑ บาท ^๕ พัน ส่น้ำเงิน แก้ว วง ใน ส่น้ำส้มตำ
- ๘ ราคา ๒ บาท ^๕ พัน ส่น้ำแดง วง ใน ส่น้ำ ส่น้ำตาลแก่
- ๙ ราคา ๓ บาท ^๕ พัน ส่น้ำเขียว วง ใน ส่น้ำ ส่น้ำส้มตำ
- ๑๐ ราคา ๕ บาท ^๕ พัน ส่น้ำม่วง วง ใน ส่น้ำ ส่น้ำส้มตำ
- ๑๑ ราคา ๑๐ บาท ^๕ พัน ส่น้ำฟ้า วง ใน ส่น้ำ ส่น้ำม่วง
- ๑๒ ราคา ๒๐ บาท ^๕ พัน ส่น้ำเขียว แก้ว วง ใน ส่น้ำ ส่น้ำตาล

จะได้จำหน่าย ณที่ทำการไปรษณีย์ทุก ๆ ตำบล ภายในพระราชอาณาเขต
 กระทรวงคมนาคม

ประกาศมา ณ วันที่ ๑๕ ตุลาคม วันโกสืนทร ศก ๑๓๑
 (ลงนาม) อภิธานประพัทธ์
 เสนาบดีกระทรวงคมนาคม

พแนกการไปรษณีย์โทรเลข

ด้วย ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เปิดใช้การไปรษณีย์แลโทรเลข
 ขึ้นที่ เมือง ทรายตะ เพื่อทำการ รับส่ง หนังสือ แลโทรเลขไป มา กับเมือง
 มณฑลต่าง ๆ ทั่วไป ตั้งแต่วันที่ ๑๕ ตุลาคม วันโกสืนทร ศก ๑๓๑
 เป็นต้นไป จึง ขอ ประกาศให้ทราบทั่วกัน

กระทรวงคมนาคม
 ประกาศมา ณ วันที่ ๑๕ ตุลาคม วันโกสืนทร ศก ๑๓๑
 (ลงนาม) อภิธานประพัทธ์
 เสนาบดี กระทรวงคมนาคม

ด้วย ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เปิดใช้การไปรษณีย์แลโทรเลข
ขึ้น ที่ตำบลปากพ่อง แขวง เมืองนครศรีธรรมราช เพื่อทำการ รับส่ง หนังสือ
แลโทรเลขไป มา กับ เมือง มณฑลต่าง ๆ ทั่วไป ตั้งแต่วันที่ ๒๐ ตุลาคม
รัตนโกสินทรศก ๑๓๑๑ เป็นต้นไป จึง ขอ ประกาศให้ทราบทั่วกัน

กระทรวงคมนาคม

ประกาศมา ณ วันที่ ๑๕ ตุลาคม รตนโกสินทรศก ๑๓๑๑

(ลงนาม) อวษานุประพัทธ์

เสนาบดี กระทรวงคมนาคม

ประกาศกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

ว่าด้วยการ ออกใช้ ฌบัตร์ ชนิด ๑๐๐๐ บาท

ซึ่งได้ เฝมเลขหมาย ฌบัตร์ ๒ แห่ง

เสนาบดี กระทรวง พระคลัง มหาสมบัติ ถ้อย อำนาจ ซึ่ง ทรง พระกรุณา

โปรดเกล้าฯ พระราชทานไว้ ใน มาตรา ๑๗ (ง) แห่ง พระราชบัญญัติ

ฌบัตร์สยาม รตนโกสินทรศก ๑๒๑๑ ขอ ประกาศให้ทราบทั่วกัน ว่า

กรม ฌบัตร์ จะได้ เฝมเลขหมาย ฌบัตร์ ชนิด ๑๐๐๐ บาท ตั้ง ต้น แต่

๑ ๒๐๐๐๑ ฌบัตร์ ๒ แห่ง คือ ได้ คำว่า เจ้าพนักงาน เป็น เลขไทย

แห่ง ๑ แต่ ได้ คำว่า เสนาบดี เป็น เลขฝรั่ง อีก แห่ง ๑ รวม หมวด

เลข หมาย ๔ แห่ง ด้วยกัน แต่ จะ ได้ จำหน่าย ฌบัตร์ ชนิด นี้ ต่ ก ไป

ส่วน ฉบับที่ ๑๐๐๐ บาท ชนิดเก่าที่ กรมธนบัตรได้จำหน่าย ออกไปแล้ว
หรือที่จะได้จำหน่ายภายหลัง วัน ประกาศนี้ ให้คงเป็น อันใช้ ได้ตลอดไป

ประกาศมา ณ วันที่ ๑ พฤศจิกายน ร.ศ. ๑๓๑๓

(ลงพระนาม) กิตติยากร

เสนาบดี กระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

ประกาศเก็บภาษียาเกาะกว้าง

ซึ่งได้ปลูกในเมืองกาญจนบุรี แลใน เขต แขวง เมืองราชบุรี

มีพระบรมราชโองการ ดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่ว
กันว่า ตามประกาศลง วันที่ ๔ มีนาคม ร.ศ. ๑๒๖ ซึ่งให้งดเก็บ
ภาษียาเกาะกว้าง ซึ่งราษฎรได้เพาะ ปลูกใน เขต เมือง กาญจนบุรี
ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ร.ศ. ๑๒๗ กับประกาศลง วันที่ ๑ พฤษภาคม
ร.ศ. ๑๒๗ ให้งดเก็บภาษียาสูบตั้ง แต่เขตเหนือ ที่ว่าการมณฑลราช
บุรีขึ้นไปตาม ตำบ้ำราชบุรีทั้ง ๒ ฝั่ง ไร่ชวศราว นัน บดิน ได้ทรง ทราบ
ฝ่าตของขลุ้พระบาทว่า การ ทำไร่ยาใน เขต แขวง เมือง กาญจนบุรี แล
ตั้ง แต่เขตเหนือ ที่ว่าการ มณฑล ราชบุรี ขึ้น ไปตาม ตำบ้ำราชบุรี ทั้ง ๒ ฝั่ง
ราษฎรได้ พากันเพาะ ปลูกไว้ ยาสูบ มาก ขึ้น ทั้ง รวากยาที่ ซื่อ ขาย กัน
ก็ ดี กว่า แต่ ก่อน หดายเท่า นับว่า การทำไร่ ยา มีความ เจริญ ขึ้น ด่มควร
จะ เรียกเก็บภาษียาต่อไป จึง ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ยกเลิก
ประกาศที่ ให้งด เก็บ ภาษี ยาเกาะกว้าง เดิม ๒ ฉบับ นั้น เสีย คงให้จัด

เก็บภาษียาเกาะกร้าง ซึ่งได้เพาะปลูกในเขตเมืองกาญจนบุรี แต่ตั้งแต่
เหนือที่ว่าการมณฑลราชบุรีขึ้นไปตามลำน้ำราชบุรีทั้ง ๒ฝั่ง ตามขอ
ความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติภาษีภายในรัตนโกสินทร ศก ๑๑๑
ไปตามเดิมตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน รัตนโกสินทร ศก ๑๓๒ เป็นต้นไป

ประกาศมา ณ วันที่ ๗ ธันวาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑
เป็นวันที่ ๗๕๘ ในรัชกาลปัจจุบันนี้

ประกาศยกเว้นเงินค่านาตำบลบางแตนบางเตย

ให้แก่ราษฎรใน มณฑลปราจีนบุรี

พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมขุนมรุพงษ์ศิริพัฒน์ ข้าหลวงพิเศษจัดการ
ตำแหน่ง ข้าหลวงเทศาภิบาลสำเร็จราชการ มณฑลปราจีนบุรี รับ พระบรม
ราชโองการได้เกล้า ฯ ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศแก่บรรดา
ราษฎรใน ตำบล บางแตน แล บางเตย อำเภอ บ้านฉาง แขวง เมืองปราจีนบุรี
ให้ทราบทั่วกัน ว่า

เมื่อ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ศก ๑๓๑ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้า
เจ้าอยู่หัว เล็ด็จพระราชดำเนิร เที่ยม มณฑลปราจีนบุรี ประทับแรม
ณ พลับพลา บางแตน ข้าราชการ แล ราษฎร เมื่อทอดของชุดพระบาท

มี พระบรมราชโองการ ดำรัส ถึง ความทุกข์ ค้ำของ ประชา ราษฎร
ได้ กราบ บังคม ทูล พระกรุณา ว่า ใน ตำบล นี้ การ ทำนา หา เติง ซ้ำไม่

บริบูรณ์ เสียหาย ด้วย น้ มาก บาง น้อย บาง มา ถึง ๓ ศก แล้ว คิด ๆ กัน
 จึงโปรดเกล้า ฯ ให้ สอบ ถอน ค ได้ ความ ว่า ใน บนี้ ตำบล อื่น ๆ
 ได้ เข้า ต บริบูรณ์ เสียหาย แต่ เฉพาะ ตำบล บาง แตน แล ตำบล บาง เคย
 ที่ โกล เคียง มี พระราช หลุย สง ส่าร แก่ อาณา ประชา ราษฎร ณ ตำบล นั้น
 จึง ทรง พระกรุณา โปรดเกล้า โปรดกระหม่อม ดำรัส สั่ง ให้ ยก เงิน ค่านา
 พระราชทาน ให้ แก่ ราษฎร ณ ตำบล บาง แตน แล บาง เคย

ให้ ผู้ว่าราชการ เมือง กรมการ อำเภ เจ้าหน้า ที่ จัดการ ยก เว้น เงิน ค่านา
 ตาม กระแส พระบรมราช โองการ ซึ่ง โปรดเกล้า โปรดกระหม่อม มา นี้ จึง ทุก
 ประการ

เมือง ปรำจิณบุรี

ประกาศ มา ณ วันที่ ๒ ธันวาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๓๑

ประกาศ แก่ พระราชบัญญัติ

ลักษณะ ให้น้ ส่วน แล บริษัท ศก ๑๓๐

มี พระบรมราช โองการ ใน พระบาท สมเด็จพระ ประเมนทร มหา อธิราช
 พระมงกุฎเกล้า เจ้า อยู่ หัว ดำรัส เห็น เกล้า ฯ ให้ ประกาศ ให้ ทราบ ทัว
 กัน ว่า พระราชบัญญัติ ลักษณะ ให้น้ ส่วน แล บริษัท ซึ่ง ได้ โปรดเกล้า ฯ ให้
 คราว ไว้ แต่ วันที่ ๑๗ กันยายน รัตนโกสินทร ศก ๑๓๐ นี้ ทรง พระราช
 ดำรัส เห็น ว่า สมควร จะ แก่ ไข ข้อ ความ ใน มาตรา ๕๘ แล ขยาย เวลา ใน

หมวด ๗ บทบัญญัติเฉพาะ กาลให้ยาว ออกไป เพื่อเป็น การ อดวก
 แก่ การ อดทะเบียน จึง ทรง พระกรุณา โปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้ตรา
 พระราชบัญญัติ แก่ บท มาตรา ๕๘ นั้น ให้ถอน คำว่า “เมื่อ ทาง นั้น
 อดตาย แดง” ออกเสีย ให้ ไซ คำว่า “เมื่อ ทาง นั้น อดสัญญา” แทน
 แด คำว่า “๑๓ เดือน” ใน มาตรา ๒๙๖ มาตรา ๒๙๗ มาตรา ๒๙๘
 นั้น ให้ยก ออกเสีย ให้ ไซ คำว่า “๒ ปี” แทน ใน มาตรา นั้น ๆ

พระราชบัญญัติ ตราไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม รัตนโกสินทรศก ๑๓๑๑
 เป็น วันที่ ๗๗๖ ใน รัชกาลปัจจุบันนี้

ประกาศยก วิศวกรรมพยาบาล ให้เป็น สาธารณสถาน

เรา สมเด็จ พระปรเมนทรมหาอชิราวุธ พระ มงกุฎเกล้าเจ้า แผ่น ดิน
 สยาม ขอ ประกาศ แด่ บรรดา อาณา ประชาชน ชาว กรุง เทพมหานคร
 ทราบ ทัด กัน

ด้วย เรา มา คำนี้ ถึง โบราณ ราชประเพณี ที่มี มา ว่า พระราชา ธิบดี
 เมื่อ ไต่ ผ่าน พิภพ แดง ทรง รั่ว ฟัง ถึง บุพเพศตบุญญา ที่ได้ ทรง สั่ง สมมา
 คน พระองค์ ได้ บรรลุ ถึง ซึ่ง ตำแหน่ง ที่ สูง สุด ใน แผ่น ดิน ได้ ทรง รั่ว มอบ เป็น
 ผู้ ครอบครอง วิชา วิชา นี้ แล อาณา เหนือ ประชาชน ให้ อยู่ ร่ม เย็น เป็น สุข
 จึง ทรง สั่ง ราช พระอาราม ขึ้นไว้ ให้ เป็น เครื่อง เติม พระราชศรัทธา แด เพื่อ
 ให้ เป็น สถาน ที่ สถิตย์ แห่ง พระ ภิษุ ตั้ง มี ผู้ ทรง ศีล สุตา ธิคุณ เป็น ผู้

คำจุน พระบวร พุทธศาสน์ให้ถาวรอยู่เพื่อประโยชน์แห่งนิกรชน นับว่าพระมหา กษัตริราชราช ทรง กระทำ การ เพื่อ ประโยชน์แห่งชาติบ้านเมือง แต่ผลกนิกรได้ อย่าง หนึ่ง

ส่วน ตัว เราเอง เมื่อได้รับ ภาวะ เป็น ผู้ ปกครอง ท่าน ทั้งหลาย ต่าง พระองค์ พระบาท สมเด็จพระจุลจอมเกล้า เจ้าอยู่หัว ปฐมหาราช แห่ง คนไทย แต่ สมเด็จพระบรมชนกนาถ ของเรา เราก็ได้ วิชา ฟัง ถึง พระราชประเพณีโบราณ อัน กล่าว มา แล้ว นั้น แต่ มา รู้ ดี ว่า ใน กาลบัดนี้ นั้น พระ อาราม สำคัญ ๆ ใน พระ มหา นคร นี้ พระบาท สมเด็จพระ เจ้าอยู่หัว ใน พระบรมราชวงษ์จักรี ที่ได้เสวยราชย์ มา ก่อน เรา ถึง ๕ รัชกาล แล้ว นั้น ก็ได้ ทรง ดำเนิน วิชา ขึ้นไว้ แล้ว หลาย พระอาราม ตัวเรา ผู้ เป็น ทายาท ดิบดี ดินคตวิงษ์ ก็มีหน้าที่ เป็น ผู้ บำรุง พระ อาราม เหล่า นั้น อยู่ แล้ว ครั้น ว่า เรา จะ ดำรง ดำเนิน วิชา พระ อาราม ขึ้นใหม่ ก็ จะ เกิน แก่ ความ จำ เป็น ใน ส่วน ทาง บำรุง พระศาสนา วิชา จะ เป็น ภาวะ เพิ่มขึ้น โดยไม่มี ผลิต เพียงพอ แต่ ครั้น ว่า เรา จะ เพิกเฉยเสีย ไม่ กระทำ สิ่ง หนึ่ง สิ่ง ใด ขึ้น ให้ เป็น สำธารณ ประโยชน์ ก็ คือ ประหนึ่ง ว่า เรา ไม่ รู้จัก วิชา ถึง บุปเพศคต ปัญหา ไม่ รู้จัก ความ ภาสภมิ ใน ใจ ที่ ได้รับ คำ หนึ่ง อัน สำคัญ อัน ที่ จริง นั้น ตั้งแต่ แรก เริ่ม มา เรา ก็ได้ รู้ ดี อยู่ แล้ว ซึ่ง ความ ภาสภ มิ ใจ แต่ ความ หนัก แห่ง ภาวะ ที่ เรา ได้รับ มา โดย เป็น ทายาท แห่ง พระบาท

สมเด็จพระบรมชนกนารถ ได้คิดขยับเขยื้อนที่จะหาทางดำเนินให้
 ปรากฏว่าเขาปรากฏาที่จะสร้างสถานที่ดีอันใดอันหนึ่งขึ้นไว้ เพื่อ
 สาธารณประโยชน์แห่งผดุงนิกร จึงได้ตกลงว่าจะจัดสร้างโรงพยาบาล
 ขึ้นสำหรับจังหวัดกรุงเทพฯ ภาคเหนือ ได้มอบให้เจ้าพระยามหา
 จัตุราชที่สร้างโรงพยาบาลอันนั้นขึ้น ฤๅมิฉะนั้นก็ให้หาซื้อที่ดินอันใด
 ซึ่งจะใช้เป็นโรงพยาบาลได้ ก็พะเคินประจวบกับเวลาที่มิผู้บอกขาย
 ดึกแต่ที่ดินนั้น เราจึงได้ออกทุนทรัพย์ส่วนพระคลังข้างที่ซึ่งเป็น
 ทุนทรัพย์ส่วนตัวของเราได้รับมาเป็นมรดกจากสมเด็จพระบรมชนกนารถ
 นั้น ซื้อที่ดินนั้นเพื่อทำเป็นโรงพยาบาลขึ้น เจ้าพระยามหา
 จัตุราชได้รับเป็นพระจัดแต่งสถานที่พอให้ใช้ได้เพื่อประโยชน์อันนั้น
 การที่เราได้จำหน่ายทุนทรัพย์ส่วนตัวออกทำโรงพยาบาลขึ้นครั้งนี้
 เพราะมารว้างถึงบพเพศคปญญตา แต่ก่อก่ที่เราได้สั่งตั้งขึ้นมา จึงได้
 มาตั้งอยู่ในฐานแห่งผู้มีทรัพย์เพียงพอ แต่ทรัพย์ที่เรามีอยู่นั้น
 เห็นว่าจะจับจ่ายใช้สอยในทางใด ก็จะไม่ได้รับผลความพอใจ
 เท่าทางที่จะทำให้เพื่อนมนุษย์ผู้มีโรคภัยเบียดเบียนได้รับความบำรุง
 รักษาพยาบาลเพื่อทุเลาทุกข์ทรมาน ฤๅได้ถดถอยเป็นผู้นั่งกอดังมีร่างกาย
 บริบูรณ์ขึ้นอีก เราเห็นว่าจะเป็นทางทานอันจะได้รับผลดีให้เราได้มี
 ความศุขใจยิ่งกว่าที่จะแจกจ่ายทรัพย์ไปให้แก่คนขอทานโดยไม่
 ได้ชกหมา

บัดนี้โรงพยาบาลอินทร์ก็ได้ตั้งแต่งขึ้นพร้อมแล้ว เราขอให้นามว่า
 วัชรพยาบาล แล ขอมอบที่ดินไว้เป็นสาธารณสถาน เป็นสมบัติตั้งรักษา
 แก่ประชาชนชาวไทย ให้ได้ใช้เพื่อเป็นที่พยาบาลผู้มีอาการ บวช ไข้
 ค่อยไป ขอ มอชไว้ให้แก่กรมศึกษาธิการเป็นผู้ปกครองรักษาในนามแห่ง
 ประชาชนสืบไปแต่บัดนี้

ขออำนาจคุณพระรัตนไตร อินทร์เป็นนิรันดร์โดยบุญเขตรอินทร์เป็นที่พึง
 ตั้งจิตรแห่งเราโดยมั่นคง แล ความจงรักภักดีที่เราได้บำเพ็ญ
 สาธารณทานเพื่อประโยชน์แห่งประชาชนชาวไทย อินทร์ที่รักษา
 แห่งเราเหมือนบุตร จึงเป็นผลสำเร็จสัมภพภาพภาวนา ได้แต่เห็น
 ผลดีทั้งในบัดนี้และในเบื้องหน้าต่อไปชั่วกาลนานเทอญ

ประกาศมา ณ วันที่ พุธที่ ๒๒ ที่ ๒ มกราคม พระพุทธเจ้าวัฒนา ยุคตอง
 แล้ว ๒๔๕๕ พรรษา รัตนโกสินทร์ ศก ๑๓๑ เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาล
 บัณฑิตอินทร์

พระบรมนามาภิไธย) วัชรวิบูลย์ ประ

ประกาศตั้งอัตราเงินค่าราชการ

ในตำแหน่งราชการ แต่งตั้งขึ้น การเก็บเงินค่าราชการ

ในตำแหน่งทำกรม หมู่ที่ ๔ ที่ ๕

ข้ามาบเมือง ๆ ๓ มาด ศก ๑๓๑๖

พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระดำรงราชานุภาพ เห็นสมควร

มหาศไทย รับ พระบรมราชโองการได้เกล้า ๆ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ
 สั่งว่า การ ทำมาหาเลี้ยงชีพ ของราษฎรใน ตำบล เกาะช้าง ท้องที่อำเภอ
 เกาะช้าง และ ตำบล ท่ากุ่ม หมู่ที่ ๘ ที่ ๙ ท้องที่ อำเภอ เมือง ๆ ทั่ว
 เปน ที่ ก้นคาร ราษฎร ประกอบ การ ทำไร่นาได้ แต่ พอบริโภค ไม่ใคร่
 ถึง ซื่อขาย จำหน่าย เปน อาณาประโยชน์ เพราะ ที่ดินใน ๒ ตำบล นั้น จะ
 ใช้ทำไร่นาได้ ไม่ใคร่มี ราษฎรได้ รับ ความ อุดมคติ ซดัดดี ยากจน กว่า
 ท้องที่อื่น ๆ อยู่ โดย ทรง พระมหากรุณา แก่ ราษฎร ซึ่ง ได้ รับ ความ
 อุดมคติ อยู่ เหล่า นั้น จึง ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ ตัด อีกราก เก็บ
 เงิน ค่า ราชการ ใน ตำบล เกาะช้าง ตง เก็บ บ้างหนึ่ง คน ละ ๒ บาท และ งวด
 การ เก็บเงิน ค่า ราชการ ใน ตำบล ท่ากุ่ม หมู่ที่ ๘ ที่ ๙ ใ้ งวดคราว เพื่อ
 เปน การ บำรุง การ หาเลี้ยงชีพ ของ ราษฎร ใน ๒ ตำบล นี้ ตั้ง แต่ ศก ๑๓๑๒
 เปน ต้นไป

ศาลาว่าการมหาศไทย

ประกาศ มา ณ วันที่ ๒๕ มกราคม รตน โกลสินทร ศก ๑๓๑

(จิงนาม) พระยามหาอำมาตย์

ราชปลัดทูลฉลอง เซ็นแทน

ประกาศตั้งตำแหน่งปลัดทูลฉลอง

มี พระบรมราชโองการ ดำรัสเห็นชอบเกล้า ๆ สั่งว่า พระยาเพชรวิฆา
 ผู้แทน ปลัดทูลฉลอง กระทรวงนครบาล ได้ ปฏิบัติ ราชการ ใน นานที่ ปลัดทูล

ฉลอง มาโดยความเรียบร้อยอยู่ สมควรที่จะให้เป็น ปัตติทุกษณของได้ แล
จึง ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ พระยาเพชรบูรณ์ เป็น ปัตติทุกษณของ
กระทรวงนครบาล รับราชการสนอง พระเดช พระคุณ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ ๕๗

ประกาศมา ณ วันพฤหัสบดีที่ ๙ มกราคม วันโกธินทร ศก ๑๓๑
เป็นวันที่ ๗๙๑ ในรัชกาลปัตยุมันนี้

ประกาศวิธินับวันเดือนปี

มี พระบรมราชโองการ ใน พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล
พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำริเห็นเกล้า ฯ ดังนี้ว่า

วิธินับวันเดือนปีใน ราชการ ซึ่งได้ มีประกาศไว้แต่ใน รัชกาล ก่อน
เรียกว่า ประกาศให้ ใช้วัน อย่างใหม่ ตั้ง วันพฤหัสบดี เดือน ๕ แรม
สิบสอง ค่ำ ปีชวด สัมฤทธิศก จุลศักราช ๑๒๕๖ นั้น ทรง พระราช
ดำริเห็นว่า เป็น ความ ประสงค์ สำหรับที่จะใช้ ให้เป็น ระเบียบเรียบร้อย
ดีอยู่แล้ว แต่ว่าดู เหมือนหนึ่ง สำหรับที่จะใช้ ในการชานาคนฝ่าย
เดียว จึงได้กำหนดให้ ใช้ บริเวณ โกธินทร ศก แด่แต่ตั้ง วิถีใช้ ป
ชกสุทิน ตาม วิถีที่ เรียกว่า ปฏิทิน อย่างใหม่ ในยุโรปนั้น อย่างเดียว
ฝ่าย การ ใน อดีต นั้น หาได้กล่าว กำหนด ลงไว้ไม่

วิธินับวันเดือนปีใน ประเทศอื่น รุ่งเรือง แด่ทั้งหลาย นั้น ที่มีเป็น
สำคัญใช้ทั่วไป นับว่ามีอยู่สอง อย่าง หนึ่ง เรียกชื่อ ว่า ปฏิทินยูเนียน

ฎาปฏิทิน อย่างเก่าก็เรียก ปฏิทิน อย่างนี้มีกำหนด วัน เดือน อย่างที่
 ประกาศให้ ใช้ อยู่ แต่ ตั้ง ต้น ใน เดือน มกราคม ให้ บคฤศต์ศักราช
 แต่ มี อธิกสุริ ทน ทุก ปี เมื่อ เวลา เขา เดช ๔ ทวาร บคฤศต์ศักราช ให้ ชาติ ตัว
 ไม่มี เศษ ปฏิทิน อย่างนี้มี ประมาณ ปีหนึ่ง ๓๖๕ วัน กับ ๖ ชั่วโมงถ้วน
 ปฏิทิน อีก อย่าง หนึ่ง เรียก ว่า เกรกอเรียนปฏิทิน ฎาปฏิทิน อย่างใหม่
 ซึ่ง ได้ ใช้ ใน ยุโรป ที่ เมือง โรม เป็น ครั้ง แรก ตั้ง แต่ บคฤศต์ศักราช
 ๑๕๘๒ ฎา เมื่อ พทศศักราช ๒๑๒๕ มาจนทุกวันนี้ ปฏิทิน
 อย่างใหม่ นี้ ได้ มี ใน ประกาศ ซึ่ง กษัตรา มา ช่าง คน นี้ ให้ ใช้ อยู่ แล้ว
 แต่ เกือบ เหมือน กัน กับ ปฏิทิน อย่างเก่า ทุก อย่าง แปลก กัน แต่ เพียง
 เมื่อ บคฤศต์ ศักราช ครบ รัชช หนึ่ง ฎา ต้อง รัชช ฎา ดำม รัชช ปี ซึ่ง
 เดช ๔ ทวาร ชาติ ตัว แล้ว นั้น ห้าม ไม่ ให้ มี อธิกสุริ ทน ต่อ ครบ
 สุริ รัชช ปี เมื่อใด จึง ให้ มี เมื่อ นั้น อีก การ ที่ ต้อง มี ปฏิทิน อย่าง ใหม่ แล
 อย่างเก่า ชน ไช น ก็ เพราะ เหตุ ที่ จำนวน เวลา มี ปฏิทิน อย่างเก่า ยาว
 กว่า กำหนด จำนวน เวลา ดำมัญยสังกรามต์ อยู่ ประมาณ ปีละ ๑๑ นาที
 เมื่อ การ เป็น อยู่ อย่าง นี้ ๑๓๑ ปี เศษ ก็ จะ เกิด ชน จาก กำหนด ถูก กาด
 ไป วัน หนึ่ง จึง ต้อง คิด เด็ก อธิกสุริ ทน เสีย ให้ พด ตรง กัน แม้ ว่า ปฏิทิน
 อย่างใหม่ ซึ่ง มี จำนวน เวลา ปีละ ๓๖๕ วัน ๔ โมง ๔๙ นาที ๑๒ วินาที
 นี้ ก็ ยัง เกิน กว่า จำนวน เวลา ดำมัญยสังกรามต์ อยู่ ประมาณ ปีละ ๒๓ วินาที
 แต่ ว่า ต่อ เมื่อ กาลล่วงไป ๓๓๒๐ ปี เศษ จึง จะ ผิด กัน ถึง วัน หนึ่ง ได้
 ยัง เป็น เวลา นาน เกิน ชาย คน ทุก วัน นี้ จะ ต้อง แก่ เช เป็น การ สุมิทรม

ชนในอาณาจักรจะคิดแก้ข้อไป จึงหาได้ไม่กำหนดแก้ไขไว้แต่ไม่
 แต่กระนั้นก็ยังมีความคิดของผู้ที่ทราบกาลกำหนดเห็นว่า ถ้าแม่จะ
 แก้ไขให้ถูกต้องต่อไปในอาณาจักรนั้นแล้ว เมื่อคุณดศักราชพันครบ
 สี่พันปี ๆ ใดอันเป็นไปตามวิธีอย่างใหม่ให้มอชักรู้ทันแล้ว จึงด
 อชักรู้ทันนั้นเสีย ก็ยังจะใช้ได้ตรงกับฤดูกาลไปอีกหลายหมื่นปี
 ปฏิทินอย่างเก่ากับอย่างใหม่นี้ เมื่อคุณดศักราช ๒๐๐ ปีเศษ

ฤาจะถ่วงกำหนดปีตั้งให้แน่นอน คือตั้งแต่คุณดศักราช ๒๐๐ จน
 ๒๙๙ ฤาพระพุทธศักราช ๑๙๓๓ จน ๒๔๒๒ ปีนั้น วันเดือน
 ตรงกันทั้งสองอย่างไม่คลาดเคลื่อนกันจนวันเดียว ตั้งแต่กำหนด
 นับต่อมา ฤาว่านับถอยหลังขึ้นไป วันอย่างใหม่ก็ย่อมมากกว่า
 ฤาน้อยกว่าอย่างเท่า นั้น ตามวันทุกสี่ร้อยปี ตามที่จะนับต่อมาเป็น
 อนุโตม ฤาจะนับถวนหลังขึ้นไปเป็นปฏิโตมฉนั้น

ปฏิทินอย่างใหม่ไม่ได้ใช้ในประเทยุโรปพร้อมทั่วกันไปในคุณดศ
 ศักราช ๑๕๘๒ แต่ได้ใช้เปลี่ยนอย่างเก่ามาโดยลำดับเวลาที่ระประเทศ
 ในที่สุด ประเทศอังกฤษ จึงได้ประกาศใช้ ในคุณดศักราช ๑๗๕๒
 ฤาเมื่อพระพุทศักราช ๒๒๙๕ นั้น ในประจุบันการนี้ปฏิทินอย่าง
 ใหม่ได้ใช้อยู่ในประเทศที่รุ่งเรืองแล้วทุกประเทศ เว้นไว้แต่ประเทศ
 รัสเซียประเทศเดียวที่ใช้ปฏิทินอยู่อย่างเก่า

อนึ่งทรงพระราชดำริให้เห็นว่า ปีรัตนโกสินทรศกที่ใช้อยู่ทุกวันนี้
 เป็นการลัดวถัดสำหรับใช้ใน การประจุบันแลอาณาจักรได้แล้ว แต่การใน

อดตภาค นั้น ถ้าจะบังคับให้ ไชย จะ กระทำให้เข้าใจ ยาก อยู่ ที่ จะ ต้อง
 นับปี ทวน ถอย หลัง เปน ปฏิทิน เรียกว่า ก่อน รัตน โกสินทร ศก แต่ ทรง
 พระราชดำริ เห็น ว่า พระ พุทธศักราช นั้น ได้ เคย ใช้ ใน ราชการ สำคัญ ๆ
 มา มี ไชยชาติ ดัง เช่น มี ใน ประกาศ เปน หมาย พนง ราชการ สำคัญ เปน
 แต่ ยัง หา ได้ บังคับให้ ใช้ ใน ราชการ ทั่วไป ไม่ ถ้า จะ ให้ ใช้ พระ พุทธศักราช
 แทน รัตน โกสินทร ศก แล้ว ก็ จะ เปน การ ติดยก แก่ การ อดต ใน
 พงษาวดาร ของ กรุง สยาม มาก ยิ่ง ขึ้น

แต่ ได้ โปรดเกล้า ฯ ให้ คำนวณ สืบ สอบ ผนวต ดวง พระ ช้าตา ของ สมเด็จ
 พระ สัมมา สัมพุทธเจ้า ซึ่ง สมเด็จ พระบรมอัยกาธิราช พระบาทสมเด็จพระ
 พระ จอมเกล้าเจ้า อยู่หัว ได้ โปรดเกล้า ฯ ให้ โหร คำนวณ ไว้ สำหรับ
 ใช้ เจ้ารัก แผ่น ศีตา บรรจุ พระเจดีย์ มี ฉบับ อยู่ ใน หอ พระสุราลัยพิมาน
 ใน พระบรมมหาราชวัง แต่ ที่ กรมราชบัณฑิต นั้น ก็ได้ ความ ว่า ได้
 กระทำไว้ ตาม เกณฑ์ เลข ซึ่ง เปน หลัก ใน คัมภีร์ สุริยศาสตร์ แต่ ใช้ ศักราช
 ซึ่ง พระเจ้า อัญชน พระอัยกา ของ สมเด็จ พระ สัมมา สัมพุทธเจ้า ดัง ว่า เมื่อ
 ศักราช กติยศ ได้ ๒๔๑๑ ฤกษ์ ก่อน พระพุทธศักราช ๑๘๗ ปี วัน ประสูติ
 วัน ตรัสรู้ แต่ วัน ปริณิพพาน ทั้ง สามี ดวง พระ ช้าตา นี้ ตก อยู่ ใน เดือน
 เมษายน ตาม ปฏิทิน ทั้ง อย่าง เก่า แต่ อย่าง ใหม่ นั้น ทั้ง สัน แยก กัน
 แต่ เพียง วัน ที่ มี กำหนด ต่าง ๆ กัน เท่านั้น ควร นับ ว่า เปน ภาศ กำหนด
 อัน สมควร ที่ จะ ถือ ว่า พระพุทธศักราช ซึ่ง ตั้ง ตน แต่ บ ปริณิพพาน นั้น
 ตั้ง ตน บ ใน เดือน พฤษภาคม ได้ ถูก ต้อง ดี แล้ว

เพราะเหตุที่ปวงนี้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ใช้พระ
 พุทธศักราชในราชการทั้งปวงทั่วไป แทนรัตนโกสินทรศก ซึ่งกล่าว
 ไว้ในข้อ ๓ ตามประกาศลงวันพฤหัสบดี เดือนสี่ แรมสิบสองค่ำ
 ปีชวด ติมฤทธิศก จุลศักราช ๑๒๕๐ เพราะฉะนั้นรัตนโกสินทรศก
 เก่าไต่ บวก ๒๓๒๕ เข้าแล้วก็จะเป็นปีพระพุทธศักราชเท่านั้น แต่กำหนด
 ปีอธิกสุรทินที่กล่าวไว้สำหรับกับรัตนโกสินทรศกในข้อ ๔ นั้น ให้ใช้
 เป็นพระพุทศักราชแต่ให้ลบ ๑๔๒ ฤๅบวก ๒๕๘ อย่างหนึ่งอย่างใด
 ก็ได้เหมือนกัน เมื่อลบฤๅบวกแล้วเป็นจำนวนเลขเท่าใด เอาเลข ๔
 หารได้ขาดตัวใด ปีนั้นเป็นอธิกสุรทินตามปฏิทินอย่างเก่าสำหรับ
 การในอดีตกาลทั้งสิ้น แล้วดูปฏิทินอย่างใหม่ที่ใช้กันอยู่ทุกวันนี้
 ให้ลบฤๅบวกแต่เอาเลข ๔ หารเหมือนอย่างว่ามาแล้วนี้ เว้นแต่ปีใด ๆ
 แม้ว่า ๔ หารขาดตัวใดแล้ว แต่ว่าปีนั้นเอา ๔๐๐ หารไม่ขาดตัว
 จะมีเศษร้อยหนึ่ง ฤๅสองร้อย ฤๅสามร้อยก็ดี ปีทั้งสามอย่างนี้
 เป็นปีปกติสุรทิน คือเมื่อ ๔ ๐ หารขาดตัวด้วยแล้วจึงเป็นปีอธิก
 สุรทิน นอกจากกำหนดปีที่กล่าวมาแล้วนี้ ส่วนวันแรมเดือนนั้น
 ให้ใช้ตามประกาศเก่าที่อ้างมาข้างต้นนี้ทุกประการ

ประกาศมาณวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ รัตนโกสินทรศก ๑๓๑

เป็นพระพุทธศักราช ๒๔๕๕ วันที่ ๘-๑๔ ฤๅปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบันนี้

ข้อ บังคับ

กำหนด ค่าด กรมทหาร

ด้วย ตามพระบรมมณูย์ค่าด ทหารบก พ, ศ, ๒๔๕๐ มาตรา ๘ มีว่า
 ใน มณฑล ทหารบก มณฑล หนึ่ง จะ ควร มี ค่าด กรมทหาร ก็ ค่าด แล้ว
 แต่ได้มาดี กระทบวง กระทบ โหม จะ มี คำตั้ง มาตรา ๙ มีว่า ใน คำตั้ง
 เสนาบดี กระทบวง กระทบ โหม จะ ต้อง ชี้ แจง ว่า ใน ตำบลใด และ ทหาร
 พวกใด อยู่ใน อำนาจ ค่าด กรมทหาร ค่าดใด นาย ทหาร ผู้ใด มี อำนาจ
 ที่ จะ ตั้ง ค่าด นั้น ๆ

กระทบวงกระทบ โหม ได้ คร่า ข้อ บังคับ แต่ คำตั้ง กำหนด ค่าด กรมทหาร
 แต่เปลี่ยน แปลง ค่าด กรมทหาร มา แล้ว หาดาย ครั้ง บัด นี้ ได้ เจ็ด ตั้ง กรม
 กอง ทหาร ดัง รูป ตาม ทำเนียบ กองทัพบก แล้ว ดัด ควร แก่ ไซ ข้อ บังคับ
 กำหนด เขต ค่าด กรมทหาร ให้ เหมาะ แก่ ท้อง ที่ แต่ กรม กองทหาร นั้น ต่อไป
 เพราะ ฉนั้น ให้ กำหนด ค่าด กรมทหาร แต่ กำหนด เขต อำนาจ ของ ค่าด
 ทหาร ตัดออก ถึง ผู้ มี อำนาจ ตั้ง ค่าด ดัง นี้

ค่าด มณฑล ทหาร กรุงเทพ ฯ

ใน มณฑล ทหารบก กรุงเทพ ฯ มี ค่าด กรมทหาร คือ
 ๑ ค่าด กรมทหาร กรุงเทพ ฯ พิจารณา คดี ซึ่ง เกิด ขึ้น ใน เขต แขวง
 มณฑล กรุงเทพ ฯ นอก เขต ที่ ตั้ง กรมทหารบก ดำรง วัต ใหญ่ ทหารบก
 เป็น ผู้ มี อำนาจ ตั้ง ค่าด
 12/10/2566

๒ ค้าด กรมทหาร ข้าง กองทัพที่ ๑

๓ ค้าด กรมทหาร พาหนะกองทัพที่ ๑

๔ ค้าด กรมทหาร ม้าที่ ๑ (รักษาพระองค์)

๕ ค้าด กรมทหารปืนใหญ่ที่ ๑ (รักษาพระองค์)

๖ ค้าด กรมทหารราบที่ ๑ (มหาดเล็กรักษาพระองค์ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว)

๗ ค้าด กรมทหารราบที่ ๑๑ (รักษาพระองค์)

๘ ค้าด กรมทหารม้าที่ ๒

๙ ค้าด กรมทหารปืนใหญ่ที่ ๒

๑๐ ค้าด กรมทหารราบที่ ๒

๑๑ ค้าด กรมทหารราบที่ ๓

ค้าย กรมทหารตั้งแต่หมายเลข ๒ ถึง ๑๑ นี้พิจารณาคดีซึ่งเกิดขึ้นภายในเขตที่ตั้งของกรมทหารนั้นๆ ผู้บังคับการกรมทหารนั้นๆ เป็นผู้อำนาจตั้ง ค้าย

ค้ายมณฑลทหาร นครไชยศรี

ใน มณฑลทหารบก นครไชยศรี มี ค้าย กรมทหาร คือ

ค้าย กรมทหาร นครไชยศรี พิจารณาคดีซึ่งเกิดขึ้นในเขตแขวง

มณฑล นครไชยศรี ผู้บังคับการ กรมทหารราบที่ ๑๒ เป็นผู้อำนาจตั้ง ค้าย

ศาล มณฑล ทหาร กรุงเทพฯ

ใน มณฑล ทหารบก กรุงเทพฯ มี ศาล กรมทหาร คือ

๑ ศาล กรมทหาร กรุงเทพฯ พิจารณา คดี ซึ่ง เกิด ขึ้น ใน เขตฯ แขวง
เมือง กรุงเทพฯ เมือง ช่างทอง เมือง สิงห์บุรี ผู้ บังคับการ กรมทหาร รวบ
ที่ ๑๓ เป็นผู้ มี อำนาจ ตัด ศาล

๒ ศาล กรมทหาร สระบุรี พิจารณา คดี ซึ่ง เกิด ขึ้น ใน เขตฯ แขวง
เมือง สระบุรี ผู้ บังคับการ กรมทหาร บน ใหญ่ ที่ ๓ เป็นผู้ มี อำนาจ ตัด ศาล

๓ ศาล กรมทหาร ตพระบุรี พิจารณา คดี ซึ่ง เกิด ขึ้น ใน เขตฯ แขวง เมือง
ตพระบุรี ผู้ บังคับการ กรมทหาร พราน ที่ ๓ เป็นผู้ มี อำนาจ ตัด ศาล

ศาล มณฑล ทหาร ราชบุรี

ใน มณฑล ทหารบก ราชบุรี มี ศาล กรมทหาร คือ

๑ ศาล กรมทหาร ราชบุรี พิจารณา คดี ซึ่ง เกิด ขึ้น ใน เขตฯ แขวง
เมือง ราชบุรี เมือง ตุ่มตองสงคราม ซึ่ง นอกเขตฯ ที่ ตัด กรมทหารบก ตำรวจ
ทหารบก ประจำ ท้อง ที่ นั้น เป็นผู้ มี อำนาจ ตัด ศาล

๒ ศาล กรมทหาร บน ใหญ่ ที่ ๔

๓ ศาล กรมทหาร รวบ ที่ ๔

ศาล กรมทหาร ตั้งแต่ หมายเลข ๒ ถึง ๓ นี้ พิจารณา คดี ซึ่ง เกิด
ขึ้น ภายใน เขตฯ ที่ ตัด ของ กรมทหาร นั้น ๆ ผู้ บังคับการ กรมทหาร นั้น ๆ
เป็นผู้ มี อำนาจ ตัด ศาล

๔ ค้าต กรมทหาร กาญจนบุรี พิจารณาคดี ซึ่ง เกิด ขึ้นใน เขตฯ แขวง เมือง กาญจนบุรี ผู้บังคับการ กรมทหาร พราบ ที่ ๔ เป็น ผู้ มี อำนาจ ตัด ค้าต

๕ ค้าต กรมทหาร เพ็ชรบุรี พิจารณาคดี ซึ่ง เกิด ขึ้นใน เขตฯ แขวง เมือง เพ็ชรบุรี เมือง ปรานบุรี ผู้บังคับการ กรมทหาร รบ ที่ ๑๔ เป็น ผู้ มี อำนาจ ตัด ค้าต

ค้ำต มณฑล ทหาร นครราชสีมา

ใน มณฑล ทหารบก นครราชสีมา มี ค้าต กรมทหาร คือ

๑ ค้าต กรมทหาร นครราชสีมา พิจารณาคดี ซึ่ง เกิด ขึ้นใน เขตฯ แขวง มณฑล นครราชสีมา ซึ่ง นอก เขตฯ ที่ ตั้ง กรมทหารบก ตำรวจ ทหารบก ประจำท้องถิ่น เป็น ผู้ มี อำนาจ ตัด ค้าต

๒ ค้าต กรมทหาร ม้า ที่ ๕

๓ ค้าต กรมทหารปืนใหญ่ ที่ ๕

๔ ค้าต กรมทหาร รบ ที่ ๕

๕ ค้าต กรมทหาร รบ ที่ ๑๕

ค้ำต กรมทหาร ตั้ง แต่ หมายเลข ๒ ถึง ๕ นี้ พิจารณาคดี ซึ่ง เกิด ขึ้นภายใน เขตฯ ที่ ตั้ง ของ กรมทหาร นั้น ๆ ผู้บังคับการกรมทหาร นั้น ๆ เป็น ผู้ มี อำนาจ ตัด ค้าต

ค้ำต มณฑล ทหาร นครสวรรค์

ใน มณฑล ทหารบก นครสวรรค์ มี ค้าต กรมทหาร คือ

๑ ค้าตกรมทหกร นกรศวรกร พจรนกรคต ซึ่ง กรดขนในเซกรร แกรงเมอง นกรศวรกร เมอง อไทยรณน เมองไซนาท ซึ่ง นกรเซกรรทท คตกรมทหกรบกร สกรวกรททกรบกร ประจกรทองทท นน เปนผู้ม่อกรนกรคต ค้าต

๒ ค้าตกรมทหกร บนนใหญ่ทท ๒

๓ ค้าตกรมทหกร รวบทท ๒

๔ ค้าตกรมทหกร รวบทท ๑๒

ค้าตกรมทหกร คตแต่กรมยกรเซ ๒ กรง ๔ นน พจรนกรคต ซึ่ง กรดขนกรยในเซกรรทท คตของกรมทหกร นน ๆ ผู้ม่อคตบกรกรกรมทหกรนน ๆ เปนผู้ม่อกรนกรคต ค้าต

๕ ค้าตกรมทหกร ตกร พจรนกรคต ซึ่ง กรดขนในเซกรร แกรงเมอง ตกร ผู้ม่อคตบกรกรกรมทหกรพรณนทท ๒ เปนผู้ม่อกรนกรคต ค้าต

ค้าตกรมทหกร พจรนกรคต

ในกรมทหกรบกร พจรนกรคต มีค้าตกรมทหกร คต

๑ ค้าตกรมทหกร พจรนกรคต พจรนกรคต ซึ่ง กรดขนในเซกรร แกรงเมอง พจรนกรคต เมองพจรนกรคต เมองศุไทย เมองศวรกรคตกรคต ซึ่ง นกรเซกรรทท คตกรมทหกรบกร สกรวกรททกรบกร ประจกรทองทท นน เปนผู้ม่อกรนกรคต ค้าต

๒ ค้าตกรมทหกร บนนใหญ่ทท ๗

๓ ค้าตกรมทหกร รวบทท ๗

12/10/2566

๔ ค้าตกรมทหกร รวบทท ๑๗

ศาล กรมทหาร ตั้งแต่ หมายเลข ๒ ถึง ๔ นี้ พิจารณาคดีซึ่งเกิดขึ้น
ภายใน เขตที่ ตั้ง ของ กรมทหาร นั้น ๆ ผู้บังคับการ กรมทหาร นั้น ๆ
เป็นผู้ มีอำนาจ ตั้ง ศาล

๕ ศาล กรมทหาร พิไชย พิจารณาคดีซึ่ง เกิด ขึ้นใน เขต แขวง
เมือง พิไชย ผู้บังคับการ กรมทหาร มาที่ ๗ เป็นผู้ มีอำนาจ ตั้ง ศาล

ศาล มณฑล ทหาร พายัพ

ใน มณฑล ทหารบก พายัพ มีศาล กรมทหาร คือ

๑ ศาล กรมทหาร เชียงใหม่ พิจารณาคดีซึ่ง เกิด ขึ้นใน เขต แขวง
เมือง เชียงใหม่ เมือง แม่ฮ่องสอน เมือง นครลำปาง เมือง ลำพูน ซึ่ง นอก
เขตที่ ตั้ง กรมทหารบก ตำรวจ ทหารบก ประจำ ท้อง ที่ นั้น เป็นผู้ มี
อำนาจ ตั้ง ศาล

๒ ศาล กรมทหาร บินใหญ่ที่ ๘

๓ ศาล กรมทหาร รวบที่ ๘

ศาล กรมทหาร ตั้งแต่ หมายเลข ๒ ถึง ๓ นี้ พิจารณาคดีซึ่งเกิด
ขึ้น ภายใน เขตที่ ตั้ง ของ กรมทหาร นั้น ๆ ผู้บังคับการ กรมทหาร นั้น ๆ
เป็นผู้ มีอำนาจ ตั้ง ศาล

๔ ศาล กรมทหาร เชียงราย พิจารณาคดีซึ่ง เกิด ขึ้นใน เขต แขวง
เมือง เชียงราย ผู้บังคับการ กรมทหาร พรานที่ ๘ เป็นผู้ มีอำนาจ ตั้งศาล

๕ ศาล กรมทหาร น่าน พิจารณาคดีซึ่ง เกิด ขึ้นใน เขต แขวง

เมือง น่าน เมือง แพว ผู้บังคับการ กรมทหาร รวบ ที่ ๑๘ เป็นผู้
อำนาจ ตั้ง ศาล

ศาล มณฑล ทหาร ปาฉินบุรี

ใน มณฑล ทหารบก ปาฉินบุรี มีศาล กรมทหาร คือ

๑ ศาล กรมทหาร ฉะเชิงเทรา พิจารณาคดี ซึ่ง เกิด ขึ้น ใน เขต ร แขวง
เมือง ฉะเชิงเทรา เมือง ชลบุรี ซึ่ง นอก เขต ที่ ตั้ง กรมทหารบก ตำรวจ
ทหารบก ประจำ ท้อง ที่ นั้น เป็นผู้ มี อำนาจ ตั้ง ศาล

๒ ศาล กรมทหาร บันใหญ่ ที่ ๙

๓ ศาล กรมทหาร รวบ ที่ ๙

ศาล กรมทหาร ตั้ง แต่ หมายเลข ๒ ถึง ๓ นี้ พิจารณาคดี ซึ่ง เกิด
ขึ้น ภายใน เขต ที่ ตั้ง ของ กรมทหาร นั้น ๆ ผู้บังคับการ กรมทหาร นั้น ๆ
เป็นผู้ มี อำนาจ ตั้ง ศาล

๔ ศาล กรมทหาร ปาฉินบุรี พิจารณาคดี ซึ่ง เกิด ขึ้น ใน เขต ร แขวง
เมือง ปาฉินบุรี เมือง กระบี่ทับบุรี ผู้บังคับการ กรมทหาร รวบ ที่ ๑๙
เป็นผู้ มี อำนาจ ตั้ง ศาล

๕ ศาล กรมทหาร นครนายก พิจารณาคดี ซึ่ง เกิด ขึ้น ใน เขต ร แขวง
เมือง นครนายก ผู้บังคับการ กรมทหาร พราน ที่ ๙
เป็นผู้ มี อำนาจ ตั้ง ศาล

ศาล มณฑล ทหาร ฝ่าย ด่วนออก

ใน มณฑล ทหารบก ฝ่าย ด่วนออก มี ศาล กรมทหาร คือ

๑ ค้าต กรมทหาร ขอบต พิจารณาคดีซึ่งเกิดขึ้นในเขตร แขวง
มณฑล ขอบต ราชธานี ซึ่ง นอกเขตร ที่ตั้ง กรมทหารบก ตำรวัด ทหารบก
ประจำท้อง ที่ นั้น เป็น ผู้มี อำนาจ ตั้ง ค้าต

๒ ค้าต กรมทหาร บัญใหญ่ ที่ ๑๐

๓ ค้าต กรมทหาร รวบ ที่ ๑๐

ค้ายต กรมทหาร ตั้ง แต่ หมาย เดช ๒ ถึง ๓ นี้ พิจารณา คดี ซึ่ง เกิด
ขึ้น ภายใน เขตร ที่ ตั้ง ของ กรมทหาร นั้น ๆ ผู้ บัง คับ การ กรมทหาร นั้น ๆ
เป็น ผู้มี อำนาจ ตั้ง ค้ายต

๔ ค้ายต กรมทหาร ร้อยเฮ็จ พิจารณา คดี ซึ่ง เกิด ขึ้น ใน เขตร แขวง
มณฑล ร้อยเฮ็จ ผู้ บัง คับ การ กรมทหาร รวบ ที่ ๒๐ เป็น ผู้มี อำนาจ ตั้ง ค้ายต

๕ ค้ายต กรมทหาร อุดร พิจารณา คดี ซึ่ง เกิด ขึ้น ใน เขตร แขวง มณฑล
อุดร ผู้ บัง คับ การ กรมทหาร มา ที่ ๑๐ เป็น ผู้มี อำนาจ ตั้ง ค้ายต

ขอ บัง คับ ให้ ใช้ ตั้ง แต่ วันที่ ๑ เมษายน พระ พุทธ ศักราช ๒๔๕๖
บรรดา ขอ บัง คับ กำหนด เขตร ค้ายต ทหารบก ที่มี มา แล้ว แต่ ก่อน ให้ ยก เด็ก
ตั้ง แต่ วันที่ ใช้ ขอ บัง คับ

ศาลาว่าการกระตาดใหม่

วันที่ ๘ มีนาคม พระ พุทธ ศักราช ๒๔๕๕

(ตงพระนาม) จักร พงษ์

แทน เต็นนาม ตี กระทรวงกระตาดใหม่

ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย

แก่ความในข้อบังคับว่าด้วยการรับบุคคล
เข้าเป็นนักเรียน นายเรือ และ นายช่างกวด

ที่ ๑๒-๑๓๑
๑๐๕๕๖

พแนกศึกษา

ด้วยตามข้อ บังคับว่า ด้วยการ รับ บุคคล เข้า เป็น นักเรียน นายเรือ และ
นายช่าง กวด ที่ ๑-๑๓๐
๑๕๗๕๔ ตั้ง วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ร.ศ. ๑๓๐ ข้อ ๓
ความ ว่า ผู้ที่ จะ สมัคร เข้า เป็น นักเรียน นายเรือ และ นาย ช่างกวด ส่วน
การ รับ เข้า โรงเรียน แต่ สอบได้ เข้า นั้น จะ จัดการ รับ เข้า แต่ สอบได้ ใน
เดือน เมษายน ครั้ง หนึ่ง แต่ เดือน กันยายน ครั้ง หนึ่ง ทุก ปี ตาม วันที่
โรงเรียน นายเรือ และ นายช่างกวด จะ กำหนด แต่ หนึ่ง หมายถึง นั้น

บัด นี้ จะ ได้ เปลี่ยน กำหนด การ สอบได้ นักเรียน นายเรือ และ นายช่าง กวด
ให้ มี เฉพาะ แต่ ใน เดือน มีนาคม คราว เดียว ทุก ๆ ปี เพราะ ฉะนั้น การ
สอบได้ รับ นักเรียน เข้า ใหม่ ก็ ให้ มี แต่ ใน เดือน เมษายน ครั้ง เดียว ทุก ๆ ปี
เป็น ระเบียบ เดียว กัน นอก นั้น คง เป็น ไป ตาม ข้อ บังคับ เดิม ทุก ประการ
ให้ ใช้ ข้อ บังคับ นี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ปี ๒๔๕๖ เป็นต้นไป

คำตาว่ากร กระทรวง ทหารเรือ
วันศุกร์ ที่ ๗ มีนาคม วันขึ้นโกสินทร์ ศก ๑๓๑

(ลงพระนาม) บริพัตร

นายพลเรือเอก เสนาบดี

พระราชบัญญัติสัญชาติ

พระพุทธศักราช ๒๔๕๖

มีพระบรมราชโองการใน พระบาท สมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล
พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ให้ประกาศให้ทราบทั่วกัน ว่า ทรงพระราช
ดำริเห็น ว่าสมควร จะ ประกาศ มุติมติธรรม ประเพณี ให้แจ้งชัดว่า บุคคล
จำพวกใด ควร เข้าใน ดัชนีชน อัน พึง นับว่า เป็น คนไทย ได้ จึงทรงพระกรุณา
โปรดเกล้า ฯ ให้ตรา พระราชบัญญัติ โดย บท มาตรา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑

พระราชบัญญัติ นี้ ให้เรียกว่า พระราชบัญญัติสัญชาติ พระพุทธ
ศักราช ๒๔๕๖

มาตรา ๒

ให้ ใช้ พระราชบัญญัตินี้ เป็น ตัว บทกฎหมาย ตั้งแต่วันที่ ๑๐ เดือน
เมษายน พระพุทธศักราช ๒๔๕๖

มาตรา ๓

- บุคคล เหล่า นี้ ได้ บัญญัติ ว่า เป็น คนไทย คือ
- ๑ บุคคล ผู้ ได้ กำเนิด แต่ บิดา เป็น คนไทย แม้ เกิด ใน พระราชอาณา
จักรสยาม ก็ดี เกิด นอก พระราชอาณาจักร ก็ดี
 - ๒ บุคคล ผู้ ได้ กำเนิด แต่ มารดา เป็น คนไทย แต่ บิดา ไม่ ปรากฏ

- ๓ บุคคล ผู้ใด กำเนิด ใน พระราชอาณาจักรสยาม
- ๔ หญิง ต่างชาติ ผู้ใด ทำงาน สัมรสกับคนไทย ตาม กฎหมาย ประเด็น
- ๕ คน ต่าง ประเทศ ผู้ใด แปลง ชาติ มา ถือ เอา สัญชาติไทยตามพระราช

บัญญัติ

มาตรา ๔

หญิงไทย ผู้ใด ทำงาน สัมรสกับคนต่าง ประเทศ ย่อมละ สัญชาติไทย แม้ว่า มีกฎหมาย แห่ง ชาติ ผู้ใด บัญญัติ ให้ หญิง นั้น ถือ เอา สัญชาติ ของผู้ใด

มาตรา ๕

นอกจาก ข้อ บัญญัติไว้ ในมาตรา ๔ แต่มาตรา ๑๐ คนไทยจะ ละ สัญชาติไทยโดย วิธี แปลงชาติ ฤๅโดย วิธี อื่นใด ๆ มิได้ เว้นไว้แต่ ผู้ นั้น จะได้รับ อนุญาต จาก รัฐบาล แล้ว

มาตรา ๖

คำร้อง ขอ อนุญาต นั้น ให้เขียน เป็น เรื่องราว ยื่น ต่อ เสนาบดี ว่าการ ต่าง ประเทศ แต่ จะ ต้อง ระบุว่า คน ปราถนา จะ เข้า หา สัญชาติใด

มาตรา ๗

การ ก่อร จะ อนุญาต หรือไม่ อนุญาต นั้น สุด แล้ว แต่ รัฐบาล จะ พิจารณา เป็น เสร็จ ชาติ

มาตรา ๘

ถ้าว่า รัฐบาลได้ อนุญาต แล้ว ให้ เสนาบดี ว่าการ ต่างประเทศ นำ เนื้อ ความ นี้ ลง ประมวล ใน หนังสือ ราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๙

ให้ทำ คำเนา ประกาศ นั้น ลง ระดับ สำคัญ มอบให้แก่ผู้ยื่น เรื่อง รว

ขอ อนุญาต นั้น เมื่อ เขา ต้อง ประสงค์

มาตรา ๑๐

คนไทยได้รับ อนุญาต จาก รัฐบาล แล้ว เขา ก็เอา สัญชาติต่าง ประเทศ
ใด ถ้า ว่า กฎหมาย สัญชาติต่าง ประเทศ นั้น มี ข้อ ความ ยอม ขยาย
ตลอด ถึง บุตรี ภรรยา ของ ผู้นั้น ด้วย บุตรี ภรรยา นั้น ย่อม ด้สัญชาติไทย
ตาม ก็น

มาตรา ๑๑

หญิงไทย ผู้ใด ก็เอา สัญชาติต่าง ประเทศ เพราะได้ ทำงาน สมรสกับ
คน ต่าง ประเทศ ย่อม กลับ คืน มา เป็น สัญชาติไทย ตั้ง เดิม ใน เมื่อ การ
สมรส ทำลาย ขาด จาก ก็น

มาตรา ๑๒

ให้เสนาบดี ว่าการ ต่าง ประเทศ มีหน้าที่ เป็น ผู้รักษา การ ให้เป็น ไป ตาม
พระราชบัญญัติ นี้ แต่ให้ มีอำนาจ ออกกฎ ขอบรับ เพื่อให้ สำเร็จความ
ปฏิบัติ พระราชบัญญัติ นี้โดย ชอบ เมื่อ กฎเสนาบดี นั้นได้ รับ พระราชทาน
พระบรมราชานุญาต แด่ได้ ลง ประกาศ ใน หนังสือราชกิจจานุเบกษา แล้ว ให้
พึง ถือ ว่า เป็น ส่วน หนึ่ง แห่ง พระราชบัญญัติ นี้

ประกาศ มา ณ วันที่ ๒๒ มีนาคม พระพุทธเจ้าราชา ๒๔๕๕ เป็น วัน
ที่ ๘๖๓ หรือ ปีที่ ๒๓๖๓ ใน รัชกาล ๒๕๖๓ นี้

มาตรา ๓

ชื่อของ คนไทย ทุก คน ต้อง ประกอบด้วย ชื่อ ตัว แต่ ชื่อ สัก

มาตรา ๔

ชื่อ ตัว เป็น ชื่อ ย่นได้ ให้แก่ เด็ก คง แต่ กำเนิด

มาตรา ๕

ชื่อ สัก เป็น ชื่อ ประจำ วงษ์ สัก ซึ่ง ดับ เมือง มา แต่ บิดา ถึง บุตร

มาตรา ๖

หญิง ได้ ทำงาน สัมรส มี สามี แล้ว ให้ ใช้ ชื่อ สัก ของ สามี แต่ คง ใช้ ชื่อ ตัว แต่ ชื่อ สัก เดิม ของ ตน ได้

มาตรา ๗

เมื่อ บิดา ของ บุคคล ใด ไม่ ปรากฏ อยู่ ชั่ว กาล ใด บุคคล นั้น ต้อง ใช้ ชื่อ สัก ฝ่าย มารดา ชั่ว กาล นั้น

มาตรา ๘

ห้าม มิ ให้ บุคคล ใด เปลี่ยน ชื่อ ตัว ฤๅ ชื่อ สัก ของ ตน ฤๅ ของ บุตร หลาน หลาน ผู้ ลืม ชื่อ สาย คน เว้น ใด แต่ จะ ได้ รับ อนุญาต จาก เจ้า กษัตริย์ ผู้ บัง คับ ราชการ ท้อง ที่ อำเภอ ทั้ง ใน กรุง แล หัว เมือง

มาตรา ๙

ภายใน กำหนด ๖ เดือน นับ ตั้ง แต่ วัน ได้ ประกาศ ใช้ พระราชบัญญัติ นี้ เป็น ต้น ไป ให้ บรรดา ผู้ เป็น หัว นำ ครอบครัว ทุก ๆ ครัว เว้น เด็ก

12/10/256๒

สิ้นถือเอาชื่อดังกล่าวอันหนึ่ง แล้วให้เจต ฐะเบียร ชื่อดังกล่าว นั้น ณที่ด้านก
ว่าถาวร อันถาวร ท้องที่

มาตรา ๑๐

หัวหน้าครอบครัวนั้น ท่านประสงค์ว่าบรรพบุรุษคนหนึ่งซึ่งยังมีชีวิต
อยู่เป็นผู้ใหญ่มีอายุสูงในครอบครัวนั้นเอง

มาตรา ๑๑

ถ้าครอบครัวใดมีชื่อดังอุปประจำใช้อยู่แล้ว ท่านให้เขาชื่อดัง
นั้นเจตลง ฐะเบียร

มาตรา ๑๒

ถ้าครอบครัวใดยังไม่มีชื่อดังอุปใช้ ให้หัวหน้าครอบครัวนั้นเลือก
หาชื่อใดชื่อหนึ่งตามสมควร เว้นแต่ชื่ออื่น ๆ

(๑) อย่าให้พ้องกับพระนามพระราชวงษานุวงศ์ ผู้ทรงอิศริยยศ
ฐานันดร ตั้งแต่พระองค์เจ้าขึ้นไป

(๒) อย่าให้เป็นชื่อที่มุ่งหมายคล้ายคลึงกับราชทินนาม อันเป็น
ตำแหน่งยศนับแต่ศักดิ์

(๓) อย่าให้เป็นชื่อที่มีอรรถพยายามคายไม่สมควร

(๔) อย่าให้เป็นชื่อซึ่งจะต้องเขียนเกินกว่าสิบอักษร

(๕) อย่าให้เป็นชื่อซ้ำเหมือนกับชื่อดังอุป ซึ่งได้ใช้อยู่แล้ว
ขณะนั้น ประสงค์ใช้พระราชบัญญัตินี้ ฤๅซ้ำกับชื่อซึ่งได้เจต ฐะเบียร

ไว้แล้วใน แขวง อำเภอ ท้อง ที่ เดียว กัน กฎใน แขวง อำเภอ ท้อง ที่ เดียว
ต่อกัน

มาตรา ๑๓

ให้เด็คนา บต ผู้เป็น เจ้า กระทบวง บังคับ ราชการ ท้อง ที่ อำเภอ ท้อง ใน กรุง
แต่ หัว เมือง มีหน้าที่คิด ชื่อ สังกด แด พิม พัง เป็น บาน จำหน่าย ให้ แก่
นาย อำเภอ ท้อง ที่ ทด คำบด เพื่อ เป็น เคา ให้ ราษฎร ผู้ ต้อง การ ได้ เลือก
ถือเอา ชื่อ นั้น ๆ

มาตรา ๑๔

ใน หนังสือ แบบ ฐะเบียร นั้น ให้ตั้ง ชื่อ นาย อำเภอ ผู้ จดหมาย แต่ ให้
ทำ ตำนาคู มือ มอบ ให้ แก่ หัว นำ ครอบ ครว ฌบ หนึ่ง

มาตรา ๑๕

การ จตฐะเบียร นี้ ย่า ให้ เรียก คำ ฤชา ธรรม เนียม เตย

มาตรา ๑๖

ถ้า หัว นำ ครอบ ครว มี ตั้ง แด ๒ คน ขึ้น ไป เป็น พันธง ร่วม บิตา
ที่ ตั้ง ลง ฌบ ไป แด ฌบ จะ เลือก ชื่อ สังกด อย่าง เดียว กัน ก็ได้

มาตรา ๑๗

ชื่อ สังกด อัน หัว นำ ครอบ ครว ได้ เลือก แล ฌบ นั้น ทำน ให้ ใช้ เป็น ชื่อ
สีกด ของ บุร แด ฐิตา ด้วย ของ หลาน เหมน แล ผู้ ซึ่ง ฌบ ส่า โด หิด แต่
ฌบ บุร ชาย หลาน ชาย นั้น ๆ คือ เป็น ถ่า ฌบ ลง ไป ด้วย

12/10/2566

มาตรา ๑๘

ถ้าหญิงใด หาญาติผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นบรรพบุรุษยังมีชีวิตอยู่ไม่ได้ ก็ให้ถือเอาชื่อสกุลของชายผู้เป็นญาติสนิทสืบต่อโลหิตตน ถ้าแม่ว่าญาติชายสนิทเช่นนี้หาไม่ได้ ก็ให้ถือเอาชื่อสกุลอย่างเดียวกับผู้ชายที่เป็นญาติห่างถัดไปนั้น

มาตรา ๑๙

เมื่อพนักงาน ๖ เดือน นับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นบทกฎหมายแล้ว ห้ามมิให้เรียกชานชื่อเขียนชื่อบุคคลใด ๆ ในหนังสือราชการ นอกจากใช้ชื่อว่าชื่อตัวและชื่อสกุลของบุคคลนั้น ถ้าแต่เป็นกรณีไม่พ้นวิสัย ให้เจ้าพนักงานผู้มิกซ์ทำหนังสือเขาดำรนั้น สอบสวนดำเนินาฐะเบียรซึ่งนายอำเภอได้มอบให้ ถ้าตรวจดูค้นฐะเบียรแล้วให้ออกชานชื่อสกุลให้ถูกต้องตามนั้น

มาตรา ๒๐

ให้เสนาบดีเจ้ากระทรวงซึ่งได้บังคับราชการท้องที่อำเภอทั้งในกรุงและหัวเมือง มีหน้าที่รับพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎข้อบังคับเพื่อวางระเบียบการให้ดำเนินไปโดยสะดวก เมื่อกฎข้อบังคับนั้นได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาต และได้ประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งแห่งพระราชบัญญัตินี้ ประกาศมา ณ วันที่ ๒๒ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๕๕ เป็นวันที่ 12๘๖๒๖6 หรือ ปีที่ ๓ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

ประกาศเปลี่ยนนาม

กรมเก็บ เป็น กรมพระคลังมหาสมบัติ

มีพระบรมราชโองการ ใน พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าเหนือกระหม่อม ให้ประกาศ ทราบทั่วกัน ว่า

กรมเก็บ ในกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ซึ่ง เปน ศตัง แผ่นดิน สำหรับ รับจ่าย แด่ รักษาพระราชทรัพย์ทั้งปวง ใน กงเทพพระมหากษัตริย์ แล เปน ต้นเงิน รับ สิ่ง เงิน แผ่นดิน ถึง พระคลัง ใน หัวเมือง ทั่ว พระราชอาณาจักร ซึ่ง เรียกชื่อ ว่า กรมเก็บ ทุกวันนี้ ไม่ สม แก่ เขตอำนาจที่ การงาน ทรง พระราชดำริ เห็นควร ให้ เรียก ว่า กรม พระคลังมหาสมบัติ จึง ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้ เปลี่ยนนาม กรมเก็บ เปน กรม พระคลังมหาสมบัติ แด่นั้น ดับไป

ประกาศ มา วันที่ ๒๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๕๕
เปน วันที่ ๘๖๗ ในรัชกาลปัจจุบันนี้

พระราชบัญญัติ

คลัง ขอมดิน พุทธศักราช ๒๔๕๖

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรง พระราชปรารภ แก่ รักษาพระราชทรัพย์ทั้งปวง ซึ่ง พระชาราชวงษ์ ได้ ออกสำห ประกอบ ก่อตั้งขึ้น แก่ ภาย มี กำไร ขอมไว้ เปน คุณ นอกได้ แลแล้ว แต่ การ

รักษาให้ปราศจากอันตรายถึง เป็นการลำบาก เพราะไร ที่ฝากฝัง อัน
มั่นคง ส่วน การ ที่ ประชาชน ออมเงินไว้ เพื่อ ประโยชน์ การ ชีวชาวจึงนำ
ไม่จับจ่าย เพื่อ ความเพิ้น ใจ ชั่วขณะนั้น เป็น สิ่ง ควร อุดหนุน อย่างยิ่ง
ทรง พระราชดำริ ทว่า การ รักษาเงิน ซึ่ง ออมไว้เช่น นี้ มีทาง ที่ จะทรง
พระกรุณา พระราชทาน พระบรมราชานุเคราะห์ ได้ ด้วยการ ส่ง คองออมเงิน
เพื่อ ประโยชน์ การ รั้งรักษาเงิน ที่ ประชาชนจะ นำ มาฝาก เป็น รายย่อย แด
รับ การ ะจัด ให้เงิน นั้น เกิด ผล แก่ มี ฝาก ตาม ส้มคงอ จึง ทรงพระกรุณา
โปรดเกล้า โปรดกระหม่อม ให้ตรา พระราชบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ ให้เรียกว่า พระราชบัญญัติ คอง
ออมเงิน พุทธศักราช ๒๔๕๖ แดให้ ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธ
ศักราช ๒๔๕๖ เป็นต้นไป

มาตรา ๒ ส่วนที่ แด ลักษณะ แห่ง การ ซึ่ง ประชาชน จะ ฝาก หรือ ออม
เงิน กัด อุดรา ดอกเบย ซึ่ง จะ คิด ให้ ใน จำนวนเงิน ฝาก กัด เจ้าพนักงาน
แด้ว่า การ บังคับ บัญชาคอง ออมเงิน กัด แดก็ จักกร อื่น ๆ ซึ่ง เกยว แก่
การ ตี การ จัด แบ่ง พแนก นำค้ แดที่ จะ จัด การ งาน ให้ ดำเนิน ไป กัด
จะ ประภาคให้ ทราบ เป็น กฎ ซึ่ง บังคับ เป็น ครั้ง เป็น กรวด

มาตรา ๓ เงิน ทน ที่ ได้ มา จาก เงิน คง พระคลัง มหา ส้มบัต ตาม ความ
ใน มาตรา ๕ แห่ง พระราชบัญญัติ นี้ กัด หรือ เงิน ที่ รับ ฝาก จาก ประชาชน
กัด ให้ แยกไว้ จาก เงิน คง พระคลัง มหา ส้มบัต แด ผล ยะ ได้ มา แด
เงิน ทน ๗ ปรมา นิจจัด หรือ ผล อัน ได้ มา แด เงิน ฝาก ซึ่ง นำ ไป ตมทุน เพื่อ

ประโยชน์ด้วยประการใด ๆ ก็ดี ให้แยกเก็บไว้เป็น พนงหนึ่ง จาก
ผลประโยชน์ของแผ่นดิน

มาตรา ๔ ในการตั้งใช้ตมเงินฝากภายในเวลาอันเป็นสัญญากำหนด
ไว้ในกฎ ข้อบังคับที่กล่าว มาใน มาตรา ๓ ก็ดี แต่ ในการ จ่าย ดอกเบี้ย
ในจำนวนเงินฝากที่คงเหลือ ตามอัตราที่ตั้งไว้เป็น กำหนด ก็ดี
รัฐบาลรับประกันทั้งสิ้น

มาตรา ๕ ในการที่จัดตั้งคลังออมเงินขึ้น ตั้ง พระบรมราชินย
อยู่แต่บัดนั้น ให้เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ จ่าย เงิน คง พระคลัง
มหาสมบัติเงินบาทให้เป็นทุน เพื่อจะได้เริ่ม หารผล ประโยชน์ไว้จ่าย
เป็น ดอกเบี้ยแก่ผู้ฝากได้ทีเดียว,

มาตรา ๖ เงินทุนเพื่อหาประโยชน์ ตามความแห่ง มาตรา ๓ แต่
มาตรา ๕ นั้น ให้เสนาบดีกระทรวง พระคลังมหาสมบัติ เดิมตั้ง
ข้าราชการเป็น กรรมการ จัด หารผลประโยชน์ ที่จะพึงมีพึงได้ ถ้าผล
ประโยชน์ที่ได้มา หัก ดอกเบี้ยจ่ายให้แก่ผู้ฝากแล้ว เหลือ มาก น้อย
เท่าใด ให้โอนไปบวกเพิ่มเข้าในเงินทุนที่ โปรดเกล้า ๆ พระราชทาน
แต่ บาท ดังกล่าวใน มาตรา ๕ แต่ถ้าผล ประโยชน์อัน พึง จะได้มานั้น
ไม่พอจ่ายเป็น ดอกเบี้ยให้ผู้ฝาก มาก น้อยเท่าใด ก็ให้กระทรวงพระคลัง
มหาสมบัติ จ่าย เงิน คง พระคลัง มหาสมบัติเพิ่มเติมให้จนครบ นับว่าเป็น
เงิน ราชการ พนงคลัง ออมเงิน

มาตรา 12410/2508 ชาติ อายุ คำ กว่า ๒๐ ปี แม้ จะ ต้อง ด้วย ความ อัน

ไม่สามารถในกฎหมายที่จะทำได้ด้วยตนเอง ถ้าปรากฏว่าได้ถอนเงิน
 เงินที่ตนฝากไว้ หรือถอนเงินดอกเบี้ยในต้นเงินนั้น ไปจากคลัง
 ขอมลันแล้ว ให้ถือว่าหมิ่นความชอบธรรมที่จะเรียกเงินนั้น ๆ
 ได้อีก อนึ่ง การจ่ายเงินฝากหรือดอกเบี้ยในเงินฝากประเภทใด ๆ
 ให้แก่หญิงที่มีสามี ตามกฎข้อบังคับที่จัดขึ้นโดยพระราชบัญญัตินี้
 ให้ถือว่าเป็นการจ่ายที่ใช้ได้ตามกฎหมาย และคำรับเงินที่หญิง
 บรรพทวารวดีนั้น ให้ถือว่าคงขอมลันพิน จากความรับผิดชอบในเงินนั้น

มาตรา ๘ ให้เดนมบัติ ๘ พระทรง พระคลัง มหา คณบดี ประกาศ รายงาน
 ประจำปี กล่าวถึง การงาน ซึ่ง คงขอมลันได้ จัดทำใน รัชสมัย บั้น
 จำนวนผู้ฝาก จำนวนเงินฝาก จำนวนเงิน ดอกเบี้ย ที่จ่าย แห่งเงินฝาก
 ผลประโยชน์ ที่ได้ มาจากเงิน ทุน ตาม ความ เนิ มาตรา ๗ แต่ มาตรา ๘
 แต่ ข้อ ความ อื่น ๆ สุด แต่ จะ เห็น ควร

มาตรา ๙ ให้เดนมบัติ ๘ พระทรง พระคลัง มหา คณบดี มีอำนาจจัด
 กฎ ข้อ บัง คับ แล วาง ระเบียบ การ ที่ พึง ทำ ตั้ง กล่าว ใน มาตรา ๒ เพื่อ
 จัด แล รักษา การ ให้ เป็น ไป ตาม พระราชบัญญัติ นี้ และ กฎ ข้อ บัง คับ นน
 เมื่อ ได้รับ พระราชทาน พระบรมราชานุญาต แต่ ประกาศ ใน วา ยก ษา บุร ษา
 แล้ว ให้ นับ ว่า เป็น ส่วน หนึ่ง ของ พระราชบัญญัติ นี้ แต่ ให้ ใช้ ได้
 ตั้ง แต่ วันที่ ประกาศ เป็น ต้น ไป

พระราชบัญญัตินี้ได้ทำไว้แต่ วันที่ ๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๖๕
 12/10/2566
 เสนอ วันที่ ๘ ๖๗ ใน รัชกาล บั ตย บั น

ประกาศ

เรื่อง พระยานุสิตธานีไชย ลา ออกจาก ตำแหน่ง สมุหพระตำรวจ
แต่ตั้ง พระยาราชวัดสถานศิษย์ เป็น สมุหพระตำรวจ แทน

มี พระบรมราชโองการ ดำรัสเห็นเกล้า ๆ สั่งว่า พระยานุสิตธานีไชย
สมุหพระตำรวจ กราบ บังคมทูล พระกรุณา ว่า มีโรคไทย เบียด เบียน
มา ช้า นาน ไม่ สามารถ จะ รับราชการ ประจำ ตำแหน่ง ได้ ขอ พระราชทาน
กราบ ถวาย บังคมลา ออก จาก ตำแหน่ง สมุหพระตำรวจ ได้ ทรง สั่ง เกิด เห็น
อยู่ แล้ว ว่า พระยานุสิตธานีไชย มีโรคไทย เบียด เบียน ไม่ มี กำลัง พอ จะ
รับราชการ ขาดอง พระเดชพระคุณ ได้ จริง จึง ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ๆ
พระราชทาน พระบรมราชานุญาต แล้ว แล เพื่อ เป็น นำ เห็นใจ ความ ชอบใน
ราชการ จึง ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ๆ พระราชทาน ยศ เดือน ขึ้น เป็น
พระตำรวจเอกใน กรมพระตำรวจ แล พระราชทาน เบี้ยบำนาญ เต็ม ชีพ ตั้ง ไป
อนึ่ง ตำแหน่ง สมุหพระตำรวจ ซึ่งว่าง ลง นั้น ทรง พระราชดำริ เห็น ว่า
นายพลตรี พระยาราชวัดสถานศิษย์ เป็น ราชการ ผู้ ใหญ่ เป็น ที่ไว้ วาง
พระราชฤทัย มา นาน แล้ว สมควร จะ รับราชการ ใน ตำแหน่ง นี้ ได้
จึง ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้นายพลตรี พระยาราชวัดสถานศิษย์
รับ ตำแหน่ง สมุหพระตำรวจ พระราชทาน ยศ เป็น พระตำรวจโท ตั้ง แต่
วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๕๖ เป็นต้นไป

พระบรมราชโองการ ดำรัสสั่ง ณ วันที่ ๒๔ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๕๕